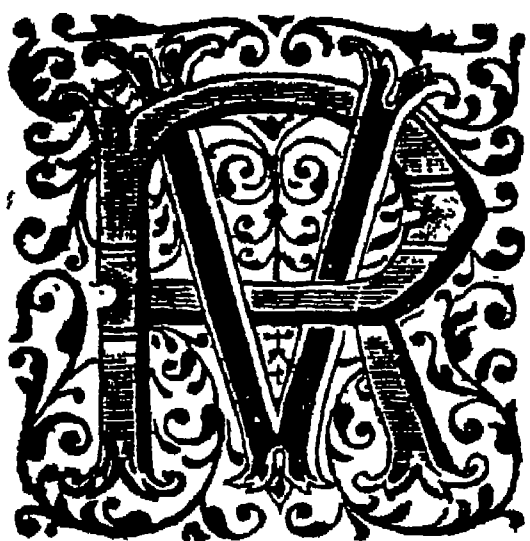

045.00 12-75 శ్రీ రస్తు.

504

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

శ్రీతిక్కనామాత్య ప్రణీతము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

1927

All Rights Reserved.

విషయసూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.	పుట.
కృతిప్రశంస	1
కృతికర్తృనియమము	2
కృతినాయకవంశావతారము	6
ఆయోధ్యావర్ణనము	9
శూర్వరామాయణకథ	11
ఆశ్వాసాంతము	

ద్వితీయాశ్వాసము.

రామునికొల్కుకూటమునకు జనకాదులు వచ్చుట	12
మునులు రాముని నులించుట	13
విశ్రవసు జన్మప్రకారము	15
వైశ్రవణుని వృత్తాంతము.	17
సుకేశుని వృత్తాంతము	18
మాల్యవదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన వరంబులు పడయుట	19
మాల్యవంతుడు లంకయందు నివసించుట	20
మాల్యవదాదులు పెండిలియై పుత్రులం గాంచుట	21
మాల్యవంతుడు లోకంబుల బాధించుట	22
ఇంద్రాదులు హరుననుజ్ఞచే విష్ణువును వేడుట	
మాల్యవదాదు లమరావతిపై దండెత్తుట	
ఆశ్వాసాంతము	

తృతీయాశ్వాసము.

విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడై రాక్షసులతో యుద్ధము నేయుట	23
మాల్యవంతుడు విష్ణువున కోడి పాతాళముఁ జొచ్చుట	25
అగస్త్యుడు రామునకు రావణాదులకథ చెల్పుట	26
రావణాదులు తపం బొనరించుట	29
రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	29
విభీషణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	30
కుంభకర్ణుని తపస్థలము	31
సుమాలిబోధనచే రావణుడు లంకను వశపఱుచుకొనుట	33
రావణుడు లంకం. బ్రవేశించుట	34
శూర్పణఖకుఁ బెండ్లిచేయుట	
ఆశ్వాసాంతము	

చతుర్థాశ్వాసము.

రావణకుంభకర్ణవిభీషణులు పెండ్లాడుట	35
మేఘనాదుని జననము	36

విషయము.	పుట.
రావణుడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట	37
కుబేరుడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి చెప్పించుట	38
రావణుడు కుబేరునిపై దండెత్తి పోవుట	39
యక్షరాక్షసులయొద్దము	40
కుబేరుడు రావణుని దూరనాడుట	41
కుబేరుడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యోడిపోవుట	42
రావణుడు కుబేరు నోడించి పుష్పకవిమానము గొనుట	43
నందికేశ్వరుడు రావణుని శపించుట	44
రావణుడు కైలాసమును బెల్లగించి యెత్తుట	45
శివుడు రావణునిచేతులు కైలాసము క్రింద నడంగఁ ద్రొక్కి } వాడు ప్రార్థింపఁగా ననుగ్రహించుట	46
ఆశ్వాసాంతము	47

పంచమాశ్వాసము.

వేదవతి రావణునిచే నవమానిత యై యగ్నిప్రవేశము చేయుట	48
రావణుడు దిగ్విజయము చేయుట	49
నారదచోదితుఁడై రావణుడు యమునిమీదికిఁ జనుట	50
నారదవచనప్రబోధితుఁడై రావణుడు యమునిపై దాడివెడలుట	51
నారదుడు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట	52
యమరావణసేనలు పోరాడుట	53
యమరావణులద్వంద్వయుద్ధము	54
బ్రహ్మ యమరావణులయుద్ధమును మాన్పుట	55
రావణుడు నివాతకవచకాలకేయులతో యుద్ధము నేయుట	56
రావణుడు తనమఱిది యైనవిద్యుజ్జిహ్వూనిఁ జంపుట	57
రావణుడు వరుణపట్టణముపై దాడివెడలుట	58
రావణుడు లోకములోని స్త్రీలనెల్లఁ జెఱిలువట్టుట	59
రావణునిచెఱిం బడిన స్త్రీలు విలపించుట	60
చెఱిఁ బడ్డయింతులు రావణుని శపించుట	61
రావణుడు దిగ్విజయము చేసి వచ్చి లంకఁ బ్రవేశించుట	62
శూర్పణఖ తనమగనిఁ జంపె నని దుఃఖించి రావణుని దూఱినాడుట	63
రావణుడు శూర్పణఖ నూరడించి దండకారణ్యమునకుఁ బంపుట	64
రావణుడు కుంభిల యనువనమున యజ్ఞము నేయుచున్న యింద్రజిత్తుం జూడఁబోవుట	65
రావణుఁ డింద్రజిత్తుఁ గుంభిలనుండి లంకకుఁ దోడ్కొనివచ్చుట	66
ఆశ్వాసాంతము	67

షష్ఠాశ్వాసము.

విభీషణుడు కుంభీనసను మధుఁ డపహరించె నని యన్నతోఁ జెప్పట	68
మధునిపై దండెత్తినరావణుడు కుంభీనసప్రార్థనచే వానితోఁ జెలిమిసేయుట	69
మధుఁడును రావణుడు నింద్రునిపై దండెత్తుట	70

విషయము.

పుట.

కైలాసవర్ణనము	...	63
ఆంధ్రకారవర్ణనము	...	64
చంద్రోదయచంద్రికావర్ణనములు	...	65
రంభారావణసంవాదము	...	67
నలకూబరుఁడు రావణుని శపించుట	...	68
రావణుఁడు దండెత్తి వచ్చుటవిని యింద్రుఁడు విష్ణునిఁ గాన నేగుట	...	69
ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట	...	73
దేవదానవసేనలు పరస్పరము తలపడి పోగుట	...	74
మేఘనాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున ముంచి పట్టుకొనుట	...	74
రావణుఁ డింద్రునిఁ బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట	...	74
ఆశ్వాసాంతము	...	74

సప్తమాశ్వాసము.

బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోరినవర మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని వచ్చుట	...	75
రావణుఁడు కార్తవీర్యునితోఁ బోరాడి చెఱఁబడుట	...	76
పులస్త్యుఁడు కార్తవీర్యుని వేఁడుకొని రావణునిచేఱి విడిపించుట	...	80
రావణుఁడు వాలిచే భంగపడి యశనితో మైత్రి చేయుట	...	81
వాలి రావణునిఁ జంకలో నిఱికించుకొని నాలుగుసముద్రములను ముంచుట	...	82
వాలిచే భంగపడి రావణుఁ డతనితో మైత్రి చేయుట	...	83
హనుమంతుని జననాదివృత్తాంతము	...	86
అగస్త్యాదిఋషులు రాముని వీడ్కొని చనుట	...	87
పట్టాభిషేకమునకు వచ్చినజనకరాజు మొదలగువారిని రాముఁడు వీడుకొలుపుట	...	88
ఆశ్వాసాంతము	...	88

అష్టమాశ్వాసము.

కుబేరపుష్పకము రామునియొద్దకు వచ్చుట	...	90
భరతుఁడు రామునిఁ బొగడుట	...	91
శ్రీరామునివినోదవిహారము	...	92
సీతారాము లుద్యానవనమున విహరించుట	...	94
సీతారాములజలవిహారవర్ణనము	...	97
సీతారాముల లీలావిహారవర్ణనము	...	99
సీతాదేవి గర్భము దాల్చుట	...	99
రాముఁడు కోరిక యడుగఁగా సీత గంగాతీరవనములకుఁ బోఁగోరుట	...	100
రాముఁడు నర్మసచివులపలన లోకాపవాదము నెఱుంగుట	...	101
లోకాపవాదభీతుఁ డై రాముఁడు దమ్ములతో నాలోచించుట	...	102
లోకాపవాదమునకై రాముఁడు సీతను విడనాడ నిశ్చయించుట	...	103
రాముఁడు లక్ష్మణునివెంట సీత నడవులకుఁ బంపుట	...	104
ఆశ్వాసాంతము.	...	104

విషయము.

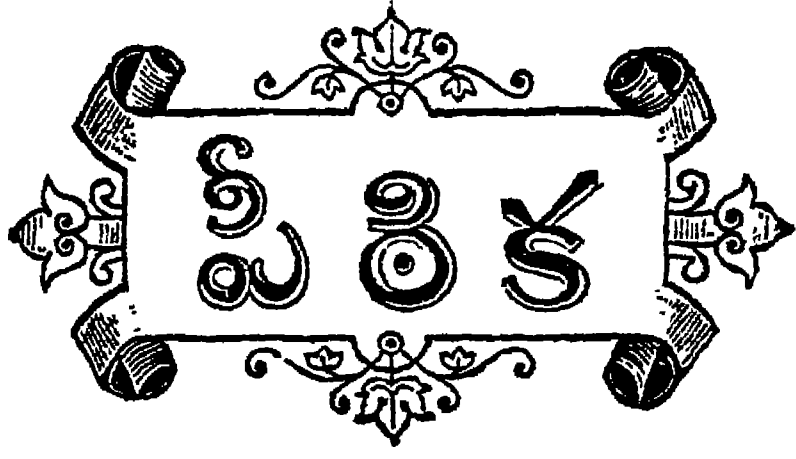
పుట.

నవమాశ్వాసము.

లక్ష్మణుఁడు గంగాతీరవనములకు సీతను దోడ్కొని పోవుట	...	105
రాముఁడు లోకాపవాదభీతుఁడై విడనాడినవృత్తాంతము సీతకు లక్ష్మణుఁ డెఱింగించుట.		106
సీత తన్ను భర్తవిడనాడినందులకై చింతించి లక్ష్మణునితో నయనిష్ఠరంబు లాడుట		„
లక్ష్మణుఁడు సీతను గంగఁ దాఁటించి విడిచి పురమనకు మరలుట	...	108
వార్తకి సీతవృత్తాంతము మునిపుత్రులవలన విని వచ్చి తనయాశ్రమమునకుఁ దోడ్కొనిపోవుట.	„	
పట్టణమునకుఁ బోవుచు సుమంత్రుఁడు లక్ష్మణునకు దుఃఖిభోషణమంబుగా } దొల్లిటికథ యెఱింగించుట	...	110
లక్ష్మణుఁడు పట్టణమునకుఁ బోయి యన్నతో సీత నడవని విడిచి వచ్చితి నని చెప్పుట.		111
లక్ష్మణుఁడు రామునకు దుఃఖిభోషణమంబు సేయుట	...	112
రాముఁడు దుఃఖము నడఁచుకొని ప్రజలం బాలించుట	...	„
రాముఁ డేకాంతంబున సీతం దలంచి చింతిల్లుట	...	113
రాముఁడు మునులమొఱి విని శత్రుఘ్నుని లవణం జంపఁ బంపుట	...	114
శత్రుఘ్నుఁడు లవణువై నెత్తిపోవుట	...	„
ఆశ్వాసాంతము	...	115

దశమాశ్వాసము.

మునులు శత్రుఘ్నునకు లవణుని వధించునుపాయం బెఱింగించుట	...	116
లవణశత్రుఘ్నులసంవాదము	...	117
శత్రుఘ్నుఁడు ద్వంద్వయుద్ధమున లవణాసురుం జంపుట.	...	118
లవణు వధించి మధుర నేలుచున్న శత్రుఘ్నుఁడు పండ్రెండేండ్లకు నన్నం జూడ వచ్చుట.		119
ఒకానొక బ్రాహ్మణుఁడు చచ్చినకొడుకుం దెచ్చి రామునిగరివాకిటఁ బెట్టి దుఃఖించుట.		120
వసిష్ఠాదియువకులు విప్రకుమారునిమృతికారణము రాముని కెఱింగించుట	...	121
రాముఁడు పుష్పకారాధుఁడై కూద్రతపస్విని వెదకి ఖండించుట	...	122
కూద్రమునిని వధించినరాముని దేవతలు ప్రత్యక్షమై గారించుట	...	123
దేవతలు చెప్పినచొప్పున నగస్త్యునియజ్ఞము చూడ రాముఁ డరుగుట	...	„
రాముఁ డగస్త్యునిచే నమ్రానితుఁడై యయోధ్య కేతెంచుట	...	124
రాముఁ డశ్వమేధయాగము సేయుట	...	125
కుశలపులు యాగకాలకు వచ్చి రామాయణగానము సేయుట	...	„
రాముఁడు కుశలపులగానము విని సమ్మానించుట	...	126
వార్తకి రామునికి సీతావృత్తాంతము చెప్పి కుశలపుల నతని కొప్పించుట	...	127
సీత నిజపాతివ్రత్యప్రభావంబున భూమిం గ్రుంగుట	...	128
రామచంద్రుండు పుత్రసహితుం డై నిజనగరంబుఁ జొచ్చుట	...	„
కుశలపులకు రాముఁడు రాజవిద్యల నేర్పించుట	...	129
ఆశ్వాసాంతము.	...	130

“ వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే,
వేదః ప్రాచేతసా దాసీ త్సత్తా ద్రామాయణాత్మనా.”

శ్రీయగపతియు నఖిలచరాచరంబులం బుట్టింపఁ బెంప గిట్టింపఁ గారణం బగు సర్వేశ్వరుండు నిఖిలలోకరక్షణార్థంబు రవికులాభరణం బగుదశరథునకుం బుత్ర రత్నంబై రామరూపంబున నవతరించి సాధుబృందంబులం గాచె.

అట్టిపురుషోత్తమునిదివ్యచారిత్రంబు యథావస్థితంబుగ నాదికవి వాల్మీకి మహర్షి సకలవేదాంతరహస్యార్థప్రతిపాదకంబును, నై హికాముష్టికసుఖప్రదంబును నపర వేదం బనాఁ బరఁగు సప్తకాండపరిమితం బైనశ్రీరామాయణం బనుమహేతి హాసం బొనర్చి లోకంబునకు మహోపకారంబు నేసె.

అందుఁ దొలుతటియాలుకాండములలో శ్రీరామునిపట్టాభిషేకంబుదాఁక జరిగినకథయు, సప్తమకాండమునం బట్టాభిషేకంబునకుం దరువాతిరామనిర్యాణ పర్యంత మగుకథయు వర్ణింపఁబడి యున్నది. సప్తమకాండమునకే యుత్తరకాండ మనియుం జేరు. దీనికథావైభవముంబట్టి మనభరతఖండంబునంద కాక జర్మని మున్న గుద్వీపాంతరంబుల నుండుకవీంద్రు లనేకులు నానాభాషలలో నాటకములు గను, బ్రబంధములుగను వెండియుఁ బెక్కుతేటంగులఁ దత్తదభిరుచి కనుగుణం బుగా వ్రాసికొని యున్నారు.

ఈ చరిత్రవోలె లోకవిదితం బగుచరిత్రంబు కొంతదనుక భారతం బొండు దక్కవేటొం డెద్దియుఁ గానరాదు. పాతివ్రత్యము, టౌంతి, దయ, సౌశీల్యము, మున్నగుసుగుణంబులచే విలసిల్లి సకలపశివ్రతాజనతాలంకారం బై యొప్పులోక మాత సీతం బోలుసతీరత్నంబును, పౌరుషము, పితృభక్తి, జనానురాగము, టౌంతి, కారుణ్యము మున్నగులోకోత్తరంబు లగుకల్యాణగుణంబుల కాకరం బైనశ్రీ రాముం బోలుపురుషోత్తముండును మఱియొక్కం డెచ్చట నేని లేఁ డనుట సర్వ జనవిదితము.

ఇట్టిమహాపురుషచరిత్రం బనర్గళకవితావిభాసితం లగుభాస్కరతిక్కనాదు లకుఁ దెలుంగుబాసఁ బ్రబంధంబుగా రచియించుభాగ్యంబు లభించుట యాంధ్ర భాషాభిమాను లగునస్తదాదులపుణ్యంబ కాని వేటు గాదు. ఈచరిత్రంబును మొట్టమొదట మంత్రి భాస్కరుం డనుషుహాళవి యాంధ్రీకరించె. ఇదియ భాస్కర

రామాయణ మనుపేర నెల్లెడల మిగులం బ్రభాతి వహించి యున్నది ఈ భాస్కరుడు తిక్కనామాత్యునకుం దాత యని నిర్వచనోత్తరరామాయణమునం బ్రథమాశ్వాసములోని.—

“గీ. సారకవితాభీరాముగుంటూరువిభుని, మంత్రిభాస్కరు మత్పితామహునిఁ దలఁచి
యైన మన్ననమెయి లోక మాదరించు, వేఱ నాకృతిగుణములు వేయఁ నేల.”

అనుపద్యమునం దనకావ్యము స్వగుణంబునఁ గాకున్నను దనతాత యగు భాస్కరుని దివ్యకవితాప్రాగల్భ్యంబున నైనను లోకాదరణంబు నొందు నని చెప్పికొని యుండుటం దెల్లం బగుచున్నది. మంత్రిభాస్కరుడు పూర్వ రామాయణము రచింప దానిం బూర్తి సేయం గడంగి కాఁబోలు తిక్కన యుత్తర కాండమును నిర్వచనముగ నాంధ్రీకరించె. దీనినే యిప్పటికి నూటయిరువది యేండ్లకు మునుపు కంకంటి పాపరాజు తద్దయు విస్తరించి రామనిర్యాణపర్యంతము గొప్పప్రబంధముగ విరచించెను. తిక్కనమాత్రము దనకావ్యము విషాదాంతముగ నుండఁ గూడ దని కాఁబోలు శ్రీరామనిర్యాణమును వచింపఁ డయ్యె. భారతమునఁ గృష్ణనిర్యాణముఁ జెప్పి యున్నను నప్పటికిఁ దనయభిప్రాయము మాఱియుండ వచ్చు నని యూహింపవచ్చును. ఇంకఁ దిక్కనచరిత్ర యిండుక వర్ణింప వలసియున్నది.

తిక్కన

నియోగిబ్రాహ్మణుడు, గౌతమగోత్రుడు, ఆపస్తంబసూత్రుడు, గొమ్మమాంబకు మంత్రిభాస్కరునకుఁ బాత్రుడు, కొమ్మనకు నన్నమకుఁ బూత్రుడు, మహేశ్వరభక్తుడు, కేతన, మల్లన, సిద్ధన అనువార లీతనివెదతంద్రులు, ఈవిషయము విరాటపర్వములోని.—

“సీ. మజ్జనకుండు సన్తాన్యగౌతమగోత్ర, మహితుండు భాస్కరమంత్రితనయుఁ
డన్నమాంబాపతి మానవులు గేతన, మల్లనసిద్ధనామాత్యవరుల
కూరిమితముండు గుంటూరివిభుడు కొమ్మనదండనాథుడు మాధురకీర్తి
విస్తరస్ఫూరుఁ డాపస్తంబసూత్రవ, విత్రశీలుఁడు సాంగ వేదవేది
తే. యర్థిఁ గల వచ్చి వాత్సల్య మాతెశయిల్ల, నస్తదీయప్రణామంబు లాదరించి
తుష్టి దీవించి కరుణార్ద్రదృష్టి జూచి, యెలమి నిట్లని యానతి యిచ్చెనాకు.”

అను పద్యమువలనను, నిర్వచనోత్తర రామాయణములోని—

“మ. అమలాదాతమనీష నే సుభయకావ్యప్రాధిఁ బాటించుశి
ల్పమునం బొరగుడం గళావిదుడ నాపస్తంబసూత్రుండ గౌ
తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలధ్యానైకశీలుండ న
న్నమకుం గొమ్మనమంత్రికొ సుతుడఁ దిక్కాంకుండ సన్తాన్యఁడన్,”

అనుపద్యమువలనను దెలియుచున్నది.

ఇక నీకవిజీవించియుండు కాలముం గుఱించి పలువురు పలుతెఱంగులం దలాతలి వాదంబు సేయు చున్నను నిరర్థకాంశవిచారము పిష్టపేషణకు కాదలంచి హేతువాదంబునం దిగక సంగ్రహముగఁ దెలుపు చున్నాఁడ.

నిర్వచనోత్తరరామాయణమునకుం గృతిపతి యగుమనుమసిద్ధిన్యపాలుఁడు శాలివాహనశకము 1179-1182 (క్రీస్తుశ. 1258-1261) సంవత్సరములలో భూదానముఁ జేసినట్లు కృష్ణామండలములోనిశిలాశాసనములవలనం దెలియు చున్నందునను, ఈమనుమరాజు రాజ్యముఁ గోలుపోఁగా [1254 సంవత్సరములో అక్కన బయ్యన యనుచోళులం జయించినట్లు కృష్ణామండలములో ఇనిమల్లగ్రామములోని శాసనము మున్నగు పెక్కుశాసనములచే క్రీ॥ 1200-1258 సంవత్సరముల నడుమ రాజ్యముచేయుచున్నట్లు తెలియుచున్న] గణపతిదేవుఁడు తిక్కనసోమయాజి ప్రార్థనమువలన దండయాత్ర వెడలి వెలనాటిరాజులం జయించి నెల్లూరి కేగి మనుమసిద్ధిరాజుకు మరల రాజ్యంబు నొసంగినట్లు సోమదేవరాజీయమునం జెప్పబడియున్నందునను, వారికి సమకాలికుఁ డగుతిక్కనసోమయాజియు శాలివాహనశకము 1127-1171 (క్రీ 1200-1258) సంవత్సరములనడుమఁ దప్పక సశరీరుఁ డై యుండెననుట నిర్వివాదాంశము.

ఈ తిక్కనతాత యగుమంత్రిభాస్కరుం గుఱించి పెక్కుకవులు స్తుతిపద్యంబులంజెప్పి యునికి నేతద్వంశజులు రాజకార్యనిర్వాహధూర్వహు లనియ కాక యితనివంశము పండితవంశ మనియుం గూడ తేటపడుచున్నది. ఈకవికిఁ బూర్వులు మహారాజాస్థానములం గొప్పయుద్యోగము లొనర్చి జగద్విఖ్యాతిఁ గన్న మహాభాగులు. వీరినివాసస్థలము కృష్ణామండలములోని వెలఱూ రనుగ్రామము. ఉద్యోగధర్మమున మంత్రిభాస్కరునికాలములో గుంటూరుననుండుటం జేసి గుంటూరువా రని పేరు వచ్చినదే కాని వీరియింటిపేరు కొట్టరువు వారు. ఈవిషయమును గూర్చి అభినవదండి కేతన దశకుమారచరిత్రలో. —

“గీ. మనుమసిద్ధిమహేశనమస్తరాజ్య, భారథారేయుఁ డభిరూపభావభవుఁడు
కొట్టరువుకొమ్మనామాత్యుఁకూర్చి సుతుఁడు, దీనజనతానిధానంబుఁతిక్కశౌరి.”

అని వచించియున్నాఁడు. తిక్కనతండ్రి కొమ్మనామాత్యుఁడు గుంటూరికి దండనాథుఁడుగా నుండెను.

ఈ కొమ్మనామాత్యుఁడు నెల్లూరిలో ధర్మపత్నిం గైకొని బంధుత్వమున నెల్లూరికి రాకపోకలు జరుగు చుండ మనుమసిద్ధిన్యపాలపరిచితి గలిగె ననియు, దానంజేసి మనుమరా జీకవికుటుంబము నాదరించి నెల్లూరికిం బిలిచికొని వచ్చి

పూర్వము హరిహరనాథాలయ ముండినయిప్పటిరంగనాథదేవాలయముదగ్గఱ నిల్లు గట్టించి తిక్కన నందుఁ గాపురం బుంపఁగా నారాజాస్థానంబున నమాత్యుండును, విద్యత్కవీంద్రుండును నై దిగంతవిశ్రాంతకీర్తి గై సేసి వైదికకర్తానుష్ఠానతత్పరుండగుటమీఁ బినాకినీతీరంబున జన్మంబు సేసి తిక్కనసోమయాజి నాఁ బరఁగి హరిహరనాథున కంకితంబుగా విరాటపర్వంబుఁ దొడంగి మహాభారతంబు నాంధ్రీకరించె ననియుఁ దరువాత మనుమసిద్ధిమఠణముతో నాతనివంశ మంతరింపఁ దిక్కన సోమయాజికుమారుఁ డగుకొమ్మన నెల్లూరికి రెండుక్రోసులదూరమున నున్న పాటూరికరణీకమును సంపాదించికొని యచ్చటనె నివసించె ననియు, నాకారణమున నీకవివంశమువారికిఁ బాటూరువా రనుపేరు వచ్చిన దనియు, నేతద్వంశ్యులు చెప్పుచున్నారు. ఈపాటూరువారు పాటూరిలోఁ గొందఱు నిందుకూరిపేటలో గొందఱు నున్నారు.

తిక్కనామాత్యుండు నిర్వచనోత్తరరామాయణమును, పంచమవేదమనాఁ బరఁగుభారతంబును (విరాటపర్వముమొదలు 15 పర్వములు) రచియించెను. మఱియు నీతఁ డవసానకాలమున ముద్దులమూటఁ గట్టుగృష్ణశతకమును రచియించెనట. నన్నయభట్టు భారతము నారణ్యపర్వముదనుక నాంధ్రీకరించి మృతిబొందఁగా నారణ్యపర్వముం దెలింగించుట నాతనికి మతిభ్రమణము గలిగి కీర్తిశేషుఁడయ్యె నని తలఁచి దానికి శంకించి యరణ్యపర్వశేషముం బూర్తిసేయఁ దొరకొనక తక్కుంగల పదియేనుపర్వముల రచించెనని చెప్పుదురు.

తిక్కన నిర్వచనోత్తరరామాయణ మొనర్చుతఱికి యజ్ఞము సేసి యుండలే దని యాశ్వాసాంతగద్యమువలనం దెలియుచున్నది.

ఈగ్రంథమును నెల్లూరి కథిపతి యగుమనుమసిద్ధిరాజున కంకిత మొనర్చెను. మనుమరాజు తిక్కనపై మిక్కుటంపుమక్కువచే మామవరుసం బిలుచుచున్నట్లీకావ్యము ప్రథమాశ్వాసములోని—

“క. ఏ నిన్ను మామ యనియెడి, దీనికిఁ దగ నిమ్ము భారతీకన్యక నా
కీనర్హుఁడ వగు దనినను, భూనాయకుపల్కు చిత్తమున కిం పగుడున్.”

అనుపద్యమువలనం దెలియు చున్నది.

ఇక నీతనిభాషాంతరీకరణముంగుఱించి యించుక విచారింప వలసియున్నది. పూర్వకాలమున నాంధ్రకవులు, పురాణముల నితిహాసములం దెలింగించుతఱిఁ గథాసందర్భముమాత్రము మాటకుండునట్లు కొంతదనుక బాటించుచు వచ్చిరకాని మూలములో నుండుప్రతిపదమునకు సరి యైన తెలుగుపలుకుల నిఱికింప నభయము ననియు, మూలములో లేనివర్ణనలను గల్పనలను జేయరా దనియు,

మూలములో నున్నవిషయముల నన్నింటిని వరుసగానే చెప్పవలయు ననియు సంకల్పించినవారు కారు. దీనికిఁ గారణము తమకావ్యములు స్వతంత్రములు గా నుండవలయు ననియుఁ గవితాధార దడవుకొనిన ట్లుండక యవిచ్ఛిన్నము గా నుండవలయు ననియుఁ దలంచుటయ లోకములో ఒకభాషశైలి మఱియొకభాషశైలికిఁ గొన్నియెడలం బోలియునికియుఁ బెక్కు తెఱంగులం బోలకయునికియుం గలదు. గీర్వాణంబునం గర్తణప్రయోగ మింపు నింపును. ఆంధ్రంబున నదియంతగా రుచింపదు. మఱియు దేవభాష వంశస్థము, ఉపేంద్రవజ్ర, ఇంద్రవజ్ర, ఆర్య మున్నగు వృత్తములు రచన కనుకూలములుగను విన సొంపుగ నుండును. తెలుఁగున సీసము, గీతము, చంపకమాల, మత్తేభము లోనగువృత్తములు సొగసుగ నుండుఁగాని వసంతతిలకాదు లంత రమణీయములుగ నుండవు. కొన్నిజాతీయము లాంధ్రంబునం గొన్ని గీర్వాణంబునను సహృదయహృదయానందంబు నొందించు. ఇట్లొక్కొకచంద మొక్కొకభాష కందంబుఁ బొందించుటం జేసి యాయాభాష కనుగుణం బగుశైలిం గబ్బంబు రచించుటయ కమనీయంబు. మహాకవు లగునన్నయ, భాస్కరుఁడు, తిక్కన, శ్రీనాథుఁడు లోనగు వా రీఘంటావధమునకు వెలి గాకయే కావ్యనిర్మాణమునకుం గడంగిరి. అట్లుగాక మూలమునకు నన్నివిషయంబుల సరిగ భాషాంతరీకరణము నేయునిర్బంధమునకు లోగిన నట్టి భాషోచితశైలి యలవడుట దుస్సాధము. కాఁబట్టియే తిక్కనామాత్యుఁడు నిర్వచనోత్తరకాండకథ నూతగాఁ గైకొని వర్ణనాదులఁ దనయిచ్చవచ్చినట్లు స్వతంత్రముగ రచియించె. అయినం గొన్ని యుచితస్థలములమూలము ననుసరించియు నాంధ్రీకరించి యున్నాఁడు.

ఉత్తరకాండలోని.—

“నువర్ణ పృష్ఠే న బభౌ శ్యామః పీతాంబరో హరిః,
కాంచనస్య గిరే శృంగే నతటి త్రోయదో యథా.”

అనుశ్లోకమును.—

“క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధనుర్ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేరుతటఁబొల్చుకటి
త్పరివృకజలదముఁ బోలుట, విరియ దనుజరాజహంసవితతి యితనికిన్.”

అనియు, నిట్లే కొన్ని కొన్ని యెడలం గొంచె మించుమించుగఁ దెలిగించి యున్నాఁడు. కథాభాగములో సంస్కృతంబున బహుళంబుగ నున్న యెడం బ్రధాన కథాంశమును మాత్రము వివరించుచు మిగుల సంక్షేపించి శ్రీరామనిర్యాణమును వదలి 10 యాశ్వాసములప్రబంధమును వ్రాసెను. సంక్షేప్తభాగంబుల సూక్ష్మదృష్టిచే గ్రంథంబునం జూచుకొనునది.

- సముచిత మైనచందమునఁ జక్కనిమాటల బాంధవంబుతో
న మగుడ వానిఁ బుచ్చి మునిఁనాయక మీ కెఱిగింప వచ్చితిన్. 105
- తే. ఏమిపురుషార్థములుఁజేయుఁనెడలనెపుడు, మీయనుజ్ఞయనాకుఁహోయమగుట
నరసి మీదివ్యచిత్తానఁ నవధరించి, చేయఁగలవని యెఱుఁగి ఁ చెప్పఁ డనిన.
శా.మున్నీ కార్యము వాఁడు న న్నడిగినన్ఁ మో మీక కోపించి మీ
యన్నం బుణ్యచరిత్రు నేన మును లంకాఁధీశ్వరుం జేసితిం
జన్నే వానిపరాభవంబునకు నుత్సాహంబు సేయంగ నీ
కన్నన్ మోములు గంటువెట్టుకొని రోఁమాయత్తుఁ డై యత్తటిన్. 107
- ఉ. దిగ్గన లేచి పోయె గణుఁతింపక వాఁడు విరోధలబ్ధికై
యగ్గలికంబునన్ మనలఁనందఱఁ జీరికిఁ జేకొనండు స
మ్యగ్గురుభ క్తిధర్మరుచిఁమాన్యవివేకము లెంతదవ్వు నీ
కెగ్గొనరింప కుండఁ బురఁ మిచ్చి తొలంగుము చాటి చెప్పితిన్. 108
- సీ. ఇంద్రాయుధద్యుతుఁ లెసఁగఁ జూడ్కికి రమణీయంబు లైనమఁజీస్థలములు
సిద్ధగంధర్వాదిఁసేవ్యంబు లైనయచ్చోదకంబులఁ జెలుఁవొందునదులుఁ
బల్లవపుష్పసంఁపద లుల్లసిల్లంగ రమ్యంబు లైనయాఁరామములును
నంబుజమధుమత్తఁహంసికావితతుల రుచిరంబు లయినసఁరోవరములుఁ
ఆ. గలిగి యొప్పు మిగులఁ జగైలాసశైలత, టంబునందుఁ బురవఁరంబుఁ జేసి
కొని వసింపు మచటఁ ననుచరసహిత మై, దివ్యభోగలీలఁ తేజరిల్ల. 109
- క. అని విశ్రవసుఁడు చెప్పిన, విని వైశ్రవణుండు లంకఁ విడిచి పరిజనం
బును దాను రజతగిరికిం,జని యొకపుర మలక యనఁగఁ సంపాదించెన్. 110

— రావణుండు లంకం బ్ర వేశించుట. —

- తే. అంత నక్కడ మగుడఁ బ్రహస్తుఁ డరుగు
దెంచి విత్తేశుఁ గాంచినఁతెఱఁగు నచటఁ
దాను బల్కినక్రమమునుఁ దాని కౌతఁ
డన్న చందంబుఁ జెప్పె దశాననునకు. 111
- క. విని యయ్యవిచారంబులు, దన కేటికి వెడలుఁ గాకఁ దాడిమెయిం బో
యిన గాసిగాఁడె యింతక, చనుఁజూ వెఱచునట నిలువఁ సందియ మేలా.
- మ. అని బాహుబలగర్వనిర్వహణవిద్యాపారగుం డైనయా
దనుజాధీశుఁడు వైర మెత్తి బలముం దానున్ వెసం బోయి పో
యి నిజావాసముఁ బాసి విత్తపతి పోయెం బోయె నా వించుఁ బే
ర్చినయాధ్యత్యము నిత్య మైన విజయఃశ్రీవిభ్రమోద్భాసి యై. 113
- ఉ. లంకకు నేగి రాజ్యసుఖంలంపటుఁ డై యభిషేకమంగళా
లంకృతమూర్తిఁ జేకొని చలంబు బలంబును నుల్లసిల్ల ని

ఇక్కవిసార్వభౌమునిసరసకవితానిర్మాణకౌశల మిట్టి దని వక్కాణింప నేరితరము. ప్రబంధపరమేశ్వరుం డనాఁ గవిపుంగవులనడుమ వన్నె కెక్కినయెఱ్ఱా పైగ్గడ తనహరివంశములో నీతని.—

“ తనకావించినసృష్టి తక్కురులఁజేతం గాదు నా నేముఖం
బునఁ దా బల్కినపల్కు లాగమము లై * పొల్పొందు నావాణిన
త్తను నీతం డొకరుండు నాఁ జనుమహాత్మాప్తిం గవిబ్రహ్మ నా
వినుతింతుం గవితెక్కయజ్ఞ నిఖిలాఁర్వీదేవతాభ్యర్చితున్.”

అని కవిబ్రహ్మ కాఁ గొండాడియున్నాఁడు.—

నిరవధికకోమలపదమధురసరససరస్వతీవిలాసవై భవంబునను వేదమార్గప్ర
వర్తకత్వంబున నితని నపరకృష్ణద్వైపాయనుం డనియే చెప్ప నొప్పును. మహాభారతం
బున నాశ్వాసాంతపద్యంబులంజూడ నితం డద్వైతమతావలంబి యనియుఁ బూర్వో
త్తరమీమాంసాశాస్త్రములయందును వ్యాకరణమునందు నసమానపాండిత్యము
గలవాఁడనియు గోచరింపకమానదు. ఇతఁడు కాళిదాసాదులువోలె సకలశాస్త్ర
మర్యాదల సమగ్రముగ నెఱింగిన పండితకవీంద్రుఁడు ఇయ్యది భారతంబున నాయా
ఘట్టంబుల భాషాంతరీకరించుతఱి నెఱుంగనగు. ఈతనికి గీర్వాణాంధ్రంబుల నెక్కుడు
వైశారద్యంబుకలిమి నుభయకవిమిత్రుం డనుబిరుదము గలిగె. సోమయాజియగు
టఁ బరమాస్తీకాగ్రేసరుం డనియుఁ గర్తాచరణదీక్షాదత్తుం డనియుఁ దెలియుచున్న
ది. ఇక్కవినాథురచనలాంధ్రభాషాభిమానుల కాగమములు. ఈరసికు సరసంపుఁ
బలుకు లాంధ్రభాషాయోషాభూషణములు. ఈతనికృతు లాంధ్రకవిపుంగవులకుఁ
గవితామార్గప్రదర్శకములు. ఆంధ్రభాషాతత్వము నెఱింగినకోవిదులలో నీతఁ
డపరశబ్దశాసనుఁడు. ఇక్కవీంద్రునకు గీర్వాణభాషావైశారద్య మెక్కుడయ్యును
గవనంబునం దెలుఁగుపలుకులే తఱచుగాఁ గాన్పించును. కవనంబున జల్లిపదంబుల
నిఱికింపక కాదాచిత్కముగ ననతిదీర్ఘ సమాసములం బొందుపఱచుచుఁ జిన్నచిన్న
పదములంగూర్చి యతిప్రాసములకుఁ దడవుకొనక సరళముగా హృదయరంజకముగాఁ
గవన మల్లుటయ యీకవికి నైజము. సంస్కృతంబున బాణభట్టప్రథమకృతి యగు
హర్షచరిత్రమునంబోలెఁ దిక్కనబాల్యకృతి యగునుత్తరరామాయణంబున నవి
చ్ఛిన్నకవితాధారకుఁ గొన్నియెడల సంకోచంబుగలిగినను, కాదంబరింబోలె భార
తంబున నారితేరి సర్వాలంకారశోభిత యై నవరసోపేత యై సరసగుణసమేత యై
ప్రాధకవితాయువతి దద్దయు సహృదయహృదయాంబుజంబుల నలరించు చున్నది.
సమయాచితింబట్టి యేరసంబు వర్ణించుతఱి నెట్టిపదములంగూర్చిన రసము గృహీతా
కృతివోలె సహృదయహృదయదర్పణంబులఁ బ్రతిబింబించునో, యట్టిమధురపదం
బులం బొందించువిషయము నిక్కవిచంద్రుఁ డెఱింగిన ట్లారు లెఱుంగరు. సర్వతో

ముఖపాండిత్యవిభూతి గలవాఁ డగుటమి బహుశార్థంబు గలభావంబు సంగ్రహించి యొకటిరెండుపద్యంబులలో నిముచ్చుటకును నల్పాభిప్రాయంబునకుం జిన్నెలువన్నెలు గల్పించి విపులంబుగా రమణీయంబుగా వ్రాయుటకును నేర్చినవలంతి. వేయేల? ఎఱ్ఱాప్రెగడ, శ్రీనాథుఁడు మున్నగుమహాకవులకే యీతనికవనమున నెఱుంగఁ దగినయంశము లనేకము లున్నవనఁ దక్కుంగలకవులఁ జెప్ప నేల? ఈతని కవిత్వంబున సందర్భోచితరీతిఁ బ్రయుక్తంబు లై చక్కనిలోకోక్తులు శ్రోతలం బరితల నానందార్ణవతలనిమగ్నాంతరంగులం జేయు చున్నవి. ఉదాహరణములు—
‘చెవులు వట్టి యాడించు’ పు. 37 ప. 22, ‘ఒడల్ సిదిమినఁ బాలు వచ్చు’ పు. 102. ప. 22. ‘నేతికుండపై యెలుక’ పు. 107. ప. 22. ఇట్లు గనుంగొనఁ దగినది.

ఈకవి తనకవిత్వంబున పాదపూరణంబుగ వ్యర్థపదములం బ్రయోగింపక (నిర్వచనోత్తరరామాయణము 1 వ పుటలోఁ) దాఁజేసిన ప్రతిజ్ఞనుఁజెల్లించుకొనెను. సీతనికవనంబున శబ్దచిత్రంబులు నర్థాలంకారములు విరళంబులు. కాలిదాసాదులకుఁ బోలెఁ నీకవికి నుత్ప్రేక్షోల్లేఖాదులకంటె నుపమారూపకస్వభావోక్తులు గడు బ్రయములు.

ఉదాహరణము.—

- “ఉ. చారుబలాకమాలికల † చాడ్పున దంతము లొప్ప గర్జిత
స్ఫారరవంబులట్లుగ నభంగురతం బటుబృంహితంబు లా
సారముమాడ్కి దానజలఁసంతతి గ్రమ్మఁగఁ గాలమేఘమా
లారుచిరంబు లై మద చలద్విప్లవసంఘము లొప్ప నప్పరిన్.” 1 ఆ. 53 ప.
- “సీ. అనవద్యవేదవిద్యాలతావితతికి, నాలవాలములు జిహ్వించలములు.....” 1 ఆ. 57 ప.
- “సీ. పడఁతులనెఱిపిఁగుఁబాలిండ్లు వెడదోఁప, లీలఁ బయ్యెదలు దూలిండుటకును...” 1 ఆ. 59 ప.

శబ్దాలంకారంబులలో నీకవికిఁ బ్రయమైనది రెండురెండు గాని మూఁడు మూఁడుగాని పద్యములో నన్నియుఁగాని సమాసములయం దంత్యాక్షరవ్యావృత్తి నియమము. ఉదా.—

- “మ. ఆతుతాదార్యుఁ డహీనశౌర్యుఁడు సముద్యద్ధైర్యుఁ డత్యంతవి
శ్రుతచారి, త్రుఁడు సూరిమిత్రుఁడు జనస్తోతవ్యగో, త్రుండు సం
భృతసత్కీర్తి పవిత్రమూర్తి యసుహృద్బృందార్తినిర్వర్తి శ్రా
జితధీమంతుఁడు పుణ్యవంతుఁడు జయశ్రీకాంతుఁ డిష్టేదినిన్.”
- “చ. నిరుపమమూర్తి వైరిరథినీసమవర్తి వివేకవైభవ
స్ఫురితవిచారుఁ డుజ్జ్వలయశోమణిహారుఁడు ధర్మసంగ్రహ
దరపరతంతుఁ డార్యజనతామతమంతుఁడు వంశవారిజా
కరనవసూర్యుఁ డస్థలితగౌరవవర్తనధుర్యుఁ డిష్టహిన్.”

3 ఆ. 119 ప.

“మ. కమలాధారుఁడు భీతిదూరుఁడనమాఁకారుండు గంభీరుఁడ
 బ్రహ్మభీమారుఁడపారసారుఁడు కళాస్సారుండు వీరుండు దు
 ర్దమదోస్సారుఁడధర్మభీరుఁడు మహాదారుండు దుర్వారుఁడ
 త్యమలాచారుఁడు నిర్వికారుఁడు యశోహారుండు ధీరుం డిలన్.” 1 ఆ. 86 ప.

ఇట్టివి సూక్ష్మదృష్టి గనుఁగొనినచో నీతనికృతులం బెక్కులు గన్పట్టును. అయినను గథాసందర్భమున దీనిని పరమార్థ మని తలంచి రసభావాదులం దిగ నాడి క్లిష్టార్థకల్పనై కళరణంబు లగుచిత్రబంధయమకాదులకొఱకుఁ గష్టపడక యా శ్వాసాంతమున మాత్రమీ వ్యావృత్తినియమమును గైకొనినాఁడు. ఇట్టిలక్షణములు విశేషముగ నాంధ్రపంచమ వేదంబునఁ జూపట్టును.

ఈకావ్య మీతనిప్రథమకవిత యగుటంజేసి దీనియందు భారతమందలికవితాప్రాధిమ యంతగాఁ గానరా కున్నను మొత్తముమీఁద భారతశైలిం బోలియే యున్నది. కాఁబట్టియే యిందలిపద్యంబులయందుఁ దిక్కన కత్యంతగౌరవముండి యుండెను. దీనికిఁ దనభారతంబున నిందలికొన్నిపద్యంబులఁ గొంతవఱకు మార్చియు మార్పకయుఁ బొందుపఱచి యుండుటయే ప్రమాణము.

విస్తరభీతిచే వాని నిట నుదాహరింపక విరమించితి. ఇక్కవీంద్రుఁడు నన్నయభట్టసంప్రదాయానుసారముగఁ గావ్యాదిని సంస్కృతశ్లోకరూపంబుగనే మంగళాచరణం బొనర్చెను. పద్యంతముల మానెను. దీనింబట్టి యేతద్వైకల్పికత్యంబు గవి కిష్ట మని తోచుచున్నది. ఈకవివల్లభుండుఁగొనించి వ్రాయఁదగునంశము లనేకము లున్నను, విస్తరభయంబునను ముఖ్యముగా నవిభారతమునకు సంబంధించిన వగుటను విరమించుచు స్థాలీపులాకన్యాయంబుగ రెండుపద్యముల నిట నుదాహరించుచున్నాఁడ.

“మ. కుచముల్ వాఁతెడినీటిమీఁదివిలసఁతొక్కకంబులం గ్రేణి నే
 యుచు నుండఁ మెడ యెత్తి పాదయుగళం • బూదంగ బాహులతల్
 పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడఁ • భావంబు రంజిల్లఁ బా
 డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వుఁబోడులు లతాఁడోలాకళాప్రాధులన్.” 8 ఆ. 37 ప.

“కా. విమేమీ రఘురాముతమ్ముడవె మీ • రేపారి పైసెత్తి మా
 మామం బంక్తిముఖున్ వధించినను మీ • మార్భ్యంబు నైరించి యే
 నేఁమి జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యట నీ • వేతెంచితే మేలు మే
 లీమై తోడన పోదు గాక యని దైత్యేశుండు దర్పంబునన్.” 10 ఆ. 17 ప.

ఇట్లు సరసగుణమణిగణభూషణభూషితకవితావనితామణి మధురశృంగార వీలసితంబుల రసికవరేణ్యు లనురక్తి ననుభవించి యానందాంబునిధిరంగ త్తరంగంబుల డోలాకర్త నాచరింతురుగావుత మని ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

ఉత్పల - వేంకటనరసింహాచార్యులు.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

ప్రథమాశ్వాసము.

రాస్తాం మనుమక్షితీశ్వరభజాః స్తమేభ జగన్తణ్డల
ప్రాసాదస్థిరభారభాజి దధతీసా సాలభజ్జీశ్రియం
శుణ్డాలోత్తమగణ్డభిత్తిమ మదఃవ్యాసజ్ఞవశ్యాత్తనాం
యాము తేజయతేతరాం మధులిహః మానన్దసాన్దా స్థితీః.

కృతిప్రశంస.

చ. హరిహరపద్మగర్భులను • నాదికవీంద్రుల నూత్న సత్కవీ
శ్వరులను భక్తి గొల్చి తగ • వారికృపం గవితావిలాసవి
స్తరమహనీయుఁ డైననను • సర్వగుణోత్తరమూర్తి మన్తభూ
వరుఁడు దగంగ రాఁ బనిచి • వారనిమన్న న నాదరించుచున్.

2

క. ఏ నిన్ను మామ యనియెడు, దీనికిఁ దగ నిష్ఠు భారతీకన్యక నా
కి నర్హుఁడ వగు దనినను, భూనాయకుపల్కు చిత్తమున కిం పగుడున్.

3

సీ. సకలలోకప్రదీః పకుఁ డగుపద్మినీమిత్రవంశమున జన్మించె ననియుఁ
జూచిన మగ లైనఁ • జొ క్కెడునట్టిసౌందర్యసంపదసౌంపు • దాల్చె ననియు
జనహృదయానంద • జనక మై నెగడిన చతురతకల్పి న • ప్రతిముఁ డనియు
మెఱసి యొండొంటికి • మిగులు శౌర్యత్యాగవిఖ్యాతకీర్తుల • వెలసె ననియు
తే. వివిధవిద్యాపరిశ్రమ • వేది యనియు
సరసబహుమానవిరచనాశాలి యనియు
మత్కృతీశ్వరుఁ డగుచున్న • మనుమన్వృత
సుభగుఁ గావించుటకు సముత్సుకుఁడ నైతి.

4

కృతికర్తృనియమము.

క. భూరివివేకచిత్తులకుఁ • బోలు ననం దలఁపన్ దళంబులన్
సౌరభ మిచ్చుగంధవహు • చందమునం బ్రకటంబుచేసి యిం

- పాఠేడుపల్కులం బడయ ♦ నప్పలుకు ల్పరి గ్రుచ్చునట్లుగాఁ
జేరుప నేరఁగా వలయుఁ ♦ జేసెద నేఁ గృతి యన్న వారికిన్. 5
- చ. పలుకులపొందు లేక రసభంగము సేయుచుఁ బ్రాతవడ్డమా
టలఁ దమనేర్పు చూపి యొకటన్ హృదయం బలరింపలేక యే
పొలమును గానియట్టిక్రమముం దమమెచ్చుగ లోక మెల్ల న
వ్వులఁ జొరయం జరించుకుకవుల్ ధరదుర్విటులట్ల చూడఁగాన్. 6
- క. తెలుఁగుకవిత్వము చెప్పం, దలఁచినకవి యర్థమునకుఁ ♦ దగియుండెడుమా
టలు గొని వఖులుం బ్రాసం,బులు నిలుపక యొగిని బులిమి ♦ పుచ్చుట చదురే.
- క. అలవడ సంస్కృతశబ్దము, తెలుఁగుబడి విశేషణంబు ♦ తేటపడంగా
బలుకునెడ లింగవచనం, బులు భేదింపమికి మెచ్చు ♦ బుధజనము కృతిన్. 8
- తే. ఎట్టికవికైనఁ దనకృతి ♦ యింపుఁ బెంపఁ,జాలుఁగావునఁ గావ్యంబుసరసులైన
కవులచెవులకు నెక్కినఁ ♦ గాని నమ్మఁ, డెందుఁ బరిణతి గలుగుకవీశ్వరుండు. 9
- క. అని సత్కవీంద్రమార్గము, మనమున నెలకొల్పి సరస ♦ మధురవచోగుం
భనసుప్రసాదసంబో, ధనగోచరబహువిధార్థ ♦ తాత్పర్యముగాన్. 10
- క. ఎత్తటి నైనను ధీరో, దాత్తనృపోత్తముఁడు రామ ♦ ధరణీపతి స
ద్వృత్తము సంభావ్య మగుట, నుత్తరరామాయణోక్తి ♦ యుక్తుడ నైతిన్.
- తే. సారకవితాభిరాముగుంట్టూరివిభుని, మంత్రిభాస్కరుమత్పితామహునిఁదలఁచి
యైన మన్ననమెయి లోక ♦ మాదరించు, వేఱ నాకృతిగుణములు ♦ వేయునేల.
- మ. అమలోదాత్తమనీష నే నుభయకావ్యప్రాణిఁ బాటించుశి
ల్పమునం బారగుండం గళావిదుండ నాపస్తంబసూత్రుండ గౌ
తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలధ్యానైకశీలుండ న
న్నమకుం గొమ్మనమంత్రికిఁ సుతుండఁ దిక్కాంకుండ సన్తాన్యుండన్. 13
- ఉ. జాత్యము గామి నొప్పయిన ♦ సంస్కృత మెయ్యెడఁ జొన్న వాక్యసాం
గత్యము సేయుచో నయిన ♦ గద్యము తోడుగఁ జెప్పి పెట్ట దా
ర్గత్యము దోషఁ బ్రాసముప్రకారము వేఱగునక్షరంబులన్
శ్రుత్యనురూప మంచు నిడ ♦ సూరుల కివ్విధ మింపుఁ బెంపదే. 14
- క. వచనము లేకయు వర్ణన, రచియింపఁగఁ గొంత వచ్చుఁ ♦ బ్రౌఢులకుఁ గథా
ప్రచయముఁ బద్యములన పొం, దుచితంబుగఁ జెప్పు టార్థులొప్పిద మనరే.
- క. లలితపదహృద్యపద్యం, బులన కథార్థంబు ఘటిత ♦ పూర్వాపర మై
యలఁతియలంతితునియలుగ, హల సంధించినవిధంబు ♦ నమరఁగ వలయున్. 16

—● కృతినాయకవంశావతారము. —●

- క. ఈకృతికిఁ దొడవుగా నమ, రాకృతి యగుమనుమనరవరాగ్రేసరుస
త్యాకృతివంశము గాఢస్వీకృతి దగఁ గీర్తనంబు ♦ సేయుదు నెలమిన్. 17

- ఉ. అంబుజనాభనాభి నుదయం బయి వేధ మరీచి గాంచె లో
కంబుల కెల్లఁ బూజ్యుఁ డగుఁకశ్యపుఁ డాతనికిఁ జనించె వి
శ్వంబు వెలుంగఁ జేయఁగ దివాకరుఁ డమ్ముని కుద్భవించె వా
నిం బొగడం జతుశ్శ్రుతులు • నేరక యున్నవి నాకు శక్యమే. 18
- క. ఆతనికి సకలలోక, ఖ్యాతుఁడు మను వుద్భవించి • యనవద్యమతిం
జాతుర్వర్ణ్యస్థితిర, తాతత్పరవృత్తిఁ బరఁగె • సర్వోత్తరుఁ డై. 19
- శా. లోకాలోకతటీవిహారకలనా•లోలద్యశస్సింహుఁ డ
స్తోకాపాదితపుణ్యమూర్తి మనుపుత్రుం డాక్రమక్రీడ మై
నేకచ్ఛత్రము గాఁగ భూమివలయంబెల్లం బ్రశాసించె ని
త్యాకుం డప్రతిమానదానమహిమా • కల్పోజ్జ్వలాకారుఁ డై. 20
- క. ఆయిత్యాకుకులంబున, సాయంతనసప్తజిహ్వా•సాదృశ్యశ్రీ
స్థాయత్ప్రతాపనిధి నా, రాయణనిభపుణ్యమూర్తి • రఘు వుదయించెన్. 21
- మ. మఘవిద్యాప్రియుఁ డై దివౌకసుల సమ్మానించుఁ బ్రత్యర్థిబా
హుఘనాటోపము మాన్చు విగ్విజయలీ•లోత్సాహి యై సజ్జనా
లఘుకార్యంబుల దీర్చు వైదికవిధి•శ్లాఘాదరస్వాంతుఁ డై
రఘుభూపాలకుఁ జెప్ప నొప్పదె జగత్త్రాణప్రవీణాత్మకున్. 22
- క. ఆరఘువంశంబున వి, స్తారయశోధనుఁడు విమలచరితుఁడు బుధని
స్తారకుఁడు భూమిపాలన, సారనిపుణబుద్ధి రామ • జనపతి వుట్టెన్. 23
- మ. మునిలోకంబు ప్రశంస సేయ జగముల్ • మోదంబువొందంగ దు
ర్జనతానిగ్రహతత్పరాత్ముఁ డగుచున్ • సద్వృత్తిసంరక్షణం
బున రాగిల్లుచు నేలె రామనృపుఁ డీ • భూచక్రముం దత్కులం
బున రాజన్యు లనేకు లిద్ధరణిఁ బెంపుం బొంది పాలించినన్. 24
- క. పిదపఁ గలికాలచోళుం, డుదయంబై జలధిపరిమి•తోర్వివలయం
బు దనకు బంటుపొలమ్ముగ, నెదు రెందును లేక పేర్చి • యెసకం చెసఁగన్. 25
- శా. చేనేతం బృథివీశు లందుకొనఁ గా • శీసింధుతోయంబులం
జేసెన్ మజ్జన ముంగుటంబున హరించెం బల్లవోర్విశు ను
ల్లాసం బొందఁగ ఫాలలోచనము లీలం గట్టె గావేరి హే
లాసాధ్యాఖిలదిజ్ఞుఁడు కలికా•లత్యావిభుం డల్పుఁడే. 26
- చ. అతనికులంబునం దవనతారి యుగాంతకృతాంతమూర్తి య
ప్రతిమవదాన్యతావిభవ • భాసి విలాసరతీశుఁ డప్రత
ర్కితవివిధావధానపరి•కీర్తితనిర్మలవర్తనుండు సం
శ్రితనిధి వుట్టె బిజ్జన యశేషధరిత్రియు నుల్లసిల్లఁగన్. 27

- చ. పరుషపరాక్రముం డగుచుఁ ♦ బల్లవువీట నుదగ్గు లై నప్త
న్నిరువుర నాతనిం గలయ ♦ నెన్ని యనర్గళమత్సరంబుమై
మురరిపుసన్నిభుండు పదుఁమువ్వుర గం డడంగంగఁ బెట్టె దా
బిరుదు వెలుంగ బిజ్జఁ డరి ♦ భీకరభూరిభుజాబలంబునన్. 28
- క. తద్వంశంబునఁ బోషిత, విద్యజ్ఞుఁ డహితభుజగఁవిహగేంద్రుఁడు ధ
ర్మదై వ్యతమూర్తి వరయో, పిద్యర్థస్థుఁడు మన్తసిద్ధి జనించెన్. 29
- సీ. భూరిప్రతాపంబు ♦ వైరిమదాంధకారమున కఖండదీపముగఁ జేసి
చరితంబు నిఖిలభూజననిత్యశోభనలతకును నాలవా ♦ లముగఁ జేసి
కరుణ దీనానాథ ♦ కవిబంధుజనచకోరములకుఁ జంద్రాతపముగఁ జేసి
కీర్తిజాలముఁ ద్రిలోకికీశారికకు నభిరామరాజితపంజరముగఁ జేసి
- ఆ. సుందరీజనంబు ♦ డెందంబునకుఁ దన, నిరుపమాన మైన ♦ నేర్పుకలిమి
నతిప్రసిద్ధి చేసి ♦ యసదృశలీల మై, బరంగె మనుమసిద్ధి ♦ ధరణివిభుఁడు. 30
- క. ఆమన్తసిద్ధిసుతుఁ డా, శామండలశాసనుండు ♦ సదయాకృతి సం
గ్రామశ్రీరాముఁడు రా, మామదనుఁడు తిక్కనృపతి ♦ మహిఁ బాలించెన్. 31
- ఉ. కేశవసన్నిభుండు పరిగీతయశోనిధి చోళతిక్కఁడా
త్రీశుఁడు కేవలుండె నృపు ♦ లెవ్వరి కాచరితంబు గల్గునే
శైశవలీలనాఁడు పటుశౌర్యధురంధరబాహుఁ డై నపు
భీష్మశనరేంద్రుమస్తకము ♦ నేడైఱఁ గందుక కేలి సల్పఁడే. 32
- సీ. లకుమయ గురుములూరికి నెత్తి వచ్చినఁ గొనఁడె యాహవమునఁ ఘోటకముల
దర్పదుర్జయు లగుదాయాదనృపతుల ననిలోనఁ బటపఁడే ♦ యోగ్రహమున
శంభురాజాదిప్ర ♦ శస్త్రారిమండలికముఁ జెర్చి యేలఁడె ♦ కంచిపురముఁ
జేదిమండలము గాసిగఁ జేసి కాళవపతి నియ్యకొలుపఁడే ♦ పలచమునకు
- తే. రాయగండగోపాలు నఁరాతిభయద, రాయపెండారబిరుదాభిరాము నుభయ
రాయగండాంకు ఖండియఁరాయుఁ దిక్క, ధరణివిభుఁ బోల రాజులకరిది కాదె
- మ. కమలాక్షప్రతిమానమూర్తి యగునాకర్ణాటసోమేశు దు
ర్దమదోర్ధ్వము రూపుమాపి నిజదర్పంబుం బ్రతిష్ఠించి లీ
లమెయిఁ బోతుని భూమిపై నిలిపి చోళస్తాపనాచార్యనా
మము దక్కం గొని తిక్కభూవిభుఁడు సామర్థ్యంబు చెల్లింపఁడే. 34
- సీ. భృత్యానురాగంబు ♦ పెంపుఁ జెప్పఁగ నేల పరివారసన్నాహా ♦ బిరుదు గలుగ
పందిప్రియత్వంబు ♦ వర్ణింపఁ గా నేల పాతకపుత్రాఖ్య ♦ పరంగు చుండ
సకలవిద్యాపరిశ్రమముఁ దెల్పుఁగ నేల కవిసార్వభౌమాంక ♦ మవనిఁ జెల్ల
సుభగతామహిమఁ బ్రస్తుతి సేయఁగా నేలమన్తధనామంబుఁమహిమ నెగడ
- తే. నుభయబలవీరుఁ డనుపేరు ♦ త్రిభువనముల

బ్రచురముగ ఘోరబహుసంగఃకరముల విజయ
లక్ష్మీఁ జేకొనుబాహుబలంబుసొంపు
పొగడ నేటికిఁ గలికాలఁ భూవిభునకు.

35

క. అతనికి నుదయించెను గ, లృతరువునకుఁ బుట్టు రుచిరఁ ఫల మన మనుమ
క్షీతిపతి కవిహృదయశుక, ప్రతతిసమాస్వాదనీయఁ రసికత వెలయన్.

36

ఉ. అర్థజనంబు లోభిన్మపులాసలు చూపినఁ బడ్డజాలి ప్ర
త్యర్థులు వైరిరాజులమఁదం బడఁగించుటఁ గన్న పెంపు నా
నార్థము లర్థి కిచ్చియు రఁణావనిఁ దోలియుఁ బాపుకామినీ
ప్రార్థితమూర్తి మన్తజనపాలుఁడు కేవలుఁడే తలంపఁగన్.

37

సీ. అడవులఁ గొండలఁ బడి యాలుబిడ్డప ట్టెఱుఁగనివైరిధాత్రీశులందుఁ
గట్టంగఁ దొడఁ బూయఁ బెట్టఁ గొఱంత లే కానంద మందెడుఁ నర్థులందుఁ
గని విని యించువిల్లునియలరమ్ముల బారికి నగపడ్డఁ భామలందుఁ
దమతమలో నద్భుతం బంది కొనియాడు నిఖిలకళాగమఁ నిపుణులందుఁ

తే. గానఁగావచ్చు వేఱ పొగడ్తలాస, పడక తనయంత జగములఁబరఁగుచుండు
దినకరాన్వయతిలకంబుఁ మనుమన్మపతి, వీర్యవితరణరూపవివేకవహిమ.

38

మ. ద్రవిడోర్విపతిగర్వముం దునిమి శౌర్యం బొప్పఁ గర్ణాటద
ర్పవిఘాతంబు నొనర్చి వైరిమనుజేంద్రశ్రేణికిఁ గొంగ నా
నవనిం బేర్కొని యున్నయట్టివిజయక్షాధీశ్వరుం గాసిగా
నెవిచెం జోశనమన్తసిద్ధి యనిప్రాప్తయేటం బ్రగాఢోద్ధతి.

39

సీ. దండప్రణామంబుఁ దగ నభ్యసించిరో నెఱి బోరగిలఁబడఁ నేర్పునాడ
వ్రేళ్లు గఱవంగఁ వెర వల్వరించిరో నోరఁ జేతులు గ్రుక్కిఁ నొల్లునాడ
కడుసంకటంపుఁజేరడవులు దూఱంగఁ దరముసేసిరో యిలఁ దడవునాడ
పలుదెస విఱిగిపోఁ బరువు సాధించిరో క్రీడలుగాఁ బాఱి యాడునాడ

తే. బాలశిక్షలు గా కొండుఁ భంగి నింత, యచ్చుపడియుండునే వీరికనఁగ నిన్ని
తెఱఁగులకునేర్పుగలిగివర్తింతురాజి, మనుమన్మపుఁదాఁకిపోయినమనుజపతులు.

ఉ. రంగదుదారకీర్తి యగుఁరక్కెసగంగనఁ బెంజలంబుమై
భంగ మొనర్చి మన్తజనపాలుఁడు బల్విడి నాఁచికొన్నరా
జ్యాంగము లెల్ల నిచ్చి తనయాశ్రితవత్సలవృత్తి యేర్పడన్
గంగయసాహిణిం బదముఁ గైకొనఁ బంచె బహుక్రమోన్నతిన్.

41

సీ. కొండలునఱకునాఁ ఖండలుకైవడి యెనయు నేనుంగులఁ దునుమునపుడు
బెబ్బలి వడి లేళ్లఁ పిండు హత్తినయొప్పు గలుగు రాహుతులకుఁగడఁగునప్పు
డడవులఁ గార్చిచ్చుఁ లడరుచందముగాన నగుఁ గాలుబలమునకలుగునపుడు
బలుగాలిమొగుళులపైవీచుక్రియధోఁచుఁ దలుచైనగొడుగులునఱకునపుడు

- తే. కసిమసంగినమృత్యువు ♦ కరణి యంత, కాలరుద్రునికైవడి ♦ కాలదండ
ధరునిబలువిడి యలవడు ♦ దురములోన, నసమశౌర్యఁడుమనుమధ♦ గాధిపునకు.
- శా. శృంగారంబు నలంగ దేమియును బ్ర♦స్వేదాంకురశ్రేణి లే
దంగంబుల్ మెఱుఁ గేద వించుకయు మా♦హా రాష్ట్ర సామంతు సా
రంగుం దోలి తురంగముం గొనినసంగ్రామంబునం దృష్ట
ప్రాంగస్ఫారయశుండు మన్తవిభుపం ♦ పై చన్న సైన్యంబునన్. 43
- సీ. అనుపమబహురత్న ♦ హయవారణముల విద్విషులు గప్పములు పు♦తైంచుచోట
నెల్లికయ్యం బని ♦ యెద్ది యేనియు నొక్క కెలన శాత్రవదూత♦పలుకుచోట
దలతలమని రెండు ♦ దడములవా రేటు న కమానముగఁ జేర ♦ నడచుచోట
బరసేన సచ్చియుం♦బాటియు బయ లైన యనిలోన జయము సే♦కొనెడుచోట
- ఆ. నొక్కరూప కాని ♦ యెక్కుడు డిగ్గును, గానరాదు ముఖవి♦కాసమునకు
నన్యరాజు లీడె ♦ యరిరాయవేశ్యాభు, జంగుఁ డైనమనుమ ♦ జనవిభునకు. 44

—ॐ ఆయోధ్యావర్ణనము. ॐ—

- క. అమ్మనుమనృపతి కభ్యుద, యమ్ముగ నేఁ జెప్పఁ బూని ♦ నట్టి కథకు నా
ద్య మ్మయి యయోధ్య యనునా, మమ్మున నెగడినపురోత్త♦మము వర్ణింతున్.
- సీ. అఖిలభోగములకు ♦ నాస్పదం బగుట భోగీంద్రపట్టణమున ♦ కీడ యనియు
ధనసమృద్ధుల కెల్లఁ ♦ దల్లియి ల్లగుటఁ గుబేరునివీటికిఁ ♦ బెద్ద యనియు
వైభవంబులకు నా ♦ వాస మగుట నమరాధీశుపురమున ♦ కధిక మనియు
నిర్మలవృత్తికి ♦ నెల వగుటను భారతీశ్వరుప్రోలికి ♦ నెక్కు డనియు
- ఆ. వినుతి నేయఁ జాలి ♦ వివిధోత్సవంబుల, నతిశయిల్లి సజ్జ♦నాభిరామ
మై కరంబు వొలుచు ♦ నన్నగరంబు వి, స్ఫురితసకలవస్తు ♦ పూర్ణ మగుచు. 46
- క. చనిచని యచ్చోటను జి, క్కెనొకో తారకము లనఁ బ్ర ♦ కీర్ణరుచులఁ ద
ద్ధనవప్రప్రాగ్భాగం, బున ఖచితము లైనవజ్ర♦ములు చెలు వొందున్. 47
- తే. ఇంతపొడ పని వాక్రువ్వ ♦ నేరి కైన, రా దనుట కోటవర్ణన ♦ గాదు నిజమ
యొగసి పఱపిన దృష్టులు ♦ నిగుడునంత, లెక్కలో నగ్రభాగంబు ♦ లేమిఁజేసి.
- క. మహనీయవప్రగోపుర, బహురత్నోత్కీర్ణసాల ♦ భంజిక లొప్పున్
విహరణతత్పరనిర్జర్, మహిశాతతి వచ్చి యున్న♦మాడ్కి బెడం గై. 49
- సీ. అవగాహనమునకు ♦ నరిగినగజములమదములు కూడిన ♦ నదులు గాఁగ
యుషకకుళీరక♦చ్ఛపమక రాదిసత్త్వములమొత్తము పర్వ♦తములు గాఁగఁ
బ్రాకారమణిగణప్రతిబింబనికరంబు విలసిల్లుబహురత్న♦వితతి గాఁగ
రంగత్తరంగపరంపరవైఁ దేలు, కలహంసములు శంఖ♦కులము గాఁగఁ
- ఆ. గరము పొలుపు మిగులుఁ ♦ బరిఖ విఖాలగం, భీర మగుచుఁ బఱపుఁ♦బేర్చిఁజేసి
యఖిలభూమిచక్ర ♦ మనుతలంపునఁ బుర, వరముఁ జొట్టి యున్న ♦ శరధివోలె.

చ. తరుణులవీఁగుఁజన్ముఁగవ • తాఁకున నున్తదచక్రవాకబం
ధురగతి లీలఁ గామినుల • తోరపుటూరులఘట్టనంబునం
గరివరహస్తకాండపటుఁభూతమునం బరిభాతరంగముల్
దిరుగుడుపడ్డతీరములఁ • దెట్టువగట్టు సరోజరేణువుల్.

51

సీ. ఉజ్జ్వలలక్ష్మీకి • నుద్భవస్థాన మై భువనసుందర మగు • పాలుపు దాల్చి
యనుపమానంతభోఁగాస్పదం బనఁ జాలి హరినీలకాంతివిఁస్ఫురణ నొంది
సాంద్రచంద్రద్యుతిఁసమితి శోభిల్లి సుధాబహులప్రబోధమును గలిగి
బహుచిత్రసత్యసంఘన్నత మెఱసి తుంగాచలాతిస్థితి • నతిశయిల్లి

తే. యక్కజం బగుపెంపున • నతుల మగుచుఁ
జూడ్కులకు వేడ్కు నేయుచు • సొంపు మిగిలి
తమకు రత్నాకరంబుచందము నెఱయఁగ
నప్పురంబున రమణించె • హర్ష్యచయము.

52

ఉ. చారుబలాకమాలికల • చాడ్పున దంతము లొప్పు గర్జిత
స్ఫారరవంబులట్లుగ నభంగురతం బటుబృంహితంబు లా
సారముమాడ్కి దానజలఁసంతతి గ్రమ్మఁగఁ గాలమేఘమా
లారుచిరంబు లైమద చలద్దివ్యసంఘము లొప్పు నప్పురిన్.

53

తే. మనముశిల్పియై తనదువిఁన్ననువు మెఱసి
గాలి నశ్వరూపంబులు • గాఁ దరించె
గాక యీజవసత్త్వముల్ • గలవె ఘోట
కముల కెందు నాఁ బురిఁ దురంగములు వొలుచు.

54

సీ. మవ్వంపుమేనుల • జవ్వనంబుల కింపుమిగిలినచెయ్యుల • మెఱుఁగు వెట్ట
నల్లనమధురంపు • సల్లాపరచనకు లేతనవ్వన నునుఁబూత పూయ
నిడువాలుఁ గనుదోయి • నినుపారుకాంతికిఁ గలికిక్రేగన్నుల • నలుపుమిగుల
లలితంబు లగుచిత్తఁములచతురతలకు సరసంపునడవడిఁ • దెరలువుచ్చ
తే. వెరవు గల్గి మనోభవు • వీరరసము, నిరతముగ నేర్పు వాటించి • కరువు గట్టి
పోసి చేసినరూపులఁపోల్కి వార, వనిత లొప్పుదు రప్పురఁ వరమునందు. 55

చ. విలుచునెడన్ మనంబులకుఁవెక్కస మంద ధనంబు లమ్ముచో
విలసదనేకవస్తువులు • విస్తయ మందఁగఁ జూడ్కు లెల్ల సొం
పులసహజంబు లై యెలమిఁ • బొందఁగ నుజ్జ్వల లక్ష్మీయెప్పుఁ ద
మ్మలవడఁ జెంద వైశ్యజను • లప్పురి నొప్పుదు రప్రమేయు లై.

56

సీ. అనవద్యవేదవిద్యాలతావితతికి నాలవాలములు జిహ్వోంచలములు
రాజితబహుకళాఁరాజహంసికలకు మానససరసులు • మానసములు
చారుసత్యవ్రత • సౌరభ్యలక్ష్మీకి నుచితవాక్యములు పుష్పద్గమములు

సాదరకారుణ్య • మేదురజ్యోత్స్నకు మధురాకృతులు శశిమండలములు
తే. గా సమస్తమహాభవరక ర్మతావిభూతిః దనరి యఖిలలోకపూజ్య లగుచు
నిరుపమానసద్గుణగణ • నీతినిరతు, లై ధరామరు లొప్పుదు • రప్పురమున 57

చ. అమరనగంబు నెచ్చెలులొ • హైమవతీశుననుంగుఁగొండవి
య్యము లొకొ రోహణాచలము • నన్నలుఁ దమ్ములు నొక్కొ నా సువ
ర్ణమునను జారుతారమున • రత్నచయంబునఁ దేజరిల్లు నం
దు మహిమ కున్కిప ట్టగుచుఁ • దుంగసముజ్జ్వలదేవసద్గముల్. 58

సీ. పడఁతులనెఱివీఁగుఁబాలిండ్లు వెడదోఁప లీలఁ బయ్యెదలు దూలింఁచుటకును
దెఱవలఘాతలు • మెఱయఁగ నాటమై నడరిననునుఁజెమఁటార్చుటకును
మెఱతలచెక్కుల • మెఱుఁగు వింతగ నవతంసమంజరులు గదల్చుటకును
గొమ్మలయలికదేశమ్ములఁ గ్రొత్తచె న్నొలయఁ గుంతలములఁదెలఁచుటకును
తే విటకుమారులు తనరాకవేచివేడ్క, నెదురుకొనియింపుసొంపువహించుచుండ
నడపుమెలపునజనులకానందమొదవ, గంధవహుఁడప్పురంబునఁగలయఁబొలయు.

చ. శుకపికసంకులత్వమున • సుందరసాంద్రలతాంతపల్లవ
ప్రకరబహుచ్ఛవిం బురవఁరంబువిహారవనంబు లొప్పు న
మ్మకరపతాకునైనయ్యములు • మానవతీవిటకోటి కై నకే
లికలహవృత్తి నైఁపక సలీలగతిఁ బయినెత్తి వచ్చె నాన్. 60

సీ. మన్మథునాస్థాన • మండపంబులు మీనకేతునేపథ్యనికేతనములు
రతివల్లభునివిహారప్రదేశములు సంకల్పసంభవునిభోగస్థలములు
కందర్పనాయుధాఁగారముల్ కుసుమశరాసనుసంగీతకాలయములు
శంబరసూదనుఁజయభూము లిందిరానందనుసంకేతమందిరములు
ఆ. రామణీయకంబు • రమియించునిక్కలు, సొంపుగనులు చైత్రసంపదలకు
ననుగలంపుటిరవు • లనఁగ రమ్యంబు లై, యొప్పునుపవనంబులప్పురమున. 61

చ. వివిధగతిప్రకారముల • వీధులఁ బాటుసమీరణంబుచే
నవమకరందబిందుతతి • నల్లడలం దగ నింపుగూడి య
త్యవిరళలీలఁ బర్వమధుఁపావళి పువ్వులు రోయ కెందు నా
డి వనములోన విచ్చలవిడిఁ మదలీల వహించు నెప్పుడున్. 62

సీ. పద్మనీకల్లోల • పంక్తులవైఁగ్రాలు రాజితరాజమఁరాశలీల
సహకారపల్లవ • సమితిఁ గదల్చు నున్మదకలకంఠకు • మారుమాడ్కిఁ
బుష్పితనవలతాపుంజంబులోపల విహరించుమత్తాళివిభునిభంగి
నుద్యానమునకు వేఱొకయొప్పుగావించుచారునవీనవసంతుభాతి
తే. నేను గలుగంగ మదనునికేల యొండు, పరికరము లని యన్నింటిపనులుఁ దాన
పూని చేయువిధమున మంఠదానిలుండు, పురమునందుండునుపవనభూములందు.

— శూర్యరామాయణకథ. —

- క. ఆపురి కధిపతి రఘుకుల, దీపకుఁ డమరేంద్రవిభుఁడు ♦ తేజోనిధి వి
ద్యాపారగుండు దశరథ, భూపాలుఁడు సకలలోకఃపూజితుఁ డగుచున్. 64
- సీ. అష్టదిగ్దశశోభితావనీచక్రంబు దమ్మి యై తనలక్ష్మీ ♦ కిమ్ము గాఁగ
వివిధవర్ణాశ్రమఃపితవృత్తికిఁ దన యసదృశపరిరక్ష ♦ ముసుఁగు గాఁగ
బొలుచుచతుర్దశఃభవనముల్ దనకీర్తి యాడెడునెలవుల ♦ మేడ గాఁగ
నమ్మాఁడుమాఁర్తుల ♦ యలవు లెన్నఁగఁ బుట్టివేలెడితనమాఁర్తివాలుగాఁగఁ
తే. దనకృపాణంబు రిపుల సద్గతికిఁ బుచ్చు, పుణ్యతీర్థంబు గాఁ దనఃపూరిదాన
మర్థులకు భూరివాస గా ♦ నతిశయిల్లి, జలధివలయితవసుమతీచక్ర మేలె. 65
- ఉ. అత్తఱి లోకభీకరదుఃరాచరణుం డగుపంక్తికందును
దృష్టి నలంగునిర్జరుల ♦ విన్నపముల్ దయ నాదరించి దే
వోత్తముఁ డైనవిష్ణుఁడు సముత్సుకుఁ డయ్యె విశుద్ధవిశ్రుతో
దాత్తచరిత్రుఁ డౌదశరథక్షీతినాథున కుద్భవింపఁగన్. 66
- క. తనయులఁ బడయుకుతూహల, మున నిట నమ్మనుజపతియు ♦ మునికులవంద్యుం
డనఁ జాలుబుశ్యశృంగుని, యనుమతమునఁ బుత్రకామఃయజనము చేసెన్. 67
- సీ. ఆసుకృతంబు మహానుభావంబున, నమ్మహారమణుభాఃర్యాత్రయమున
రాజన్యకుంజరుఃరామునిఁ గౌసల్య, కైకేయి గుణగణాఃకల్పు భరతు
మానితయశుని లక్ష్మణుని శత్రుఘ్ను సుమిత్రయుఁ గాంచిరి ♦ ధాత్రి యలర
విష్ణునంశమున నివ్వధమునఁ బుట్టిన రామదేవుం డభిఃరామలీల
తే. వెలసి వేదతదంగాదివిద్య లెల్ల, నభ్యసించి ధనుర్వేద ♦ మధిగమించి
సరససాహిత్య వేది యై ♦ సకలకళల, నెఱిగి యాదార్యశౌర్యసఃమేతుఁ డగుచు.
- చ. జనకునియజ్ఞ వేదికఁ బ్రశస్తముగా జనియించి యంగనా
జనతకు భూషణం బనఁగఁ ♦ జాలినసీతకు రుద్రచాపభం
జన మనునుంకు విచ్చి నృపఃసత్తమసూతిఁ బరిగ్రహించి పే
ర్చినయుభయానురాగమునఁజిత్తభవుం జరితార్థుఁ జేయుచున్. 69
- తే. మును సురాసురసంగ్రామఃమున రథంబు, గడపి విభుచేత వరములు ♦ గన్నకైక
యడుగ నరపతి పంపంగ ♦ నక్కుమారుఁ, డరిగెఁ గాననమురఁ దప ♦ మాచరింప.
- శా. రాముం దాపసవృత్తి కంపఁ దను సామ్రాజ్యంబుపై నిల్పఁ జే
తోమోదంబునఁ గోరుతల్లికిఁ గులద్రోహంబు దక్కంగఁ ద
దూభిమిం బ్రస్ఫుటరక్షమై నడపి నిర్భోగాత్ముఁ డై సర్వలో
కామోదం బొనరించె నాభరతుఁ డార్యస్తుత్యవృత్తంబునన్. 71
- చ. వనితయు లక్ష్మణుండు సహవాసము సేయఁగఁ బర్ణశాలలన్
మునిజనవర్తనంబునఁ బ్రమోదముఁ బొందుచు ధండకావనం

బున రఘురాముఁ డున్నయెడఁ ♦ బొల్తుక యొక్కతె యేగుదెంచి యా

తనిఁ గని కాముచే నలఁగి ♦ ధైర్యవిహీనతఁ గోర్కి జెప్పినన్. 72

తే. అతఁడు నగి త్రిప్పిపుచ్చిన ♦ ననుజొకడకు, నరిగి యాతండు ద్రోచినఁ బెరిగివికృత
వేషయై యెత్తికొనిపోవఁ రోషమెత్తి, యక్కుమారుఁడు వెసఁగోసెఁ ముక్కుసెవులు.

క. భంగపడి రాముకడ క, య్యంగన చనుదెంచి యిట్టు ♦ లనియెఁ ద్రిలోకో
త్తుంగచగిత్తుఁడు శశ్వద, భంగుం డగుపంక్తివదనుఁ భగినిం జుమ్మి. 74

తే. శూర్పణఖ యనుచాన మీ ♦ దర్పమడఁప, నసుర లిప్పుడ వచ్చెద ♦ రనుచుఁగోప
మునఁ గడంగి జనస్థానఁ మునకు నేగి, యనుజొ డగుఖరుతోడఁ జెప్పిన నతండు.

క. దూషణునిఁ ద్రిశిరుఁ గూడి స, రోషంబుగ నెత్తి వచ్చి ♦ రోగంబులు ది
వ్యోషధముఁ దాఁకుపగిది మ, నీషమెయిం జాలురాము ♦ నెదిరి మహాజిన్. 76

చ. పొలిసినఁ జూచి శూర్పణఖ ♦ పోయి దశాననుఁ గాంచి బన్నముం
దెలుపునెడం బ్రసంగమునఁ ♦ దేటవడన్ వినిపించె సీతకో
మలతనులీల యద్ధివిజఁ మర్దనుఁడున్ హృదయంబునం గుతూ
హల మెలరార శ్రీఘ్రగతిఁ నయ్యెడ కేగె వియత్పథంబునన్. 77

క. చని కౌటిల్యమున మహీ, తనయం గొని లంక కరిగె ♦ దానవుఁ డపుఁడా
మనుజేంద్రనందనుఁడు దన, మనమునయడ లనుఁగుఁడమ్ముఁ మాటల మలఁగన్.

సీ. ఎడసొచ్చి దైత్యుచేఁ ♦ బడినజటాయువు వలన నంగనచన్నఁ వల నెటింగి
శరణార్థి యగుదివాఁకరసూతిఁ జేకొని కోలతోడనె వాలిఁ గూల నేసి
వనచరబలముల ♦ వసుధ నెల్లను నొక్క వాయిగా నడపించి ♦ వార్ధిఁ గడచి
లంకపై విడిసి చలంబు బలంబును జూపి రాక్షసకోటి రూపడంచి

తే. కుంభకర్ణునిఁ గుంభనిఁ కుంభనాము, లై నతయులతో సంతఁ కాలయమున
కనిచి దేవాంతకప్రహఁస్తాదిబంధు, వర్గసహితంబుగా దశవదనుఁ దునిమి. 79

తే. అఖిలదేవతాసన్నిధిఁ నగ్నిదత్త, యైనజానకి నానందఁ మతిశయిల్లఁ
గైకొనియె రాముఁడీమూఁడుఁ లోకములకు, నద్భుత ప్రీతులడరిపొంఁ గారుచుండ.

క. ఇంద్రజి ననిలోఁ జంపి మ, హేంద్రాదిత్రిదశనుతులఁ కెక్కినయనుజున్
సాంద్రానుమోదమున రఘు, చంద్రుఁడు మో మెలమిఁ బొంద ♦ సంభావించెన్.

ఆ. అతని నపుడ దివ్యఁ యానరత్నం బగు, పుష్పకంబుఁ దేరఁ ♦ బుచ్చి దాని
కెదురువోయి యర్చు ♦ లిచ్చి సంప్రీతి నా, తండు జానకియును ♦ దాను నెక్కి.

చ. శరణి వచ్చి చొచ్చి యనిశంబును గొల్చుచు నున్న రావణా
వరజు విభీషణున్ సమరఁ వర్తనుఁ డైనది నేంద్రనందనున్
శరనిధి దాటి దేవిఁ గని ♦ చయ్యన నుంగర మిచ్చి పేర్చి య
ప్పురవర మేర్చి లోకనుతిఁ ♦ భొందినపావని నాదరించుచున్. 83

- ఉ. వారలు వారిభూరిపరిఃవారముతోన విమాన మెక్కి రాఁ
గా రఘునందనుం డరిగి ః కాంచనతోరణచిత్ర మై నవ
ద్వారనికాయ మైననిజఃపట్టణ ముత్సుకవృత్తిఁ జొచ్చె నిం
డారుముదంబునన్ భరతుఁ ః డాదృతిఁ జేసి సలీలఁ గ్రాలఁగన్. 84
- క. వినయము గైకొనఁగాఁ జే, యను దగువా రెల్లఁ దన్ను ః నయ్యయిసంభా
వనమై నభినందింపఁగ, జననాథుఁడు పూజ్యరాజ్యఃసంపద నొందెన్. 85

అథ ఆశ్వాసాంతము.

- మ. కమలాధారుఁడు భీతిదూరుఁ డసమాఃకారుండు గంభీరుఁ డ
బ్రముఖీమారుఁ డపారసారుఁడు కళాఃస్ఫూరుండు వీరుండు దు
ర్దమదోస్సారుఁ డధర్తభీరుఁడు మహాఃదారుండు దుర్వారుఁ డ
త్యమలాచారుఁడు నిర్వికారుఁడు యశోఃహరుండు ధీరుం డిలన్. 86
- క. వికచకమలాయతాతుం, డకుటిలచిత్తప్రచారఃహరిమిత్రుం డ
ర్కకులప్రదీపుఁ డభినవ, మకరాంకుఁడు విజయమానఃమర్దనుఁ డెలమిన్. 87
- మాలిని. నమదరిన్మపచూడాఃనవ్యరత్నాంశువీచీ
సముదయసుభగోల్లాఃసస్పృరత్పాదపద్మం
డమరతరునికాయఃత్యాగలీలాపహాసో
ద్యమనిపుణనిసర్గఃదార్యహస్తాబ్జుఁ డుర్విన్. 88
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కన నామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మద్భగీరథాన్వయ

తామరసాకరసహస్రధాముఁడు సూరి

స్తోమారామవసంతుఁడు

భూమండనయశుఁడు మన్తఃసూమీశుఁ డొగిన్.

1

— రామనికొల్పకూటమునకు జనకాదులు వచ్చుట. —

క. శ్రీరామచంద్రుఁ డిట్లు మహారాజపదస్థుఁ డైనభినందింపన్

గారవమున జనకాది, త్తైరమణులు వచ్చి కాంచి సప్రీతిమెయిన్.

2

క. అన్నరపతివినయాదిగుఁజొన్నతి కెదలలర మంజులోక్తుల సమయో

త్పన్నవిషయోపలాలన, నున్నయెడన్ హర్షరససముత్కర్షముతోన్.

3

సీ. కాశిక బకదాల్భ్యకణ్వప్రభృతులైనదురితవిదూరు లొత్తూర్పువారు

నాత్రేయకుత్సదృఢాయురగస్త్యులొదిగఁ గలదక్షిణదిక్కువారు

ఋషభరైభ్యకయక్షవృషముఖ్యులొతపోమహనీయు లగుపశ్చిమంబువారు

గళ్యపజమదగ్ని గౌతమాత్రులు లోనుగా నుత్తరమున, గల్లువారు

తే. శిష్యసంఘంబుతో రాముఁపోష్యవర్ష, మగుట మునికులమెల్లను నరుగుదెంచె

నతనివిజయోత్సవముఁగొనియాడువేడ్డఁ, బ్రీతిమొగములనెలకొనఁబిండుగట్టి.

ఉ. అందఱుఁ గూడి మోసలకు నర్థమెయిం జనుదెంచి యెంతయుం

గ్రందుకొనంగ నున్నెడ నగస్త్యుఁడు వాకిటివానిఁ జూచి మా

యిందఱరాక దాశరథి కీ వెఱిగింపుము వేగ మన్న వాఁ

డుం దగఁ బోయి యల్లన నడుంకుచు భూవిభుఁ జేరి నమ్ముఁ డై.

5

ఉ. దేవమునీశ్వరుల్ సకలదిబ్బుఖవాసు లగస్త్యముఖ్యుల

శ్రావితనామధేయులు విశాలతపోవిభవు ల్సముజ్జ్వల

త్పావకమూర్తు లయ్యును గృపారసపూరితశీతలాకృతుల్

దేవరఁ గాన వేడ్కఁ జనుదెంచినవా రని విన్నవించినన్.

6

క. విని యెంతయు సమ్మదమున, జనపతి తోడైమ్ము వారిఁ జయ్యన ననుడుం

జనఁ బణిహారియుఁ ధోడన, మును లత్యంతప్రమోదమున వచ్చుటయున్.

7

చ. పతి యెదురేగి నమ్ముఁ డయి ♦ భక్తిమెయిం గొని వచ్చి యుజ్జ్వలౌ
న్నతకనకాసనంబుల మనగిప్రమదంబుగ నందఱ్ఱ యథో
చితగతి నుంచి మో మలర ♦ సేమమె నావుడు బాధ లెల్లఁ దీ
ర్చితి భువనంబు లన్నిటికి ♦ సేమమె యింకిట మాకు సేమమే.

8

— మునులు రాముని నుతించుట. —

చ. అరిఁ బరిమార్చి ప్రీతి జనఁకాత్మజఁ దోకొని యేగుదెంచి రా
జ్యరమఁ బరిగ్రహించి యిటు ♦ లద్భుతసంపద నొప్పి యున్నని
గర మనురక్తి మై వినియుఁ ♦ గన్నులు చల్లగఁ జూచియు న్నుదం
బరుదుగఁ గంటి మెంతయుఁ గృతార్థుల మైతిమి రాఘవేశ్వరా.

9

ఆ. అలుక వొడమి చాప ♦ మందికొనిననుం ద్రి, జగము లైనఁగడఁకఁసమయుననిన
సమరమందు రాక్షసశ్రేణి నోర్చుట, నీకు నెంతపెద్ద ♦ నృపవరేణ్య.

10

క. ఐనను రావణుఁ డెట రిపుఁ, డానెలకువ చొచ్చి పొదివి ♦ తఁట పోరను నీ
చే నెత్తురు గాకుండఁగ, వానిం జంపి తఁట తగదె ♦ వర్ణన సేయన్.

11

మ. అనిఁ గుంభండు నికుంభఁడుం బడినఁ గ్రోధావిష్టుఁడై దర్పమున్
దనుజస్నేహముఁ బక్షయుగ్తకము గా ♦ ధాత్రీధరాకారతం
జనుదేరం గని కుంభకర్ణుఁ బటువజ్రస్ఫారబాణాహతిం
దునుమం జాలుట నీడు లే దరయ నీదోర్విక్రమక్రీడకున్.

12

చ. ఇవి యరయంగ నెంతవను ♦ లింద్రజిచావుఁ దలంప వాని నా
హవమున శూలి కైనఁ జెనఁయ న్భర మాతఁడు పిల్కుమారినన్
భువనము లెల్ల నిర్భయతఁ ♦ బొంది మహాద్భుత మంది లక్ష్మణ
స్తవనకథావిధాచరణఁతాపరతంత్రము లయ్యె రాఘవా.

13

చ. అని మును లెల్లఁ బంక్తిముఖు ♦ నాతనితమ్మునిఁ గుంభకర్ణునిం
దనయుని మేఘనాదుని నుదగ్రబలాధ్యులఁ గాఁ గడంగి పే
ర్కొన విని కౌతుకం బడరఁ ♦ గుంభసముద్భవుమోముఁ జూచి యి
ట్లను ధరణీశ్వరుండు వినఁయంబు నిజాస్య మలంకరింపఁగన్.

14

క. కడిదిమగ లని దశాస్యుం, గొడుకుం దమ్మునిఁ గరంబు ♦ గురువుగ మీచె
ప్పెడుభంగిఁ జూడ వారల, నడుగంగా వలసియున్న ♦ యది మునినాథా.

15

క. అమ్మనుజభోజనులజ, న్నమ్ములునుం దపము చేసినతెఱంగును శౌ
ర్యమ్ములును జెప్పు మనవుడు, నమ్ముని రఘుపతికి నిట్టు ♦ లనియెం ప్రీతిన్.

16

— విశ్రవసు జన్మప్రకారము. —

ఆ. తొల్లి కృతయుగమునఁ ♦ దోయజసంభవ, నందనుఁడు పులస్త్యఁనామధేయుఁ
డైనమునివరుఁడు మహానుభావంబునఁ, దండ్రీయట్ల యెన్నఁదగినవాఁడు.

17

చ. అమరసగంబుచేరువ నియంత్రితనిర్మలచిత్తవృత్తియై

- శమదమసత్యశాలి యనఁ ♦ జాలి తపం బొనరించు చుండి కాం
చె మనుజదేవకింపురుషఃసిద్ధవియచ్చరకన్య కానికా
యముఁ దనయాశ్రమస్థలియుఁపాంతమున నివహరింప వచ్చినన్. 18
- క. పలుమటుఁ గని కని యొకమఱి, మెలఁతలతో నిట్టు లనియె ♦ మీ రిచటికి రా
వల దింకిట ననుఁ జూచినఁ, గలుగుంజుఁడి తత్తుణంబ ♦ గర్భము మీకున్. 19
- క. అని నియతి సేయుటయు న, మునిపలుకులు కన్యకాసఃసూహం బెల్లన్
విని యాయరువునఁ జేరక, చన నం దొక్కర్తు విధివఃశంబున వినమిన్. 20
- ఉ. ముందటియట్ల నెచ్చెలుల ♦ మొత్తములోపలఁ గూడి యాడువే
డ్కం దరలాక్షి వోయి యచట స్తునియాకృతితోడ దృగుచుల్
వొందినమాత్ర మై నెలఁత ♦ పొక్కిటితో విరియ న్వళు ల్లరం
బందము గాఁగ నారును గుఁచాగ్రములు న్నునుఁగప్పసొంపు నై. 21
- ఉ. గర్భముఁ దాల్చి మై గలయఁ ♦ గన్గొని వెక్కసపాటు మున్నుగా
దుర్భర మైనసంభ్రమముతోడ విషాదభయానుతాపముల్
నిర్భరభంగిఁ బుట్టి తనఁనెమ్మది దీటుకొనంగ బోటి యా
విర్భవదార్తి యై చనియె ♦ వేగమ యాత్మనివాసభూమికిన్. 22
- క. అరుగుటయుఁ జూచి మది న, చెప్పరువడి తృణబిందుఁ డల్లఁ ♦ జేరఁ బిలిచి ని
ర్భరగర్భచిహ్నములుగా, నిరూపణముచేసి యవ్వఁనిత కి ట్లనియెన్. 23
- ఉ. అక్కట కన్యకాత్వ మిటు ♦ లాటడివోవ నకారణంబ నీ
కెక్కడిచూలు వచ్చె నిది ♦ యెయ్యెడ నెమ్మెయిఁ బుట్టె నన్ననుక
వెక్కుచు మాట దొట్టువడ ♦ వెల్వెలఁ బాటుచుఁ గ్రమ్ముకన్నునీ
రక్కుఁగయిన్ వెసం దొరఁగ ♦ నామృగలోచన తండ్రి కి ట్లనున్. 24
- క. చెలులకడ నాడువేడుకఁ, బులస్త్యమునియాశ్రమంబు ♦ పొంతకుఁ జని య
ప్పొలఁతులఁ గానక యయ్యెడఁ, గలయం బరికించు చుండఁగర్భము దోచెన్.
- ఉ. నాయొడ లేన కన్గొని మఁనంబున బెగ్గల మంది యత్తఱిం
జేయునుపాయ మెయ్యదియుఁ ♦ జిత్తమునం దలపోయలేక నా
కీయకృతంబు వాటిలుట ♦ యేర్పడ నీ కెఱిగింపఁ గోరి వే
వే యిటు పాటుతెంచితి వివేకనిధి ననుఁ గావు నావుడున్. 26
- క. ఆరాజర్షియు దీనికిఁ, గారణ మమ్మునియకాఁ బ్రకాశజ్ఞానో
దారమతి నెఱిగి కన్నియ, గారవమునఁ గొని పులస్త్యుఁకడకుం జనియెన్. 27
- చ. చని మునినాథ యిత్తరుణిసాధ్వీ గుణాన్విత నాదుకూర్మినం
దని నిగృహీతచిత్తుడఁ గదా యని త్రోవక దీని నాదరం
బునఁ బరిచర్యఁ గొమ్మనినఁ ♦ బొల్తుక నర్థిఁ బరిగ్రహించి యా
తనిఁ జరితార్థుఁ జేసె నుచితమ్మున నమ్ముని ధర్మవేది యై. 28

- చ. అదిమొదలాలతాంగి వినయంబున వల్లభుచి తృప్తి స
 మ్మదము దలిర్ప భక్తిగరిమంబునఁ బెంపు వహించి యుండఁ గొ
 న్నిదినము లంతఁ బోయిన మునిప్రవరుండు ప్రసన్నుఁడై దయా
 స్పదసదపాంగవీక్షణము • భావినిపైఁ బొలయంగ నిట్లనున్. 29
- క. తరుణీ భక్తికి మెచ్చితి, వర మిచ్చెద నీకు విను భవద్ధర్మము భా
 స్కరతేజం డగుకొడుకై, వెరవరి యయ్యెడును సకలవిద్యలయందున్. 30
- క. ప్రశ్రయవతి వగునీచే, విశ్రుత మై గుణసమృద్ధివెలయుట వాడుక
 విశ్రవసుం డనఁగా భువ, నశ్రావ్యం బైనభవ్యనామము వడయున్. 31
- క. మనరెండువంశములుఁ జేర్కొనఁ గను నీకొడుకువలనఁ • గోమలియనినకొ
 విని సంతసిల్లి యట్టుల, తనయుని జనకోపమానుఁ • దడయక కాంచెన్. 32
- శా. పాలస్త్వం డుదయించి నిర్మలకళాస్ఫూరిభవన్తూర్తియై
 బాలేందుం బ్రహసించుచుం బెరిగి యల్పం బైనకాలంబునం
 జాలం గీర్తన కెక్కి యుజ్జ్వలతపస్సంపత్తిఁ బెంపారి ధ
 ర్మాలోకంబున లోకము ల్వెలుగ నార్యశ్లాఘ్యుఁడై యున్నెడన్. 33
- క. తేజోధనుఁ డగునమ్ముని, రాజితగుణజాలములకు • రాగిల్లి సుతం
 బూజాపూర్వముగ భర, ద్వాజుం డాతనికి దేవవర్ణిని నిచ్చెన్. 34
- ఉ. విశ్రవసుండు నమ్ముదిత • వేడుకతోడ వివాహ మై గృహ
 స్థాశ్రమధర్మ మొప్పెసఁగ • యజ్ఞసమృద్ధి వహించుచుం. గృహ
 విశ్రుతబుద్ధిసంపద వివేకవిశుద్ధి ప్రసిద్ధి కెక్క భ
 వ్యశ్రుతిచోదితాచరణమాభరణంబుగ నిత్యపుణ్యుఁడై. 35

❧ వైశ్రవణుని వృత్తాంతము. ❧

- క. ఆరమణియందుఁ గులవిస్తారకుఁ డగుతనయుఁ బడసి • తత్సంతాన
 శ్రీరమ్యతఁ గోరెడుసర, సీరుహసంభవుని సంతసిల్లఁగఁ జేసెన్. 36
- ఉ. తత్సమయంబున న్తునివితానము గొల్పఁగ వచ్చి యెంతయున్
 వత్సలతం గుమారునకు • వైశ్రవణుం డనుపేరు వెట్టి య
 త్యుత్సుకవృత్తి నెత్తికొనియుం గొనియాడియు నట్లు పుత్రపౌ
 త్రోత్సవ మాచరించె గమలోద్భవుఁ డుత్కటహర్షమూర్తియై 37
- క. ఆవైశ్రవణుఁ డఖిలవి, ద్యావిదుఁడై యశావనమునఁ • దప మొనరించెన్
 దేవాసురసిద్ధమునీం, ద్రావళి తనధర్మనియతి • కచ్చెరువందన్. 38
- క. నీరాహారసమీరా, హారంబులఁ జేసి చేసి • యది గాక కడుక
 ఘోరం బగుతపము నిరా, హారుం డై చేసె బహుసహస్రాబ్దంబుల్. 39
- క. నిష్ఠమెయి నిట్లు వ్రతము ల, నుష్ఠింపఁగ సౌమ్యదర్శనుం డయి యమర
 శ్రేష్ఠనివహమ్ముతోఁ బర, మేష్ఠి యరుగుదెంచె దత్సమీహిత మొసఁగన్. 40

- చ. ముదమున నేగుచెంచి తనముండట నిల్చినశంఖఁ గాంచి త
త్పదసరసీరుహంబులయుఁ పాంతమునన్ ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి నె
న్నుదుటను మోడ్చుఁగేలును దనుద్యుతీయుం బులకాంకురంబులున్
హృదయముభక్తివెంపుఁ బెరఁయించుచు వైశ్రవణుండు నిల్చినన్. 41
- ఁ. వత్స భవ త్తపోనవదిఁవాకరుఁ గాంచి వికాస మొందె నా
హృత్సరసీరుహంబు వరఁ మిచ్చెద నిష్ఠము గోరు నావుడున్
వత్సలుఁ డైనపద్మభవుఁ వైశ్రవణుండు సముజ్జ్వలాత్థం
వత్సముదాయనిత్యసుఖభవ్యచిగీశత వేఁడె వేఁడినన్. 42
- ఉ. అక్కమలాసనుండు వరుఁణాంతకజిహ్వులఁ జూచి మీకుఁ దో
డొక్కని దిక్పతిత్వపదఁయోగ్యుని నే సృజియింప నున్నచో
గ్రక్కున నీతఁడుం దదభిఁకాంతయ చేసెఁ దగంగ నింక మీ
రొక్కటి యై జగం బరయుఁచుండుండు నాలవవానిఁ జేసితిన్. 43
- చ. అని వర మిచ్చి వైశ్రవణుఁనాదరవిస్తృతనేత్రపద్మఁ డై
కనుఁగొని నిర్జరత్వపదఁగౌరవనిత్యుండ వైతి గాన నీ
కనుగుణ మైనయీరుచిరఁయానముఁ గొమ్మని యిచ్చెఁ బుష్పకం
బనఁగఁ బ్రసీద్ధ మై మణిమఁయాకృతి నొప్పువిమానరత్నమున్. 44
- ఆ. ఇవ్విధమున నిచ్చి యింద్రాదిసురులతో, నజుండు వోవుటయు ధనాధిపతియుఁ
దండ్రీకడకు వచ్చిఁ తత్పదాబ్జములకు, నెరఁగి భక్తియుక్తిఁ నెదుర నిలిచి. 45
- క కోరినవరము విమానము, గారవమున నాకు గమలఁగర్భుఁ డొసంగెన్
మీరలు నివాసదేశముఁ, గారుణ్యము సేయుఁ డనినఁ గడు వేడుకతోన్. 46
- క. ఆవిశ్రవసుండు తనదుప్రభావంబున నెల్లయెడలుఁ బరికించి తదీ
యావాసయోగ్యముగ మది, భావించి ముదమున నర్థఁపతి కీ ట్లనియెన్. 47
- సీ. కమనీయముగ విశ్వఁకర్త నిర్మించిన మున్ను దైత్యశ్రేష్ఠుఁ లున్న పురము
జలనిధి పరిఖగాఁ గలిగినయది లంకయనఁగ లోకములఁ జేర్కొనిననెలవు
దనుజు లెల్లను జనార్దనుచేత మర్దితు లయి పోకఁ జేసి పాడయ్యె నయ్యు
రమ్యనికేతనాఁరామాభిరామ మై యుల్లసిల్లెడు సుఖఁ ముండు మచట
- ఆ. ననిన నట్ల కాక యని తండ్రి వీడ్కొని, బహువిధానురూపఁపరిజనములు
పొదివి కొలువ నతఁడుపుష్పకంబునఁ జని, యందు దివ్యసుఖములనుభవించె.
- క. జనకునకు మ్రొక్కఁ బోవుచు, ననిమిషవల్లభునికడకుఁ నరుగుచుఁ గమలా
సనుఁ గొలువఁ జనుచు విహరించె నిజేచ్ఛం బుష్పకమునఁ సిద్ధపదమునన్. 49
- చ. అన విని కుంభసంభవమఁహామునితో రఘువంశనాథుఁ డి
ట్లనియె మునీంద్ర మున్ను ననురాధపు లేలేడివీడె లంక త

జ్జననతపోవిభూతిబలః స త్వచరిత్రవిశేషము బ్జనా

ర్దనుదెస హాని పుట్టినవి • ధంబు వినం గడువేడు కయ్యెడున్.

50

క. ఆతనికి మనయెఱింగిన, యీతనికిని దారతమ్య • మెట్టిదియో మీ

చేత నెఱుంగవలయు నట, చేత నిడినయట్లు దెలియఁ • జెప్పు మునీంద్రా.

51

క. జనపతి త న్న ట్లడిగిన, మునినాథుం డధికహర్ష • మునఁ బలికె దశా

ననదర్పదళన యేర్పడ, విను చెప్పెద సంతయును స • విస్తారముగాన్.

52

— శ్రీ సు కే శ న వృ త్తాం త ము. ౧ —

క. హేతిప్ర హేతు లనఁ బ్ర,ఖ్యాతు లుదయ మైరి రాక్ష • సాన్వయమున నా

హేతి గృహస్థుం డయ్యెఁ బ్ర, హేతి తపంబునకుఁ జనియె • నెంతయు శాంతిన్.

ఆ. అంబుజాక్షి కాలుఁ • డనువానిచెలియలు, హేతిరమణి యైన • నాతి యొక్క

తనయుఁ గాంచె వీత • వినయు విద్యుత్కేళు, నతులబలపరాక్ర • మైకరసికు.

54

చ. అతఁ డభిరాముఁ డై పెరిగి • యశావనసంపద నుల్లసిల్లుచుం

బ్రతి యిడరానిరూపమునఁ • బ్రస్తుతి కెక్కి నవాహ మయ్యె వి

శ్రుతముగ సంధ్య నాఁ బరఁగు • సుందరికూరిమిపుత్త్రి మన్తథా

స్త్రతులితగాత్రయష్టి యగు • సాలకటంకట సమ్మదమ్మునన్.

55

క. ఆలలన యశావనంబునఁ, జూలాలై వగచి తుడిఁ బ్ర • సూతిక్రియకుం

గాలం బగుటయు మందర, శైలతటంబునకు నొంటి • సని యచ్చోటన్.

56

ఆ. వరతనూజుఁ గాంచి • కరుణావిహీన యై, విడిచి వైచి వచ్చి • విభునితోడ

వివిధకేలిఁ దేలి • విహరించు చుండె మ, న్నధవికారపూర • మగ్న యగుచు.

57

క. అంత నట నక్కుమారుం, డెంతయుఁ గరుణమ్ము దోఁప • నేడ్చుచు నుండం

గొంతవడికి భూతేశుఁడు, కాంతాసహితంబు వృషభ • గమనుం డగుచున్.

58

క. ఆచక్కటిఁ గ్రీ డార్థం, బై చని యాయేడ్చు విని ద • యార్ద్ర గ్రత బాలుం

జూచి యకటకట యని గౌ, రీచారుముఖాంబుజము ని • రీక్షించు చొగిన్.

59

మ. అతివా వీనికిఁ దండ్రితోడిసరిప్రా • యం బాసురత్వంబు ను

ద్ధతబాహుబలగర్వనిర్వహణమున్ • దై తేయవంశక్రమా

గతరాజ్యంబు నభశ్చరంపుఁబురముం • గ్రామప్రచారంబు ని

చ్చితి నీచిత్త మెఱింగి నావుడుఁ గృపా • శ్రీపారవశ్యంబునన్.

60

క. అప్పుడ గర్భం బగుటయు, నప్పుడ జన్మించుటయును • నప్పుడ ప్రాయం

బొప్పెడిజవ్వన మగుటయు, నప్పుడు దనుజాన్వయమున • కంబిక యిచ్చెన్.

61

క. కేశములు లెస్స యిప్పిళి, తాశనునకు ననుచుఁ గౌతు • కాన్వితమతి యై

యీశానుఁడు గావించె సు, కేశుం డనుపేరు వాని • కిం బ్రకటముగన్.

62

చ. అతఁడు వరప్రసాదమహి • మాతిశయంబునఁ జేసి విష్టప

త్రితయము గీడ్చడం దనదు • తేజము చెల్లుచు నుండ లీల న

ప్రతిహతవృత్తి నెల్లెడ నభశ్చర మైనపురంబుతోడ నం
చితగతులం జరించె విలసిల్లుచు నీశ్వరలాలనీయుఁడై.

63

క ఉన్నయెడ నాసుకేశుమ, హోన్నతి కెద నోటువడి వయోరూపగుణో
త్పన్నానురూపమతిఁ దన, కన్నియ దేవమణి నిచ్చెఁ గ్రామణి ప్రితిన్.

64

❧ మాల్యగదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన పరంబులు పడయుట. ❧

తే. ఇట్లు గంధర్వవల్లభుఁ ఁ డెలమి గూఁతుఁ

దనకు నిచ్చిన వరియించి ఁ దానివలన

మాల్యవంతుఁ డనంగ సుమాలి యనంగ

మాలి యనఁ గాంచెఁ గొడుకులమహితయశుల.

65

ఉ. ఇవ్వినఁ బుట్టి తండ్రి పరమేశువరంబున నద్భుతస్థితిన్

జవ్వన మాదిగా నఖిలసంపదలుం గను పెల్ల విన్ని నా

మువ్వును నుత్సహించి తపముం బరమేష్ఠి గుఱించి చేయఁగా

సవ్వబుధాచలంబునకు ఁ నర్థమెయిం జని సువ్రతస్థు లై.

66

ఉ. ఆర్జవశాంతిదాంతినియఁమాదిగర్విష్టగుణైకనిష్ఠమై

నిర్జితచిత్తవృత్తు లయి ఁ నిర్మలధర్మపరంపరాప్రభా

వాన్జన మెల్లలోకములు ఁ నద్భుత మందుచు సంస్తుతింప నా

వర్జితబుద్ధి జేసి రసవద్యతపంబునఁ బద్మసంభవున్.

67

శా. ప్రత్యక్షం బయి దేవబృందములతోఁ ఁ బద్మాసనుం డర్థి నా

దిత్యాద్రిష్టలి నిల్చి పొల్చుటయు దైతేయాత్మజు ల్సంభ్రమ

ప్రీత్యుత్కర్షము లంతరంగముల ఘూర్ణిల్లంగ సర్వాంగసాం

గత్యస్వీకృతభూతలం బగునమఁస్కారంబునం బుణ్యు లై.

68

క. కరకమలయుగళపుటశే, ఖరులును భక్తిభరనమఁగాతులు నై ని

ల్చిరి వరదానాత్మక్య, స్ఫురితాధరుఁ డైనపద్మజునికట్టెదురన్.

69

ఉ. అత్తఁజీ వారిఁ జూచి కరుణార్ద్రగ్రీత నిట్లనియె నివరించి దై

త్యోత్తములార మీతపము ఁ నుగ్రత కచ్చెరు వంది వచ్చితిం

జితములందు మీ రభిలషించినయట్టివరంబు లెల్ల నే

నిత్తుఁ గడంగి కోరికొనుఁ ఁ డిప్పుడ దేవమునీంద్రసన్నిధిన్.

70

ఉ. నావుడుఁ బొంగి యద్దనుజనందను లిట్లని రేకవాక్యులై

దైవతయక్షకింపురుషదానవమానవకిన్నరాదినా

నావిధభూతకోటుల రణంబున గెల్పుఁ బరస్పరప్రమో

దావహ మైననెయ్యముఁ జిరాయురవాప్తియు మాకభీష్టముల్.

71

తే. ఇవ్విధంబునఁ గోరిననెలమిఁ బొంది

యట్ల కావుత మని కమఁ లాసనుండు

వాసవాదులు వెఱఁ గంద * వరము లొసఁగి
మునులు గొలువ నిజావాసమునకుఁ జనియె.

72

— మూల్యవంతుఁడు లంకయందు నివసించుట. —

చ. వరములు గాంచి బాహుబలవంతుఁ డనం దగుమూల్యవంతుఁ డ
చౌరు వగువిక్రమంబునఁ బ్రసీద్ధి వహించి నిజానుజన్తులం
గర మనురక్తి మన్ననఁ దగం గొనియాడుచు సర్వలోకభీ
కరుఁ డయి దేవతామునినికాయము దల్లడ మందు చుండఁగన్.

73

క. దానవలక్ష్మీవిభవ మ, నూనంబై నెగడ నసదృశోద్ధతగతి నెం
దేనిం జని విహరించుచు, దా నొక్కెడ విశ్వకర్త * దద్దయుఁ బ్రీతిన్.

74

క. రావించి యిట్టు లనియెను, దేవతలకు నెల్ల నీ వతిస్థిరమతి వై
కావెంతు నివాసము లొక, యావాసము మా కొనర్పు * మభిరామముగాన్.

తే. అదియు రజతాద్రి నొండె హిమాచలమున
నొండె మందరనగమున * నొండె బాగు
చూచి నీశిల్ప మేర్పడ * సుభగరత్న
సంపదుజ్జ్వలముగ రచియింపవలయు.

76

క. అని తనతోఁ జెప్పినయ, దనుజపతికి విశ్వకర్త * తాఁ దొల్లి సురేం
ద్రునియనుమతమున దక్షిణ వననిధిలో నొక్కపురమువర్ణన కెక్కన్.

77

క. ఓనరించుటయుఁ ద్రికూటం, బనునున్నతభూధరంబునం దది శతయో
జనవిస్తీర్ణం బగుటయుఁ, గనకప్రాకారసప్తకము గల్గుటయున్.

78

సీ. అఖిలదిక్కులును సన్తుఖములయగుటయు మందిరమ్ములురత్నమయము లగుట
గోపురావళి నభోవ్యాపిని యగుటయు మార్గముల్ మృదుకుట్టిమమ్ము లగుట
తోరణోత్కరము రత్నారూఢ మగుటయు నంగణంబులుమనోహరములగుట
దేవాలయంబులు * దివ్యంబు లగుటయు నాపణవ్రాతంబు * హైమ మగుట

ఆ. పేరు లంక యగుట * యారామకేదార, కమలపండదీర్ఘి * కావిభూతి
పాత్ర మగుట ప్రబలశత్రుపరాక్రమా, గమ్య మగుట చాలరమ్య మగుట.

క. ఎఱిగించి మీకు నునికికి, నొఱపు సకలదైత్యకోటియును మీరలు నే
డైఱఁ జని యం దుండుఁడు గడు, నుఱవని నెయ్యంపుసముచితోక్తులఁ దెలుపన్.

క. దనుజపతి లంకకందువ, గని నిధి నిలుపేదవాఁడు * గన్నట్లు మనం
బునఁ బొంగి యనుజసహితము, చని యప్పురి దైత్యవంశసామ్రాజ్యముగాన్.

— మూల్యవదాదులు పెండిలియై పుత్తులం గాంచుట. —

ఆ. నెగడి యున్నయెడ న * నింద్యచరిత్ర గం, ధర్మి నర్తదాభి * ధాన ప్రీతిఁ
గోరి యిచ్చెఁ దనదు * కూతుల మువ్వుర, దానవేశ్వరునకుఁ * దమ్ములకును,

- క. క్రమమున సుందరియును గే, తుమఃతియు వరదయు నన న్విఘ్నాటీత్రయముం
దమమువ్వురు: బూర్వజపూ, ర్వముగఁ బ్రమోదములతో విఘ్నాహం బైనన్.
- సీ. అందు సుందరి యను • నరవిందనయన యున్నట్లు సుప్తఘ్నునిఁమత్తు యజ్ఞ
కోపు దుర్ముఖుని విఘ్నాపాతము వజ్రముష్టిని గని పుత్త్రికఁననలఁ గనియె
నాకేతుమతియు ధూమ్రాక్షుఁ బ్రహస్తుఁ గంపనుఁ గాలకార్దుకు • భద్రదత్తు
భాసకర్ణాంకు సుపార్శ్వసంస్రాదిని గాంచెను వరదయుఁ • గైఃసీయును
- తే. నోలిఁ గుంభీనసయును బుష్పేత్కటయును
ననఁగ నలువురు వామలోఁచనలఁ గనియె
ననలు నీలుని సుపాతిహారుని బడసె
వరద పదపడి దానవాన్వయము వెలిఁగె.

84

— మూల్యపంతుఁడు లోకంబుల బాధించుట. —

- శా. సంతానం బభివృద్ధి నొందిన బలోఁత్సాహం బెలర్పం బలా
క్రాంతాశేషదిగంతుఁ డై బలువిడిఁ • రక్షోగణేశుండు దు
ర్దాంతుం డై శ్రుతిబాధ నేయుచుఁ గ్రతుఁధర్మసంబుఁ గావించుచుం
గాంతాఁగాంతరవాసు లైనమునులం • గారించుచుం న్నారుఁ డై.
- మ. పరనారీహరణం బొనర్చు వివిధోపాయంబుల న్నేదినీ
సురవర్గంబుల నొంచు దేవగృహసంశోభాభిఘాతంబు నే
యు రవీందుద్యుతిజాలము ల్తలుపు మాఁయోపాయకేలీకృతా
దరుఁ డై నిర్జరకోటిఁ గష్టపఱుచున్ • ధర్మంబు నప్టంబుగాన్.

85

86

— ఇంద్రాదులు హరునకుజ్ఞులచే విష్ణువును వేడుట. —

- చ. ఋషులును దేవతాగణము • లెంతయు బెగ్గల మంది యార్తు లై
వృషగమనుండు దీర్ఘ మనఁవేదన యంచు మహేశుఁ గాంచి దు
ర్విషహము లైనయాపరిభఁవించుట లెల్ల నెఱుంగఁ జెప్పి ని
స్తుషముగ దైత్యవర్గములఁ • ద్రుంపఁగఁ గోరిరి దైత్య మేర్పడన్.
- చ. హరుఁడు సుకేశుమిఁదికృప • నాతనిసంతతి కల్గ కుండియున్
సురమునివృత్తభంగములు • చూడఁగఁ జాలక యేను నేర నా
హరికడ కేగుఁ డాతఁ డభయం బొసఁగున్ దయ మీకు నన్నఁ జె
చ్చెరఁ జని శౌరి కంతయును • జెప్పి రరాతులజన్మ మాదిగాన్.
- శా. గోవిందుండు దయామతిం బలికె నాకుం జెప్పఁగా నేల రు
ద్రావిర్భావితశక్తి నే నెఱుంగనే • యాదైత్యుఁ డత్పుత్రకుల్
భావారూఢులు గారె పద్మజవరఁప్రాప్తానుభావు ల్దీ
యావాసం బగులంక వింతయె త్రిలోకాక్రోశ మాలింపనే.

87

88

89

ఉ. ఐనను మీమతం బెటుఁగు • నంతకు నేమియుఁ జేయ నైతి న
ద్దానపులక సముజ్జ్వలసు • దర్శననిర్దళితాఖిలాంగులం
గా నొనరించి లోకముల • కల్తష మంతయుఁ బాచి యుత్సవ
శ్రీనినుపారఁ జేసెద విఁదించిమ హేళులు సమ్మతింపఁగన్.

90

— ౧౭ మాత్యవదాదు లమరావతిపై దండెత్తుట. —

- క. అని వీడ్కోల్పిన మోదం, బునఁ బొందుచు నిజనివాసములకు శతమఖా
ద్యనిమిషులుఋషులుఁబోయిన, యనంతరము మాత్యవంతుఁడంతయువినియెన్.
- క. విని యొక్కింత వగచి య, ద్దనుజేంద్రుఁడు విక్రమైకతత్పరుఁ డగుచున్
మనమున గర్వము గదురఁగ, ననుజాల రావించి యిట్టులనియెఁ గుపితుఁడై.
- మ. మనలన్ ధూర్జటితోడ గోసడిచి కామధ్వంసి ఁట్టిక పొం
డని చక్రాంకునిఁ జూపి పోవిడ సురేంద్రాదు ల్పరోజాతునిం
గని యెగ్గు ల్ప్రకటించినం గినిసి లోకంబు ల్విసంగా నతం
డనుమానింపక పూనె దైత్యకులసంహారంబుఁ గావింపఁగాన్.
- 93
- ఉ. పూర్వమునన్ పౌరణ్యకళిపుప్రభృతుల్ దనచేతఁ జచ్చినన్
గర్వము మీఱి యున్కి మురఁఘస్తరుఁ డెట్లుఁ గడంగు నాతనిన్
సర్వజగంబులున్ బెదర • సంగరరంగమునన్ జయించి హృ
త్పర్వ మొనర్పఁగావలయుఁదైత్యులకు న్తన మెల్లభంగులన్.
- 94
- క. అనిన సుచూలియు మాలియు, నని రతఁ డిట వచ్చె నేని • నదె యయ్యెడు న
య్యనిమిషు లెగ్గులు మనపైఁ, బొనరించినదాన నింత • పుట్టెను గంటే.
- 95
- క. కావున నమరావతిపైఁ, బోవలయుం జొట్టుముట్టి • పొరిగొని పిదపన్
దేవతలపక్ష మై యని, కేవీరుఁడుఁ గడఁగె నేని • నెటుఁగుద మతనిన్.
- 96
- ఆ. అనిన మాత్యవంతుఁడగుఁ బోలు నిదియని, నయన మపుడఁచాటఁబంచి కదలి
యమితవివిధవాహనారూఢయోధవీ, రోద్ధతముగ నడిచె • నుద్ధవిడిని.
- 97
- ఉ. అత్తఱిఁ గెంపు మీఱినఘనావళి యాకస మెల్లఁ గప్పి కొ
న్నెత్తురు నెమ్ములుం గురిసె • నీరధి యెంతయు ఘూర్ణమాన మై
యుత్తల మొందెఁ బర్వతము • లొక్కమొగిం గదలెన్తహోల్కముల్
మొత్తముగట్టి రాలె బలము ల్వొఱఁ గందఁగ జేటు దెల్పుచున్.
- 98
- ఉ. అంతయుఁ జూచియున్ దితిసుతాధిపుఁ డపు మనంబులోన నా
వంతయుఁ గొంకు లేక దివిజావళికిన్ మనచేయుహానికై
యెంతలు పుట్టెఁ జూడుఁ డని • యేడ్చెఱఁ జూపుచుఁ దమ్ములన్ బలం
బంతటికిం బురస్సరుల • రైచనుఁ డంచు బరాక్రమోన్నతిన్.
- 99
- చెలఁగుచు నమరావతి కిం, పలరంగ నడచు తెఱిగి భయభ్రాంతి మెయిం
గలఁగఁగఁ బాటి మహేంద్రా, దులు పుచ్చి రుపేంద్రుకడకుఁదూతం గడఁకన్.

— ఆ క్షా సా ౦ త ము. —

- ఉ. కాయీకవాచికాత్మికవిఃకారవిసర్జనవిస్ఫురతనూ
దాయకు నానతారివసుఃథావరహర్షరసప్రకర్షసం
థాయకు సూరిశోభనవిఃథాయకు నుద్భుటరాజదుర్దశా
దాయకుః గీర్తివస్త్రపరిఃథాయకు వీనజనార్థదాయకున్. 101
- క. పాండిత్యసుభగుః ద్రిభువన, వెండేకు నరాతిభూషఃధీషణబాహుః
దండాభిరాము రామా, మండలచిత్రాపహరఃమకరపతాకున్. 102
- మాలినీవృత్తము. సకలజనమనోజ్ఞం • జంషభాషానభిజ్ఞం
బ్రకృతిఘటితరాగుం • బ్రస్ఫురత్యాగభోగుం
జకితనృపశరణ్యం • జారులావణ్యగణ్యం
బ్రకటసుగుణసంగుః • రాయవేశ్యాభజంగున్. 103
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

రమ్యతానిరూఢమ

హోరస్కుం బుణ్యాసంపదుదితయశస్కుం

గారుణ్యార్ద్రమనస్కుం బ్ర

జారంజనశీలు మనుమజగతీపాలున్.

1

❧ విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడై రాక్షసులతో యుద్ధము నేయుట. ❧

చ. హరిఁ గని దేవదూత చరణానతుఁ డై యసురేంద్ర సేన ని
ర్జరనగరంబుపైఁ బెలుచఁరాకయు నాకము బెగ్గలంబునం
దిరుగుడుపాటుఁ జెప్పిన నతిత్వరితంబునఁ గౌతుకంబుమై
గరుడుని నెక్కి శార్ఙ్గగుణఁగాఢరవంబు నభంబు నిండఁగాన్.

2

క. రక్షోవధయును సుమనో, రక్షయు మదిఁ గోరి యాదరంబున రాజీ
వాతుఁడు సిద్ధులజయశ, బ్దాక్షరములుఁ గిన్న రీచయముగానంబున్.

3

క. కొంచెపునగవుల సంభా, వించుచు వివిధాయుధాంశుఁవితతుల్ దిశలన్
నించుచు దనుజతమముఁ దూ, లించుచు రణకేళిలోలలీలం జనుచోన్.

4

క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధను, ర్ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేరుతటిఁ బొల్పుతటి

త్పరివృతజలదముఁ బోలుట, విరియ దనుజరాజహంసఁవితతి యితనికిన్.

5

మ. అని బృందారకవందిబృందము లమందానందముం బొంది కీ
ర్తన సేయం ద్రిదివంబు ముట్టికొన నుద్దామప్రతాపంబున
ద్దనుజానీకము చేర కుండ నడుమఁ న్నాఁరింపఁగాఁ బూని చ
య్యన నేగెం బతగేంద్రపక్షపవనఁవ్యాధూతదిగ్భిత్తి యై.

6

మ. చని నాకంబున కడ్డపడ్డ హరియుఁత్సాహంబు వీక్షించి య
ద్దనుజాధీశుఁడు చేయి వీచుటయు మాద్యద్దంతివర్గంబు న
శ్వనికాయంబుఁ బదాతిలోకము రథఁవ్రాతంబు నొక్కుమ్మడిన్
ఘనమార్గం బఖిలంబు గప్పి పడగల్ గ్రాలన్ వడిం దాఁకినన్.

తే. మందహాసంబు చేసి యమందరవము, మిగిలి రిపుతూర్వరవములఁమ్రేఁగికొనఁగఁ

ఔంచజన్యంబుఁ బెలుచుఁ బూరించిశార్జ్య, గుణముసారిచిదానవఁగణముఁజూచి. 7

క. కడఁకఁ దలమీటి యల వేర్పడ మును దలవడఁ దలంచి + పటతేరంగా
విడుచుచు నొక్కొకయమ్మనఁ, బడ నేయుచు వచ్చె వీరభటులం గడిమిన్.

చ. తొలితొలి పడ్డపీనుఁగులఁ + ద్రొక్కుచు నొండొరు మీఱఁ జూచున
గ్గలికఁ గడంగి బాహుబలఁగర్వము చూపటు మెచ్చ నుగ్రదై
త్యులు దలపడ్డ వారిసమఁరోధతి కుత్సవ మంది శార్జ్యమం

దలవున నిల్వరించె నిశితాస్త్రము లూఁ తయి వ్రాలునట్లుగన్.

10

ఉ. కూలినవారిఁ జూచి వెడఁగొంకిన మెచ్చక మున్న వెన్నుగా
నేలకుఁ జొచ్చువారుఁ దమఁనెయ్యర కడ్డము వచ్చువారు ను
క్కిలయి నేర్పులేక తమఁకించి పయింబడి నొచ్చువారు మున్
వాలినమచ్చరం బగుటఁవారణసేయక వచ్చువారు నై.

11

క. దానవు లేయుచు వైచుచు, సేనలఁ బురికొల్పుకొనుచుఁ + జేరిన శార్జ్య
జ్యానాదభరితరోదసి, యై నారాయణుఁడు మార్గఁజాంబుధి ముంచెన్

12

చ. మునుమును పిఁకఁ దాకి యొకఁమోహర వచ్యతుచేత మ్రగ్గుటన్
మొనలు గలంగినం గని సఁముద్ధతవృత్తి నదల్పి వెన్నుద
న్ని నిలిచె దానవేశ్వరుఁడు + నెక్కొనఁగా దనముద్దుఁదమ్ములున్
దనయులు దండనాథులు నుదగ్రత సేనకు దర్ప మెక్కఁగన్.

13

క. బరవసమునఁ గోల్తలచే, సిరి పురికొని కడఁగి దైత్యసేనలు మగుడన్
హరిఁ బొదినెఁ జపలజలదో, త్కర మతిసాంద్రముగ నభముఁగప్పినభంగిన్.

ఆ. ఓరలేక దొరలు + పోరికిఁ జొచ్చిరి, కడిదిమగలుఁ జేరు + కలుగువారు
నడరి ముట్టఁ గవిసిఁరరవాయిగొనక కో, లాహలముగఁ గాల్బలమ్ము గదిసి.

15

క. శరములఁ జక్రంబులఁ దో, మరములఁ గుంతముల గుప్పిమానుగ ఖడ్గ
తురికా హల పరిఘాము, ద్ధర ముసల పరశ్వధములఁగప్పిరి కడిమిన్.

16

శా. సర్పారాతిపయి న్నిజాంగముల పైఁ + జంచద్భుజాభీలతన్
దర్పం బేర్పడ నొక్కపెట్ట యటు లా + దై తేయవీరు బ్దిశా
సర్పదీప్తిసటాజటాలపటుశఁస్త్రవ్రాతముల్ సాంద్రమై
యూరోపీకుండఁగ నించినన్ మురహారుం + డుద్ధామకోపాగ్ని యై.

17

చ. గుణమున లస్తకంబుననుఁగోటియుగంబున గేలఁ దారభీ
షణముగ నుప్పతిల్లి రభఁసంబుగ రేఁగినమాడ్కిఁ దీవ్రమా
ర్గణనికరంబు లొక్కట నఁరాతిబలంబులఁ గప్ప శార్జ్యని
క్వణనము రోదసీకుహరఁకర్పరముం బగిలింప నుగ్రతన్.

18

- క. అరదములు రథికవరులును, హరిసారథి కేతుసహితః మై పాడిపాడి గాః
గరులును జోదులు డొల్లంగఁ, దురగంబులు రావుతులును దుత్తునియలు గాన్.
- క. ఏయుచుఁ గౌమోదకిఁ గొని, ప్రేయుచు నందకమునను వివిధగతిఁ దునియల్
సేయుచు మధుమధనుఁడు దై, తేయతతిం గూల్చె నుద్ధతిం బడలుపడన్. 20
- చ. అడరినమేఘపంక్తి విరియం బటువేగమహానిలంబు బ
ల్విడి భయదప్రకారముగఁ వీచుతెఱంగున దైత్యసైన్యముల్
నెడి నలుదిక్కులం బఱవఁ జేసి యమందవిజృంభణంబునం
బిడుగులపిండు బిట్టులియుఁ పెల్లున విష్ణుఁడు శంఖ మొత్తినన్. 21
- ఆ. పాటలేక చాలుపడ డొల్లె భటకోటి, కరులు గిరులు గూలుకరణి మ్రొగ్గె
ఘోటకంబు లెల్లగుండియ లవిసి శో, ణితముఁ గ్రక్కె శంఖనిస్వనమున. 22
- చ. తదవసరంబునం బెలుచఁ దాకి సుమాలి యుపేంద్రువైఁ బటు
ప్రదరము లభ్ర మద్రిశిఖరంబును వారిని ముంచినట్లు పె
ల్లిదముగ నేసె దైత్యులు చలింపక సంగరకాంక్షఁ గ్రమ్మఱం
బొదువ సహోదరు ల్ప్రమదపూరితచిత్తులు గా నుదగ్రుఁ దై. 23
- క. వనజాతుఁడు దరహాసం, బునఁ బొదివినకినుక వక్త్రమున ముసుగువడం
దునిమెను లీలమెయిన్ గ్రక్కున నాతనిసూతుశిరముఁ గ్రూరాస్త్రమునన్. 24
- ఉ. సారథి వడ్డ నశ్వములుఁ సంచలతం బెనఁగాడి యిడ్చినం
దే రను వేడి యగ్రజుఁడుఁ ద్రిప్పికొనం గని మాలి యడ్డ మై
బోరన వచ్చి యవ్విహగఁపుంగవకేతను నేసె నెంతయుం
గ్రూరము లైనయమ్ములనుఁ గుర్చుగ దానవు లుత్సహింపఁగన్. 25
- ఉ. మాలిశరంబు లొక్కమొగిమంచుక గప్పినమాడ్కిఁ గప్పుడుం
గూలఁగ నేసె వానిరథఁఘోటములన్ హరి వాఁడు గ్రక్కున
నైలతటంబు డిగ్గుమ్మగఁనాథుక్రియన్ గద వుచ్చికొంచు నా
భీలగతిన్ రథంబు డిగిఁ భీమజవంబున నంట నార్చుచున్. 26
- క. పఱతెంచి కదియఁబడి యే, డైట ప్రేసిన మోము దాకిఁ తిరిగె గరుడి య
త్తఱిఁ జక్రంబున హరి పెడ, మఱి వైచెను దనుజుననుజుమస్తకము దెగన్.

— ఇతి మాల్వవంతుఁడు విష్ణువ్రత కోడి పాతాళముఁ జొచ్చుట. —

- శా.మాలిం జంపిన మాల్వవంతుఁ డుదితామర్షప్రకర్షంబునం
గాలాగ్నిప్రతిమానుఁ డై నిజభుజాగర్వంబు మై లీల నున్
మీలజ్జ్వాలకరాశశక్తిఁ గొని మేఁ మే తాకి వత్సస్థలిం
గీలించెం జలదంబువై మెఱుఁగుమాడ్కిన్ శౌరికిం జెన్ను గాన్. 28
- క. ఆశక్తియై కొని క్రమ్మఱఁ, గేశవుఁ డసురేంద్రు వైవఁ గిరిపైఁ బడుతీ
వ్రాశనిచాడ్చున వయో, దేశంబునఁ బడిన నొచ్చిఁ భృతి వాటింఁచెన్. 29

- ఆ. మూర్ఖవోక నిలిచి • మూఁడుమొగంబుల, శూల మెత్తికొని కఠాశవుత్తి
నడచి నెత్తెగమునఁ • బొడిచె నింద్రానుజ, దేవతలమనంబు • దిగ్గనంగ. 30
- క. పొడిచి పిఱిదిదెసకయి పో, యెడిదానవు వ్రేసె గద మఃపీఠకుఁడు గడున్
వడిఁ బతుంబులఁ బొరిఁబొరి, నడిచెను విహగాధిపతియు • సత్యగ్రముగాన్.
- సీ. గద దాకి మూర్ఖుల్లి • గరుడునియెఱకలగాలిచే దవ్వగఁ • దూలిపోయి
తెప్పిఱి లేచి నల్పిక్కులు గనుఁగొని పాఱియుఁ జచ్చియు • బయలుపడ్డ
బలములోపలఁ జేయఁ • గలవారి బంధుల వొరలను గానకి • బరవసంబు
దక్కి తమ్ముండును • దాను నొందొరువులఁ జూచుచున్నంతనె • వీచె గరుడి
- ఆ. పక్షమారుతమునఁ • బరివరి యైనయా, నేనతోడఁ నాడి • దానవేంద్రుఁ
డాకులముగఁ జొరువుఁటాకులఁచాడ్పున, ద్రిప్పికొనుచు నెగసి • తెరలి పఱవ.
- క. అమైయిని నోడి తానుం, దమ్ముఁడు హతశేష మైనఁదానవబలముం
గ్రవ్వుఱి తమవచ్చినమా,ర్గమ్మునఁ బాతెను విహంగఁగమనుం డెగవన్. 33
- మ. కడువేగంబున లంక కేగి తమదోర్గర్వంబు దైత్యారిచే
బడి భంగంబునఁ బొందినన్ భయభరఁభ్రాంతాత్తు లై యందునుం
దడయన్ బెగ్గిలి బృంద మెల్లఁ గొని పాతాళంబుక్రిందం బొరం
బడి రా దేవముసీంద్రకోటికి నసంపృప్తి సందిల్లఁగాన్. 34

— అగస్త్యుఁడు రామనకు రావణాదులకథ చెప్పుట. —

- క. వనజాక్షుఁ డొకఁడు వెలిగా, దనుజుల నెవ్వరికి గెలువఁ • దలఁపఁగ నగు నిం
ద్రుని కప్పుడు తమ్ముడ వై, తనయుడ వై తిపుడు నీవు • దశరథపతికిన్. 35
- ఉ. సత్త్వరజ సమోగుణవశస్థితిఁ గైకొని నీవ లీల బ్ర
హ్మత్త్వము దాల్చి లోకముల • కన్నిటికిన్ జననం బొనర్తు వి
ష్ణుత్త్వము దాల్చి వానికి మనోజ్ఞతమస్థితి వృత్తిఁ జేర్తు రు
ద్రత్త్వము దాల్చి వాని కుచితంబుగ సంహృతిఁ గూర్తు రాఘవా. 36
- ఉ. సాధులఁ గావ దుష్టజనసంహరణం బొనరింప ధర్మముల్
బాధలఁ బొందకుండఁ బరిపాలననేయఁ దలంచి యాత్మమా
యాధృతిఁ బుట్టువుం బనుల • నాదర మొప్పఁగఁ దాల్చి పొల్చుటన్
మాధవ మర్త్యుఁ డంద్రు నిను • మందమతిన్ భవభావరూఢు లై. 37
- తే. అధిపతి సాలకటంకటులనఁగఁ జనిన, నాటివారుఁ బౌలస్త్యులుఁనాఁగఁ బరఁగు
నేటివారు సమానులు • నిక్కమరయ, బాహుబలమున నాహవదోహలమున.
- మ. అనినన్ రాఘవకుంజరుండు మునినాఁథాగ్రేసరుం జూచి యి
ట్లనియెన్ మాల్యవదాదివృత్తము ప్రసంఘాధీన మై పుట్టె నే
మును మీచే విను రావణాదులకథల్ ముట్టం బ్రశంసింపుఁ డా
తని దక్షోదరులం దనూజు వినఁ జిత్తం బుత్సుకం బయ్యెడిన్. 39

ఆ. రాముఁ డిట్టు లడుగఁ జూచునామని నెప్పెఁ బా,తాళభవనమున మఁదం బడంగి
యున్న యాసుమాలియొకనాఁడుసౌందర్య, వినయమహితదనదుఁతనయఁజూచి.

ఉ. రూపగుణంబులందు ననుఁదూపత గల్గువరుండు దీనికి
జేపడు నొక్కొ పుత్తులఁ బ్రసీద్ధులఁ బల్వరఁ గాంచు నొక్కొ ల
క్షీపరిణామహృద్య మగుఁజీవన మక్కట గల్గు నొక్కొ యి
ప్పాప మదన్వయక్రమముఁ జాత్రముఁ జేయు నొకో పొగడ్తకున్. 41

క. ఈలోకంబున నరసితి, మే లెల్లెడ వరునిఁ గానఁ జేసి కరుగం
జాలక యున్నను బోవదు, బాలికఁ గొని పోవ వలయుఁ బరిణయమునకున్.

మ. అని యుల్లంబున నిశ్చయించి సుకుమాఁకాకార న్నాకైకసిం
గొని వేడ్కన్ మహి నెల్లెడం దిరిగి రక్షింపనాథుఁ డెందైన న
ల్లనిఁ గల్యాణగుణోత్తరుం బడయ కెట్లుం బోవఁ జొమ్మంచు న
ల్లనఁ జేరెం దరుపోతకాంత మగుపాలస్తావ్యశ్రమోపాంతమున్. 43

ఆ. అచటఁగనియెఁ దండ్రిఁ నతిభక్తి వీడ్కొని, ఘనవిమాన మెక్కియనుపమాన
మహిమ వెలయఁ బురికిఁ మగుడఁ బోవఁగ ధనా,ధ్యతు రుచిరహారఁధవళవత్తు.

క. కనుఁగొని సుమాలి యితనిఁ,గనుమునిచంద్రునకు నిత్తుఁ గన్నియ నని సం
జనితకుతూహలుఁ డై య, వ్వనితకు నిట్లనియె గారవంపుఁబలుకులన్. 45

చ. తగినవరుండు నీకు వనితా విను విశ్రవసుండ యాతఁ డా
ర్యగుణవిభాసి యమ్మునిజనాధిపుపాలికి నీవు వోయి యిం
పుగ వరియింపు నీకనినఁ పుత్తులచేత మదన్వయంబు రూ
పగు నిదె చూచితే ఘనుఁ దదాత్మజు నుజ్జ్వలవైభవోన్నతున్! 46

ఉ. నా విని తాను మున్ మనమునం దలపోయువిధంబ తండ్రి సం
భావనఁ జెప్పినన్ వికచఁపద్మవిలోచన సంతసిల్లి యే
బోవుట యుక్త మేని మునిపుంగవు నాశ్రమ మెద్ది పోదునే
నావుడుఁ జూపి సమ్మదమునన్ సుత వీడ్కొలిపెన్ సుమాలియున్. 47

క. చని కైకసి పాలస్తుయం, గని వినయవిలాసభయవికాసప్రీడా
జనితవికారసుభగనిజ, తనులత వెడవ్రాలఁ జతురతం బ్రణమిల్లెన్. 48

ఆ. మ్రొక్కినిలిచి యతనిఁ ముందట మేదిని,నుంగుటమున నొరయుఁచున్నఁజూచి
యెచటనుండి రాకఁ యెవ్వనిసుత వేమి, పనికి నిందు వచ్చిఁ తనిన నదియు.

ఉ. ఏను సుమాలిఁకూతుర మునీశ్వర మి ష్టిటఁ దండ్రిపంపునం
గానఁగ రాక యంచు నునుఁగాంతి దలిర్చెడిమోము వాంచుచుం
దా నటఁ జెప్పలేమి విదితంబుగఁ జెప్పట యైన నంకుర
శ్రీనినుపారె విశ్రవసుఁచిత్తలతం గరుణాస్వరూప మై. 50

- క. ముని యమ్మానినియింగిత, మును నెఱిఁగియు దివ్యబోధఃమున నేర్పడ నె
ల్ల నకసి యల్లనినగవున, మునింగి మృదునుభురవాక్యఃముల ని ట్లనియెన్. 51
- చ. జనకుఁడు గోరి నిర్తలవిఃచారమునం దగ నిశ్చయించి ని
న్ననుచుతినేయ నీవును ప్రియంబున నియ్యెడ కేగుదెంచు పె
ల్లను నగు నాదేశం దనయఃలాభముఁ గోరితి వియ్యకొంటి నే
ను నకట వేళ క్రూరము తఃనూజులఁ స్త్రారులఁ గాంతు కామిసి. 52
- చ. అనవుడు మీకృపం బడయుఁ నాత్మజు లుగ్రులు గాఁగఁ బాడి గా
దనవుడు నీదుసంతతికిఁ నంతకుఁ గొండొకవాఁడు శాంతుఁ డై
వినయవి వేకధర్మములఁ విశ్రుతబుద్ధి వహించు మత్కులం
బును భవదీయవంశమునుఁ బూతము సేయు సరోజలోచనా. 53
- క. అని యూఱడించి ముని య,వ్వనితం గైకొనియె నదియుఁవల్లభుచి త్తం
బునకుఁ దగుచరిత మన్ననఁ, గని సంతస మంది కొంతఁకాలంబునకున్. 54
- క. పదితలలుఁ గోఱలు నిరు,వదిచేతులు నిరులు గవియుఁ బలుమేరును గెం
పొదవిననయనంబులు ను, న్నద మగుహృదయంబుఁ గలతఃసయునిం గాంచెన్.
- ఆ. కనినయప్పు డచటఁ బగడు నుగ్ర మగురక్తవృష్టి గురిసె నుల్కఁ లష్టదిశలఁ
బడియెవఱఱులఱచెఁ బిడుగులుర్వినిబడి, మ్రొ సెగాడ్పుసుడిసెఁకూ సెనినుఁడు.
- క. మునివరుఁడు వికటుఁ డగుతన,తనయుకడకు వచ్చి వదనఁదశకంబు గనుం
గొని వానికి దశవదనుం,డనియెడునామం బొనర్చెఁ నాసుతుషిదపన్. 57
- సీ. అధికప్రమాణసఃస్వాంగఘోరాకారుః గుంభకర్ణుం డనుఁకొడుకుఁ గాంచె
దంష్ట్రాపరస్పరఃతాడనరచితసంకుల శూర్పణఖ యనుఁకూఁతుఁ గనియె
నిట్టిసంతతిఁ గన్నఁ యిమ్మహాపాతకంబునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తఁ మరఁగఁ బ్రీతిఁ
బడసె విభీషణుఁ బావనోజ్జ్వలమూర్తి గైకసి మునికృపాఁగౌరవమున
- ఆ. నిట్లు పుట్టి పెరుఁగుఁనెడఁ బంక్తిముఖకుంభ,కర్ణు లెందుఁ గ్రూరఁకర్ణు లగుచు
దిరిగి జంతువుల వఁధింతురు ధర్మసం,ప్రీతిఁ బరఁగు నవ్విభీషణుండు. 58
- ఆ. అంత నొక్కనాఁ డఁనంతవైభవముతో, ధనదుఁ డేగుదెంచిఁ తండ్రిపాల
గౌరవమున నున్నఁ పైకసి గనుఁగొని, చిన్నవోయి కొడుకుఁ జేరఁ బిలిచి.
- క. ఇతనినుహసంపద సూ,చితె మీ రొక్కనిక పుట్టిఁ శ్రీతేజములం
దితఁ డిట్లుండఁగ నీ వి, ట్లటహీనత నున్నఁ బురుషుఁ డండ్రే నిన్నున్. 60
- మ. తను ని ట్లాడినతల్లిమాటలకు మాత్సర్యంబు చిత్తంబునం
దనరంగా దశకంధరుం డనియె నుత్సాహంబు వాటించి యీ
తనితో సాటి యనంగ మేలన నమంఁదశ్రీవిలాసంబు నే
కొని యీలోకము లెల్ల నేలుదును నీకుం జింత యింతేటికిన్. 61

— రావణాదులు తపం బొనరించుట. —

- క. అని గోకర్ణమునకుఁ జని, యనుజన్తులుఁ దాను నెదలఁనజు నిలిపి తపం
బొనరించి రత్తైఱం గొన,రను జెప్పెద నీవు వినుముఁ రఘుకులతిలకా. 62
- సీ. వేసవి గనగనఁవేఁగుచట్రాతిపై నగ్గి నల్లడ నుండఁ నర్కుఁ జూచి
వానకందువను దిఁవా రాత్రములు జలధారల బయళ్ళులఁ దడియు చుండి
సీతునఁ బెనుమంచుఁ శిరముపైఁ గురియంగనిష్ఠఁ గుత్తుకబంటిఁనీర నిలిచి
ఫలముల వేళ్ళులఁబత్రంబులను నీళ్ళులను గాలిఁ గాలంబుఁ దనరఁ గడపి
- ఆ. కుంభకర్ణుఁ డిట్లుఁ ఘోరంబుగాఁ బది,వేలవత్సరములుఁ సాల నియతి
మునిగణంబు సిద్ధఁజనమును వెఱఁగంది,తన్నుఁ దగిలి పొగడఁ దపము నేసె.
- తే. ఏకపదముననైదువేఁలేడు లుండి,యూర్ధ్వబాహుఁడై మోమెత్తియుండెఁ బదప
నైదువేలేండ్లు లిట్లు మహాతపంబు, ప్రియము గుండక చేసె విభీషణుండు.
- చ. అనుజులనిష్ఠ మెచ్చక దశాననుఁ డుగ్రతపఃకుతూహలం
బునఁ ద్రిజగంబులం బొగడుఁ పొంపిరివోవ సహస్రవర్షముల్
సన నొకమస్తకంబుగ నశంకతఁ దొమ్మిదివేలఁ దొమ్మిదిం
దునిమి హుతాశనుం దలలఁ దుష్టుని జేసె నజిండు మెచ్చఁగన్. 65
- క. క్రమమున దశముఖుఁ డొగినొ,క్కముఖమ చిక్కంగఁబెఱముఁఖము లన్నియు న
గ్నిముఖంబున వేల్చియుఁ జిత్తమునం దొకకొంకు లేకఁ తద్దయు నెమ్మిన్. 66

— రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట. —

- చ. పది యగువేయి నిండుటయుఁ బంక్తిముఖుండు మనంబునన్ ముదం
బొదవఁగ నిర్వికారమునఁ నున్న శిరంబును గోయఁ జూచినన్
వదనచతుష్టయం బలరఁ వారిజసంభవుఁ డేగుదెంచి క
ట్టెదుర వరంబు వేడు మిదెఁ యిచ్చెద మెచ్చితి నంచు నిల్చినన్. 67
- క. ధరఁ జూగి మ్రొక్కి దశకం, ధరుఁడు వినయ మొప్పు నిలిచిఁ తఱుగనితలపై
వెరవునఁ దనకరపద్మము, లిరువదియును మొగించి యల్లఁ నిట్లని పలికెన్. 68
- శా. దేవా విన్నప మాదరింపుము భయోద్రేకంబునన్ మృత్యువుం
గావం గోరు బహుప్రకారముల లోకం బంతయుం గావునన్
దేవవ్రాతవియచ్చరప్రకరదైతేయవ్రజాదిక్రియన్
జావేరూపున నాకు లే కునికి యిష్టం బాశ్రితశ్రీకరా. 69
- క. ఏ నాబలవిరహితు లగు, మానవులను సరకుసేయఁ మది నెన్నఁడు నీ
యానయె జగతిం దక్కటి, హీనపుజాతులకు వెఱతునే పరమేష్ఠీ. 70
- చ. అని తను వేడినన్ సరసిఁజాసనుఁ డవ్వర మిచ్చి యొక్కమో
మున వినయావనముఁ డయిఁ ముందట నిల్చినపంక్తికంధరుం

గనుఁగొని క్రమ్మఁజం దలలు • గ్రమ్మఁజం గల్గ ననుగ్రహించి ప్రి
తి నొసఁగె నుజ్జ్వలంబు లగుఁదివ్యశరంబులుఁ గామరూపమున్.

71

క. వెల్లువ ముంచి పిదప నీ, లెల్లను వెన జొంకఁ గొలన • నెసఁగెడుచంచ
త్తుల్లారవిందములక్రియ, నల్లన వదనములు దోఁచె • నాశ్చర్యముగాన్.

72

—ॐ విభీషణునకు బ్రహ్మ పరంబు లిచ్చుట. ॐ—

మ. అజుఁ డిట్లద్భుతభంగిఁ బంక్తిముఖు నన్వర్తాభిధానోజ్జ్వలం
ద్రుజగదీరునిఁ జేసి దుష్కరతపోఁదీక్షాప్రవృత్తిప్రకా
రజితాత్మం డగునవ్విభీషణు వరఁప్రాప్తోన్నతుం జెయఁగా
నిజబుద్ధిం దలపోసి వానిఁ గరుణాఁస్నిగ్ధాత్మఁడై చూచుచున్.

73

తే. ధర్మనియతేకి మెచ్చితిఁ • దపముపండె, వత్స నీమది వలసినవరముఁ గోరు
మనిన భయభక్తిసంభ్రమహర్షభరితహృదయుఁడై యతఁడాతనిఁకీట్టులనియె.

ఉ. ప్రితుఁడ నంటి నాతఁడుఁ వెంపున నీవల దీని కగ్గలం

బై తగుకోర్కీయుం గలచె • యైనను గోరెద నామనంబు ధ
ర్మైతరవృత్తికిం జనమి • యిష్టవరం బగుధర్మవర్తులై

పూతగుణాభిరాము లగుఁపుణ్యులకున్ సులభంబు లెవ్వియున్.

75

క. అనుపలుకుల కచ్చెరువడి, దనుజులలోఁ బుట్టి నీవు • ధర్మంబు మనం
బునఁ గోరుట యరు దిచ్చితి, నని యజుఁ డమరత్వమును నిజాస్త్రము నిచ్చెన్.

—ॐ కుంభకర్ణుని తపశఫలము. ॐ—

ఆ. ఇన్విధమున శంభుఁ • డవ్విభీషణుఁ ప్రితుఁ, జేసి కుంభకర్ణుఁ • జేరఁ బిలువఁ
దలఁచు పెఱిఁగి దేవతలు దేవ విన్నప, మవధరింపుఁ డనుచుఁనజునిఁ జేరి.

సీ. అప్పరోగణము విహారంబు సలుపంగఁ దునిమెఁ బెక్కండ్ర నంధనమునందుఁ
దపములు సేయ మందరకుధరంబులో నురవడి మునులఁ బల్వర వధించె
నిల నెల్లయెడల ననేకభూసురులు యాగము లొనరింపఁ బ్రాణములు గొనియెఁ
దెరువుల నరుగంగ • నరికట్టి చంపె నాబాలవృద్ధంబుగా • బహుజనముల
తే. వేచి యాహారమున కనివేడ్క కనియు, నఖిలజీవుల నిట్లు నిత్యంబు సమయఁ
జేయు నీవరమున నిష్ఠ • సిద్ధుడయిన, నితఁడు నైరించునే లోకఁహితవిచార.

క. కావున నీతని మోహితుఁ, గావించుట జగము లెల్లఁ • గాచుట సుమ్మి
నావుడుఁ దలఁపున భారతి, రావించిన వచ్చుడును సురజ్యేష్ఠుండున్.

79

ఆ. అసురమోమునందుఁవసియించి నను నిద్ర, యడుగు వనిన వాణియట్ల చేయు
దాన ననుచుఁ జనియెదానవుఁ బిలిచి నీ, కాంక్ష నెప్పు మనియెఁగమలభవుఁడు.

క. నిద్ర దయసేయు మనియె సురద్రోహియు నవరవరులు • రదనాంకురచం

చద్రుచులు నిగుడ నవ్వుచు, భద్రము మా కడియె యనఁగఁ • బద్ధజుఁ డిచ్చెన్.

- క. ఆనేర్పుతోన వెసఁ జతు,రాననుఁడును సురలు సరిగి • రవ్వాణియు దై
త్యానముఁ బాసి పోయెను,దానవుఁడుఁ దలంచుకొని వృథాఁచింతనుఁ డై. 82
- క. ఏరూపున నే ని ట్లని, కోరితి నిది యేమి యొక్కొ • కత్తిత మయ్యెన్
ఘోరతప మెల్ల దీనికిఁ, గారణమా సురలవలని • కపటము సుమ్మి. 83
- క. అని వగచు చున్న నాతనిఁ, గనుఁగొని భేదమునఁ బంక్తికంఠుఁడు సేరం
జనుదెంచి తానుఁ దమ్ముఁడు, ననునయ మొనరించి సముచితాలాపములన్. 84
- క. కొనియాడిన నాటవనెల,కును నొకదినమందు లేచుఁ • గుడుపును గమనం
బును గల్గు నాఁడు పగతుర, కనిలోనన్ విజయుఁ డీతఁ • డని యజుఁ డరిగెన్.
- క. వనజభవుచేత నివ్వధ,మున వరములు వడసి పంక్తిముఖుఁ డుద్ధతుఁ డై
యనుజులతో శ్లేష్మాతక,వనమున సుఖ ముండె దనుజవర్గము కొలువన్. 86

— సుమాలిబోధనచే రావణుఁడు లంకను వశపఱచుకొనుట. —

- తే. ఇంతయునుజెప్పవిని రాఘవేశ్వరుండు, మిగుల నచ్చెరువడి యటఁమీఁదవారి
చరితమెట్లొకొ నావుడు • ధరణిపతికి, నయ్యగ స్త్యముసీంద్రుఁ డి • ట్లనియెఁబ్రీతి.
- సీ. కైకసి దీనికిఁ • గడుసంతసంబునఁ దేలుచు నుండ సుమాలి తనదు
దాహిత్రుఁ జూడఁ బా • తాళలోకంబున నుండి మారీచమఁహళోదరులును
నవ్విరూపాక్షప్రహస్తులు నాదిగా సచివులుఁ దక్కటిఁనైన్యసతులుఁ
గొలిచి రాఁ జనుదెంచెఁ • గుంభకర్ణవిభీషణులు దోస చన దైత్యకులవిభుండు
ఆ. నెదురువోయి భక్తి • నెరఁగి సమాలింగి,తాంగుఁ డై విభూతి • యతిశయిల్లఁ
దననివాసమునకుఁ • గొనిపోయి సముచితా,చారవిరచితోపఁచారుఁడయ్యె. 88
- క. వినయము దగఁ బాటించుచు, దనపార్శ్వమునందు సముచితం బగురుచిరా
సనమున నాసీనుం డగు,మనుషనితో నిట్టు లను సుమాలి ప్రియమునన్. 89
- శా.మావంశంబు ప్రసిద్ధిఁ బొందు హరి పల్తాఱున్ సురేంద్రాదులం
గావన్ దానవమర్దనంబు గడఁకం • గావించుటల్ మాను నా
దేవానీకముత్ర శ్లఙ్గం గు విభవోద్రేకంబు శోభిల్ల దై
త్యావాసత్వముఁ గాంచు లంక భవదీయస్ఫారపీరోద్ధతిన్. 90
- శా.లంకాపట్టణ మేలి యే నసమలీలం గ్రాలి దేవేంద్రుపైఁ
గింకన్ దాడిగఁ బోయినన్ సురల రక్షింపంగ వేగంబ చ
క్రాంకుం డడ్డము వచ్చిసం దెరలి దైన్యం బొంది పాతాళ మా
తంకం బేర్పడఁ జొచ్చి యం దడఁగి యింఁదాఁకన్ వగం గుందుచున్. 91
- క. ఉన్నంత నీవు గలిగితి, బన్నంబులు దలఁగ నింక • బగట నొడుతు మీ
కిన్నరుఁడు రిత్త గాఁడిటు, గొన్న పురము మున్ను మగుడఁ • గొనఁగావలయున్.
- క. మాతామహుఁ డిటు దనకుం, జేతో ముద మంద నీతిఁసెప్పిన మదిలోఁ
బ్రీతుం డయ్యును దశముఖుఁ, డాతనిచిత్తంబుచందఁమారయుబుద్ధిన్. 93

- ఆ. ధనదుః డగ్రజొండు ♦ తదధీన మగులంక;యాసపడుట యుచితమగునె యనిన
నధికవినయమున మహామతి యైనప్రహస్తుః డిట్టు లనియె ♦ నసురపతికి. 94
- చ. తనయుఁడు తండ్రి యగ్రజుఁడు ♦ తమ్ముఁ డనం జనునయ్య రాజ్యముల్
గొనునెడ శౌర్యలంఘలుల ♦ కన్ మఱి చుట్టటికంబు గల్గునే
యను వగునంతకున్ రిపునుదగ్రత నైఁచిన నింక నూరకుం
డ నగునె వేగ పోరికిఁ గడంగుము నీభుజదర్ప మేర్పడన్. 95
- క. విను ము న్నదితియు దితియును, ననఁ గశ్యపుభార్యలిరువు ♦ రప్పాచెల్లెం
డ్రనిమిషుల నసురగణముం, గని రయ్యిరుదెఱఁగుఁ బగలు ♦ గారే తమలోన్. 96
- ఉ. దైత్యులు దర్ప మెక్కి వసుధాతల మంతయుఁ దారవిక్రమా
ద్ధత్యమునం గొనం గని మదం బడఁగించి రసాతలై కసాం
గత్య మొనర్చె విష్ణుఁ డటు ♦ గావున వారలతోడివైర మా
చిత్యవిహీనమే తడవు ♦ సేయకు దాయకు నల్లు మిత్తఱిన్. 97
- తే. ఇట్లు పలికినపలుకుల ♦ కియ్యకొని సు,మాలి సందియ మేటికి ♦ మాకు నెల్లఁ
బ్రభువ వీవ లంకాపురఁపతివి నీవ,పనుపు మొకదూత నాతనిపాలి కనిన. 98
- చ. ధనదునియొద్ద కేగి యుచితంబుగఁ బల్కి పురంబుఁ బాసి పా
మ్మని మును చెప్పు కోఱడము ♦ లాడిన మద్భుజశక్తి యంబుజా
సనవరశక్తిమూలబలశక్తియెటుంగఁగఁ జాటి చెప్పి ర
మ్మని చతురాభిభాషణుఁ బ్రహస్తునిఁ బుచ్చె సురారి లంకకున్. 99
- చ. చని యతఁ డాతనిం గని యసంభ్రముఁ డై సమయోచితంబుగా
వినయము సేసి దేవ యొకవిన్నప మిప్పురి తొల్లి దైత్యవం
శనిజనివాస మానడుమ ♦ శార్ఙ్గికతంబునఁ బాసి పోయి రా
దనుజుల దిప్పు నీయనుఁగుఁ దమ్ముఁడు గ్రమ్మఱ నిన్ను వేడెడున్. 100
- క. దశవదనుం డనుజొం డను,యశ మల్పమే నీకుఁ గిన్న ♦ రాధిప రక్షో
వశముగ లంక విడిచి యస, దృశబంధుప్రీతి సేయు ♦ దృఢముగ ననినన్. 101
- తే. పురమునక కాదు నాదగుసిరికిఁ బరిజ,నమున కొరులెవ్వరోడయులు ♦ నాకు నేడు
గడయు నాకూర్తి తమ్ముడ ♦ కాక దీని, కడుగ నేటికి రమ్మను ♦ తడయ కిపుడ.
- క. అని యతనికి సాదరభో,జనవిధి యొనరించీ వస్త్రఁచామీకరవా
హనభూషణాదివస్తువు, లనేకములు ప్రీతి నొసఁగి ♦ యానన మలరన్. 103
- క. తగ వీడుకొలిపి ధనదుఁడు, వగ మనమునఁ గూర విశ్రవసుపాలికి శీ
ఘ్రుగతిం జని యమ్మునిపద,యుగళంబున కెరఁగి సవినయోక్తిపరుం డై. 104
- చ. అమరవిరోధిఁపంపునఁ బ్రహస్తుఁడు లంకకు వచ్చి నాకుఁ గా
ర్యముఁ దగఁ జెప్పునట్లు పుర ♦ మాతని కిమ్మని యాడె నాడినన్

- సముచిత మైనచందమునఁ జక్కనిమాటల బాంధవంబుతో
న మగుడ వానిఁ బుచ్చి మునిఁనాయక మీ కెఱిగింప వచ్చితిన్. 105
- తే. ఏమిపురుషార్థములుఁజేయుఁనెడలనెపుడు, మీయనుజ్ఞయనాకుఁహోయమగుట
నరసి మీదివ్యచిత్తానఁ నవధరించి, చేయఁగలపని యె మ్యదిఁ చెప్పుఁ డనిన.
శా.మున్నీకార్యము వాఁడు న న్నడిగినన్ఁ మో మీక కోపించి మీ
యన్నం బుణ్యచరిత్రు నేన మును లంకాఁధీశ్వరుం జేసితిం
జన్నే వానిపరాభవంబునకు నుఁత్సాహంబు నేయంగ నీ
కన్నన్ మోములు గంటువెట్టుకొని రోఁపాయత్తుఁ డై యత్తటిన్. 107
- ఉ. దిగ్గన లేచి పోయె గణుఁతింపక వాఁడు విరోధలబ్ధికై
యగ్గలికంబునన్ మనలఁనందఱఁ జీరికిఁ జేకొనండు స
మ్యగ్గురుభ క్తిధర్మరుచిఁమాన్యవివేకము లెంతదవ్వు నీ
కెగ్గొనరింప కుండఁ బురఁ మిచ్చి తొలంగుము చాటి చెప్పితిన్. 108
- సీ. ఇంద్రాయుధద్యుతుఁ లెసఁగఁ జూడ్కికి రమణీయంబు లైనమఁజీస్థలములు
సిద్ధగంధర్వాదిఁసేవ్యంబు లైనయచ్చోదకంబులఁ జెలుఁవొందునదులుఁ
బల్లవపుష్పసంఁపద లుల్లసిల్లంగ రమ్యంబు లైనయాఁరామములును
నంబుజమధుమత్తఁహంసికావితతుల రుచిరంబు లయినసఁరోవరములుఁ
ఆ. గలిగి యొప్పు మిగులఁ జగైలాసశైలత, టంబునందుఁ బురవఁరంబుఁ జేసి
కొని వసింపు మచటఁ ననుచరసహిత మై, దివ్యభోగలీలఁ తేజరిల్ల. 109
- క. అని విశ్రవసుఁడు చెప్పిన, విని వైశ్రవణుండు లంకఁ విడిచి పరిజనం
బును దాను రజతగిరికిం,జని యొకపుర మలక యనఁగఁ సంపాదించెన్. 110

— రావణుండు లంకం బ్రవేశించుట. —

- తే. అంత నక్కడ మగుడఁ బ్రహస్తుఁ డరుగు
దెంచి విత్తేశుఁ గాంచినఁతెఱఁగు నచటఁ
దాను బల్కినక్రమమునుఁ దాని కౌతఁ
డన్నచందంబుఁ జెప్పె దశాననునకు. 111
- క. విని యయ్యవిచారంబులు, దన కేటికి వెడలుఁ గాకఁ దాడిమెయిం బో
యిన గాసిగాఁడె యింతక, చనుఁ జూ వెఱచునఁట నిలువఁ సందియ మేలా.
- మ. అని బాహుబలగర్వనిర్వహణవిద్యాపారగుం డైనయా
దనుజాధీశుఁడు వైర మెత్తి బలముం దానున్ వెసం బోయి పో
యి నిజావాసముఁ బాసి విత్తపతి పోయె బోయె నా వించుఁ బే
ర్చినయాధ్యత్యము నిత్య మైన విజయఃశ్రీవిభ్రమోద్భాసి యై. 113
- క. లంకకు నేగి రాజ్యసుఖంబులంపటుఁ డై యభిషేకమంగళా
లంకృతమూర్తిఁ జేకొని చులంబు బలంబును నుల్లసిల్ల ని

శ్శంకత రాక్షసాన్వయభః జావిభవం బలరక్ష జగద్భయం
బంకురితంబు చేసెఁ దొలఁకాడెడువీరరసంబు పెంపునన్.

114

తే. ఇట్లు లంకాపురము వేడ్కఁ జేసె సకల
దనుజలోకంబు నేనింపఁ ననుజసహిత
ముజ్జ్వలశ్రీసమేతుఁడై యుల్లసిల్లు
చుండి యాదశకంధరుఁ డొక్కనాఁడు.

115

— శూర్పణఖఁ పెండ్లి సేయఁట. —

క. దర్పొస్తుభయావనకం, దర్పాస్త్రసముజ్జ్వలాంగిఁ జేసెఁ దనచెలియలి నా
శూర్పణఖఁ జూచి యోగ్యవ, శూర్పణసమయ మని తలఁచి యనుజన్తులతోన్.
ఆ. కాలకేయవంశఁ కరుఁడు విద్యుజ్జిహ్వఁ, డతులబలుఁడు సుందఁ రాంగుఁ డతని
కిత్త మెల్లభంగిఁ నిత్తన్వి నని తగనాడి కార్యనిశ్చయంబు నేసి. 117
క. దనుజపతి యున్ననగరం, బునకుం దగువారినపుడఁ జుచ్చి యతని రాఁ
బనిచి సబహుమానంబుగ, నొనరించెం బరిణయము మహాత్పవలీలన్. 118

— ఆ ఆశ్వాసాంతము. —

చ. నిరుపమమూర్తి వైరిరథినీసమవర్తి వివేకవైభవ
స్ఫురితవిచారుఁ డుజ్జ్వలయశోమణిహారుఁడు ధర్మసంగ్రహఁ
దరపరతంత్రుఁ డార్యజనతామతమంత్రుఁడు వంశవారిజా
కరనవసూర్యుఁ డస్థలితగౌరవవర్తనధుర్యుఁ డిమ్మహిన్. 119
క. కవిలోకవనవసంతుఁడు, యువతీనూతనజయంత్రుఁ డుదయానంత్రుఁ
డు వినయధనవంతుఁడు దానవిద్యోదై కాంతుఁ డమలి నస్వాంత్రుఁ డిలన్. 120
మాలిని. అమరశిఖరి హేలాహారిధైర్యుం డవార్యా
క్రమభుజబలదృష్టాఁ రాతిసంహారుఁ డంహ
శ్శమనవినుతిపాత్రాఁ చారగణ్యుండు పుణ్యో
ద్యమవిరచితలోకాత్యంతహృత్పర్వుఁ డుర్విన్. 121
గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిషిత్త కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బయినయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

చతుర్థాశ్వాసము.

రమణీయుఁ డుపాసక

నారాయణుఁ డాదిధరణిఁ నాయకసామ్యో

దారచరిత్రుఁడు కులని

స్తారకసంభవుఁడు మనుమఁజనపతి యెలమిన్.

1

— రావణకుంభకర్ణవిభీషణులు పెండ్లాడుట. —

క. ఆదశకంధరుఁ డఖిలవి, నోదంబులఁ దగిలి నిత్యఁ నూత్నవిహః రా

మోదితుఁ డగు చుండి మృగ, వ్యాధరమున నేగి కానఁ నాంతరభూమిన్. 2

క. ఒకమార్గంబున రా మయుఁ, డొకకన్నెయుఁ దాను నచట • నొయ్యన చనుదే

నకుటిలశాంతోదాత్త, ప్రకృతి యగుట చూచి యెఱిగి • రాక్షసపతియున్. 3

ఉ. గౌరవశాంతమూర్తిఁ దగఁగైకొని మార్గముక్తేవ నిల్చి య

చ్చేరువఁ బోవ నద్దనుజుఁ • జేరఁగఁ బోయి మహాత్మ యిట్లు కాం

తారములోనఁ బోకకుఁ గఁతంబును నీ లలితాంగిపేరు నీ

పేరును దీనిజన్మమును • బ్రీతిఁ దగంగ నెఱుంగఁ జెప్పవే. 4

చ. అనవుడు నాతఁ డిట్లును మహాపురుషా! మయనామధేయుఁడన్

దనుజుఁడ హేమ నాఁ బరఁగుఁదానిఁ బయోరుహవక్త్ర నప్పరో

వనిత నమర్త్యు లిచ్చిన వివాహవిభూతివహించి నెమ్మి మై

దనయుల నిద్దఱం గని పదంపడి కాంచితి నీతలోదరిన్. 5

తే. అగ్రతనయుండు మాయావి • యనఁగ వాని

యనుఁగుఁదమ్ముఁడు దుందుభి • యనఁగఁ బరఁగు

దీనిపేరు మందోదరి • దేవ యిమ్ము

గాయతాక్షికిఁ దగువరు • నరయఁ దలఁచి. 6

మ. జగతిం గ్రుమ్మరువాడ నై కడఁగి యీచంద్రాస్యఁ దోకొంచు నే

ను గరం బుత్సుకవృత్తిఁ బోక యిది హృన్తోదంబు సంధిలై నీ

దగుసల్లాపరసంబు పెంపునఁ బ్రియం • బంతంతకుం జేర్చున

ట్లుగ నీయన్వయనామధేయములు విండుం జెప్పు నా కేర్పడన్. 7

- క. నావుడు ముద మంది యితం, డీవారిజనయన నాకు * నీ నెదఁ గోరెం
గావలయు నని తలంచి మ, హావినయపరుండువోలె * నతఁ డిట్లనియెన్. 8
- క. నాకుం బ్రపితామహుఁ డా, లోకపితామహుఁడు తండ్రు*లుం బౌలస్త్వల్
మికె ననఁ బూన నేర గు, ణాకల్పా వేదములు చి*రాభ్యస్తంబుల్. 9
- ఉ. పేరు దళాననుండు కృప*వెంపున నాదుతపంబుసొంపునన్
వారిజసంభవుం డొసఁగె * వావిరి యైనవరంబు లిప్పు డిం
పారెడులంక నాకు నెల*వై మహాసీయవిభూతి నుండుదున్
దారపరిగ్రహంబు నకృ*తం బిటముందట నన్నఁ బ్రీతుఁ డై. 10
- తే. క్రూరుఁ డగుట యెటుంగక * కోరియిచ్చె, గన్యనప్పుడమయుఁడుద*కప్రదాన
సహితముగ వీటి కరిగి యు*త్సవముతో వి, వాహమయ్యె నద్దానవ*వల్లభుండు.
- క. తనసుతు లని యమ్మయుచె, ప్పినమాయావియును దుందు*భియు సమరముఖం
బున వాలిచేత నీల్లుట, లినతనయుఁడు నెప్పె రఘుకు*లేశ్వర నీకున్. 12
- క. ఒకయోధముఖ్యు నని నం,తకు నైనను గీటడంచు * దాని నమోఘ
ప్రకృతి యగుశక్తి నిచ్చెను, వికసిల్లుచు మయుఁడు దనుజ*వీరాగ్రణికిన్. 13
- క. కోరి వివాహం బయ్యెను, గారవ మెసఁగంగఁ గుంభ*కర్ణుఁడు దళదం
భోరుహలోచన యగున, వైరో*చనికూతుకూతు * వజ్రజ్వాలన్. 14
- ఆ. సరమ యనులతాంగి * శైలూషతనయఁ గ, పోలచంద్రబింబ*బులినజఘన
హరిణశాబనయనఁ * బరమోత్సవంబునఁ, బెండ్లియయ్యె నవ్వి*భీషణుండు. 15

—● మేఘనాదుని జననము. —●

- క. పదపడి మందోదరి స, మ్మదమున సుతుఁ గాంచె నాకు*మారకు నెలుఁగున్
మదదిగ్ధంతావళములు, బెదరఁ జెలఁగె మేఘనాద * భీకరభంగిన్. 16
- క. దనుజేంద్రుండును జిత్తం, బున నెంతయు సంతసిల్లి * పుత్రకునిఁ గనుం
గొని మేఘనాదుఁ డనఁగా, ననురూపం బయిననామ * మప్పుడు వెట్టెన్. 17
- ఆ. పిదప నింద్రజి యనుపేరుఁ * బెంపుఁ బడసె, నద్దళానననందనుఁ*డభిమతముగ
దానిఁ బదపడి చెప్పెద * మానవేంద్ర, వినుము తరువాతికథలు స*విస్తరముగ
- ఉ. ఆసమయంబునన్ సరసి*జాసనుపెట్టినచొక్కు కుంభక
ర్ణాసురుమోమునం గదిరె * నాతఁడు నగ్రజు వేఁడె గాఢని
ద్రాసుఖయోగ్యమందిరము * రాక్షసవంశవరుండు నిచ్చెఁ గై
లాసమువోలె బ్రాంశుధవ*శం బగునూత్ననికేతరత్నమున్. 19
- క. అందు నివాసస్థానము, నం దల్ప మనల్పముగ నొ*నర్చిన నిద్రం
బొంది భహువత్సరంబులు, నిందితధురితాబ్ధిలో ము*నిఁగి యుండంగన్. 20

— రావణుడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట. —

- శా. దేవోద్యానము లీల మై నటకు బాధించు న్తునిశ్రేణి నా
నావిప్రావలిఁ బట్టి తెచ్చి తిను బంనుంబుల్ సురస్త్రిలకుం
గావించుం గ్రతువై భవంబులకు విఘ్నం బాచరించుం దశ
గ్రీవుం డప్రతిమప్రతాపపరుషశ్రీ డాకలాకల్పుఁ డై. 21
- సీ. మదమున నలిరేగి • నదులు సొచ్చి కలంచి యాడు నుద్ధతగంధహస్తీలీల
బలమునఁ జెలఁగి కానల రేగి రూపఱ విలుచు మహాహతవిభ్రమమున
బెడిదంపుఁదనమునఁ • గడఁగి శైలమ్ములుపొడిపొడి సేయు దంభోళిభంగి
నొడలిపెంపున వీచి • జడనిధు లిక్కడక్కడ వైచు మంథనగంబుకరణి
- తే. గరుడగంధర్వయక్షకిన్నరులఁగన్న, జెవులు వట్టి యాడించు సశేషలోక
భీకరము లగువిధములు • పెక్కు సేయు, గర్వ మెదుగంగ నాదశకంధరుండు.

— కుబేరుడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి చెప్పించుట. —

- క. అ త్తటి నత్తెఱఁ గెల్లను, విత్తేళుండు గలయఁ గనియు • వినీయుం గరుణా
యత్తమతి యగుట దూతం, బుత్తెంచె దశాననునకు • బుద్ధులు సెప్పన్. 23
- క. చనుదెంచి దూత ముందఱ, గనియె విభీషణు నతండుఁ • గడువేడుక న
ద్ధనపతిసేమ మడిగి పరి,జనముల వేర్వేఱ యడిగి • సంభావించెన్. 24
- ఉ. వచ్చినకార్య మారసి యవక్రచరిత్రుండు దానవేశ్వరుం
జెచ్చెరఁ గానిపించె నెడఁసేయక దూత వినీతవేషుఁ డై
చొచ్చి ధరాతలం బురము • సోకఁగ నానతుఁ డై యుపాయనం
బిచ్చి కర్తప్రదర్శితమహిం దగ సంకుచితోపవిష్టుఁ డై. 25
- శా. దేవా దేవరతోడఁబుట్టువు కృతార్థీభూతచేతస్కుఁ డై
నీవిఖ్యాతికి సంతసిల్లు సహజఁన్నే హుండు నీయందు నీ
శ్రీ వెంపారుటఁ గోరు నీమహిమఁ బ్రార్థించు న్నదిం గావునన్
దేవేంద్రాదులచంద మొప్పు దని యుద్దేశించి నీయొద్దకున్. 26
- తే. నన్నుఁ బుత్తెంచెఁ దనవచనములు గాఁగఁ, జెప్పుమనికొన్ని బుద్ధులుఁసెప్పివాని
నవధరింపు మొకించుక • యవసరంబు, నాకు దయసేసి కార్యవివేకచతుర. 27
- స. జగములకుం బ్రతాపము ప్రశస్తముగాఁ బ్రకటించుమాత్రకుం
దగ వగు నిప్పు సేసినవిధం బిటమీఁద నిజాన్వయోచితం
బుగ నొనరింపు ధర్మము దాపోవిభవంబునఁ గాదె యింతపెం
పు గనుట లంకకై మనకుఁ • బుట్టినముందటిహాని సాలదే. 28
- స. మునిజన మెల్ల దుర్దశల • ముచ్చిరి యుండుటఁ జూచి యప్పురో
పనితలయార్తిఁ జూచి క్రతువర్గముదైన్యముఁ జూచి నామనం

బనయముఁ దల్లడిల్లెడు దశానన దుష్టచరిత్ర మింక నై

నను నిది మాని సత్పథమునం జను దూలు లడంగు నంతతోన్. 29

తే ఇంతకాలంబు నేఁ బోయిఁహిమనగమున, శాంకరం బగుధర్మంబుఁసలుపు చునికి
నెఱుంగనై తిమగుడివచ్చిఁయెల్లనెఱిగి, యెఱుంగఁజెప్పితిహితమునాఁయెఱిగినంత.

క. ఇది నా కానతియిచ్చిన, పదకము గలరూపు విన్నఁపముసేసితి నీ

హృదయంబునఁ గైకొను మొం, డుదలంపులు దక్కు మనవుఁడుం గుపితుం డై.

క. ఆతఁడు నీకుం దగు నీ, వాతనికిం దగుదు మీరఁ లక్కట దొరయుం

దూతయు నఁట వచ్చుటయు భ, యాతురతం గఱపి పోవఁ నఁట యిది పోలున్.

ఉ. బుద్ధులు నెప్పు టెల్ల నటుఁ వోవఁగనిమ్ము ధనాధిపుం దప

స్పిద్ధికిఁ బోయి వచ్చె ననిఁ చెప్పితి వత్తెఱఁ గెట్టి దంతయున్

శుద్ధిగఁ జెప్పు మన్న సురఁసూదనుపల్కులు చూడ నిట్లసం

బద్ధము లైనదూత యెడఁబాసియు దిట్టఁడు గాన నిట్లనున్. 33

ఉ. అర్థవిభండు వోయి తుహిఁనాద్రిఁ దపం బొనరింపఁగా విహా

రార్థము వచ్చినఁ గిరిసుఁతాన్విత నీశ్వరుఁ గాంచియున్ వర

ప్రార్థన నేయఁ డయ్యె నతఁడాతఁడు దానికి మెచ్చి యిచ్చె స

ర్వార్థవిధాయకం బయినఁయాత్మసఖత్వము నిశ్చలంబుగన్. 34

తే. వామపార్శ్వభిగతు లగుఁవారితేజ, మడరి యద్దెసలోచనఁ మతని కపుడు

పింగళం బైనవా రేకఁ పింగళుండ, వనఁగఁ బరఁగుము జగములఁననిరి ధనదు.

ఉ. అత్తెఱఁ గెల్ల నిట్టిద మహాత్మ శుభంబు నధర్మవృత్తి కా

యత్తము సూవె యిమ్మెయి నహంకృతి సత్త్వము గాఁ దలంతురే

యత్తము లక్కటా చెడుటఁ కోపక చుట్టము బుద్ధి నెప్పినం

జిత్తమునందు నీసరకుఁ నేయమి గర్వము గాక కర్జమే. 36

తే. అనిన నిరువదికన్నులఁ నడరుకెంపు, పద్మవనగతబాలాతఁపంబుఁ బోల

బ్రకుటివికటలలాటవిఁస్ఫూర్జదుగ్ర, కోపభీకరుఁ డగుచు రఁక్షోవిభండు. 37

క. ఏమేమీ ననుఁ జెడు దని, నాముందటఁ గొంకులేకఁ నాలుకతుదకీ

వీమాట దెచ్చి తజువర, మేమిగఁ దలఁచితొకొ నీకుఁ నిది విధి యనుచున్. 38

క. కేసరము లదరుహరిక్రియ, మీస లదర లేచి దూతఁ మెడ దునియఁగ సిం

హాసనముకెలన నున్నమహాసి వెఱికి వ్రేసె దమ్ముఁ డడ్డము సొరఁగన్. 39

ఆ. ఆవులించుతలయుఁ నడరెడునట్టయుఁ, జూచి ప్రీతుఁ డగుచుఁ సురవిరోధి

యచటిడింభతతికిఁ నాకలిమడువుగా, నిచ్చి యాగ్రహమునఁ నిట్టు లనియె.

కా. రక్షోవంశహితోపదేశ మనుపేరన్ వీనిఁ బుత్తెంచె నా

యతాధీశ్వరుఁ డీశుతోఁ దనకు సఖ్యం బైనతేజంబు గా

జ్యోత్సోభంబుగ లంకఁ గొన్న మనయఁన్యాయంబు సెప్పన్ సురా
దిక్షు ద్రవ్యవసాయ హేతు వగుఁడీతిం జూపి జంకింపఁగన్.

41

ఉ. నిక్కము నట్ల కాన తగుఁనీతిపరు ల్పుర లుక్కివంబునన్
మిక్కిలి యైనవారి నియఁమింపక తక్కుదురే ధనేశ్వరుం
డక్కట లెస్స సేసె నడి యాస సెడన్ దిగధీశుఁ డొక్కఁడుం
ద్రిక్కక యుండఁ ద్రుళ్లడఁపఁ ద్రిమ్మగఁ బోవలసెం గ్రమంబునన్.

42

— రావణుఁడు కుబేరునిపై దండెత్తి పోవుట. —

ఉ. కాపున మున్నుమున్నయలఁకాపుర మేర్చి ధనేశు నోర్చి యు
తొవలిపే రడంత మని యప్పడ యుద్ధవిడిన్ సమగ్రనా
నావిధనైన్యభూరిభరఁనమ్రవసుంధరుఁ డై పురీసరి
ద్ధ్రావమహాటవు ల్గడచి రాజతలై లముఁ జేరఁ బోయినన్.

తే. యక్షులంతంతఁ జూచి ధనాధిపునకు, రాక్షసేశ్వరునైన్యంబు యాక చెప్ప
నతఁడు గ్రక్కున సేన లాయితము చేసి, బరవసంబునదలపడఁబంచుటయును.

క. ధనదుబలము దనుజబలము, ననువునఁ దలపడఁ గడంగి యార్పుచుఁ దాఁకెన్
ఘనఘోషభీషణము లగు, వననిధు లొండొంటితోడ వడిఁ దాఁకుగతిన్.

43

45

— యక్షరాక్షసులయుద్ధము —

శా. జ్యానాదంబు నిశాత హేతిపటలీసంఘట్ట రావంబు ఘం
టానిక్వాణసమేతబృంహితము గాఁధస్ఫార హేమాసము
త్థానోపేతఖురాహతధ్వనియు సాంధ్రం బైనభేరీపటు
ధ్వానం బేర్పడ దయ్యె నయ్యెడ బలదవ్వందవ్వంబునం దేమియున్.

ఉ. అందును నిందుఁ జేయఁగల యట్టిభటుల్ దలపడ్డ సైన్యముల్
గ్రండుగ నొక్కపెట్ట తమకంబునఁ బోరుట చూచి కైకసీ
నందనుఁ డిమ్మైయిన్ సరి పెనంగుట సైంపక వచ్చి నీకఁ దాఁ
కెం దనమోములన్ వఱలఁ గీల లుదగ్రత వజ్రదంష్ట్ర లై.

క. ఏటున వాటున వ్రేటున, బోటున దశముఖుఁడు రౌద్రముగ నలుముటయున్
లేటమొగమువడి యక్షులు, కోట సొరంబాటి రసురఁకోటి యెగవఁగన్.

క. తోలుకొనిపోయి దనుజులు, కైలాసతటంబుబయలు గైకొనఁ జన నా
భీలశరనిహతి వారలు, గూలఁగ సంయోధకంటకుఁడు వడిఁ దాఁకెన్.

ఉ. ఏచినదైత్యసైన్యముల నెల్లను ద్రుళ్లడఁగించి యిట్లు శౌ
ర్యోచితలీలఁ గ్రాలి సవఁరోద్ధతి మైఁ దమసేనఁ జూచి చే
వీచుచు పచ్చయక్షుఁ గని వీతభయుండు దశాస్యుమంత్రి మా
రీచుఁ డుదగ్రుఁ డై గిరి గిరిం దగ మార్కొనుమాడ్కిఁ దాఁకినన్.

46

47

48

49

50

- క. ఇరువురశరజాలము లొం,దొరువులతురగములు సూతు ♦ లురుకేతనముల్
గరువలిక్రియఁ బడఁ గూల్చుచు,నెరగలిచిచ్చుగతిఁ గప్పె ♦ నిరువాఁగుపయిన్.
- ఉ. యతుఁడు దానవుం గదిసి ♦ యార్చి దగం గద బిట్టు వ్రేసినన్
రాక్షసుఁ డీడఁబోక భిదుఁరప్రతిమానమహాసి వ్రేసె ధూ
మాతుఁడు నంతఁ గూడుకొని ♦ యాసురవృత్తిఁ దగంగఁ జేసె ను
గ్రతురి కాక్షతిం బ్రతిముఖంబున రక్తనదీప్రవాహముల్. 52
- ఉ. దానవవీరు లిట్లు ధనదప్రియభృత్యునిఁ గిట్టి నొంచినన్
మానము డిగ్గఁ ద్రావి గరిమంబు దలంప కతండు వాతినన్
సేనలు పెల్లగిల్లి పఱచెన్ దశకంఠుఁడు కోట డగ్గఱం
గా నడచెన్ మణిస్ఫురితఁకాంచనతోరణకాంతిఁ జూచుచున్. 53
- ఉ. అట్టియెడన్ సురారిసుభటావళి వాకిట లగ్గసేసినం
గట్టుపకాసి దీర్ఘదృఢఁకాయుఁడు తత్ప్రతిహారపాలకుం
డొట్టినమంటవోలెఁ గడుఁనుగ్రతఁ బేర్చిన సూర్యభానుఁ డ
ప్పట్టునఁ దాకి దానవులు ♦ పాలుటయుం గదినెన్ తశాననున్. 54
- ఆ. పీఠఁ గొండతోడఁదాఁకెడుతగరును, బోలె గగనచరులు ♦ భుజబలంబు
వొగడఁ బరిఘ ద్రిప్పి ♦ యెగసి దశానను,వెడఁదయురము పెలుచఁనడిచియార్చె.
- క. ఆసూర్యభానుఁ డీక్రియ, వ్రేసినయప్పరిఘ దనుజవిభుఁ డధికబలో
ల్లాసమునఁ బుచ్చుకొని పొడి, సేసె నసురు లార్వ నతనిశిర మొకవ్రేతన్.
- క. నుగ్గయినయతనిఁ గనుఁగొని, బెగ్గలమున నచటిభటులు ♦ పికపిక లైనన్
డగ్గఱి పిశితాశను లొక, మొగ్గర మై కోట సొర సముద్ధతు లయినన్. 57
- మ. సమరక్రీడకు వచ్చె వైశ్రవణుఁ డుత్సాహోగ్ర మై మాణిభ
ద్రముఖం బైనబలంబు మున్ వెడలఁ దూర్యశ్రేణి గర్జిల్ల దు
ర్దమదోగికాండవిమర్దితోద్ధతగదాదండోద్భటుం డై పరా
క్రమలీలం బటువందివాగ్విభవసంఘంబు రంజిల్లఁగాన్. 58
- క. ప్రకటబలు లమృహోదర, శుకసారణు లాదిగా నసురవీరులునున్
భ్రుకుటిముఖు లగుచు యక్ష,ప్రకరముఁ దలపడిరి తూర్యరవములు సెలఁగన్.
- ఆ. దొరలు వెన్నుదన్నిపురికొల్పి యిరువురుఁజేరిచూచుచుండఁజెలఁగియుభయ
బలముఁ బోటులాడెఁ జలమున నొక్కింత, యోలమాసగొనకయోలి నార్చి.
- సీ. కీలాలజలముపైఁ ♦ దేలుచు నవ్విన ట్లున్నశిరంబు లొక్కొక్కచోట
నంగుళీయకరుచు ♦ లడరంగ నెఱిఁ బాసియున్నహస్తంబు లొక్కొక్కచోట
గుత్తులకొలఁదికిఁ ♦ గృత్తంబులై పడి యున్నపాదంబు లొక్కొక్కచోట
నవయవభేదంబు ♦ లమరక తునియ లై,యున్నగాత్రంబు లొక్కొక్కచోట

తే. గమలపండంబు నాగలోకంబుఁ దలిరుఁ, బాన్పుఁగల్పాంతమునజముఁబానసంబు
నింటిలోపలఁబోలె నొప్పెసఁగెఁజూడ, నపుడుయక్షనిశాటయుఁద్దాంగణమున
ఉ. అయ్యెడ మాణిభద్రుఁడుఁ బ్రహస్తుఁడు నొండొరుఁ దాకి వ్రేసియున్
వ్రయ్యఁగ మోదియుం జదియవైచియు నొచ్చి చనంగ నిమ్మెయిన్
డయ్యఁగఁ బోరి రంత వికటప్రముఖాసురు లంటఁ దాకినం
గయ్యము దక్కి యతుఁ డధికం బగునొవ్వునఁ బెల్లగిల్లినన్. 62

ఆ. బలము పాయ యిచ్చి • తొలఁగిన నలుకక, బరవసమున నర్థపతి గడంగి
రథముఁ బఱపఁ బనిచె • రాక్షసభటకోటి, యటుమలేక పాటి • తేఱపి యిచ్చె.

— శ్రీ కుబేరుఁడు రావణుని దూరనాడుట. —

క. ధనదుఁడు గట్టెదురం ద, మ్మునిఁ గనుగొని సూతుఁ దురగముల నిలుపంగఁ
బనిచి పులస్త్యతనయనం, దనుఁ డగుటకు సముచితముగఁ • వా నిట్లనియెన్.
ఉ. ఏను హితంబు నెప్ప నిటు • లేచి దురాచరణంబు లిమ్మెయిన్
మానవు రోగి చేఁ దయినఁనుం దటువుం నెవు లంటఁ దాకినం
గాని యెటుంగఁ డప్పు ప్రతికారము గల్గునె యట్లపోలె నీ
దైననికృష్టవృత్తిఫల • మంది తలంచెదుగాక పిమ్మటన్. 65

ఉ. కార్యము లెందుఁ దార యవుఁ • గా దన నోపుదురే సహాయు లై
యార్దులు ద్రోచి చెప్ప నుభయప్రతిపన్నము లైనఁ గాక యీ
శౌర్యము వట్టి దుర్లయవిఁచారమునన్ వినయంబు దక్కు ట
స్థైర్యముఁ దేక యున్నె తుది • దాకునె లోకవిరుద్ధవృత్తముల్. 66

తే. మేలు రెండులోకంబుల • మేల తెచ్చు, కీడు నేసినఁ దప్పదు • కీడ యగుట
దీని నాబాలగోపాలఁమైనజనము, సకలమును మది నెటుఁగు నీవొకఁడుదక్క.
చ. ఒకరునిమాటఁ బోక కడుఁనుగ్రత నీవు సధర్మ లైనవా
రి కలుగుచున్ సముద్ధతిఁ జరింపఁగఁ జూచుట దేవతాగణం
బకట మనంబులోన ముదఁమందుఁ జొమి వెడమాట లింక నే
టికి రణకౌశలంబుఁ బ్రకటింపుము వచ్చితి సారెసారెకున్. 68

— శ్రీ కుబేరుఁడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యొడిపావుట. —

క. అనిన మటుమాట వలుకక, దనుజేంద్రుఁడు ధనదు నస్త్రతతిఁ గప్పె నతం
డును బాణవృష్టి గురిసి య, శనిక్రియ నుగ్ర మగుననలశర మేసె వడిన్. 69
ఆ. అదరు లెగయ వచ్చునాగ్నేయబాణంబు, రాక కంబుపతిశరంబుఁ దొడిగి
లాఘవమున నిజబలం బార్వ దశముఖుఁ, డనతిదూరమునన • యాటనేసె. 70
శా. శ్రావ్యం బై చెలఁగన్ గభీరమధుగఁజ్యూనాద ముద్దామవీ
రవ్యాపారనిరూఢతం బ్రతిశరాఁరంభంబు మర్ధించుచున్

- సవ్యప్రాశ్ని దృఢాపసవ్యగతి నాశ్చర్యంబుగా నేయుచున్
దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరి రిద్దఱును సాశ్చర్యం బవృశ్యంబుగన్. 71
- ఆ. ఏటు లాడి యాడి యేడ్చెఱఁ గలిసి గ, దాప్రవీణబాహుఁదండుఁ డయిన
ధనవిభుండు వ్రేసె యశముఁబుళిరము లం,దంద యక్షు లార్వఁనచల ముద్రువ.
క. సురవైరి గినిసి యొక్కట, నిరువదిగద లెత్తుకొని ధనేశ్వరు నురమున్
శిరమును బరులుం గరములుఁ,జరణంబులు జదియ మోఁదె యసభసవృత్తిన్.
చ. కలయఁగ మేన శోణితము యగ్రమ్మఁగ లావటి యొల్లఁబోయి కెం
దలిరుల నొప్పుచూతము మొదల్ నటకథర వ్రాలునట్లు వి
హ్వలుఁ డయి తేరిపై నొటగు యైశ్రవణుం గని సూతుఁ డెంతయుం
దలరి రథంబు దోలుకొని యవృల కెక్కడి కేనిఁ బోయినన్. 74
- క. పెల్లుగ నార్చుచు విజయస, ముల్లాసముతోడఁ బంక్తిఁముఖుబల మెగవం
జెల్లాచెద రైయక్షులు, పెల్లగిలం బఱచి రద్రిబిట్టులియంగన్. 75
- సీ. కాలుకొన్నంతయుఁ యగదువేగమునఁ బాటి కనుకని దెసలందుఁగాడుపడియుఁ
బాఱఁ జాలక ముట్టఁబడి జాడ దప్పంగఁ దొలఁగిపెన్దొందులఁదూఱఁబడియుఁ
దలలుఁ జీరలును గంపలు వట్టికొని గాసి గామ్రగ్గుటడవులఁగాటువడియుఁ
గాళులఁ జేతులఁ గా నెట్టకేలకుఁ జలు లెక్కి లోయలఁ జాఁగఁబడియు
ఆ. బయలిమొనలు గోట యవట్టినపెల్లున,వీటిప్రజయు నొక్కమాట యురలఁ
దెరలి యిద్దఱొక్కతెరువునఁ బోవక,యాకులితను గాందిశీకు లయిరి. 76

— రావణుడు కుబేరు నోడించి పుష్పకవిమానము గొనుట. —

- తే. అసురపతి గెల్పుగైకొనియలకఁ జొచ్చి,యొందునేయంగనొల్ల కయచితపరుడ
పోలెఁ దనప్రజవారింఁచిలీలఁ గామ,గమనరమణీయ మగుపుష్పకంబుగొనుచు.
క. చనియె నట ధనదుసూతుఁ డ, తని నొకపద్మాకరంబుతటముననుం బె
ట్టిన నచటఁ బొలయునల్లని,తనుగాలిం దేటి లజ్జితస్వాంతుం డై. 78
- ఆ. అంత నంత విరళ యగుపరివారంబు, గూడి చిన్నవోయి యొలిచి రాఁగ
వాడి యున్న మోమువాంచినభంగిన, యలక కేగుదెంచె యక్షవిభుండు. 79
- ఉ. అక్కడ దానవేంద్రుండు జయంబునఁ గ్రొవ్వెలరారఁ బుష్పకం
బెక్కి గిరింద్రవైభవనిరీక్షణకౌతుకలగ్నచిత్తుం డై
యిక్కడ నక్కడం గలయ యనిచ్చమెయిం జరియించు చుండఁగా
నొక్కడ నెద్దెసం గదలకుండె విమానము విస్తయంబుగన్. 80
- చ. అమరవిరోధి దాని కెద యచ్యురు వంది యమాత్యభృత్యవ
ర్గములును దానుఁ గూడి వడిఁ గామగ మై చనునట్టి దివ్యిమా
న మిచట నిట్లు దీనిగమనం బెడలం గత మేమి యక్షస
త్తముఁ డొకరుండు దక్క నొరుఁ దాల్చునొకో హృదయానువర్తి యై. 81

— ౧౦౦ నందికేశ్వరుడు రావణుని శపించుట. ౧౦౦ —

- చ. అనుసమయంబునం ద్రినయఃనానుచరుం డగునంది వారలం
గని యనియెం దొలంగుఁ డెడఁగా నిది యీశనివాసదేశ మిం
దనిమిషయక్షకింపురుషు • లాదిగ నెవ్వరు రా రనంగ న
ద్దనుజవిభుండు వెండియు నుదగ్రతఁ బోవక యున్న వల్కుతోన్. 82
- క. ఈతటి నీశ్వరుఁ డిత్తరు, పోతంబులకెలన శైలపుత్రియుఁ దానుం
బ్రీతిఁ గుసుమాపచయకే, లీతత్పరుఁ డైనవాఁడు • లీలానుగతిన్. 83
- క. అడిబీర ముడిగి రాక్షస, చెడక మరలి పొమ్ము నీకుఁ • జేయలఁతియె యీ
యెడ యింక నీవు నిలిచినఁ, బడ నడుతురు గన్న నిన్నుఁ • బ్రమథగణంబుల్.
- తే. అనినఁ గోపించి యీశ్వరుఁడనఁగనెవ్వఁ, డతనికిచ్చోటు దక్కినకతముఁ జెప్పు
మనుచు వానరవదనంబునట్టు లున్న, నందిమొగ మప్పు దేరకొనంగఁ జూచి. 84
- క. కడుఁ బెల్చ నవ్వి యగు నీ, వడువునఁ జెలువంబు గలుగు • వారలచేతం
జెడఁడే యీతఁడు నుడువక, యుడుగు మనుచుఁబం క్తివదనుఁడుల్లస మాడెన్.
- చ. తెగడినఁ గెంపుసొం పడరుదృష్టులు గాడఁగఁ జూచి నంది యి
ట్లగు నిది నిక్క మివ్విధమునాననముల్ గలవార యేపున
న్తిగిలినరాక్షసాన్వయము • నిన్నుఁ బురంబును సాగరంబు గా
సిగ మసి గాఁగఁ జిక్కు వడఁ • జేడ్పడఁ జేయుట యెట్లుఁ దప్పనే. 87
- ఆ. నిన్నుఁ బట్టి యిపుడ • నీటుగఁ దలలు దు, న్నాడ నాకు శక్య • మగున యైన
జగముచేతనిందఁ • జచ్చినవాడవు, మున్న కాన శవము • ముట్ట ననిన. 88
- మ. అతిరౌద్రాకృతి దైత్యుఁ డిట్లనియె మీ • రాక్రోశముం జేయఁ బ
ర్వత మే నిష్ఠ చలంబునం బెఱికెదన్ • వారింపుఁడా నీవు మీ
యతఁడున్ వచ్చి విమాన మాఁగినఫలం • బందంగ నీశాను ని
ర్జితుఁ గావింపక మిమ్ముఁ ద్రుంపక దశగ్రీవుండునుం బోవునే. 89

— ౧౦౧ రావణుడు కైలాసమును బెల్లగించి యెత్తుట. ౧౦౧ —

- ఆ. అనుచు శైలమూలమున కేగి చేతుల, గ్రుచ్చి యమరఁ బట్టి • కూలఁ ద్రోవ
నప్పళించి యెత్తె • నల్లాడె నమ్మహా, నగము జీవరాశి • బెగడుపడఁగ. 90
- క. తదవసరంబునఁ బ్రమథులు, బెదరిరి గిరిరాజతనయ • బిట్టులికి వెసం
బొదివి పయి వ్రాలి కౌఁగిటఁ, గదియించెను శంభుమేను • గరుసారంగన్. 91
- ఆ. దనుజుచంద మంతఁ • దనదుచిత్తంబున, నెఱిగి శంకరుండు • చిటుతనగవు
కాంతి మోముచెన్ను • వింత గావింపంగ, నుంగుటమున నల్ల • నూఁదుటయును.

— ౧౦౨ { శివుఁడు రావణుని చేతులు కైలాసము క్రింద నడఁగఁ ద్రొక్కి
వాఁడు ప్రార్థింపఁగా ననుగ్రహించుట. } —

- చ. కరములు చాచకట్టువడఁగా గిరి యెప్పటియట్ల క్రుంగినన్
విరవిరఁ ద్రెల్లి నొవ్వడరి • విహ్వలుఁ డై దశకంధరుండు ఘో

- రరవము లోకసంభ్రమకఃరం బగునట్లుగఁ బెల్చుఁ గూనె న
 చెరువును బెగ్గలంబుఁ గవిఁసెన్ వెస దైత్యునమాత్యకోటికిన్. 93
- క. వెల్లువ ముట్టినపగిదిం, దల్లడమునఁ గూడఁ బాటిఁ తనుఁ దననైనన్
 బెల్లను ముసరఁగ దానవ, వల్లభుఁ డట్లటచు చుండెఁ వా విడిచి వడిన్. 94
- తే. తా నెఱుంగనియట్టులఁ తడవు గాఁగ, నిల్చి కరుణించి పదపడిఁ నీలగళుఁడు
 నగము డీలించి బాహులుఁదిగిచికొనఁగ,నిచ్చి యానతియిచ్చెదెఁ త్యేశ్వరునకు.
- శా. కేలీకందుక మల్ల నెత్తుకొనుమాఁడ్కిం బట్టి నాయున్నయీ
 కైలాసాచల మిట్లు నీవు నెగయంఁగా నెత్తినం బోద్య మై
 నీలా వేఁ గొనియాడు పెల్లరును వర్ణింపంగ నీ కొక్కవే
 రేలోకంబునఁ జెల్ల దైత్యులకుఁ బెంపెక్కంగ నే నిచ్చెదన్. 96
- క. ఏ వినఁగ నిపుడు నీదగు, రావంబు త్రిలోకభీకఃరం బయి చెలఁగెం
 గావున విన్న భయం బగు, రావణుఁ డనునామమునఁ బరఁగు త్రిజగములన్.
- ఉ. పుష్పక మర్థి నెక్కు మెటఁ బోయెదో పొమ్మని వీడుకొల్పె వా
 స్తోష్పతి సంతసం బెడలఁ ధూర్జటి నిర్భరహర్షనిర్గళ
 ద్వాష్పవిలోచనం డగుచుఁ దానవనాథుఁడు రత్నమాలికా
 నిష్పతదంశుజాలరమణీయవిమానము నెక్కి మ్రొక్కుచున్. 98

— ఆశ్వాసాంతము. —

- మ బుధసంరక్షణశీలుచేత వినయాంభోరాశిచే శత్రుగ
 ర్వధనాదానవిదగ్ధుచేత రమణీప్రద్యుమ్నుచే నన్వయాం
 బుధిసంపూర్ణసుధాంశుచేతఁ సుహృదంభోజార్కుచే భారతీ
 మధునిష్యందముఖాబ్జుచేతఁ ద్రిజగన్తాన్యస్ఫురతీర్తిచేన్. 99
- క. ఖండియరాయనిచే నుద్బంధద్విషదవనిపతిమఁదావళహరిచే
 ఖండితవిధుచే విభవా, ఖండలుచే నృపనయప్రకారునిచేతన్. 100
- మాలిని. నిరుపమరణకేళీనిర్దళవైర్విధాత్రీ
 వరతనుగళితాస్పృగ్వారిపూరావగాహా
 దరభరపరిఫేలద్యాతుధానాంగనాని
 ర్భరమదమధురస్తోత్రప్రసన్నాత్తుచేతన్. 101
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
 తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
 నందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

పంచమాశ్వాసము.

రమణచరణశరదం

భోరుహభృంగపతిచే ద్రిభవనప్రథితా

చారునిచే గనకాచల

ధీరునిచే మనుమవసుమతీవల్లభుచేన్.

1

- క. శంభునిచే నిర్విధమున, సంభావితుఁ డై తదీయశైలము డిగి సం
రంభమున రావణుఁడు దాఁ, గుంభిని నలుగడలఁ గలయఁ గ్రుమ్మరు చుండెన్.
క. ఒక్కొక్కమరి నేనలతో, నొక్కొక్కమరి వీరపరిజఁ నోపేతుం డై
యొక్కొక్కమరి దనయంతన, యొక్కడనేనిని జరించు * నిచ్చాగతులన్. 3

— పేదవతి రావణునిచే నవమానిత యై యగ్నిప్రవేశము చేయుట. —

- మ. హిమవంతంబున కేగి యొక్కయెడ నందేకాంత మొక్కర్తు చీ
రముఁ గృష్ణాజినముం గమండలువు నై * రాగంబు వర్జించి సం
యమముం గైకొనిఁ యున్నఁ జేరఁ జని హృద్యాకారమున్ యావనో
ద్యమముం గాంతియుఁ జూచి రావణుఁడు గాఁమాయత్తుఁ డై యిట్లనున్. 4
క. ఎవ్వనితనయవు నీపతి, యెవ్వఁడు వే రేమి నీకు * నీరూపంబున్
జవ్వనముఁ బాయ నీతప, మెవ్విధిఁ బాటిల్లె నకట * యింతయుఁ జెపుమా. 5
క. అనుపలుకులు వినియుం దా, విననియదియపోలె నుచితవిధి నాతిథ్యం
బొనరించినయక్కన్యక, ననిమిషరిపుఁ డట్ల మఱియు * నడిగిన నదియున్. 6
సీ. అనఘ కుశధ్వజుఁ * డనుమునీశ్వరుఁడు వేదాభ్యాస మనిశంబు * నాచరించి
యాసుకృతంబునఁ * జేసి నన్ గని వేదవతి యనుపేరిడి * వంశమహిమ
వేలయంగ నిక్కన్య * విష్ణున కిచ్చెద నని చాలఁ బ్రీతిసేయంగ నెల్ల
వారును మాయయ్యఁకోరిక యెఱుంగక యర్థింప నర్థింప * నతఁడు ద్రోచి
తే. పుచ్చ నసురేంద్రుఁ డై నజఁభుండు నడిగి, తనకు నీకున్న నలిగిమాతండ్రిజంపెఁ
దల్లి సోదఁ జొచ్చె సత్యవ్రతంబు నడపు, జనకుపూనికి నేఁ దీర్తు * నని తలంచి.
క. అది మొదలు గాఁగ విష్ణుని, మది నిల్పి యతండ నాకు * మగఁ డగు నని యి
ట్లు దపంబు సేయు చుండుదు, నిది నాతెఱు గనిన దాన * వేశ్వరు డనియెన్. 8

- ఉ. కాంతి దొలంగ మే నిటులు • గాతీయఁ బెట్టుచు జవ్వనంబుచె
న్నింతయు రిత్తవో సుఖము • లెల్లను డిగ్గఁగఁ ద్రావి నెమ్మదిం
జింత దళంబుగా నడరఁ • జేడ్పడి యొంటి చరించుచున్ జర
త్కాంతయుఁబోలె నియ్యిడుమఁ • గైకొనఁ బాడియె చారులోచనా. 9
- మ. లలనా విష్ణుఁ డనంగ నెవ్వఁ డతఁ డేలా శుద్ధవంశంబు ని
ర్మలసంపూర్ణ తపోమహాత్మ్యము వరఃప్రాప్తానుభావంబు దో
ర్బలసంపత్తియు నాకుఁ బోలెఁ ద్రిజగత్ప్రఖ్యాతిపాత్రంబులే
కలదే లంక పరాక్రమం బఖిలలోకశ్లాఘ్యమే వానికిన్. 10
- ఆ. అనినఁ జెపులు మూసికొని యిట్టులను లోక, వంద్యు వేదవేద్యుఁవరదుఁ బరము
ననుపమాను నచలుఁనవ్యయు హరిఁ జెడ, నాడఁ గూడ దనిమృఁగాఢీ మఱియు.
- చ. తపముల కెల్లఁ దాన ఫలఃదాత కులంబున కాదికర్త యై
యపరిమితప్రభావుఁ డగుఁనాచతురాస్యుఁడు నాభిఁ బుట్టె వి
శ్వపతి యహీనబాహుబలఁసారఘను ల్తధుకై టభాదిదై
త్యపతుల నెల్లఁ ద్రుళ్లడఁచె • నారయ విష్ణుఁ డమాననీయుఁడే. 12
- క. అనిన నసుర యమ్మాటలు, విన నొల్లక కదియ వచ్చి • వెండియు సతి కి
ట్లనియె మరునంపవెల్లునఁ, దనువు నిలువ దింకఁ గోర్కి • దఱిమెడుఁ బేర్చిన్.
- చ. ఎఱుఁగవు గాక భోగముల • కెల్లను నెచ్చెలి జవ్వనంబ యి
త్తఱి నుడివోవ కుండ నుచితంబుగ జక్కవదోయివోనిక్రి
క్కిఱిసినచిన్నిచన్నుఁగవ • యిం పెసలారఁగ నాదువక్ష మన్
వఱుసరోవరంబున నఁవారణఁ గేలి యొనర్పు కోమలీ. 14
- ఆ. అనుచుఁ డగిలి చూచు • నద్దానవేశ్వరు, నలిగి చూచి నిన్నుఁనధముఁ డగుట
మును తపగప్రభావఃమున నెఱింగియుఁ దగ, నాపులస్త్త్యమనుమఁడని తలంచి.
- క. అతిథిసపర్యయు సమయో,చిత మగుసంభాషణంబు • సేసితిఁ బోషో
మతి లేదు నీకుఁ జొప్పడు, నతివలలో నన్నుఁ దలఁప • నగునె దురాత్మా. 16
- చ. అని కలుషించి వేదవతి • యచ్చటు వాసి చనం దలంచినం
గని దశకంధరుం డడరి • గ్రక్కున వేనలి వట్టికొన్న నం
గన యొకవ్రేల వ్రేయ నదిక త్తివిధంబునఁ దాకి కత్తిరిం
చినక్రియఁ ద్రెంచె వెండ్రుకలుఁచేతఁ దెమల్చినయంత కివ్వలన్. 17
- తే. వెండ్రుకలు చేతవచ్చుడుఁవెఱఁగుఁడుచుఁ,దపము పేర్చి కి నలికి యద్దనుజవిభుఁడు
నిలిచెరోషమహానలఁజ్వలనమూర్తి, యగుచుఁబిఱిఁదికిఁ బాసియిట్లనియెసతియు.
- ఉ. బన్నము లిట్లు నీవు వఱుపం బడి మేను దొఱంగు చుండి యే
నిన్ను శపించినట్లయిన • నిర్మలనిత్యమహాతపగప్రభా

- వోన్నతిచేటు గాదె పునరుద్భవ మయ్యెద నీకు మృత్యు వై
సన్నతపుణ్యజాత యనఁ జాలి యయోనిజమూర్తి దాల్చెదన్. 19
- క. ఈపరిభవంబుఁ బడియుం, దీపే ప్రాణంబు లనుచుఁ దిగ్గన ననలం
బాపాదించి దశానను, నే పడఁగన్ విష్ణు నాత్తఁ నిడి సొదఁ జొచ్చెన్. 20
- ఆ. కృతయుగమున వేదఃపతి యనఁగాఁ జన్న, నాతి త్రేత నిపుడుఁ సీత యనఁగ
జనకుయజ్ఞ వేదిఁ జన్తించి నీసతి, యయ్యె నీవు విష్ణుఁ ఁ డగుటఁ జేసి. 21
- చ. అని ముని నెప్ప విస్తయముఁ నార్తయుఁ గోపముఁ బ్రీతియుం బెనం
గొనఁ దప విట్టిదిం గలదెఁ కొమలి దొల్లియు నన్నె కొరెనే
దనుజుఁడు నాఁడు నియ్యనుచితం బొనరించెనె తత్ఫలంబు మె
ల్లన యిటు వొందెనే యని తలంచుచు రాముఁడు గౌతుకంబునన్. 22
- క. ఇవిధమున సొదఁ జొచ్చిన, యవ్వనితం జూచి పిదపఁ నసురాధీశుం
డెవ్వలని కరిగె నెవ్వరి, కెవ్విధిఁ గావించె ననినఁ నిట్లనె మునియున్. 23

— రావణుడు దిగ్విజయము చేయుట. —

- శా. వీరుం డెవ్వఁడు నెందు లేఁ డనుచు నుర్విం ద్రిష్టరున్ దర్పదు
ర్వారస్ఫారపరాక్రమక్రమకళావైదగ్ధ్యవిస్తార మే
పారంగా ధరణీశులన్ వెదకి వీరావేశే యై దుర్దమ
ప్రారంభం బొనరించుచున్ సమరసంఘంబు శోభిల్లుగాన్. 24
- సీ. ఒక్కచోఁ దా మరుత్తోర్వీశుజన్నంబునకుఁ జని యతని రణంబు నేయ
నడిగినఁ గ్రతుకాలమని నేయఁ దగవు గాదనుచు శాంతతనున్న యానృపాలు
నోడితి వని యార్చి యుడుగక యజ్ఞోపకరణంబు లన్నియుఁ గాసి చేసి
ప్రాగ్వంశ మంతయుఁ వచ్చి వేదిక గ్రొచ్చి ఋత్విగ్ధణంబులసత్వ మడఁచి
తే. యజ్ఞ భాగంబులకు వచ్చి హరికృతాంత, వరుణధనదులు బర్హియుఁ వాయసంబు
హంసమునుగృకలాసంబునై భయమున, నడఁగియుండిన నెటుఁగక యసురవోయె.
- ఉ. అంతకవిక్రమున్ సురథునార్యుఁ బురూరవు బాహుశాలి దు
ష్యంతు నజేయు గాధిన్యఃసత్తమునిం గని కూడ ముట్టి మీ
రింతకు మున్ను న న్నెటుఁగఁ రెన్నఁడుఁ గావునఁ గయ్య మిందు మీ
కెంతబలంబు గూడు నదియెల్లను గూర్పుఁడు దర్ప మేర్పడన్. 26
- ఉ. చాలక తక్కినన్ వినుఁడుఁ శౌర్యము లజ్జయు నుజ్జగించి మీ
రోలిన నిల్చి నాయెదురఁ నోడితి మే మనుఁ డన్న మేదిసీ
పాలురు పోరిలో మనకుఁ బంక్తిముఖుం జెనయంగ వచ్చునే
మే లిది యంచు నోటమికఁ మేకొని యట్టుల చేసి రుక్కఱన్. 27
- మ. దనుజుం డీపురి కేగుదెంచి మహిమోద్దామప్రతాపాగ్నిసం
జనితాశావలయప్రకాశబహుశస్త్రప్రాధిసంరూఢిచే

- ననరణ్యక్షితిపాలు ముట్టిన నతం • డత్యుద్భటాకారుఁ డై
యని కేగెం బృథివీపరాగపటలం • బాకాశముం గప్పంగన్. 28
- ఉ. నై న్యయుగంబునుం బెనఁగి • సంగరరంగమునందు మ్రగ్గ రా
జన్యవరుండు రావణుఁడు • సమ్ముఖ మై మహి సంచలింప న
నోన్యవధాభిలాషమున • నార్చి వడిం దలపడ్డఁ జూడ సా
మాన్యము లయ్యె నప్పు డొకఁమాత్ర జయాపజయప్రకారముల్. 29
- చ. వికటము లైనహస్తములు • వ్రేయుచు నోలిన తాఁకి యున్న మ
స్తకములు నుగ్గు నేయుచు నిశితకృపాణకళావిదగ్ధుఁ డై
యొకవడిఁ బోరి డస్సి బలియుం డగుదానవుచేత నొచ్చి నే
ల కొరగునపు భూపతి చలంబున నాతనితోడ నిట్లనున్. 30
- మ. అని నీ కోపక పడ్డ నేమి యిఁక దైత్యాధీశ యే ధర్మవ
ర్తిని యేనిఁ శుచి నేని నాకులమునన్ • దివ్యావతారం డొకం
డనపాయుం డుదయంబు నేసి భువనం • బానందముం బొంద నెం
దు నవధ్యం బగునీశిరోదశకముం • దున్నాడువాఁ డుద్ధతిన్. 31
- ఆ. అనిన నసుర నగుచునగు నగు నీయందు, బొంకు గలుగు నెట్లుఁపోలుఁ బోలుఁ
బిడఁ జూచికొంద • మిది నీవు గొమ్మని, పరిఘ నతనిశిరము • పగుల వ్రేసె.
- క. ఆర్చి విజయోత్సవమునం, బేర్చినచలమున వరంబుఁపెంపునసొంపుం
దీర్చి దిగులు రాజులయెడఁ, గూర్చి విడిసె మగుడ దైత్యఁకోటి మదింపన్. 32
- క. ఇమ్మైయి నచట నచట య, జ్ఞమ్ములుఁ దపములును ధర్మఁచర్యలు బహువి
ఘ్నమ్ములఁ బెట్టుచుఁ గలయం, గ్రుమ్మరి నరవరుల నొక్కఁకోటికిఁ దెచ్చెన్. 34
- మ. ఒకనాఁ డొక్కెడఁ బోయి పోయి దివి సత్యుచ్చైఃపాదంబు నె
క్కికడుం జెన్నగువీణ చే నమర సక్షీణప్రభావుండు సం
ఖ్యకళాసంజనకుండు నారదుఁడు రాఁగఁజూచి యాసన్నపు
ష్పకుఁ డై భక్తిఁ గృతప్రణాముఁ డగుచున్ • సల్లాపసౌఖ్యంబునన్. 35
- ఆ. అసురవరుఁడు గుశల • మడిగిన, నుచితసం, భాషణంబు నేసి • బంధుభావ
మాదరమున నెఱపి • యమ్ముని మానవ, హితముఁ గోరి యతని • కిట్టు లనియె.

— సారదచోదితుఁ డై రావణుఁడు యముసిమిఁదికిఁ జనుట. —

- మ. ధరణీచక్రమునందు నీవు సమరోత్సాహంబునన్ రాజులం
బొరిపుచ్చుం గనుఁగొంచు వించు మది నేప్రాద్దుఁ ముదం బందుదున్
హరియుద్ధంబును శూలిసంగరము దేవాధీశుసంగ్రామముం
గర మర్థిస్తును సూతు నాకు నఁవేడ్కఁ జేయ విల్లెమ్మైయిన్. 37
- క. ఏ నీకు నొకటి నెప్పెద, దానవకులముఖ్య దేవతలకు నవధ్యం
డైననినుబోటివాఁ డీ, మానవుల జయింప విక్రమంబును గలదే. 38

- క. కలయం ద్రిమ్మరి మేదినిఁ, గలవీరుల నోర్చి జయము • గైకొంటి మను
 ఘ్యలు నీ కెదురే యింకం, గలదే కొద వడ్డచో టఁఖండితశౌర్యా. 39
- తే. తుత్తిపాసలు జరయునుఁ ఘోరరుజలు, నడర నార్తులై యుండుదుఁరదియుఁగాక
 మర్త్యలిటమున్న వీరు లఁమర్త్య లైరి, పీనుఁగుల ముట్టి యొడిచినఁబిరుదుగలదె.
- క. కావున నిమ్మనుజావళి, నీ వడుచుట మెచ్చు గా దఁనిన నప్పలుకుల్
 దేవారి వోలు నని సం, భావించి మరు త్తపస్విఁపతి కి ట్లనియెన్. 41

☞ నారదవచనప్రబోధితుం డై రావణుఁడు యమునిపై దాడివెడలుట. ☞

- ఉ. ఏను రసాతలంబునకు • నేగెద నాగకులంబు నోర్చి య
 ద్దానవులన్ జయించి బలఁదర్పము లేర్పడ దేవకోటిదు
 ర్శాన మడంప వాసవపుఁరంబునకుం జనువాఁడ సన్తునీం
 ద్రా నినుఁ గంటి నా కభిమఁతంబులు సేకులు నింక నెమ్మెయిన్. 42
- తే. అనిన విని నీకుఁ బాతాళఁయానమునకుఁ, దెరువుగా దిది సమవర్తిఁపురముసరణి
 యందుఁజనుమతనిమదంబుఁనడఁపవలయు, ననిననమ్మునికనియెనఁద్దనుజవిభుఁడు
- ఉ. మున్ను ప్రతిజ్ఞ సేసితి సఁముద్ధతవృత్తి దిగ్గీశకోటికిన్
 బన్నముఁ దేరఁ గావున శుభంబులు శీఘ్రమ చేత నీతి గ
 ర్వోన్నతిఁ గ్రాలునాజముని • నుక్కడఁగించి క్రమంబుతోడఁ ద
 క్కున్నదిశల్ జయించెద సఁముజ్జ్వలదుస్సహవిక్రమంబునన్ 44
- క. పనివినియెద నని మ్రొక్కుచు, దనుజేంద్రుఁడు సనిన వేల్పుఁదపసియు నీతం
 డనుమానింక జముపైఁ, జనియెడు నియ్యరువురకును • సమరం బైనన్. 45
- క. వీఁడును వరసిద్ధబలుఁడు, వాఁడును జగ మెలుఁగ దుర్నిఁవారుఁ డలుకమై
 నేఁ డిరువురుఁ దలపడుదురు, వేఁడిమొగంబులన చూతు • వేడుకతోడన్. 46

☞ నారదుఁడు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట. ☞

- మ. అని యొక్కించుక నిల్చి యొండుగడ గా • నత్యంతశీఘ్రంబునం
 జని వైవస్వతుఁ గాంచి తా నధికపూఁజాసత్కృతుం డై కృతాం
 తున కా రావణురాక నెప్పి యనిలో • దోశ్శక్తిఁ జూపంగఁ బూ
 ని నిజం బై యిట వచ్చె నేనిఁ జెడఁడే • నీచేత నం చున్నెడన్. 47
- క. అచ తెల్లఁ బుష్పకంబున, రుచి గప్పఁగ రావణాసుఁరుఁడు దై తేయ
 ప్రచయకలకలనిరంతర, నిచితనభోభాగుఁ డై యఁనికి నేతెంచెన్. 48
- క. చనుదెంచి పురసమీహం, బునఁ దమతమపుణ్యపాపఁములు గనుఁగొనఁ ద
 మ్మనివారణఁ బొందఁగ ను, న్నునిఖిలజంతువులఁ జూచి • నయవిరహితుఁ డై. 49
- ఉ. కొందలు సౌఖ్యముం బొరయఁ • గొందలు దుగ్గిఖముఁ బొంద నేల మీ
 రందలు నొక్కచంద మగుఁ • డంచు విపద్దశఁ బొందువారి మే

లోంద నొసర్చె దైత్యపతిః యున్నదుఁడై పితృరాజుకింకరుల్
గ్రందుకొనంగ నేపడరః గాసిగఁ జేసెఁ దదాజ్ఞ నెంతయున్.

50

— యమరావణసేనలు పోరాడుట. —

ఉ. రక్షకు లెల్ల నొక్కటఁ దిశంబుగ మోహర మేర్చి యార్చి సం
ధుక్షితకోపు లై యతులఁదోర్బలదుస్సహలీలఁ దాఁకినన్
రాక్షసులుం బరాక్రమధుఃరంధరతం దగ మాటుకొన్న వీ
రక్షయకారి ఘోరసమఃరంబు ప్రకీర్తిత మయ్యె నయ్యెడన్.

51

ఉ. సేనలనోడ నద్దనుజఃసింహుఁడు సంగరకాంక్ష వచ్చినం
బూనికిఁ దీర్చి కింకరులుఁ పోరుటకు న్నది నుల్లసిల్లి పె
త్తై నబలంబులం దగుసహాయముగా సమవర్తి వుచ్చినన్
దానవసంగముల్ దలరఁ దాఁకె విశృంఖలదోర్విలాసతన్.

52

చ. జమునిబలంబు పేర్చి నిజఃసైన్యము నుక్కడఁగించినన్ భుజా
సముదయసంభృతాస్త్రబహుఃశస్త్రమహోగ్రతఁ జూపెఁ దాఁకి వి
క్రమరసికాంతరంగుఁ డగుఁరావణుఁ డుజ్జ్వలరోషపావకో
ద్యమవినిహన్యమానరిపుఁదర్పమహానిబిడాంధకారుఁడై.

53

క. పంపునకు నోడఁ దగ దని, త్రుంపఁ గడఁగి కాలకింకరులు భీకరు లై
నొంపఁగఁ జంపఁగఁ దఱిమి ని,లింపరిపుం బొదివి రెదఁ జలింపక కడిమిన్.

54

ఉ. ఆశుగచక్రతోమరగఁదాసికుఠారముఖంబులన్ మహా
గ్రాశయు లై నిజాంగములఁ నన్నిటి నొక్కట నొంప నల్లి కీ
నాశునివారి నెల్లను విఁనాశము నొందఁగఁ జేయ వారిపైఁ
బాశుపతంబు వట్టి తెగఁ వాపె నిశాటవిభుం డుదగ్రతన్.

55

మ. తలఁగెం దోయధిసప్తకంబు గిరివర్గం బెల్ల నూటాడె సం
చలతం బొందె వసుంధరావలయ మాశాచక్ర మల్లాడెఁ గొం
దల మందెం ద్రిదశేంద్రపట్టణము పాతాళంబు ఘూర్ణిలై నా
కుల మయ్యెన్ గ్రహతారకాకులము సంక్షోభించె నవ్వేధయున్.

56

చ. అపరిమితప్రతాపుఁ డగుఁనాదశకంధరుచేత ముక్తమై
త్రిపురము లేర్చుభూతపతిఁ తీవ్రశరంబునుబోలె మండి మిం
టిపయిఁ గలంగఁ బేర్చి నిగిడించి యుగాంతమహాగ్నిరీతిఁ బా
శుపత మరాతిసైన్యములఁ సూరెల ముట్టి దహించె వ్రేల్చిడిన్.

57

చ. జయమునఁ బొంగి పెల్లుగ నిశాచరవల్లభుఁ డార్వ సేనలుం
బ్రియమున నొక్కపెట్ట నలిరేఁగి నభంబు నెలంగ నార్చినన్
భయమున దండు గుండుగిలఁ బాటుడు నాసమవర్తి యెంతయున్
రయమున నుద్భటారుణతురంగసమూహారథాధిరూఢుఁడై.

58

—ॐ యమరావణులద్వంద్వయుద్ధము. ॐ—

- ఉ. ముందట మృత్యు వృద్ధిమితముద్ధరహస్తతః గ్రాల నుజ్జ్వల
స్యందనపార్శ్వభాగమున • నర్చిత మై ఘనకాలదండ మొ
ప్పం దనకోప మాననము • పైఁ బెనుమంటయుఁ బోలె నాకృతిం
బొంది వెలుంగ నయ్యసురఃపుంగవుమోహర మున్నచోటికిన్. 59
- చ. చని తనమ్రాల వచ్చుమహిఃపంబుగళంబున ఘంటనికృణం
బును ఘనమార్వినాదమును • భూరితరాసురనై న్యతూర్యని
స్వనవిభవంబు మ్రేఁగికొనఃశాతశరాంబుధినీట ముంచె న
ద్దనుజబలంబు నప్రతిహతప్రదరుం డగుచున్ సముద్ధతిన్. 60
- మ. జమునాటోపము దుస్సహం బగుడు నుత్సాహంబు వాటింప లే
క మదం బేది బలంబు పెల్లగిలినం • గ్రవ్యాదనాథుండు దు
ర్దమబాహుబలుఁ డై యెదిరె దళకోదండీసముజ్జృంభితో
ద్యమనిర్యాతనిశాతసాయకపటుఃప్రపార ఘోరంబుగాన్. 61
- ఉ. ఈసున నంతకుండఁగననురేశ్వరుండున్ వివిధాస్త్రశస్త్రవి
న్యాసము లేర్పడం జన జయపజయంబులఁ బొందుచున్ రణం
బాసురవృత్తిఁ జేసిన లయావసరం బగుచున్న నాసరో
జాసనుఁ దొట్టి వారితెఱఁ • గారయ వచ్చి రమర్త్య లందఱున్. 62
- శా. దేవప్రాతము వచ్చినన్ భుజబలోత్సేకంబుఁ జూడన్ దళ
గ్రీవుం డుగ్రము లైనసాయకములం • గీనాశు నొప్పించినం
జావం జేయుదు దైత్యునం చతఁడు భాస్వత్కాలదండంబు బా
హువిన్యస్తము సేయుచున్ భ్రుకుటిబంధాభీలసందీప్తుఁ డై. 63
- క. మృత్యుపురస్సరముగ లో, కాత్యయసమయంబొ నాఁగ • నంతకుఁ డధికౌ
ద్ధత్యమునఁ గడఁగి డగ్గటి, దైత్యుం బొడిసేయఁ గాలదండము పూనెన్. 64

—ॐ బ్రహ్మ యమరావణులయుద్ధమును మాన్చుట. ॐ—

- ఉ. అత్తటి గ్రక్కునన్ సరసిజాసనుఁ డడ్డము సొచ్చి నిల్చి కే
లెత్తి మహాత్మ యిట్టు లుచిఃతేతరవృత్తము నీకు నీడె మ
ద్దత్తవరానుభావమున • దానవనాథుఁ డవధ్యుఁ డేన నీ
యుత్తమకాలదండముప్రయోగ మమోఘము గా నొనర్చితిన్. 65
- క. కావున దీన నసురపతి, చావును బ్రదుకుటయు నాయసత్యము నిజముం
గావుము లోకము లన్నియుఁ, గావు సుమీ నాకు బొంకు • గల్గినయేనిన్. 66
- క. తగ దుడుగు మనినఁ బితృపతి, నగి జగముల కెల్లఁ బ్రభువు • నలినాసన నీ
వగుట భవదాజ్ఞ కెమ్మెయి, మిగులుధునే సమరమునకు • మేకొని యైనన్. 67

- క. న క్తంచరు సమయించుట, యుక్తము గాదేని నిచట • నునికి దగదు నే
శక్తుడ నై యుండియు భవ, దుక్తికి గాఁ దొలఁగవలనె • నోపనిభంగిన్. 68
- ఆ. అని రథంబు సూతుఁడునుమృత్యుముఖపరి, జనముఁదానుగూడిఁజముఁడదృశ్యుఁ
డైన వేధయును నిజావాసమున కేగె, నారదుండు నరిగె • నాకమునకు. 69
- క. కలయఁ గనుంగొని యెవ్వరు, మెలఁగమి సమరాంగణంబు • మిన్నక యున్న
గెలిచినవాఁ డై దానవ, కులపతి సనె సుతలమునకుఁ • గ్రొవ్వెసలారన్. 70
- ఉ. ఆలములోన మైమయిఁ గృతాంతుని నోర్చితి నింక న న్నొరుం
డేల యెదుర్చు నంచు మద • మెక్కి నిశాచరవల్లభుండు పా
తాశజయార్థ మేగి మహితంబుగ భోగవతీపురంబు గ
ర్వాలసలీల ముట్టె భుజఁగాధిపుఁడుం గనియెన్ వినీతుఁ డై. 71

— రావణుఁడు నివాతకవచకాలకేయులతో యుద్ధముసేయుట. —

- క. గణనాతీతవినూతన, మణినికరము గప్ప మిచ్చి • మన్ననఁ గని యా
ఫణిపతి సంతస మందెను, మణిమతి యనుపురికి నరిగె • మనుజాశనుఁడున్. 72
- సీ. అందుఁ బూర్వంబున • సంబుజాసనుచేత వరములు గనిననివాతకవచు
లనియెడుదైత్యుల • నానిశాచరపతి పోరికిఁ బిలిచిన • వారు వొంగి
కయ్యంబు పెద్దయుఁ • గాలంబునకుఁ గంటి మనుచు ననేకనైఁ న్యములతోడ
వెడలిన నిరువాఁగు • వివిధాస్త్రశస్త్రప్రహారఘోరంబుగా • నసమసమర
తే. మేఁడుకాలంబు నేసినఁనెఱిగి యపుడు, వచ్చి వారలవరముల • వలను నెప్పి
తెలిపి సఖ్యంబునేసినఁగలసి యచటఁ, జెలిమిమైనుండె దశముఖుఁడెలమిమిగుల.
- క. అతులితనవభోగంబులఁ, గతిపయదినములు నివాతకవచులచేఁ దో
షితుఁ డగుచు నిలిచి శౌర్యో, న్నతి వెలయఁగ నరిగెఁ బద్మనగరంబునకున్.
- మ. చని వే ముట్టినఁ గాలకేయు లమితోత్సాహంబునన్ భూమికం
పననై న్యోద్ధతు లై కడంగి నగరప్రాకారబాహ్యంగణం
బున వీకం దలపడ్డ రావణుబలంబుల్ వీగివన్ రేగి య
ద్దనుజాధీశ్వరుఁ డస్త్రశస్త్రనిహతిం • దలై న్యముం గూల్చినన్. 75
- ఉ. చూచి మహాగ్రకోపమున • శూర్పణఖాపతి వీగుసేనఁ జే
వీచి విశృంఖలప్రబల • విక్రమదుస్సహుఁ డై దవానలం
బేచినకాననం బడరి • యేర్చువిధంబున నన్యనైన్యముం
జూచియుఁ జూడకే బలము • సొంపున రూపడఁగించి వేర్చినన్. 76

— రావణుఁడు తనమఱిది యైనవిద్యుజ్జిహ్వానిఁ జంపుట. —

- చ. వడిగొని కాలకేయభటవర్గము ద్రోచినఁ దాను సేనలుం
గడఁగి నిశాచరేశ్వరుఁడు • గ్రండుగఁ దాకి రణంబుసంధడిం

- దొడిబడ వ్రేసె దీప్తతరఃదోరసినిం దను నీడఁ బోక కో
అడమున బిట్టు గిట్టినమఃఱంది నెటుంగక దుర్తదాంధుఁ డై. 77
- శా.విద్యుజ్జహ్నుని వ్రేల్చిడిం దునిమి దోఃర్విర్యం బవార్యంబుగా
నుద్యద్విక్రమవై రిపీరసుభటఃపూహంబు నెల్లఁ ధను
ర్విద్యాకౌశల ముల్లసిల్ల సమరోఃర్విం గూల్చె నిర్దోషసాం
ద్రద్యావాపృథివీదిశావలయగఃర్జస్ఫూర్జితాకారుఁ డై. 78
- క. రణవిజయము గైకొని పట్టణ ముద్భటసుభటసంకటంబుగ భాస్వ
న్మణిగణధనములు మొదలుగఁ, దృణము తుదిగఁ జూటగొనియెదివిజారి వెసన్.

— రావణుడు వరుణపట్టణముపై దాడివెడలుట. —

- ఆ. ఇట్లు భుజగదానఃవేంద్రుల నిర్జించి, యసుర మసరుకవిసి యంతఁ బోక
కంధివిభునిపురము యందువ యారసి, యుద్ధవిడిని బురము నొద్ద కేగి. 80
- మ. వరుణుం డెక్కడ నున్నవాఁ డతనిగఃర్వగ్రంథి మాన్వంగ నే
ర్పరి నై వచ్చితి శస్త్రఘట్టనమునఁ రక్తంబు వోఁ జేసి నా
ఖరతేజంబునఁ గ్రాచి పొం గడఁచి చుల్కం జేసి నానాధనా
హరణం బేనొనరింతుఁ జెప్పుడు మదీయప్రాధి యం చుద్ధతిన్. 81
- క. పురబహిరంగణమున మోహరములు దీర్చికొని యున్నయసురేశ్వరుపై
నురవడిమొఁ దోతెంచిరి, వరుణతనూభవులు రథికఃవర్గముతోడన్. 82
- క. సేనలు సేనలఁ దలపడ, దానపుపుష్పకము గగనఃతలమునఁ గని యు
త్తానలసితరథు లై యం, భోనిధిపతితనయు లతనిఁ బొదివిరి కడఁకన్. 83
- క. చీకాకుపటిచి బలుగదఁ, జేకొని యతఁ డేయ వ్రేయఁ జేరువఁ జేరం
గైకొనక తఱిమి యీడం, బోక వెనఁగి రంబుధీశఃపుత్రులు గడిమిన్. 84
- ఉ. అంత మహోదరాదు లగునంబరచారవిదగ్ధులైనదే
వాంతకవీరు లొక్కమొగి యారథిసంఘముతోడఁ దాకి దు
ర్ధాంతభుజాబలంబు ప్రథితంబుగఁ గేతనముల్ హయంబులున్
దంతిసమూహముల్ దునుక యతండుము లై ధర డొల్ల నేసినన్. 85
- ఆ. విరథు లైనయబ్ధి విభుతనూభవులపై, నడరి రౌద్రమున సుఃరారి కేలు
దోయిపదిటఁ బదియు వేయి శస్త్రాస్త్రవి,తతిని బొదివి జర్జరితులఁ జేసె. 86
- చ. వెటచటవన్ దశాననుఁడు పీరభటావళియుం గడంగి డ
గ్గటి జలధీశనందనులు గ్రందుకొనన్ రథహీను లైనయ
త్తటి నులుమాడఁ జొచ్చినఁ బదాతులఁ గూడి కడంగి పెల్లుగం
బటచిరి పట్టణంబుదెసఁ బౌరజనంబులు బెగ్గలింపఁగన్. 87
- మ. వెట నీట్లంబుధినాథనందనులు దోర్విర్యంబు సాలించి యె
దఱుఁ బాటంగ నిశాచరేంద్రుఁడు జయోత్సాహంబునన్ వెన్నడిం

- దటుమంగాః బ్రజః జేయి వీచుచు సముద్యద్యేగుఁ డై తోలి తో
ప్పఱఁ బెట్టెన్ శరజాలముం బిటుఁదఁ గుఁప్పంఁసార నాఁటించుచున్. 88
- ఆ. వరుణుబలముఁ దనయఁవర్ధంబుఁ గోట సొ, రంగఁబాట నెగచి • రావణుండు
జలదనిస్వనంబుఁచందంబు నెలుఁ గెత్తి, యెల్లదిశలు నెలఁగ • నిట్టు లనియె. 89
- క. పడుచులచేతను నీక్రియఁ, బొడిపించిన దశముఖుండు • వో నిచ్చునె తాఁ
గుడిచెం గట్టెం గలనికి, నడచుం గా కింక నొదిగిఁనం దను నగరే. 90
- క. అనుపలుకులకుఁ బ్రభాసుం, డనువరుణామాత్యుఁ డచట • నందఱుఁ జన గ్ర
క్కున మరలి యితని నుడిగిం, చినఁ గార్యం బగున యట్ల • చేసెద ననుచున్.
- చ. వరుణుఁడు పద్మగర్భుఁ గొలుఁవం జనియెం బెటవారు వచ్చి సం
గరమున నీకు నోడిరి జఁగద్విదితంబు భవద్భుజాబల
స్ఫురణము గావునన్ దివిజఁసూదన నీ కెదు రెవ్వ రిందులో
నరయఁగ నిందె కా దెచటఁనైన నొకండును గల్గనేర్చునే. 92
- క. అనిన విని పొంగి తనుఁ బేర్కొని బొబ్బిడి రావణాసురుఁడు ప్రజ మరలుం
డని చేయి వీచె జృంభిత, దనుజసమూహప్రశంసితగుణుం డగుచున్. 93
- ఉ. రాజితసౌధపం క్తిరుచిరద్యుతిజాలము పర్వి నిత్యవి
భ్రాజితచంద్రికావిభవభంగిన యొప్పెడునప్పురంబుఁ గే
లీజితవైరి రావణుఁడు • లీలమెయిం జని కీర్తికాంతిసం
యోజితరేఖ గ్రొత్త యగుఁచుండఁగఁ జేసి మదం బెలర్పఁగన్. 94
- క. మరల విడిసి గెలుపునఁ బొం,పిరివోపుచు లంకఁ దలఁచి • వెను పొనరఁ జమూ
వరులఁ బిలిపించి పోదము, పురమున కని చెప్పె దనుజ,పుంగవుఁ డెలమిన్. 95
- చ. పయనము చాటఁ బంచి సులభంబుగఁ బూరియు నీరు వంటక
ట్టియలును గల్గుచోట్లను గడిందిమగల్ దగునుక్కళంబుగా
భయ మనుపేరు లేక నిరఁపాయముగా విడియించుచున్ మనగ
ప్రియ మగుభంగి నేన నడఁపించె విశృంఖలవై భవంబునన్. 96
- చ. బలములతోడ మేదిని నభంబునచేరువ సంతకంబె న
గ్గలముగ నెక్కి సైనికులకన్నుల కందనిచోట డాపలన్
వలపల దవ్వుగాఁ దొలఁగి • వావిరి నెచ్చట నేనీ వచ్చుఁ దా
నలసినయట్టు లల్పపరివారయుతంబుగఁ బుష్పకంబునన్. 97

— రావణుఁడు లోకములొని శ్రీలనెట్లఁ జెలువట్టుట. —

- ఉ. ఆసమయంబున న్తగనియాండ్రురు కన్యలు నాకచొచ్చి ధా
త్రీసురరాజవైశ్యులను • దేకువ నేయక యెల్లజాతులుం
గాసిగ నొక్కపెట్టుగఁ బ్రకాశరహస్యవిభేదహీనుఁ డై
యాసురవైరి పట్టె జెఱ • లడ్డము లేక మృగాయతాతులన్. 98

- దటుమంగాః బ్రజః జేయి వీచుచు సముద్యద్యేగుః డై తోలి తో
ప్పఱః బెట్టెన్ శరజాలముం బిటుఁదఁ గుఁప్పంఁసార నాఁటించుచున్. 88
- ఆ. వరుణుబలముఁ దనయఁవర్ధంబుఁ గోట సొ, రంగఁబాట నెగచి • రావణుండు
జలదనిస్వనంబుఁచందంబు నెలుఁ గెత్తి, యెల్లదిశలు నెలఁగ • నిట్టు లనియె. 89
- క. పడుచులచేతను నీక్రియఁ, బొడిపించిన దశముఖుండు • వో నిచ్చునె తాఁ
గుడిచెం గట్టెం గలనికి, నడచుం గా కింక నొదిగిఁనం దను నగరే. 90
- క. అనుపలుకులకుఁ బ్రభాసుం, డనువరుణామాత్యుఁ డచట • నందఱుఁ జన గ్ర
క్కున మరలి యితని నుడిగిం, చినఁ గార్యం బగున యట్ల • చేసెద ననుచున్.
- చ. వరుణుఁడు పద్మగర్భుఁ గొలుఁవం జనియెం బెటవారు వచ్చి సం
గరమున నీకు నోడిరి జఁగద్విదితంబు భవద్భుజాబల
స్ఫురణము గావునన్ దివిజఁసూదన నీ కెదు రెవ్వ రిందులో
నరయఁగ నిందె కా దెచటఁనైన నొకండును గల్గనేర్చునే. 92
- క. అనిన విని పొంగి తనుఁ బేర్కొని బొబ్బిడి రావణాసురుఁడు ప్రజ మరలుం
డని చేయి వీచె జృంభిత, దనుజసమూహప్రశంసితగుణుం డగుచున్. 93
- ఉ. రాజితసౌధపం క్తిరుచిరద్యుతిజాలము పర్వి నిత్యవి
భ్రాజితచంద్రికావిభవభంగిన యొప్పెడునప్పురంబుఁ గే
లీజితవైరి రావణుఁడు • లీలమెయిం జని కీర్తికాంతిసం
యోజితరేఖ గ్రొత్త యగుఁచుండఁగఁ జేసి మదం బెలర్పఁగన్. 94
- క. మరల విడిసి గెలుపునఁ బొం,పిరివోపుచు లంకఁ దలఁచి • వెను పొనరఁ జమూ
వరులఁ బిలిపించి పోదము, పురమున కని చెప్పె దనుజ,పుంగవుఁ డెలమిన్. 95
- చ. పయనము చాటఁ బంచి సులభంబుగఁ బూరియు నీరు వంటక
ట్టియలును గల్గుచోట్లను గడిందిమగల్ దగునుక్కళంబుగా
భయ మనుపేరు లేక నిరఁపాయముగా విడియించుచున్ మనగ
ప్రియ మగుభంగి నేన నడఁపించె విశృంఖలవై భవంబునన్. 96
- చ. బలములతోడ మేదిని నభంబునచేరువ సంతకంఁటె న
గ్గలముగ నెక్కి సైనికులకన్నుల కందనిచోట డాపలన్
వలపల దవ్వుగాఁ దొలఁగి • వావిరి నెచ్చట నేనీ వచ్చుఁ దా
నలసినయట్టు లల్పపరివారయుతంబుగఁ బుష్పకంబునన్. 97

— రావణుఁడు లోకములొని శ్రీలనెట్లఁ జెలువట్టుట. —

- ఉ. ఆసమయంబున న్తగనియాండ్రురు కన్యలు నాక చొచ్చి థా
శ్రీసురరాజవైశ్యులను • దేకువ నేయక యెల్లజాతులుం
గాసిగ నొక్కపెట్టుగఁ బ్రకాశరహస్యవిభేదహీనుఁ డై
యాసురవైరి పట్టెఁ జెఱి • లడ్డము లేక మృగాయతాతులన్. 98

—ॐ చెఱఁ బడ్డయింతులు రావణుని శపించుట. ॐ—

- క. తగు విక్రమంబు నేయుట, యగునే పరసతుల నిట్టు ♦ లదయతమై నె
వ్వగలఁ బొగిలింప నతనికి, మగఁటిమి గా నేర్పునే యమంగళచేష్టల్. 109
- చ. పరమపతివ్రతావిభవభాసురలీల వెలుంగుమమ్ము ని
ష్కరుణత నిమ్రైయిం బఱిచెఁ ♦ గావున నీదనుజాధముండు స
త్పురుషపరిగ్రహం బయినపుణ్యాసతిం గలుషింపఁ జేసి త
ద్వరునిపరాక్రమంబున నవశ్యము మృత్యువుఁ బొందుఁ గావుతన్. 110
- క. ఆనవుడు దశాస్యుఁ డాశాపనిహతిఁ బ్రభ సెడియు బాహుబలమదమునఁ గై
కొనక నలి నపహసించుచు, ననుమానము లేక యెలమి ♦ నరుగుచు నుండెన్.
- సీ. ఉడుగక కాల్పుచు ♦ నుండెడుశోకంబ యతితీవ్రహవ్యవాహానుఁడు గాఁగ
నిట్టూర్పుగాడ్పులు ♦ నిగిడించుటయ విలసిల్లఁ బ్రజ్వలితంబునఁత గాఁగఁ
బాయక యొనరించు ♦ బహువిలాపంబుల రాజితమంత్రాక్షరములు గాఁగఁ
గన్నీరు బోరనఁ ♦ గ్రమ్మించుటల పొరిఁ బొరి నాజ్యధారలఁపొత గాఁగఁ
తే. గొలఁది కద్దల మై యెదఁగలుగువగల, యొనరుసమిధలు గా నిట్టులువిదపిండు
రావణాభిచారంబుగ ♦ భావమందు, నుగ్రముగ వేల్పుతెఱఁగుననుండెఁ జూడ.

—ॐ రావణుడు దిగ్విజయము చేసి వచ్చి లంకం బ్రవేశించుట. ॐ—

- క. ఇత్తెఱఁగున దశకంధరుఁ, డత్తరుణులఁ గొంచు లంక ♦ కరిగెం బొరుల్
చిత్తము లలరం గానిక, లుత్తమవస్తువులు దెచ్చి ♦ యొప్పింపంగన్. 113
- చ. ప్రియ మెదఁ బల్లవింపఁగ విభీషణుఁ డాపులుఁ దాను నెంతయున్
రయమున భూషితద్విపతురంగముఁ డై యెదురేగి యన్న పా
దయుగము డాయ భక్తిమెయి ♦ దండనమస్కృతి నేసినన్ హరా
ద్రి యెగయ నెత్తి కీర్తిఁ బ్రచురించినబాహుల నెత్తెఁ దమ్మునిన్. 114
- ఉ. ఎత్తియుఁ గోగిలించి దనుజేంద్రుఁడు లోచనపద్మపండముం
జిత్తసరోరుహంబు విలసిల్లఁ గనుంగొని కుంభకర్ణుఁ డిం
దిత్తఱి మేలుకానఁడె యహీనపరాక్రమశాలిఁ దామసా
యత్తునిఁ జేసె మాంబవిధియం చొకయించుక చిన్నవోపుచున్. 115
- క. ఇభతురగస్యందనగతి, రభసంబునఁ బృథివి యద్రువ ♦ రక్షోవంశ
ప్రభువు నగరంబు సొచ్చెను, విభవోజ్జ్వలుఁ డగుచువినయవినుతులు సెలఁగన్.
- ఆ. ఒక్కచందురుండ ♦ యందయింపఁ బొంగెడు
నంబురాశి యిది పురార్ణవంబు
దనుజపతిముఖేందుదశకసన్నిధి నుబ్బ
కున్నె యనఁగ వీట ♦ నులిపు మిగిలె. 117

శూర్పణఖ తనమగనిఁ జంపె నని దుఃఖించి రావణుని దూఱినాడుట. ౧౧

క. అయ్యవసరమునఁ దనపతి, కయ్యంబునఁ బంక్తివదనుఁ ఁ ఖడ్గనిహతి రెం
డయ్యె ననిశూర్పణఖ విని, పయ్యెదకొం గెడల బుడమిఁ ఁ బడి మూర్ఛిలైన్.

చ. సభయము లైనడెందములఁ సంభ్రమ ముమ్మలికంబుఁ గప్ప సం
క్షుభితసఖీజనం బొలయఁ గొండొకసేపునఁ దేటి తీవ్రశో
కభరిచి త్తయై మొగముఁగప్పెడుబాష్పజలంబు లంబుజ
ప్రభ నెడ ముంచు పెన్వెఱదభంగిగ నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్.

119

ఆ. ఆరుగుదెంచి యన్నఁయడుగులకడ నార్త
నాద మడర ద్రెల్లిఁ నాథుఁ బనవి
యేడ్చు చున్న నల్లఁ నెత్తి యమ్ముద్దియఁ
దడవి కన్నునీరుఁ దుడిచి యతఁడు.

120

క. సముచిత మగుతెఱుగున శో,కము వాపుట కనునయింపఁ గడఁగి తదాలా
పములకుఁ జొచ్చుటయును గో,పమునను రక్కసియుఁ గరముఁ ప్రల్లదురాలై.

ఉ. అక్కటికంబు మాలి చెలియల్ వగఁ బొందదెనాకు దీన దూ
తెక్కు జగంబునం దనకఁ యింతయుఁ గొంకక పాపవృత్తికి
సుక్కక వైర మెత్తి కడుఁ గ్రూరుడ వై యిటు సేత చూడఁగా
దిక్కులు గెల్గ్గఁ గాదు ననుఁ ద్రెక్కొనఁ బోయితి గాని యిమ్మైయిన్.

122

క. అగ్గలిక మెఱసి కడఁగుచు, మొగ్గరములు గడచి పోయిఁ మును మును మఱది
మొగ్గతిలఁజేసి దీనికి, సిగ్గువడనినిన్ను నేమి నెప్పుడుఁ జెపుమా.

123

రావణుడు శూర్పణఖ నూరడించి దండకారణ్యమునకుఁ బంపుట. ౧౨

చ. అనవుడుఁ గ్రందుఁగయ్యమునఁ నప్పటికిఁ మనపారు లాఁతివా
రని మది నేర్పరింప వసఁ మమ్మ దురుక్తము లేల యింక నా
తని మగిడింప వచ్చునె వృథాపరితాపము దక్కు నీధునె
మ్మనమున కెట్టు లట్టుల సమస్తధనంబులు వేడ్క నిచ్చెదన్.

124

క. అని యొకభంగిం దననేర్చినయట్టులు నెప్పి తీర్చిఁ చెలియలి నూరా
ర్చినవాఁడై యవ్వనితకు, మనుజాశనుఁ డిట్టు లనియెఁ మఱియుం బ్రీతిన్.

125

సీ. దండకారణ్యంబుఁ దద్దయు హృదయంబు శుక్రశాపమున నఁచొచ్చుట దైత్య
వాస మయ్యెడుఁ గానఁ నీసమయంబున నెలవు గైకొని ఖరుఁ నిల్పువాడ
నతఁడు పిన్నమకొడుకయ్యును మనము డామనుభేద మెఱుంగనియట్టివాడు
నీదెస మిగులంగఁ నెమ్మివాటించు నయ్యెడ నీవు వసియింపుఁ మిప్పుడ పోయి

ఆ. యిష్ట మగుపదార్థఁ మెయ్యది యేనియు, ననుదినంబు వేడ్కఁ నడిగి తెచ్చి
యనుసరించి నడపుఁ మని నియమించెద, నేమి గలుగ నీకుఁ నేమి కొఱుకె.

చ. అని యిటు లూఱడించి ఖరు • నప్పుడ పిల్వంగఁ బంచి యాదరం
బునఁ దగురాజచిహ్నములు • భూరిబలంబును నిచ్చి మంత్రు లై
చనుఁ డని దూషణుం ద్రిశిరు • సత్కృతిపూర్వము గాఁగఁ బుచ్చి యం
దునిచె నతండు శూర్పణఖఁయుం బ్రియ మందిరి రాజ్యసంపదన్. 127

— రావణుడు కుంభిల యనుషనమున యజ్ఞము నేయుచున్న యింద్రజిత్తుం జూడఁబోవుట. —

క. చె న్నొందఁగఁ దనయింటికిఁ, గన్నా కయి మెఱసియుండు • గాదిలితనయున్
జన్నములు సేయ నడవిన, యున్నాఁ డని విని దశాస్యుఁ • డుద్యోగమునన్.
క. అరదమున నేగె సముచిత, పరివారముతోడఁ జేఱల • పడఁతులు డెందం
బురియఁగఁ బుష్పకమున నిర్భరవేదన నుండ నసురఁపతి నిష్ఠురుఁ డై. 129

తే. తెరువు సూపుచుఁ జటులకేసరిని నెక్కి, కెలన వచ్చువిభీషణుఁపలుకు లర్థి
నాదరించుచు నతనిచే • నచటివింత, లెల్ల నెడనెడ నెఱుఁగుచు • నింపు మిగుల.
క. కుంభిశ యనునుగ్రాటవి, శాంభవ మగునొక్కపూజ్యఁసత్రముఁ దగఁ బ్రా
రంభించి శివునిచేతను, సంభావితుఁ డైనతనయు • సదనము సేరెన్. 131

చ. చనుటయు నాతఁ డుల్లమునఁ • సంతస మాననకాంతి వింత సే
య నెదురు వచ్చి తండ్రిచరఁణాబ్జయుగంబు శిఖాభిరామ మై
ననిజశిరంబు గూడఁగఁ బ్రాణామము సేసిన నెత్తి యర్థిలిం
దనపదిదోయిచేతుల నతం డిటికొఁగిటఁ జేర్చె నందనున్. 132

క. ఆదరమున మహితచతు, ర్వేదమహాఖ్యాతమంత్రఁవిధులను శుక్రం
డాదైత్యపతికి నాశీ, ర్వాదం బొనరించె విప్రఁవరసహితుం డై. 133

చ. నగుచు దశాననుండు భృగుఁనందనుతో నిది యేమి యీతనిం
బొగఁ బడఁ బంచి యివ్వినఁభూమి నిరోధము సేసి దీన మీ
రు గనినలాభ మేమి యమరుల్ దగుభోజ్యము లెల్ల మ్రింగి మో
పుగొనుచు మిమ్ము నాలిగొని • పోయిరి వేయును నేల నావుడున్. 134

ఆ. అట్టు లనకు మన్నఁయసదృశవ్రతుఁ డగు, నీదువరసుతుండు • నిరుపమాన
మహిమ వెలయ మున్ను • బహువిధయజ్ఞంబు, లాచరించి పిదపఁనభవుగుఱిచి.
క. మాహేశ్వర మగుయాగము, దోహలమునఁ జేయఁ గ్రతువుఁతుది నాశివుఁ డ
ధాహితనారిక మ్మగు, దేహం బుద్ధామవృషగతిం జెలు వొందన్. 136

మ. దయ నిచ్చోటికి వచ్చి కామగతి హృద్యస్యందనంబుం దమో
మయమాయాచరితంబు శాత్రవబలోన్తాథక్రియాదక్షదు
ర్జయశాపంబును దివ్యబాణనిచయఁస్సారానుభావంబు న
క్షయతూణీరయుగంబు నిచ్చెఁ బటుదోర్గర్వం బఖర్వంబుగాన్. 137

తే. నీవుసను దెంచితనుమహానీయమహిమఁ, బురికిఁదోకొనియరుగంగఁబోవు వేడ్క
నెదురుసూచుచు నున్నంతఁ నేగుదెంచి, తనిన భార్గవుపలుకులు • విని సుధారి.

— రావణుఁ డింద్రజితుఁ గుంభిశనుఁడి లంకకుఁ జోడ్కొని వచ్చుట. —

క. అగుఁ గాక యింకఁ జేయున,ది గలదె పోనిమ్ము సురలుఁ • దేకువ నెడఁగం
దగమికిఁ జెప్పితి మనకుం, బగ యింద్రుఁడ క్కాడె యెల్లభంగులఁ దలఁపన్.

చ. అని గురుఁ బ్రీతి వీడ్కొని మహాబలముల్ దనపజ్జ వచ్చినం
గని కరులం దురంగములఁ • గాలుబలంబుల నేర్చి యొక్కయొ
డ్డనముగఁ దీర్చి సుందరపటధ్వజదండము లెత్తఁ బంచి తూ
ర్యనినదపూరితక్షితిసభోంతరుఁ డై దనుజేంద్రుఁ డున్నతిన్.

140

క. మును రమ్యపదార్థంబులు, గొని వీధు లలంకరించుకొని జనులు గనుం
గొనియెడు వేడుక గుబురులు,గొని యున్న పురంబుఁ జొచ్చెఁగొడుకుం దానున్.

— ఆశ్వాసాంతము. —

చ. పరిజనపద్మమిత్రునకు • బాతకమిత్రున కన్యనై న్యవి
స్ఫురణలతాలమిత్రునకు • సుందరగాత్రున కిందిరామనో
హరసుభగాతపత్రునకు • నంబుజనేత్రునకుం బ్రమోదని
ర్భరధరణీకళత్రునకు • రాజితగోత్రున కిజ్జగంబునన్.

142

క. లావణ్యవిసరనవబా,లావృతచతురాంగనానయశచివరునకున్
నేవాగతబహువిధవసు, ధావల్లభసంకటికృతద్వారునకున్.

143

మాలిని. శతమఖగురుబజ్జాసంపదాపాదనోద్య
న్తతికి నమితశత్రుత్వాపసేనాతమోగో
పతికి నిహతశేషప్రత్యయైకార్థకార్య
స్తుతికి విజయమానద్రోహిబాహసికుర్విన్.

144

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయు త్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

షష్ఠాశ్వాసము.

యుతునకుఁ గాంతిప్రా
లేయరుచికిధర్మమతికిఁ జీలాసుమన
స్సాయకునకుఁ బుణ్యాధి
ప్తాయకునకు మనుమసిద్ధిఁ జనపాలునకున్

1

క. దనుజాధీశ్వరునకు మును, మును పుట్టినకొడుకు ధర్మమున నీశ్వరుఁ దృ
పునిఁ గావించి వరంబులు, గనిన నుహృద్బంధుపౌరఁగణము లెలర్చెన్.

2

చ. మన మలరంగ సద్భటసఁమాజము నూరెల నిల్వ నెంతయుం
బెనుపున మేఘనాదుఁడు విభీషణుఁడుం దనతోడ రామదిం
చినకరివోలెఁ బుష్పకముఁ జేరి మృణాళలతాలివోనియ
వ్వనితలపిండు దైత్యకులఁవల్లభుఁ డల్లన డించి తెచ్చినన్.

3

మ. తరుణీబృందముఁ జూచి సారకరుణోదారుండు దైత్యేశ్వరా
వరజుం డావలిమోము సేసికొని యేవం బిచ్చరిత్రంబు ని
ష్ఠుర మోహోయని సంచలద్వదనుఁ డై శుంభద్భుజాగర్వవి
స్ఫురితుం డైననిజాగ్రజన్తుమొగముల్ సూచెన్ విషాదంబుతోన్.

4

ఆ. తన్నుఁ జూచుననుఁగుఁదమ్ముని భావించి, నగుచు దైత్యవంశనాయకుండు
పగఱవారిఁ జెఱలఁ బట్టక ముద్దాడి, వత్తు రయ్య శౌర్యవంతు లనిన.

5

చ. గుణ మిది దోష మిట్టి దని కొంత యెఱింగినఁ గాక యిట్లు ని
ర్గుణతయ పట్టి క్రాలుతమఁకుం దగువారలు నెప్పుసౌమ్యభా
షణము నిరర్థకం బనువిచారము నెవ్వడి బుట్టి యవ్వీభీ
షణుఁ డుచితంపుమాటలఁ బ్రసంగము డిగ్గఁగఁ ద్రావి యిట్లునున్.

6

— విభీషణుఁడు కుంభీనసను మధుఁ డవహరించె నని యన్నతోఁ జెప్పట. —

క. నీ వరిగినదిగ్భయమున, కీవల మధుదానవేంద్రుఁ జేతెంచి పురిం
గావలి యున్నదనుజసుభ,టావలిఁ బొరిపుచ్చి భుజబలాటోపమునన్.

7

తే. ఉవిద లాక్రందనము సేయుచుండ నొక్క
రమణిఁ గొనిపోయె నంతగివురంబుఁ బొచ్చి

యదియు మనమాల్యవంతుని • యనుఁగుఁగూతు
ననుఁగుఁగూతురు కుంభీనఁసాభిధాన.

8

ఉ. యజ్ఞరసప్రమత్తుఁ డగుఁనాత్మజుపై సడి వెట్ట లేదు నా
యజ్ఞత నప్పు డే జని సఁమాధినిమగ్నమనఃప్రవృత్తిఁ గా
లజ్ఞఁడఁ గాక వారిధిజలంబులలోన మునింగి యుండి య
ప్రాజ్ఞులచేత నాలిబడుఁపాటికి వచ్చితి నేమి నెప్పుదున్.

9

క. అనుడు బొమలు ముడివడునా, ననములఁ గెం పడర నసురఁనాథుం డేమీ
మనవీ డొకరుఁడు సొచ్చెనె, యనుమానము దక్కి గుండె • లదరక చక్కన్.

10

క. రాసొబగున నున్నత్తుం, డై నెంకింపక కడంగి • యాతం డింతల్
సేసె గదె చెడితి రిప్పులి, మీసల నుయ్యాల లూగిఁమెయిమెయిఁ బోయెన్.

11

చ. చెలియలిఁ గోలుపోయి యెడఁసేసినఁ జాలమి వెట్టి నవ్వరే
కెలనను గాన నమ్మధువు • గీటడఁగించెద దాడి వెట్టి నా
బలిమి దలుంగ నీనడిమి • బన్నము విన్న నమర్త్యు లెంతయుం
జెలఁగక తక్క రందుఁ జని • చేతులతీటకు మందు సేసెదన్.

12

— మధునిపై దండెత్తినరావణుఁడు కుంభీనసప్రార్థనచే వానితోఁ జెలిమినేయుట. —

మ. అని వీటం దనపిన్న తమ్ము నిడి నిఁద్రాసక్తుఁ డై యున్నత
మ్ముని బోధింపఁగఁ బంపి తోడ్కొనుచు నేఁము న్నేన మున్నంచు నీ
సున నాతండును మేఘనాదుఁడును రఁక్షోవంశవీరోత్సవం
బొనరింపన్ మధుమానమర్దనవిదఁగ్ధోత్సాహసన్నాహుఁ డై.

13

క. చని మధురాపురి ముట్టిన, విని కుంభీనస భయంబు • వినయంబు జనిం
ప నరుగుదెంచి ధరాలిం, గనముగఁ గృప వుట్ట నన్నఁకాళ్లం బడియెన్.

14

తే. అతఁడు కరుణాసమేతుఁడైఁయతివ నెత్తినిన్నుఁ దెచ్చినపాపాత్ముఁడున్నచోటు
సెప్పు మిప్పుడ వాని నిర్బించి నీకు, హర్ష మొనరింతు ననిన నయ్యంబుజాక్షి.

15

మ. తగునే నీయిలు సొచ్చినన్నుఁ గొని రా • దై తేయవంశాధముం
డు గరం బెగ్గొనరించె నైనను భుజాటోపంబు సూపంగ లో
కగరిష్ఠం డగునీకు వాఁడు దొరయే • కన్యాత్వమే నాకు లే
దు గదా పడ్డది కార్య మింకఁ జన దాదుష్టాత్తు నిర్జింపఁగన్.

16

క. మధువున కలుగుట యది నను, విధవంగా జేత గాన • వే యేటికి వాఁ
డధముం డనలే నెమ్మెయి, వధియించుట పాడి గా దవద్యవిహీనా.

17

తే. అదియుఁ గాక రాక్షస మన • మొదలఁ బరిణ
యప్రపంచంబునం దొకఁయధమవిధము
గలదు గావున నది గాఁగఁ • దలఁచి యైనఁ
దప్పు సైరింపు నాకుఁ గా • దళితవైరి.

18

- క. అతఁడు నతిబహులనిద్రా, యుతుఁ డై యున్నాఁడు గాచు ♦ టొప్పదె సంబో
ధితుఁ జేసి తెచ్చి సేవా, రతుఁ జేసెద ననిన దనుజురా జి ట్లనియెన్. 19
- చ. అలఁతులఁ బోవుతప్పె యిది ♦ యైనను నాతఁడు నేతికుండపై
యెలుక సలంబుఁ బోవిడిచి ♦ యేను భవత్పతిఁ గాచితెన్ మనం
బలరంగఁ బోయి నిద్ర దెలియంగ నుపాయము సేయు నాకు నె
చ్చెలి యగుఁ దోడితె మ్మనినఁ ♦ జేడియ సమ్మద మంది క్రమ్మఱన్. 20
- చ. చని పతి నిద్ర దెల్పి దనుజుప్రభురాకయుఁ దాను బోకయున్
మన మలరంగ బాంధవపుమాటల సంధి దగంగఁ జేసి యా
తనిఁ దమయన్న పాలికే ముదంబునఁ దోకొని పోవఁ బూని వ
చ్చినతన దై నపూనికయుఁ ♦ జెప్పిన గొండ్రిక సమ్మతించుచున్. 21
- క. మీయన్నకుఁ దేజముగాఁ, బోయి యతనిఁ గంటి నన్ను ♦ బోధింపవ యే
నాయనకుఁ జాల నని యింకఁ, జేయునదియుఁ గలదె గడవఁ ♦ జేసితి తరుణి.
- క. ఈచనపు సెల్ల నిచ్చితి, నీచెప్పినయట్ల యతని ♦ నేఁ గనియెద మై
త్రీచాతుర్యసమగ్రుడ, నై చేసెదఁ బిదపఁ దగుసహాయం బెల్లన్. 23
- ఆ. అని యలంకరించుకొని తనసేన స, న్నాహసుందరముగ ♦ నడవఁ బనిచి
వారణేంద్రు నెక్కివచ్చి బావకుఁ బొడ, సూపె మధువు పెంపుసొంపు మిగుల.

— మధుఁడును రావణుఁడు నింద్రునిపై దండెత్తుట. —

- ఉ. ఆదశకంధరుం దుచిత ♦ మయ్యెడుభంగి మఱిందికిన్ మహా
హ్లాద మొనర్చి పేర్చి యమరాధిపుపై నడవం దలంచు ట
త్యాదరలీలఁ జెప్పి తగ ♦ నప్పురి నాఁడు వసించి యాతఁడుం
గా దన కెత్తి తో నడవఁ ♦ గా మఱునాఁ డటఁ బోయె నుద్ధతిన్. 25
- ఉ. రావణుఁ డిట్లు దేవనగరంబుపయిన్ బలపాదధూళివి
ద్రావితసర్వదిగ్విలయరాజకులుం డగుచుం గడంక మై
బోవునెడం బథంబున నభోవిభవంబుఁ దిరస్కరించుశృం
గావళి నుల్లసిల్లురజతాద్రిఁ గనుంగొని కౌతుకంబునన్. 26
- ఉ. శూలినివాస మై తెలుపుసొంపునఁ బొంపిరివోవునమ్మహా
శైలముచక్కిఁ జక్కటికి ♦ సప్తతురంగముఁ దేగుదెంచి యు
త్తాలపు దేవగేహము సుధం జెలువొందఁగ నందుఁ బేర్చికిం
జాలి వెలుంగురత్న కలశంబువిధంబునఁ దేజరిల్లెడున్. 27
- ఆ. అనుచు నగముఁ జేర ♦ నరిగి రక్షోవంశ, కరుఁడు దానిసొంపు ♦ గలయఁజూచి
యనుఁగుఁదమ్మునికిఁ బ్రియమ్మునఁ జూపుచు, నిట్టులనియెవేడ్కయెసకమెసఁగ.

—ॐ కైలాసవర్ణనము. ॐ—

- క. సెలయేలు వాఱఁ జెలు వగు, శిలపైఁ దజ్జలము దిగుచు • సింధురపతి చూ
డ్కుల కొప్పెఁ బుండరీక, స్థలమున మకరంద మానుఁపట్టదముక్రియన్. 29
- చ. అరవిరిగుత్తులం బొలిచి • యల్లనిగాడ్పులఁ దూలునీలత
ల్దరహాసితోదయంబు సవిఁలాసతనూవలనంబుఁ గల్గుసుం
దరులతెఱంగు గాఁ బతివిఁధంబున నున్నరసాలపోత మీ
గిరితటభూమికిన్ సరసఁకేలికి వచ్చినమాడ్కి నొప్పెడున్. 30
- క. మనరాక హర్ష్యతలమునఁ, గనుఁగొనియెడు కామినులమొఁగంబులు వాతా
యనమునఁ గానఁగ నగుచా, డ్వున నీతమ్మికొల నొప్పె • భూధరముపయిన్. 31
- క. ఈవెండికొండశిఖరము, క్రేవఁ దమాలతతి దృష్టిఁకిం బ్రియ మొసఁగం
గా వలఁతి యయ్యె నీల, గ్రీవునికంతంబుకప్పుఁక్రియ నందం బై. 32
- చ. అని గిరిరామణీయకముఁనందు మనం బెలయించి యద్దశా
ననుఁడు బలంబుఁ దత్తటముఁనన్ విడియింపఁ దలంచి సన్నివే
శనవిధిసూచనార్థము దెఁసల్ సెలఁగన్ బటుభేరి వ్రేయఁగాఁ
బనిచి మనోహరం బయినఁపట్టునఁ దా విడిసెన్ బ్రియంబునన్. 33
- ఆ. ఇట్లు విడిసి దానఁవేంద్రుఁడు బహువిలోదములఁ దగిలి చతురఁసముచితాల్ప
పరిజనములతోడ • గిరితటరమణీయ, తలమునందుఁ గేలి • సలిపె నర్థి. 34
- క. మగుడఁ జనుదెంచి యర్హం, బగుగతి మజ్జనముఁ గుడుపు • నై నపిదపఁ దాఁ
దగ లోపలికొలుపున నింపుగ సుఖసత్కథలఁ బ్రొద్దు • వుచ్చె సరసుఁ డై. 35
- ఉ. అంత సహస్రపాదుఁ డపఁరాచలశృంగతటంబు సేరె దు
ర్దాంతుఁడు దానవేంద్రుఁ డమఁరప్రకరంబు జయింపఁ బోవుచో
సెంతలు పుట్టునో యనుచు • నే పడఁగంగఁ దొలంగి కాలుకొ
న్నంతయు దవ్వుగాఁ జని భయం బడరన్ గిరిదుర్గ మెక్కె నాన్. 36
- క. అరుణకరబింబ మస్తశి, ఖరిపైఁ గర మొప్ప బహులఁకస్తూరీలి
ప్తరుచిరకుచకాశ్శీర, స్ఫురితస్థాసకముచందఁమున నందం బై. 37
- క. మఱి కొంతవడికిఁ జీకటి, తఱు చై తోతెంచె దశవఁదనునుద్యోగం
బెఱిగి నిశాటబలము గ్రిక్కిఁటియం బలుచేసలనుండి • యేతెంచె ననన్. 38

—ॐ అంధకారవర్ణనము. ॐ—

సీ. ఇది చూడ్కిఁ గప్పిన • యంతటఁ బోక తక్కటియింద్రియంబులఁ • గప్ప కున్నె
యిది వెల్లిగైకొనియేచి యిండ్లులు సొచ్చి దివియలఁ బొరిగొనఁగవియ కున్నె
యిది నేడు శశి గెల్చియెల్లియేతెంచునన్నలినాపు మార్కొనినిలుపకున్నె
యిది వెలుం గనునామమెల్లను నుడిపి యిజ్జగతి నింకెటుఁ దాన • నెగడకున్నె

తే. నిక్కముగ నిది చీకటియొక్కతలఁప, నేమి మాయయొక్కాక మున్నట్టితిమిర
మెఱుంగ మెన్నఁడు నాజనులెల్ల బెగ్గ, లించునట్లుగఁ గడు నగ్గలించె దమము.

ॐ చంద్రోదయచంద్రికావర్ణనములు. ॐ

తే. యామినీకాంతమృగమదఁమలఁదిమలయ, జమునఁదిలకంబుఁ బెట్టినఁచందమగుచు
నిఖిలదిక్కులఁదిమిరంబుఁనిండియుండ, నలఁతెయై ప్రాజ్ఞుఖంబునఁదెలుపుదోఁచె.

క. రావణుఁ డమరులమీఁదం, బోవుట విని యతనితోడిఁపురుడునకుం బాం
థావలిపై వెస వచ్చెం, గావలయు ననంగ నమృతఁకరుఁ డుదయించెన్. 41

సీ. చిత్తజుచిగురులం ఁ జిత్రంబుగా నిడ్డ లలితతమాలఁసల్లవ మనంగ
రతిపుమాణిక్యదర్పణమున నూనిన కమనీయమృగమదఁకణ మనంగ
వెడవిల్తులీలారఁవిందంబుమీఁదికిఁ దివుటమై నెరఁగినఁతేటి యనఁగ
వలరాజుసిందూరఁ తిలకంబులోఁ జెలువొందుకాలాగరుఁబిందు వనఁగ

ఆ. నుదయ రాగమహిమఁనుజ్జ్వలం బైనబింబంబు నడుమలాంఛనంబు చెన్నుఁ
జేయఁ బూర్వశైలఁశిఖరదేశంబున, నిందుఁ డొప్పె భువనఁ మెలమి మిగుల.

ఉ. పంబినకెంపుఁ బాసి దివిఁ బ్రాకి దిశల్ వెలిగించి చంద్రకాం
తంబుల నీరు సేసి కుముదంబులఁ బండువు సేయఁ బంచి య
బ్జంబుల నిద్ర వుచ్చి మరుసాయకముల్ గరసానఁ బట్టి కో
కంబుల నేచి లోకముపొంగడ్డలు సేకొని చంద్రుఁ డున్నెడన్. 43

క. బడి చేసినచందంబునఁ, గడువేగం బొకటి నొకటిఁ ఁ గదిసి దివిని సం
దడి గా నెంతయు గుంపుగఁ, బడి వెన్నెలకుం జకోరఁపంక్తులు గవిసెన్. 44

క. మును మును నెగడెడురళ్ళుల, కొన లెల్లం బట్టికొని చఁకోరంబులు ద్రుం
చిన నచటనచటఁ దుఱఁగలి, గొని వెరిగెడుమాడ్కిదలముఁకొని ప్రభ లెసఁగెన్.

తే. తివిచి నవకంబు దీప్తులు ఁ ద్రెంచి యలఁతి
తునియలుగఁ జంచుపుటములఁద్రుంచి తల్లు
లాదరంబున నంది యీనట్టు లెత్తి
ప్రీతిఁ గముచుఁ జకోరంపుఁబిల్లగములు. 46

క. చంచులఁ గాంతులు వెన్నెలఁ, జించి యమృత ముట్ట నొసఁగుఁచెన్నునకును రా
గించుచుఁ జవిఁ జొక్కుచుఁ గబ, లించుఁ జకోరికలు సమదలీలాలస లై. 47

సీ. క్రమ్మి పైఁ దొరఁగెడు ఁ కౌముదితీయంబు సొంపునఁ దనువునఁ ఁ జొక్కిచొక్కి
పచరించుచంద్రాతఁపంబుకాలువలలో నడ్డంబుగా నిల్చి ఁ యాఁగి యాఁగి
వెల్లువపెల్లు సూపెడుసాంద్రచంద్రికాపూరంబు గని మదిఁ ఁ బొంగి పొంగి
మిన్నులతో రాయుఁవెన్నెలకరదుల నెఱకలు సడలించి ఁ యాఁది యాఁది

ఆ. చెలఁగి చెలఁగి మలఁగి ఁ మలఁగి యల్లలన, క్రాలి క్రాలి బిట్టు ఁ తూలి తూలి
సమదవృత్తిఁ గేలిసలిపెఁ జకోరచ, యంబు సదలు దమమయంబు గాఁగ. 48

- క. తడఁబడ నొండొంటికి మున్నెడఁ గముచుచు నొడిసికొనుచు నేవునఁబైవెఁ
బడుచు నవు లవుల నీసునఁ, గడచుచు వెన్నెలఁ జకోరఁగణ మానునెడన్.
- క. తినుగమి నొల్లక యొకయెడఁ, దనయిచ్చకు వచ్చునిందుఁధామనికాయం
బున మవ్వ మెక్కి నిగిడెడి, కొనలు గమిచి మేసె నొకచఁకోరము దివుటన్.
- ఉ. సమ్మదవారి గన్గడలఁ జాలుగ మై గరుపార నిందుబిం
బమ్మన దృష్టి నిల్పి పయిఁబ్రాకుమరీచుల నూగునూగులే
గొమ్మలు వట్ట చంచుపుటఁకోటిఁ గదల్చి తెమల్చికొంచు సా
ఖ్యమ్మ విహంగమ మ్మయినఁయాకృతి నొందెఁ జకోర మొక్కెడన్. 51
- చ. కలయఁగ నూనునట్లుగ జఁగంబు సమస్తముఁ జాలఁ దోఁగెనో
జలజభవుండు గోరి వెఱఁచాయల నెల్లను మాన్చి యెందునుం
దెలుపు ఘటించెనో యమృతఁదీధితి వేడుక విశ్వరూపుఁడై
నిలిచెనొ నాఁగ నెల్లెడలఁ నిండఁగ వెన్నెల పర్వె సాంద్ర మై. 52
- క. వెన్నెలపోతపనులొ యన, వెన్నెలగండరువుపనులఁవిధమున మీఁదన్
వెన్నెలనీరు వఱపి రనఁ, గన్నుల కిం పొసఁగె నిల సకలరూపములున్. 53
- చ. అలసత యొప్పు నల్లన రఁతాంతమునం బ్రియునొద్దఁ బాసి నె
చ్చెలికడ కేగుదెంచు సరఁసీరుహనేత్రవిలోచనంబులం
దలఁకెడుమందహాసము విధంబున సొంపున మీఱి యున్న చెం
గలువలలోన నింపడరుఁకొముది వేడ్క లొనర్చెఁ జూడ్కికిన్. 54
- సీ. భరితసుధారసఁపాత్రంబు లనుకుముదోత్కరంబులు దళఁకొత్త మెఱసి
చంద్రకాంతోపలఁజలములకాలువ లివి యవి యని యప్పుఁ డేర్పరించి
దెసలు సూడఁగ గుండెఁదిగ్గనుచక్రసమూహంబునకుఁ దలఁమునుక లగుచు
నీడుచకోరంబుఁ లెగుర వ్రేఁగై యీడిగిలఁ బడునట్లుగాఁ దలముకొనుచు
తే. సంతకంతకుఁ బొంగి మిన్నంది వెల్లి, మిగిలి యెనిమిదిదిక్కులఁమీఁదఁ బొరలి
జనము లానందమునఁ దేలఁ జగములెల్లఁదొట్టి నిండారువెన్నెలఁనిట్టవొడిచె.
- తే. వివిధవర్ణ మై యసురేంద్రుఁ వీడు విడిసి
యుండఁ జంద్రిక పర్వ నఁకొండ యొప్పె
మెఱయుపులితోలు గట్టి మైఁ దఱచు గాఁగ
భూతి యలఁదినభూతేకుఁపాలుపు దాల్చి. 56

— రంభారావణసంవాదము —

- ఉ. అత్తఁజి జంద్రుఁ జూచు మలఁయానిలురాకకు స్తుక్కుఁ గామిసీ
వృత్తము లాత్త నెక్కొలుపుఁ వెన్నెలఁ గోరి రమించు చున్నయు
న్తత్తచకోరదంపతులఁ మచ్చికకున్ మది మెచ్చు లోలుఁడై
యెత్తినవేడ్కలన్ వెడలిఁ యేకత మేగి దళాశ్వుఁ దొక్కెడన్ 57

- ఉ. అప్పు డొకర్తు గొంచెమగునాభరణంబులు సన్నపూతయుం
గొప్పిడి త్రిప్పిలోఁ జెరివిఁకొన్న నడంగినపూవులుం బయిం
గప్పినచేలకొంగునునుఁగప్పును మెల్పున నేగుమెట్టలేఁ
జప్పుడు చెన్నుఁజేయుగతిఁచందము వింతగఁ బోవునయ్యెడన్. 58
- మ. కని వేగంబున నడ్డ మేగి యతఁ డాకంపించునక్కాంతకే
లనురాగంబునఁ బట్టి యెవ్వతెవు నీ వత్యంతకౌతూహలం
బున నెచ్చోటికిఁ బోయె దన్న నది యంభోజంబుచందాన నా
నన ముజ్జంభణ మందఁ బెంజెమట మేనం గ్రమ్మఁగా నిట్లనున్. 59
- చ. అతులితధైర్యసారకరుఁణాలయమానస యేను రంభ నా
పతి నలకూబరుం డతనిఁపాలికిఁ బోయె దనన్యచిత్త యై
యతివ సనంగ నెందు నిటు లడ్డము వత్తురె నాదుపేరుఁ బో
వు తలఁపు వింటి పాయు నగవుం దగుమాత్రయ కాక యొప్పునే. 60
- క. పొలఁతుక యిమ్మైయి నేర్పడఁ, బలుకఁగ వెండియును మరునిఁబాణంబులకుం
గొలఁ దై యొప్పునివేడుక, చులుకఁదనము సేయు నయ్యఁసుర యిట్లనియెన్. 61
- చ. పడఁతుక యేను రావణుడఁ బాహుబలంబున నింద్రువీటిపై
నడచుచు నుండి యిన్నగమునన్ విడియించితి సేన నిప్పు డి
య్యెడి కలవోక వచ్చి సొగఁయించువిధంబునఁ బోవుచున్న నిన్
బొడగని కాముబల్లతకఁముల్ నను నీమ్మై వెట్టిఁ జేసినన్. 62
- ఉ. చిక్కితి నిష్టభోగములు సేకుఱుఁ బెంపును దేజ మెక్కఁగా
డక్కినబంట నైతి నొకటం గొద లేక జగంబు లెల్ల నీ
వెక్కటి యేలు మన్న హరిఁజేక్షణ పంక్తిముఖుండ వేని నే
నక్కట నీకుఁ గోడలఁ గదయ్య తొలంగు తొలంగు నావుడున్. 63
- ఆ. కొడుకుపెండ్ల మైన సోదలు గాక పూఁబోడి యిట్లు దెరువె పోయిపోయి
నీవు మాట లాడ సేర్తు గదా యని, యెట్లు లేని నాడు టిది క్రమంబె. 64
- క. అనిన నసురేంద్రు పలుకులు, విని నవ్వుచు మీర లొక్కవిశ్రవసునకున్
జనియించుట యెఱుంగనె యా, ధనదండును నీవు నన్నదమ్ములు గారే. 65
- క. అతనికొడుకు నీకును గొడు, కతనిసతిని నీకుఁ గోడ లని నైజము చె
ప్పితిఁ గాక తప్పు గలదే, యతఁడు నతఁడు నీకు మాన్యు లగుదుర కాదే. 66
- క. ఏ నీకు భక్తి సలుపం, గా నుపలాలనము సేయఁ గలవాడవు నీ
వీనెఱిఁగితిప్పినమాటలు, దానవకులనాథ యిట్లు దగునే యాడన్. 67
- క. అని రంభ సిగ్గువడఁ బల్కిన దానికిఁ గొంకుకొసరు లేక దశముఖుం
డనుమానింపక యిట్లను, మనసిజదందహ్యమానమానసుఁ డగుచున్. 68

- చ. ధనపతి యన్న యే నతనితమ్ముడ నానలకూబరుండు నా
తనయుడ యింత నిక్కువము ♦ దానికి గా దన నాకు నప్పరో
వనితలు వింత యైరె యనివారణ నె ట్లయినం జరించునీ
వును గులభావవోలె దగవు ఖటియించెదు వైశికంబునన్. 69
- క. విచ్చలవిడియై యున్నెడ, మెచ్చక నను ద్రోచి పోవ ♦ మేలే తమకం
బచ్చువడునట్లుగా సీరి,వచ్చిన మోకాలు సూపువారుం గలరే. 70
- క. నాకంటె మిగులువిటు నీ,లోకమునన కాదు దిగువలోకంబులఁ బై
లోకముల వెదకఁ బోయిన, నీకుం బడయంగ వచ్చునే హరిణాక్షి. 71
- ఉ. నావుడు నమ్మగేక్షణ మనంబున రోయుచు నేను లంజియం
గావుడు వానితోడితమకం బది లంజియ గాదు ప్రేమస
ద్భావ మెటుంగ వైతి గుణభాగివిపో నినుఁ గోర్కి సెందునే
నీవచనంబు తప్పకట ♦ నీళ్లులపట్టున నేయి మందొకో. 72
- క. అని మొగమోడక విరసవ,చనముల భంగింప నాదశముఖుం డున్న
త్తునిగతి నంతయు వినియును, విననిచెవులు నేసి లావు ♦ వెరవును మెఱయన్.
- క. అంగనఁ బొదివి సగాఢా,లింగనముగఁ దామ్రచూడలీలాచతురా
నంగక్రిడాసంగతి, నెంగిలి గావించె మదము ♦ నేడ్చెఱ మిగులన్. 74
- సీ. పగరాజు పైవచ్చి ♦ బలువిడిఁ బరిభవించినఁ దలంకినపురశ్రీవిధమున
సమదద్విపము కేళిసలిపినఁ జాల నలంగినయుద్యానలక్ష్మీకరణి
ఘనలులాయము సొచ్చి ♦ తనయిచ్చ నాడినఁ గలఁగిననెత్తమ్మి ♦ కొలనిభంగిఁ
గడుబెట్టిదపుగాలి ♦ సుడిసిన నెఱి దప్పి తిరిగినమవ్వంపుఁ ♦ దీఁగెమాడ్కి
- తే. మున్ను గై నేసియలవడ్డఁ చెన్ను దప్పి,యెలమిఁ బ్రియుపాలి కేగెడులలియడంగి
వేఱచంద మై యెంతయు ♦ విన్ననయ్యె, నసుర గారించి విడిచిననమ్మగాక్షి.
- క. వెలవెలఁ బాటుచుఁ గొంకుచు, దలరుచు నడఁదొట్టుపడుచుదలఁకుచుఁదనలోఁ
బలుకుచు నెడనెడ నిలుచుచు, నలకూబరుకడకు నింతి ♦ నలఁగుచుఁ జనియెన్.

—ॐ నలకూబరుండు రావణుని శపించుట. ॐ—

- చ. చని ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి తనచందముఁ జూచి విషణ్ణుఁ డైనయా
తని కఱి లేక చెప్పిన నతండు ప్రభావమునకొ సమస్తముం
గని కలుషించి యింక దశకంధగుఁ డెవ్వతె నైన నీక్రమం
బునఁ బయిఁ బడ్డ నష్ట మృతిఁ ♦ బొందఁ గలం డని శాప మిచ్చినన్. 77
- ఆ. తివిరె నంబరమున ♦ దేవతూర్యరవంబు, గురిసెఁ బుష్పవృష్టిసురగణంబు
సంతసిల్లె దీని ♦ నంతయు నేర్పడ, వినినసతుల కెల్ల ♦ వెఱపు వాసె. 78
- క. నలకూబరుశాప మెఱిగి, యెలమి దఱిగి పంక్తివదనుఁ ♦ డిది మొదలుగఁ దా
బలిమిం బైపడ నెన్నఁడు, జెలువల నని నిశ్చయించెఁ ♦ జిత్తములోనన్. 79

ఉ. కొందలపాటునన్ మనము • గుందినఁ గంటికి నిద్ర రాక సే
నం దెలిపించి యష్ట పయఃనం బయి దైత్యవిభుండు వోవ సం
క్రందనుఁ డంతయున్ విని సురప్రకరంబులఁ గూర్చి రాత్రి మై
గ్రందుగ నానిశాచరులఁ రాకకు నాకము సంచలింపఁగన్.

80

— రావణుడు దండెత్తి వచ్చుట విని యింద్రుడు విష్ణునిఁ గాన నేగుట. —

క. ఆదిత్యమరుద్వసురు, ద్రాదిదివిజగణము లెల్ల • నప్పుడ భూభృ
ద్భేదికడ కేగుదెంచె ర, నాదరద్దుర్దాంతభుజబలాటోపమునన్.

81

ఉ. వారల మోహరింపుఁ డని • వాసవుఁ డేగె నుపేంద్రుఁ గాన నం
భోరుహనాభుఁడుం ద్రిదశఃపుంగవు సత్కృతుఁ జేసి రాకకుం
గారణ మేమి యన్న దశఃకంఠుఁడు మాపయి వచ్చె నీవునుం
బోరికి వచ్చి దేవగణఃముం గృహఁ గావుము దేవ నావుడున్.

82

చ. హరి సనుదెంచె నాజికి దశానను నోర్వక రిత్త యెట్లాకో
మరలెను జాలఁ డొక్కొ యనుమాటవడం బనిలేదు బ్రహ్మచే
వరములు గన్నగర్వమున • వచ్చె నలంతులఁ బోడు వానికిం
బరువము గాదు కాలపరిపాకము వచ్చిన నేన తీర్చెదన్.

83

క. దేవఖచరాదిజాతుల, చే వానికిఁ జావు లేదు • చెప్పెదఁ బిదపం
గేవలమును బోఁ డంతకు, నీవరుసకు నీవ చాలు • దెల్లవిధములన్.

84

— ఇంద్రుడు యుద్ధమునకు వెడలుట. —

చ. బలరిపుతోడ నిట్లు హరివల్కిన నాతఁడు నట్ల కాక యం
చలఘుపరాక్రమస్ఫురణఃనాహవదోహాలచి త్తయుక్తుఁ డై
తెలతెల వేగునంతఁ జనుదెంచి బలంబులు గూడఁ దేరు మా
తలి గొని వచ్చినన్ గిరికి • దాఁటెడుకేసరిమాడ్కి నెక్కినన్.

85

క. ఉడుపతి దోతెంచినఁ బొం, గెడుజలనిధికరణిఁ బోరికిన్ వజ్ర వడిం
గడఁగుట గనుఁగొని ఘోషం, బడరంగ సురసైన్య మధికహర్షము నొందెన్.

ఉ. అంత సరోరుహాపుఁ డుదయం బరుదెంచె నిశాచరు ల్పరా
క్రాంతి దగం గడంగి యమఃరావతి కేగిరి వారు రాత్రి మై
నెంతయు నగ్గలం బగుదురే బొడసూపెదఁ గాక దేవతల్
సంతస మందఁగా ననుచు • సత్వరుఁ డై చనుదెంచె నొక్కొ నాన్.

87

చ. కమలవనంబు చేసినయఃగణ్యతపంబుఫలంబు చక్రయు
గ్తములముదంబుప్రోక త్రిజఃగంబుల కన్నలబ్రహ్మవిష్ణురు
ద్రమహిమ లొక్కటై కలయఁ • గ్రాచినయుండ త్రివేదమూలకం
ద మని నుతింప నొప్పెసఁగెఁ • ధామరసప్రియబింబ మత్తఱిన్,

88

- సీ. దశము లొండొంటిసంఘములను సమాలోలవలయంబు సడల మఁవ్వంబు గదిరి
యడరి కర్ణికలలో • నంటినకేసరంబులు దల మెక్కుచు • బొదలఁ బొంగి
సుడిగొని వెడలంగఁగడఁగుక్రొత్తావి యల్లన మీఁది కెగయఁగఁమొనలువిచ్చి
యొండొండ మకరంద • ముప్పొంగి నలుగడ నిండి పైఁ బొరలంగఁనెఱయవిరిసి
- ఆ. మధుకరములఁ గలసిఁమలసియుఁ దమలోన, లలితగంధవహుఁడు నెలిమిసేయఁ
గమల సంతసమునఁ • దమయంద వసియింపఁ, జాల నుల్లసిల్లె • జలరుహములు.
- చ. అరదము నెక్కి లోచనసహస్రము కాంతి వెలుంగఁ బొల్పు ని
ర్జరపతిఁ గన్నులారఁ గని • సంతసమందెడువారితోడిమ
చ్చరమున నెక్కి నా నుదయఁజై లముమీఁద సహస్రదీధితి
స్ఫురణ దలిర్ప నొప్పురవిఁసొంపున జ్ఞాభణ మొందె నబ్జముల్. 90
- తే. అప్పుడసురేంద్రునై న్యంబులమరపురము, దవ్వులే దంచుఁ గట్టాయఁతంబుసేసి
కూడి నై రృతి యారణఁక్రీడ కమరఁ, బడగ లంతంతఁ గ్రాలంగఁసిడము నొప్ప.
- క. పదపదఁ డంచు దిశలు గ్ర, క్కదలఁగ లేయొండచాయఁ • గడు నుగ్రము లై
యొదురం గొందలు గల రని, మది నించుక సరకుగొనకఁమదమున నడచెన్.
- ఊ. చిత్రముఁ జూపిన ట్లసురఁసేనలు దుర్దమలీలఁ గిట్టినన్
వృత్రవిరోధిసైన్యమును • విక్రమసంపద సొంపు మీఱ లో
కత్రయపూజ్యఁ డవ్వసునిఁకాయమునందుఁ బ్రసిద్ధుఁ డైనసా
విత్తుఁడు మున్నుగాఁ గడఁగి • వీక నెదిర్చెఁ జెలంగి యార్చుచున్. 93

— ౯౯ దేవదానవసేనలు పరస్పరము తలపడి పోరుట. ౯౯ —

- క. ఉభయబలముఁ దలపడి లో, కభయంకరభంగిఁ బోరఁగా రక్తనదుల్
ప్రభవించె నంబుచరస, న్నిభ మైనయమిత్రగాత్రఁనికరం బడరన్. 94
- ఆ. దనుజబలము నొచ్చి • వెనుకకు జరగ న, కంపనప్రహస్తఁఖరనికుంభ
దూషణప్రచండఁధూమ్రాక్షశుకసార, ణాదిసుభటకోటి • యార్చి తాఁకె. 95
- శా. ఆవీరావలి కీడఁ బోక మహనీయస్థైర్యసారంబునన్
దేవానీకము కుంతఖడ్గపరిఘాదిప్రాధిదుర్వార మై
సావిత్రోద్భటబాహువిక్రమకళాసాహాయ్యసంజాతశౌ
ర్యావేశంబునఁ బోరె రౌద్రరసదృష్టాకారఘోరంబుగాన్. 96
- క. అమరులు వోరుట దానవ, సమితికి భర మగుడు సరభఁసంబున నిజనా
మము ప్రకటించి యదల్చుచు, సుమాలి సావిత్రుఁ దాఁకె • సురలు దలంకన్.
- మ. పటువేగంబున శాతభల్లచయసంపాతంబునన్ మింట మి
క్కుట మై పర్వ ధగద్ధగీయ మగుచుం • గోపంబు రూపంబు లై
చటులక్రీడఁ జరించున ట్లిరువురున్ • శౌర్యోన్నతిం బోరి రు
త్కటదర్పిద్ధతు లై పరస్పరజయాఁకాంతౌప్రచండంబుగన్. 98

- క. ప్రదరంబుల సావిత్రుఁ డ,రదముం బొడి సేయఁగా విఠఁగుఁ డైనయెడం
గదిసి గద యెత్తుకొని తల, చిదురుపలుగ వ్రేసె దైత్యఃసేనలు దలఁకన్. 99
- క. దై తేయవంశవల్లభు, మాతామహుఁ డైనయాసుఁమాలి వడుటయున్
భీతిం దెరలిన దనుజ,వ్రాతముఁ గని కోపవేగఁరక్తాక్షుం డై. 100
- శా. అగ్నిఁఛ్చాయముఁ గామగంబు నగుతే * రత్యుగ్రుఁ డై యెక్కి యా
భుగ్నుభ్రూలతికాసహోదర మనం * బొ ల్పొందుచాపంబు ను
ద్విగ్నారంభత నెక్కు వెట్టి శరవాఁర్ధిన్ మేఘనాదుండు ని
ర్మగ్నాకారులఁ జేసె నిర్జరుల శౌర్యస్ఫూర్తి శోభిల్లఁగన్. 101
- క. పేర్చునరదంబుప్రబలం, గార్చిచ్చువిధమున నతఁడు * గడగినఁ బటుబా
ణార్చులు గవియుడు నిర్జరు, లేర్చినతరువులును బోలె * నే పేది రనిన్. 102
- మ. అసురాధీశతనూజుకోల్తలకుఁ గా * కత్యంతభీతిం గలం
గి సురాసీకము సూరెగిల్లిన రణఁక్రీడాదరం బారఁగా
రసికుం డై రథ మెక్కి గోముఖుఁడు సాఁరధ్యంబు సేయం గడున్
వెసఁ దాఁకెం ద్రిదశేంద్రనందనుఁడు దోఁర్వీర్యం బవార్యంబుగాన్. 103
- క. దై తేయు లదర నిట్లని, కేతెంచినఁ గాంచి దానఁవేశ్వరుతనయుం
డాతనిసూతుం డగునా,మాతలిసుతుమేను బాణఁమయముగఁ జేసెన్. 104
- క. అతఁ డాతనిసారథిమై, శితశరములు నించుటయును * జెలఁగుచు వడిఁ ద
చ్చతురంగంబులుఁ దాఁకెను, బ్రతిభటరథతురగదంతిఁపంక్తులు సెదరన్. 105
- ఉ. అ త్తటి మేఘనాదుఁడు జయంతుశరావలిఁ ద్రుంచి వాని మై
నెత్తురువట్టు సేసి రథినిం బొడి సేసినయంతఁ బోక యు
ద్వృత్తిఁ గడంగినం దమము * దీటుకొనం గవియించె దృష్టియుం
జిత్తము లావు మాలి సురఁసేనలు బెగ్గిల నగ్గలంబుగన్. 106
- క. చీకటి గవిసిన విబుధా,నీకం బోడి చన నైనఁనేరద హృదయ
వ్యాకులత మునింగి భయో, ద్రేకముపడి తెగువ దలరి * త్రిప్పికొనంగన్. 107
- క. ఆమాయాతిమిరము పో,లోమీజనకుఁ డగునప్పు * లోముఁ డెఱిఁగి ను
త్రామతనూభవునకు నది, యేమిటఁ బో దంచు నచటి * కేతెంచె వెసన్. 108
- ఉ. వచ్చి జయంతు నాఁగి యనిఁవారణఁ బర్వెడు నీతమంబు ము
న్నిచ్చె జయార్థ మై యభవుఁ * డీతని కీరిపుచేతఁ జచ్చినన్
వచ్చెడి దేమి సంగర మఁవశ్యముఁ జేయఁగ నీను వార్ధిలోఁ
జొచ్చుట చాలఁ గార్య మనుఁచుం బలిమిం గొని పోయె దాఁగఁగాన్. 109
- తే. అమరపతినందనుఁడుపొడఁవడఁగి చనిన,నసురమాయయు నుడివోయెఁనట్లకాదె
యడరి దరికొని మండుతీవ్రానలంబు, పుడుక లెడ గల్గవై చినఁబొనుఁగువడదె.

- క. ఇవ్విధమున నింద్రుసుతుం, డెవ్వరు నెం దరుగుటయును ♦ నెటుఁగక యుండం
గ్రా వ్వజీ తనసరివారలు, నవ్వుట కియ్యకొని పోయె ♦ నవిజృంభితుఁ డై. 111
- క. దనుజాధీశ్వరుతనయుం, డనిమిషు లనుహంసముల రయంబునఁ బటపం
దనయారుపుటెలుఁగున మే, ఘనాదుఁ డనుపేరు సార్థకంబుగఁ జేసెన్. 112
- ఆ. ఇట్లు దనతనూజుఁడే పేది నై న్యంబు, గాసి యగుడు నలిగి ♦ వాసవుండు
కెంపు గన్నులందు ♦ బెంపారుచుండఁ జేం, గలువకొలనిమాడ్కిఁ ♦ జెలువుమిగిలి.
- ఉ. మాతలిఁ జూచి దానవసమాజము దర్పము మీఱె నిత్తటిన్
వాతజవంబునం గడఁగి ♦ వారక వీరికి సమ్ముఖంబుగా
వే తురగంబులం బటపు ♦ విక్రమసంపద యుల్లసిల్లఁగాఁ
జేతులతీఁట వో నులుము ♦ నేసెద నెవ్వఁ డెదిర్చి వచ్చినన్. 114
- క. అనుచు నిజబలము నిలునిలు, మని కరతల మెత్తి నిలిపి ♦ యదలిచి సమరం
బునకు మగుడఁ బురికొల్పుచుఁ, దనచుట్టును నున్నవొరలుఁదానును గడఁగెన్.
- చ. ఎదురుగ వీచె నిష్ఠురసమీరము లుల్కము లుగ్రభంగి నె
ల్లదిశల డుల్లెఁ బెల్లుగ బలంబులపైఁ బెనుగద్ద లాడె బె
ట్టిదముగ మ్రొగ్గి యభ్రకరి ♦ డిల్లపడెన్ వెస నందనంబు గ్ర
క్కదలఁగఁ గూసె నొక్కట సృగాలము లప్రియసూచకంబు లై. 116
- క. కలయంగ దుర్నిమిత్తం, బులు వుట్టినఁగనియు వినియుఁ ♦ బొలివోవనియ
గ్గలికమెయి నెమ్మనమ్మనఁ, దలఁ కొకయించుకయు లేక ♦ దర్పద్ధతుఁ డై. 117
- క. సురపతి గడఁగుడు దనుజుల, బరవస మొక్కింత మట్టువడుటయు దశకం
ధరుఁడు సమరోత్సుకుం డయి, యరదము సన వసము గాకయత్యుగ్రముగన్.
- క. అమరవిభుం దలపడఁ జను, సమయంబున నడ్డపడియె ♦ సంభ్రమలీలన్
సమదుఁ డగుమేఘనాదుఁడు, దమతండ్రిరణంబు మాన్చి ♦ తాన కడంకన్. 119
- చ. తలపడి యింద్రుతోడ నతిదారుణయుద్ధము నేయఁ జొచ్చినన్
బలము బలంబుఁ దాఁకుటయు ♦ బాసటగా వడిఁ గుంభకర్ణుఁ డు
జ్వల మగుశూల మెత్తికొని ♦ వచ్చి యుగాంతపురుద్మకైవడిం
జెలఁగుచు నార్చి మోహరము ♦ చెంగటఁ దాఁకె భయంకరంబుగన్. 120
- క. అడరి మొన లిక్కడక్కడ, వడిఁ దిరిగిన దిశలు బడలు ♦ వడ రౌద్రము చొ
ప్పడ బాహుశక్తి యేర్పడఁ, గడిమి పొగడ్తవడఁ గుంభకర్ణుఁడు పోరెన్. 121
- క. ప్రతివీరుఁ డొక్కరుఁడు లే, కతులబలుం డైనహీనుఁ ♦ డైనను నప్పా
ట తనకు గుఱిగా నురవడి, నతండు మునుకూడి సురల ♦ నందఱి దఱిమెన్.
- ఆ. ఎదిరి తేరినొగయు ♦ నిభముదంతంబును, దనకరంబుఁ బాదతలము లోను
గాఁగ నాయుధములు ♦ గానివి లే వయ్యె, నరివిమద్దనమున ♦ కతని కపుడు.

- క. అంతకు ముందట యీవృత్తాంతము విని తోడుపడుట • కని సత్వరు లై
యంతకవరుణధనేశులు, దాంతిమెయిన్ వచ్చువారు • తదవసరమునన్. 124
- క. తమతమబలములతో సంభ్రమగతిఁ బటతెంచి దివిజపతికిం బొడసూ
పి మనుజభోజననైనన్యము, సమయింపఁగఁ జొచ్చి రధికసంరంభమునన్. 125
- క. చిచ్చునకుఁ దోడు గరువలి, వచ్చినక్రియఁ బోర నమరవరులమొనలకున్
హెచ్చుగ దిక్పతిసేనలు, వచ్చుటయును మ్రొగ్గె నసురవర్గము గలయన్. 126
- ఉ. సన్న బలంబు లైననిజనైనన్యములం గని రావణుండు శౌ
ర్యోన్నతుఁ డైననందనుని • నొప్పరికించితిఁ గుంభకర్ణుఁడుం
గన్నది లేదు మెల్ల మురికాటు దిగీశులు వచ్చి రేను బో
కున్న భరంబు గాదె యనియుద్ధతిఁ జేర్చి రథాధిరూఢుఁ డై. 127
- శా. సొంపారంగఁ బసిండి పైఁ బటపినన్ • శోభిల్లువి ల్లంద మై
శంపావల్లిక నిల్చి పొల్చుగతి భాస్వత్కాంతిఁ జెల్వొంద మై
పెంపుం జాయయుఁ గాలమేఘ మన నాభీలంబుగా దిక్కు లా
కంపింపం బటుబాణవర్షమున నాకాశం బడంగించుచున్. 128
- క. అరదంబున యురవడికిం, దెరలి తేటపి యిచ్చి సురలు • దిరుగుడువడ ని
ర్జరపతిరథంబునకు భీకరగతి సమ్ముఖముగాఁ దగం బటపుటయున్. 129
- చ. వదనసరోజపంక్తి శరవర్షమునన్ మొగిడింపఁ గాన న
య్యెద దశకంధరుం డిచట • నెచ్చట లేదు తనూజుఁ జూపి తా
ను దొలఁగి యున్నవాఁ డతని • నొంపక గెల్పన రాదు రాఁడె దు
ర్మదమున నంచు నున్న బలమర్దనుఁ డాహవదోహలంబునన్. 130
- తే. ఏచి మాతలిఁ గనుఁగొని • యిటులు వచ్చు, దనుజుతేరికి నెదురుగామనరథంబు
శీఘ్రగతిఁ బోవ నిమ్మని • చెప్పి మార్చి, భీకరధ్వని దిక్కులు • పిక్కటిల్ల. 131
- శా. రుద్రాదిత్యమరుద్వసుప్రభృతు లార్పుల్ నింగి ముట్టంగ వీ
రోద్రేకంబున దాపలన్ వలపలన్ • హోరాట మై ముంచి స
ర్వద్రోహిం బరిమార్త మంచు వికటభ్రామ్యద్భుజామండలీ
రౌద్రాకారతఁ దాఁకఁ దాకె రిపుదైర్యస్రావణున్ రావణున్. 132
- తే. ఇట్లు దాకుడు దశకంఠుఁడేపు మిగిలి, యందటకు నన్నిరూపంబులైనయట్లు
వివిధశస్త్రాస్త్ర కేలీప్రవీణబాహు, దండనికురుంబదుస్సహో • త్సాహుఁడగుచు.
- క. వడి నడరుచుఁ దెరలుచుఁ బై, పడి పోక పెనంగునమరబలమునకుం గీ
డ్పడక నిలిచి మెఱసెను బలు, కడళ్ల కెదు రైనతాతకరణిం దిర మై. 134
- ఉ. ముందటఁదాకి పోరుతనమోహరమున్ వెసఁ బో నదల్చికొం
చుం దఱియంగఁ జొచ్చి బలసూదనుఁ డాదశకంఠు నస్త్రపం

క్తిం దునుమాడి బాణమయఃదేహునిఁ గా నొనరించె వాఁడు సం
క్రందనుపై నిశాతవిశిఖంబులు నించె సురల్ దలంకఁగన్.

135

శా. వ్యగ్రాటోపత నొండొరున్ మిగుల బాహుశక్తి సూపన్ మహా
దగ్రం బయ్యె సురాసురేంద్రరణ మన్యోన్యధ్వజచ్ఛేదనా
త్వగ్రం బై యితరేతరవ్యధితరఃఖ్యోదాత్త మై శౌర్యసా
మగ్నిగాఢపరస్పరాంగదశనోన్తాదోద్భటాకార మై.

136

౧. ఈసున నాసురపతి జం,భాసురున ట్లెసరి రావఁజాసురు శీఘ్రం
జేసియు వ్రేసియు బొడిచియు, వేసరి దిక్పాలకోటి విస నిట్లనియెన్.

137

౨. ఎద్దెస నైన శంక చెడి యేగు విరించి వరంబు నెమ్మదిం
బెద్దయు నమ్మి వీడిటు లభేద్యతఁ గ్రుమ్మరు చున్నలోక మా
పద్దశఁ బొందు మానుపునుపాయము నారసి చూడ నొండు లే
దిద్దనుజాధముం బొదివియే పఱఁ బైపడి పట్టుకొందమే.

138

౩. అనవుడుఁ జాల మే లని దిశాధిపు లందఱుఁ జేరి చుట్టు ము
ట్ట నమరవల్లభుండును గడంక దశాననుతేరిరాక క
ల్కినగతి మాతలిం గెలనిఁకి రథ మల్లఁ దొలంగి పోవ ని
మ్మని వెసఁ జొచ్చి పట్టుకొన యితిసాహసంబునన్.

139

— మేఘనాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున ముంచి పట్టుకొనుట. —

౧. ఒరసికొని పోవ నత్తటి, సురసైన్యం బార్పుటయును యిచ్చి తిమిరముం
గర మచ్చెరువుగ గ్రక్కునఁ, బరఁగించుచు నసురకొడుకు యిచ్చెనె చె వడిన్.

౨. మాయాతమమున మునిగిన, దాయల దివ్యాస్త్రజాలఁదళితాంగులఁ గాఁ
జేయుచు నాబృందారక,నాయకు డగ్గటియై మేఘనాదుఁడు గడిమిన్.

141

౩. తుహినంబునఁ బడినపయో,రుహపండముమాడ్కి నమ్మరుత్పతి మాయా
పిహితతమోవృతలోచన,సహస్రఁ డై యున్న నతనిసారథి నేసెన్.

142

౪. మాతలి మూర్ఖవోయిన నమర్త్యవిభుండు రథంబు డిగ్గి జీ
మాతగజంబు నెక్కి బలముం జలముం జెడి యాత్మనై నికా
రాతిభటప్రభేదవిదుఃరస్థితి దీనతఁ బొంది యుండియున్
భీతి యెటుంగ కుండ వెడఁబీరము సేయుచు నుండె వెండియున్.

143

౫. నిలువులు పడ్డయట్లు తననేత్రము లేమియుఁ గానలేమి న
గ్గలముగ బెగ్గలించుబలఁఘస్త్తురు నమ్ముల నోడు సేసి ని
ట్టల మగుడప్పి సోలుటయు యిది దశానననందనుండు వి
చ్చలవిడిఁ బట్టి కట్టి జయశంఖముఁ బట్టఁగఁ బంపి యార్చుచున్.

144

—ॐ రావణుఁ డిందునిఁ బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట. ॐ—

- చ. అరదముమీఁదఁ బెట్టుకొని ♦ యాతనిఁ దండ్రీకిఁ జూపి యింక సు
గర మిది ఏటికిఁ జయము ♦ గైకొని పోదము రమ్ము నావుడుం
గరము ప్రియంబునం దనయుఁ ♦ గొంగిటఁజేర్చి త్రిలోకరాజ్యవి
స్ఫురణము నాకు దక్కె నని ♦ పొంగి దశాస్యుఁడు మిన్ను వ్రేయుచున్. 145
- ఉ. మోదమునం దనూభవుని ♦ ముంగలిగా నడపించి తాను దు
ర్భేదబలాన్వితం డగుచుఁ ♦ బింగలి యై చన దేవకోటి శౌ
ర్యోదయలీలఁ గూడుకొని ♦ యొండొరుఁ బల్కుచు శక్రమోక్షణా
హ్లాదము గోరి పెంపున రాయం బెసఁగం బటతెంచి తాఁకినన్. 146
- ఉ. ఎత్తెల గొందుదిక్పతుల ♦ నిందఱ ముంద తెలుంగనట్ల యీ
తత్తబడం బిఱిందెసఁ ♦ దాఁకిన దీనికి సంభ్రమంబుమై
నిత్తల కేగుదేవలవ ♦ దేడైఱఁ బొచ్చుని చెప్పి పుచ్చినం
జిత్త మెలర్పఁగా సుతుఁడు ♦ శీఘ్రమునం జనఁ దా నుదగ్రుఁ డై. 147
- క. బకమరి తిరిగిన నమరులు, పికపిక లై పోవ లావుఁ ♦ బెం పేర్పడ సే
వకు వెనుకై చనియెను లంకకు దానవవిభుఁడు బాహుగర్వోద్ధతుఁ డై. 148

—ॐ ఆశ్వాసాంతము. ॐ—

- మ. అతులౌదార్యుఁ డహీనశౌర్యుఁడు సముద్యద్ధైర్యుఁ డత్యంత వి
శ్రుతచారిత్రుఁడు సూరిమిత్రుఁడు జనస్తోతవ్యగోత్రుండు సు
భృతసత్కీర్తి పవిత్రమూర్తి యసుహృద్భృందార్తినిర్వర్తి పూ
జితధీమంతుఁడు పుణ్యవంతుఁడు జయశ్రీకాంతుఁ డిష్టేదినిన్. 149
- క. సన్తార్గచతురపథికుఁడు, జన్తవిశేషప్రసిద్ధఃసగరకులుఁడు భూ
భృన్తకుటఘటితచరణుఁడు, మన్తధనాథుఁడు కవీంద్రమందార మిలన్. 150
- మాలిని. నిరుపమజయలక్ష్మీనిత్యవిస్తారవత్సుం
డరిబిరుదమహోత్సాహప్రతిక్షేమదత్తుం
డరుణకిరణదీప్తవ్యాప్తపద్దాయతాత్తుం
దురగళయనరేఖాయుక్తసంరతుఁ డుర్విన్. 151
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు షష్ఠాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

సప్తమా శ్వాసము.

రంజకత్వచతురా

చారుడు వర్ణాశ్రమప్రచారుడు విద్యా

ధారేయుఁ డార్యవినుత

ప్రారంభుఁడు మనుమమానవాధీశుఁ డొగిన్.

1

—ॐ బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోనవర మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని వచ్చుట. —

క. అక్కడఁ గమలాసనుఁ డా, రక్కసుఁ డమరేంద్రుమీఁదఁ రాకయు సమరం
బెక్కుడుగఁ జేసియును హరి, యుక్కటి పట్టువడి పోకయుం దెలియంగన్. 2

చ. విని మునిబృందముల్ గొలువఁ వేగమ లంకకు నేగుదెంచి య
ద్దనుజవిభుండు సేయునుచితప్రతిపత్తిఁ బ్రియంబు వొంది యా
తనిదృఢశౌర్యముం దనయుఁ ధైర్యమునుం గొనియాడి వెండి యా
యనిమిషనాథు గెల్చిన జయాతివిశేషము సూపి చెప్పుచున్. 3

ఆ. భువనములకు నెల్లఁ బ్రోదిగ శతమఖుఁ, దాను నిలుపుటయు నతండు లేమి
సకలభూతములకుఁ సంకటం బగుటయు, నెఱుంగఁ జెప్పి వారి యిచ్చ యెఱిగి.

చ. ముదమున నింద్రుబంధనవిమోక్షము సేయుఁ డభీష్టవస్తు వి
చ్చేద మదికోర్కి యేర్పడఁగఁ జెప్పుడు నా కనుచున్ సముల్లస
ద్వదనచతుష్టయుం డఱుఁ వారిజసంభవుఁ జూచి వాంఛిత
ప్రదుఁ డగు టాత్తలో నెఱిగిఁ రావణసూనుఁడు ప్రీతి నిట్లనున్. 5

క. కమలాసన విను నావి, క్రమమున వెల వెట్టె దేనిఁ గారుణ్యము సే
యుము నాకు శాశ్వతం బగు, నమరత్వం బనిన నతనిఁ కజఁ డిట్లనియెన్. 6

క. ఆశ్వాసంబుగ బలికిన, విశ్వాసము సేసి మున్నుఁ వేడితి కలదే
శాశ్వత మగునమరత్వం, బీశ్వరుఁ డొకరునిక తక్కఁ నితరుల కెందున్. 7

క. అనుడు నొక తెఱఁగు నెప్పెద, వినుఁ డని రావణసుతుండుఁ వినయవిశేషా
వనతశరీరుఁ డగుచు ని, ట్లనియెం గరకమలముకుళనాదరపరుఁ డై. 8

ఉ. ఆల మొనర్పగా వలయునప్పుడు వహ్ని నుపాస్తి చేసి యా
వేలిమి నొక్కతేరు ప్రభవించిన గ్రక్కున దాని నెక్కి ధో

- గీల వెలుంగ నేగిన నఃరిప్రకరంబులచేత నెమ్మెయిం
గాలవశంబు నొందక యఃఖండితవిక్రమశాలి నయ్యెదన్. 9
- ఉ. హోమసమాప్తి నుత్థితరఃఖోత్తమ మొక్కటి దక్క నొంట సం
గ్రామము నేయఁబో నది యఃకాలముగా దుది కియ్యకొంటి నా
కీమెయి మేరవెట్టి వర ధ మిమ్ము పరాక్రమలీల మెచ్చి నీ
వేమియు నీక పోక తగ ధ వేనియుఁ బొమ్మమరేంద్రు నిచ్చితిన్. 10
- తే. అనుడు దరహాసచంద్రికఃతనదువదన, కమలవనమున కభినవఃకాంతియొసఁగఁ
జిత్రచారిత్రుఁ డగుదితిఃపుత్రపుత్రు, నర్థిగనుఁగొని యవ్వర ధ మతని కిచ్చె.
చ. అడిగినయట్ల యిచ్చిన దఃశాననసూనుఁడు ప్రీతి మేన నె
లైడ వెలిఁ బేర్చె నాఁ బులక ధ లెంతయు వింతగ మ్రొక్కి పెంపు సొం
పడరఁ గులం బెలర్ప జనఃకానుమతంబున నాబలారికిన్
విడుగడ సేసె నప్పు డరఃవిందభవుండు ప్రమోద మందఁగాన్. 12
- ఆ. అంబుజాసనుఁడు దఃశాననుఁ జూచి నీ, నందనునకు ద్రిభువనముల నెగడ
నింద్రజితృమాఖ్య ధ యిచ్చితి సుముఖులై, యుండుఁ డనియె దనుజఃకుల్లసిల్ల.
చ. అసురుల నిమ్మెయిం బ్రముదిఃతాత్తులఁ జేసి పయోజసూతి సం
తొసమున నాకలోకపతిఁ ధ దోకొని పోవునెడం దదీయవ
క్త్రసరసిజంబు లజ్జ యనుఃరాత్రి గడుం జెడి యున్నికిం గృపా
రసపరుఁ డై హితార్హ మధుఃరస్ఫుటసత్యమృదూ క్తి ని ట్లనున్. 14
- చ. తమతమదుష్కృతంబు సుకృతంబును నాపదయుక్ శుభంబు లై
తముఁ దటి యైనఁ బొందు నది ధ దప్పునె సాధ్వీ నహల్యఁ గోరి గౌ
తమునికిఁ దప్పి తీ వకటఃతత్ఫల మీయశుభంబు దోషసం
గమవినివృత్తికై యొకమఃఖం బొనరింపుము విష్ణుతుష్టిగన్. 15
- క. అని చెప్పి పోవుటయు న, య్యనిమిషవల్లభుఁడు విష్ణుఃకయాగం బొనరిం
చి నిఖిలదురితరహితుఁ డై, చనియెన్ ద్రిదివంబునకు విఃశాలవిభూతీన్. 16
- మ. అనినం జి త్తము చోద్య మంద రఘువంశాధీశ్వరౌ డిట్టు లా
తనికిన్ బీరము నెల్లెఁ గాని యెచటం ధ దద్విక్రమక్రీడ మా
న్ప నొకం డైనను జాలఁడే యనుడు భూపాలాగ్రణిం జూచి య
మ్ముని మందస్థితసుందరుం డయి మనోమోదంబుతో ని ట్లనున్. 17
- రావణుఁడు కార్తవీర్యనితోఁ బోరాడి చెఱఁబడుట. —
- ఉ. నిర్జితశత్రుఁడున్ భువనఃనింద్యచరిత్రుఁడు నై నరావణుం
డూర్జితవిక్రమస్ఫురణఃకుర్వీ జరించుచు మించి యేచి శౌ
ర్యార్జనలోలబాహుమహిమాస్పదుఁ డై చనునాసహస్రభా
హుంబును పెంపుసొంపు హృదయంబున నైఁవక వచ్చె నాజికిన్. 18

తే. అరుగుదెంచి మాహిష్టతీపురము సుట్టి, వేగ పోరికి నర్జును • వెడలు మనుఁడు
రావణుఁడు వచ్చె నలఁతులఁబోవఁడనుచు, గోపురాంగణస్థితజనఁ డ్దోభ మెసఁగ.

క. పన్ని బహిరంగణంబున, నున్న నసంభ్రాంతిగతి సముచితముగ నా
సన్ను లయి మంత్రు లిట్లని, రన్నరపతిపెంపునఁ భయం బెద లేమిన్. 20

చ. అధిపతి వీట లేనిసమయంబున సంగరకాంక్షతోడ ని
ట్లధికబలంబులం గొని వృథాతిశయంబుగ నేగుదెంచి యి
వ్వధమునఁ బన్ని నీ వనృతవిక్రమముం బ్రకటించుకంటె సం
బుధినడు మైన నీపురికిఁ బోయి యొదుంగుము చాల మే లగున్. 21

చ. అనుబలుమాట లియ్యకొని • యద్దనుజేశ్వరుఁ డాతఁ డున్న వాఁ
డని యని సేయు వేడుక రయంబున వచ్చితి నెందుఁ బోయె మీ
జనపతిలావు నాదుభుజశక్తియు నించుక తూచి చూడ కే
జన నెఱిగించి యియ్యెడకుఁ • జయ్యనఁ దోకొని రండు నావుడున్. 22

ఆ. అతనిపెంపుఁగలిమి • కయ్యమాత్యులు దమ, నెమ్మనముల మెచ్చి • నృపతివృత్త
మున్నరూపు సెప్పి • యిన్నరభోజను, నిచట నునుత మనుచు • నిట్లు లనిరి. 23

క. వారువము నెక్కి వనితలు, గారవమునఁ గొలువఁ గంతుఁకైవడి పెడలం
జేరక యంతంతను బరి, వారము నిలువఁ బడ వర్షవరపరివృతుఁ డై. 24

క. సరసకవివిటవిదూషక, పరిహాసకగాయకాదిపరిజనములు వే
సరుటపయి మేలు దొలఁకెడు, తురగము నెడఁ దూఱఁ గాంతిదొలఁకాడంగన్.

ఉ. చూడ్కికిఁ బండు వై ముదము • సొంపునఁ జూపలు సొక్కు చుండ ని
వ్వుడ్కి నరేశ్వరుం డరిగె • మాపటికిం జనుదెంచు నాతనిం
దోడ్కొని తేరఁ బూను టదిదుర్వినయం బగుమాకు రాజులఁ
వేడ్కమెయిం జరింపఁ జని • వీటికి రమ్మని పిల్వవచ్చునే. 25

ఓ. నటదలికులశుకపికసం, కటలీలోద్యానములను • గమనీయసర
స్థతినీతటాకములను, త్కటకౌతుకవృత్తి నాడుఁ • దరుణులుఁ దానున్. 27

ఐ. ఎయ్యెడ నిలుచుట యెఱుఁగమ, యియ్యెడ నేఁ డీవు విడియు • మెల్లి యతనితో
నియ్యకొని యెల్లభంగులఁ, గయ్యము సేయంగఁ దలఁపు • గలిగినయేనిన్ 28

క. వేగపడకు మనుజువిభుచేతిబలుపును, జూతు గాక యనిన • శూరరేఖ
నగుచు మంత్రివరులఁ మొగములు గనుఁగొని, యిట్లు లనియె దానఁవేశ్వరుండు.

ఁ. ఏపున నేను వచ్చుటయు • నిచ్చట నిల్చుట కోహటించుట
మీపతి యొక్కడేనిఁ జన • మిన్నక మాటలు పేర్చినఁ రణా
టోపము మాన నేర్తునె కుటుంబసమేతము డాగె నాతనిం
జూపరు మీరు నింకఁ దలఁసూపఁ డతండును బోయి వచ్చెదన్. 30

- క. మెలఁగుదెస మెలఁగి క్రమ్మలు, తల నొకమరి యేమటించి ♦ చాడిమెయిన్ దో
ర్బలము మెఱసి పై పడి నా, చలము నెఱపి పోదు మీకు ♦ జాటితిఁ జూడీ.
- క. అని దుర్తదాంధకారమునఁ గానక బిట్టు వలికి ♦ పోయెను గలని
స్వనకోకిలకర్బరకా,ననరేఖావంధ్యవింధ్యనగమున విడియన్. 32
- మ. చని దై త్యేంద్రుడు తత్ప్రదేశమునఁ జంఁచత్కాంచనాంభోజధూ
ళినితాంతప్రవిలిక్షహంసకుల కేళీజాతసంధ్యాభివం
దనలోలప్రతిజాలమాగ్ధ్యమున మోదస్థాన మై లోకపా
వనతం బేర్చిననర్తదం గని మృదుఃస్వచ్ఛందలీలారతిన్. 33
- తే. నెమ్మి మజ్జన మొనరించి ♦ తమ్మివిరులు, సాలఁ గోయించి హృద్యవిశాల మైన
పులినతలమున శివలింగ ♦ పూజసేయఁ,దొడఁగె నట నర్జునుండునుబడఁతిపిండు.
- క. వనకేలీకాతూహల,మునఁ దగిలినయట్టివారు ♦ ముదితహృదయు లై
వనిఁ బరిచితస్థలములకుఁ, జని హృద్యవిహారతంత్రఁచాతుర్యమునన్. 35
- మ. లలితక్రీడమెయిన్ సముత్కటమదోల్లాసంబునం బెక్కుభం
గులఁ జేతోరమచూతపోతలతికాఁగుల్కప్రదేశంబులం
గలయం గ్రుమ్మరి పొడ్డునుంజెమట నంఁగంబుల్ నవాంకూరసం
కలనాశోభితవల్లరీనిభము లై ♦ క్రాలంగ రాగిల్లుచున్. 36
- క. ముదమున జలకేళికి నర్తదకుం జనుదెంచి లలితమకరవిహారా
స్పదతత్ప్రవాహమున నిం,పాదవఁగ నాడునెడ నధిపుఁ ♦ డుల్లాసమునన్. 37
- తే. బాహువులు సాచిపడమరఁపాటుచున్న,యాతరంగిణిఁ బోకుండఁనాఁగుటయును
నెదురుదొట్టిదశాననుఁ ♦ డీశుఁబూజ,సేయునెడముంచికొనియెనఁచెరువుగాఁగ.
- క. రావణుడు సంభ్రమంబున, దేవార్చనకొఱఁతతో నది వెడలి కలయన్
భావించి యెదురు క్రమ్మెడు, నావెల్లువఁ జూచి విస్తయం బెదఁ గదురన్. 39
- క. తూర్పుదెస వచ్చు నీనది,దర్పంబున నెదురురాఁ గతం బేమియొ మీ
రేర్పడ నెఱింగి రం డని, శూర్పణఖాభ్రాతపరులఁ ♦ జూడఁగ నంపెన్. 40
- ఆ. వార లరిగి విభుడు ♦ వామలోచనలును, జలవిహార మర్థి ♦ సలుపు చునికి
చూచి వచ్చి యానిశాచరవల్లభు, నెదుర నిలిచి మ్రొక్కి యిట్టు లనిరి.
- క. దేవా దేవర పంపిన, నీవెల్లువతెఱఁ గెఱింగి ♦ యేతెంచితి మె
చ్చో వినఁగఁ జూడఁ బడయమ,యావిధ మద్భుతరసావహంబై యుండెన్.
- ఉ. భూరిబలాభిరాముడు విభూషణభూషితమూర్తి కామినీ
స్తేరముఘేందుబింబముల ♦ చెన్నున నుజ్జ్వలచంద్రలోకకే
లీరతి నున్నచందమున ♦ లీలమెయిన్ సలిలావగాహన
స్ఫారకుతూహలుం డయి విశంకత నొక్కఁడు కేలి సల్పెడున్. 43

- క. ఆతతబహుబాహుం డగు, నాతఁడు నేతులఁ బ్రవాహమాఁగిన మరలం
దోతెంచె నాపుడును విని,వీతభయుఁడు కార్తవీర్యవిభుఁ డని యెఱిఁగెన్. 44
- చ. ఎఱిఁగి కరంబు వొంగి కడు • నేకత మిట్లగపడ్డచో నతం
డెఱుంగక యుండ ముట్టికొని • యే పడఁగించెద నంచు మంత్రులం
దఱకు నెఱుంగఁ జెప్పికొని • దానవుఁ డున్నదుఁ డై చనంగ న
త్తఱి నరుణాభ్ర మస్థిమయఁధారలతో దివిఁ దోచె ముందటన్. 45
- ఉ. దానికి శంక సేయక యుదగ్రరణోత్సుకుఁ డైనయట్టియా
దానవవల్లభుండు బలదర్పసముద్భటసంకులంబుగా
సేనలు ముందటం దఱుమ • శీఘ్రత మేదిని సంచలింపఁ గాం
తానిచయంబుఁ గంచుకివిఁతానము బెగ్గిల బిట్టు ముట్టినన్. 46
- మ. వనితాబృందములోన నున్న పతి తీవ్రక్రోధుఁ డై గంగ గా
హనకేలిం బిడియేనుఁగుల్ వొడువ మోదాయత్త మై యుండి గ్ర
క్కున నన్యద్విపదానగంధమునకుం • గోపించునై రావతం
బును బోలెన్ మడు వల్ల వెల్వడి రణప్రాతాహయోగ్యస్థితిన్. 47
- క. కట్టాయిత మై యువిదల, నిట్టుండుఁడు వెఱవ కిచట • నిదె వచ్చెద నన్
ముట్టినదానవులను బలి, వెట్టెద నర్కదకు ననుచు • భీకరవృత్తిన్. 48
- చ. అతఁడు వినూత్నరత్నరుచిఁరాంగద మై వివిధాయుధప్రభా
న్విత మగుబాహుసంఘము యనీకముగాఁ బటువిక్రమక్రమో
ద్ధతి దితిసూనుసేనల మదం బఱి నల్గడఁ దూలఁ దోలె ఘో
రతిమిరపుంజభంజనకరప్రకరుం డగుభానుకై వడిన్. 49
- క. తెరలినబలములఁ గని యుద్ధరవృత్తిఁ బ్రహస్తుఁ డతనితోఁ దలపడియెం
గరి కేసరి హరిణము పులి, నురగము గరుడిఁ దలపడ్డయొ ప్పమరంగన్. 50
- క. తాకి ముసలమున వ్రేసిన, వీక నొడిసిపట్టి యతఁడు • వెను దిగిచిన నా
రోకలి తనచే వచ్చిన, నాకగొనక దాన నసుర • నడిచెం గడకన్. 51
- ఉ. ఆటున మూర్ఛవోయినఁ బ్రహస్తుఁ గనుంగొని యింకఁ దాకినం
గీటడఁగించు నర్జునుఁడు • గేవలుఁడే యని భీతచిత్తు లై
మేటిమగల్ సలం బెడలి • మేమెయి మార్కొన లేక పాటినం
గాటుకకొండవోలె దశకంఠుఁ డెదిర్చె మహీమహేంద్రునిన్. 52
- ఉ. వీరగుణాభిరాము లగుఁవింశతిబాహుసహస్ర బాహు లా
తారకకార్తికేయులవిధంబున నాబలనిర్బరేశ్వరా
కారత నమ్మరాచ్యుతుల • కై వడిఁ బెద్దయుఁ బ్రొద్దు మేమెయిం
బోరిరి చూచుభేచరులు • భూరిబలంబుఁ జలంబు మెచ్చగన్. 53

- క. లావణీ వివిధాయుధముల, భూవిభుఁడుం దాను నట్లు ♦ పోరి యలసి వీ
రావేశ మడర జయకాం, యౌవశుఁ డై రావణుండు ♦ గడుఁ దమకమునన్. 54
- మ. మది శంకింపక ముట్టి విక్రమరసోన్మాదంబునన్ భూవిభున్
గద వ్రేయంగ సతండు పైపడి భుజాగర్వంబునం బట్టె నా
రదుఁ డార్వం బరికాఁడు నిర్భయతఁ జేరం జూచినం బట్టును
న్నదశుండాలములీల దిక్కలితనామశ్రావణున్ రావణున్. 55
- క. పట్టి యిరువదికరంబులు, గట్టిగ వీఁపుపయి మోపుగాఁ బెట్టి తగన్
బెట్టు మెడ పట్టుకొనితుది, ముట్టినమగఁటిమి నభంబు ♦ ముట్టంగ నార్చెన్.
ఆ. నృపవరేణ్యుఁ డెట్లు ♦ రిపుఁ బట్టు వఱిచి కం, చుకిగణంబు నల్లఁ ♦ జూచి యొకనిఁ
బిలిచి యోరి వీనిఁ ♦ బెడకేలితోన తెమ్మని సముద్ధతముగ ♦ నప్పగించి. 57
- క. తరుణీజనము వినోదపుఁ, బరివారము మున్నునడవఁ ♦ బనిచి పిఱుం దై
పురమున కరుగ నిజప్రభు, పరిభవముం జూచి దైత్యభటకోటి వడిన్. 58
- క. నిలునిలు విడువిడు మంచును, బలువిడిఁ గూడుకొని పిఱుఁదఁ ♦ బఱతెంచిన న
మ్ముల నోడు సేసి యందఱ, నిలిపె విజయలక్ష్మీసాంపు ♦ నెలకొన నెలమిన్. 59
- క. తనకొలఁది యెఱుంగక యీ, దనుజుఁడు వనితావినోదతత్పరు నన్నుం
జెనసె నని యుగ్గడించుచు, ననిమిషరిపుమీఁదఁ బొరిఁ గటాక్షం బెలయన్.
తే. ఎదురువచ్చినమంత్రుల ♦ కెగ్గు లెన్ని, చూపి చెప్పుచు నివ్వధికోపమునకు
నుపశమంబెట్లు సేయుదున్మోక్షాయనుచుఁ, బురికిఁజనిమందిరాంగణభూమినిలిచి.
- క. పాంపిరివోయెడుతనయను, కంపాతిశయమునఁ బంక్తికంధరు నెట్లుం
జంపం జాలక రోషము, వెఱపునఁ గారాగృహమునఁ ♦ బెట్టంగఁ బనిచెన్. 62
- క. మనుజపతి యివ్వధంబునఁ, దనచెఱయింటికిని మ్రుచ్చుఁ ♦ దప్పున నొప్పిం
చినయట్టుల మదిని సరకు, గొనక మఱచి యున్నయెడను ♦ గొనిదినములకున్.

— పులస్త్యుఁడు కార్తవీర్యుని వేడుకొని రావణునిచేతి విడిపించుట. —

- మ. దనుజేంద్రుండు సహస్రబాహువిభుచేతం బడ్డపా టంతయున్
విని మాహిష్మతికిం బులస్త్యుఁడు గడున్ ♦ వేగంబ యేతెంచి య
జ్ఞనపాలుం గనినన్ యథోచితముగా ♦ సత్కారముల్ సేసి వ
చ్చినకార్యం బెఱిగింపుఁ డన్న సతఁ డౌచిత్యంబు మై నిట్లనున్. 64
- చ. అలవి యెఱుంగ నేరక దశాస్యుఁడు లోకముతోడివానిఁ గాఁ
దలఁచి జితాఖిలాధ్యుఁడఁ గదా యని నచ్చి కడంగి వచ్చి సు
కలియకుఁ జొచ్చె వానిఁ బలుకం బని లే దటు లుండె నింతలం
తలుపను లెల్ల నీకు భుజదర్పముగాఁ గొన నేర్పు సాలునే. 65
- క. ఆక్రమసంచిత మగుభూ,చక్రం బుదయాస్తశైలసహితంబుగ ని
ర్వక్రపరిపాలనస్థితీ, జక్రము చెల్లించుపూజ్యసామ్రాజ్యమునన్. 66

- క. తుదిముట్టి యున్న నీ కొకఁ, డెదురే యది గాక పగఱఁ దే పడఁగినఁ ద
ప్పు దలంప నిదియ కడు నొ, ప్పిద మగు నినుబోఁటిన్మపులఁ పెంపున కరయన్.
- చ. నలినజాఁ డైనబ్రహ్మకునుఁ ద నాలవవాఁడు దశాననుండు ని
ర్మలగుణలోల వీఁడు మనుమం డని చెప్పఁగ నాకు నీ గ్గుగుం
బలుకులు వేయు నేటికిఁ గృపాపరతాస్తుతి దక్క వీని మం
దల విడు నాకుఁగా నృపతిధర్మవిచక్షణ పుణ్యవీక్షణా. 68
- చ. అనవుడు నట్ల చేయుదు మహాత్మ భవద్విపులాంతరంగమో
దన మగుదానిఁ జేయఁ గనిఁ దన్మండ నైతి దశాస్య వేగ తో
డ్కొని చనుఁ డన్న నానృపతికుంజరుమంజుమృదూక్తిఁ జిత్తరం
జన మగుడున్ మొగం బలరసంయమి దీవన లిచ్చి మెచ్చుచున్. 69
- తే. దనుజవల్లభు విడిపించుకొని పులస్త్యుఁడరుగ లజ్జావనతుఁ డగునతఁడు నతని
ననుపఁబోయిన సానునయంబుగాఁగ, బుద్ధి దగఁ జెప్పిలంకకుఁబుచ్చిచనియె.

— రావణుఁడు వాలిచే భంగపడి యతనితో మైత్రి చేయుట. —

- ఉ. రావణుఁ డిద్విధంబునఁ బరాజయ మందియు లంకలోనికిం
బోవుడు నంతయున్ మఱచిఁ దూవలయంబునఁ దొంటియట్ల నా
నావిధదుశ్చరిత్రము లొనర్చుచుఁ గ్రుమ్మరి యొక్కనాఁడు వి
ద్రావితశత్రుభూరుహచరప్రభు వాలి నెదుర్చువేడుకన్. 71
- శా. కిష్కింధానగరంబు పై నరిగి సుగ్రీవాదు లెల్ల రణా
విష్కారోద్యమతీవ్ర లైనఁ గని తద్విక్రాంతి మానంగ మ
స్తిష్కంబున్ రుధిరంబు మాంసమును ధాత్రిం గూల్చ నుంకించియున్
దుష్కర్తం బగు వాలిలేమి నని చేతోవృత్తి నూహించుచున్. 72
- క. పడుచుంబైదలు పన్నినఁ, గడపి చనక చిటుతతోడిఁ దయ్యమునకు నేఁ
గడఁగుట తగ దని యాయని, విడిచి దశాననుఁడు వారుఁ దిన నిట్లనియెన్.
- క. మీలోనఁ గూడుకొని రాఁ, డాలం బాలంబు నేసిఁ దది యెట్లొకొ తాఁ
జాల నని చెప్పఁ గా క, వ్వాలికి డాఁగినను బోవవచ్చునె నాచేన్. 74
- చ. అనవుడు సూర్యసూనుఁడు దశాననుఁ గన్గొని నీవు నన్ను మె
చ్చనికత మేమిటం గొలఁదిఁ సాలనె వాలిని గూర్చి వచ్చితే
యనికిఁ గడంగినన్ బిరుదుఁ లైనమగల్ గని వీరు గారు నా
కనియు నెటుంగ కిట్లు భయఁ మంది తిసి వెడమాట లేటికిన్. 75
- శా. నా కి యెంతయు నీడఁ బోయితి జగన్తాన్యండు నా నొప్పునా
నాకేశప్రియనందనుం జెనసి మానప్రాణముల్ గావఁగా
నీకుం దీరునె యిప్పు దక్షిణపుమున్నీటం గృతస్నానుఁ డై
యేకాంతంబున నుండుఁ బొమ్మనినఁ బోయెం బుష్పకారూఢుఁ డై. 76

మ. దనుజేంద్రుండు మరుద్గతిం జని సముద్రస్నానసంజాతశు
ద్ధి నితాంతామలచి త్తనిశ్చలసమాధివ్యంజితానందమీ
లనసంభావితలోచనుం గపికులశ్లాఘాత్తు నవ్వానవిం
గను తన్మూర్తినివృత్తవిక్రమకళాకౌతూహలస్ఫూర్తి యై.

77

❧ వారి రావణునిఁ జంకలా నిటికించుకొని నాలుగుసముద్రములను ముంచుట. ❧

- క. ఎదురెదురను ముదలింపఁగ, మదిఁ గొంకి పిఱిందివలన • మందగతిం జే
రెద నేమఱి యున్నెడఁ బ,ట్టెద ననువగఁ బుష్పకంబు • డిగి వచ్చుతఱిన్. 78
- క. రావణునుద్యోగమునకు, దైవము ప్రతికూల మైనఁ • దత్త్వనిదిధ్యా
సావేశవిరామం బై, యావనచరవిభుండు గన్నులర విరియంగన్. 79
- క. కడకంటిచూడ్కి దశముఖుఁ, బొడగని సంభ్రమములేమిఁ • బొంచి నతనిఁ దా
బెడమఱి చూచుట యుడిగి మ,గుడ నేత్రము లల్ల మాసికొని చిత్తమునన్.
- క. వంచన నను నియ్యెడ ని, ర్జించుతలంపునను నసురసేరెడు నే భం
జించెదఁ బాపాత్ముల నొ, ప్పించుట ధర్మంబ యనుచుఁ • బిటుఁ దారయుచున్.
- క. ఉన్నయెడన్ మునివ్రేళులఁ, దిన్ననినడ నసురపతి పదిలుఁ డై చేరం
గొన్నియడుగు లరిగి యడరి, యన్నగచరనాథుపై రయంబునఁ బడియెన్. 82
- క. వెనుకకు మొనసి కరంబునఁ, బెనఁచి తిగిచి నిఖిలలోకభీకరుఁ డగున
ద్దనుజేంద్రు ననాయాసం, బునఁ జంకిట నిటికి యింద్రపుత్రుఁ డచలుఁ డై. 83
- చ. ఎటుఁగనియట్ల యున్న నసురేశ్వరుఁ డప్పుడు గాలుఁజేయు లా
వఱి రభసంబునం గుదుప • నక్కడ నిక్కడ నూడఁ జూచి మై
గిటుపఁగ నవ్వి శక్తి యెఱిఁగించుట నెమ్మదిఁ గోరి వానిమై
సుఱసుఱ స్రుక్క నొక్కె బలసూదనసూనుండు ప్రక్కదాపునన్. 84
- చ. చదియఁగ నొత్తి యెత్తికొని • శాతనఖంబులఁ గ్రూరదంష్ట్రులన్
వదనములన్ శరీరమును • వారక వ్రచ్చుచు మేనిగాలిఁ దో
యదములు దూలఁ బశ్చిమదిగంబుధికిం జనియెన్ రయంబునం
జదల భుజంగమగ్రహణచారుసుపర్ణవిలాసభాసి యై. 85
- చ. చని దనుజేశ్వరుండు దనఁచంకన యుండఁగఁ దజ్జలంబులన్
మునిఁగి శమంబుమై నియమముల్ దగఁ దీర్చి క్రమంబుతో నుద
గ్వననిధిఁ బ్రాకృయోధిఁ గపివల్లభుఁ డట్టుల చేసి యశ్రమం
బున నిజపట్టణోపవసఁభూమికిఁ దెచ్చి సుఖోపవిష్టుఁ డై. 86

❧ వారిచే భంగపడి రావణుఁ డతనితో మైత్రిచేయుట. ❧

శా.కోపం బాఱినఁ జంక వాపి ధరణిం • గూర్చుండఁగాఁ బెట్టి ని
ష్కాపోల్లాసకటాక్ష మల్ల నొలయం • బ్రాధస్తితజ్యోత్స్న ల

- జ్ఞాపూరావృతతన్తుఖాబ్జములపై • సాంద్రంబుగాఁ జూపి ని
ర్వాసా రామరసుందరీప్రకరగర్భస్రావణున్ రావణున్. 87
- క. కనుఁగొని యచ్చట నప్పుడ, కనినట్టులు సంభ్రమించి • గారవమున న
వ్వనచరవీరశిఖామణి, దనుజపతికి నిట్టు లనియెఁ • దదభిముఖుం డై. 88
- క. ఎందుండి రాక యిక్కడి, కెందులకుం బోక యిచట • నేకార్యము నే
యం దలఁచి నిలిచి తప్పని, విందము నీ వింటికడకు • విచ్చేయు తగన్. 89
- క. అనవుడు వెలవెలఁబాటువ, దనములు వెడ వాంచియె త్తి • దశముఖుఁడు గపీం
ద్రునిమోము దీనదృష్టిం, గనుఁగొని గద్గదిక నెలుఁగు • గడలుకొనంగన్. 90
- మ. తగు నీ కే మని పల్కినన్ విను ఘజాదర్పంబునన్ మాటు లే
క గిరీశున్ గిరితోన యె త్తి సురలోకస్వామి జంభారి గా
సిగ బంధించి జగత్త్రయంబును బనుల్ • నేయన్ విజృంభించి గ
ర్వగరిష్ఠుం డగునన్ను నిద్దెసకుఁ దేరం జాలుటన్ వాసవీ. 91
- చ. అనవుడుఁ గౌఁగిలించి దనుఁజాధిపతిం దగ గారవించి తో
కొని పురి కేగి త త్తదనుఁకూలచరిత్రములన్ సఖిత్వరీ
తి నడపి తాను దమ్ముఁడు నతిప్రియభాషలచేఁ బ్రసన్నుఁ జే
సిన నతఁ డాకపీంద్రవరుఁడెల్లికిఁ బల్లవితాంతరంగుఁ డై. 92
- ఆ. వివిధ కేలిఁ దగిలి • వేడుకఁ గతిపయ, దినములందు నిలిచి • దివ్య మగుటఁ
దోన వచ్చియున్న • మానితనిజవిమా, నమునఁ బ్రీతిఁ దనపురమున కరిగె. 93
- క. లీల నటు లసురవల్లభుఁ, గేలీపాత్రంబుఁ జేసి • క్రీడించినయ
వ్వాలి భవదస్త్రమున కర, సాలియుఁ జాలమి నుతింపఁ • జాలదె యెందున్. 94
- క. అని మునిపతి యివ్విధమున, దనుజపతిం జెప్ప రామధరణీపతి తి
న్ననినవ్వు మెఱయ నాతని, వినితిమి యింక నొకటి వినఁగ • వేడుక యనుచున్. 95
- క. ఏమియొకో న న్నడిగెడు, నీమానవనాథుఁ డంచు • నెద నూహింపం
గా మునిజనవల్లభుతో, రామనృపతి కౌతుకస్ఫురణ ని ట్లనియెన్. 96

— హనుమంతునిజననాదివృత్తాంతము. —

- క. కొంత యెటుంగుదుఁ బవనజు, వింత దీవిజరాజతనయుఁ • విక్రమము హనూ
మంతునకు వాలికిం గల, యంతర మేకొలఁదియొకొ చ • రాచర వేదీ 97
- ఆ. అనిన నాంజనేయు • నతులబలము విన, వేడ్క నేనె నితఁడు • విస్తరించి
కలతెఱంగు నెప్పువలయు నా కని ముని, యిట్టు లనియెఁ • బ్రీతియెసక మెసఁగ.
- శా. వాలిం గీలియు వాయుపుత్రు సరియే • వాఁ డాత్త శక్తిజ్ఞుఁ డై
యీలోకంబులు గెల్తు నే ననిన మా • తెందుం గలండే మహీ
పాలాగ్రేసర వానివర్తనముఁ జెప్పం జిట్ట లావిక్రమ
శ్రీలోలున్ భవదీయసన్నిధిఁ బ్రశంసింపం దగుం జెప్పెదన్. 99

- చ సురగిరిసానుదేశమున • సుస్థిరసంపద నుల్లసిల్లుకే
సరి యనువానిభార్య గుణశాలిని యంజన నాఁగ నొప్పునుం
దరి యనిలప్రసాదమున • ధర్మవిధి మహనీయమూర్తివి
స్ఫురితుఁ గుమారుఁ గాంచె బరిఘార్జ తపోమహిమాభి రామ యై. 100
- ఉ. ఆతనిరక్షణంబున నహర్నిశముం దగ సావధాన యై
యేతరుపండు లొప్పు నవి • యేటి వనంబునఁ దెచ్చి యిచ్చుచుం
బ్రీతిఁ జరించుచున్నెడఁ గఱిప్రవరార్భకుఁ డొక్కనాఁడు ప్ర
ద్యోతనబింబముం బొడుచుచుండగఁ జూచి సముత్సుకాత్తుఁ డై. 101
- చ ఫల మనుబుద్ధిఁ బుచ్చికొనఁ • బాతె నభంబున వాయుదేవుఁడు
సలిలకణార్ద్రతం గిరణజాలమువేడిమి దాఁక కుండ నే
వలనను దాన యై పొదివి • వచ్చెఁ దనూభవు నాఁడె పర్వ మై
జలరుహమిత్రుఁ బట్ట రభసంబున రాహును జేరె నత్తతీన్. 102
- క. ఆనైంహికేయుఁ డర్క, గ్రాసాదరవృత్తి వచ్చు • కపిఁ గనుఁగొని సం
త్రాసభరితమానసుఁ డై, వాసవుకడ కేగి ఖిన్నవదనుం డగుచున్. 103
- క. రవిశశిబింబగ్రహణో, త్వవ మెల్లను నాకు మున్నొసఁగి యెప్పుడుఁ జె
ల్ల విడిచి యుండుదు నేఁ డొకఁ, డవార్యవిక్రముఁడు వచ్చె • నర్కునిఁ బట్టన్.
- మహా. అనినం గోపించి యింద్రుం • డఖిలభువనమఁ ర్యాద లయ్యైవిధిం ద
ప్పనిభంగిం బొప్పుతో నేర్పడ నడవఁగ నా • పంపు గానీక యెవ్వం
డినబింబగ్రాహి యై యయ్యెడకు ముదముమై • నేగుదెంచెం దదంగం
బనఘా మద్వజ్రధారాహతిఁ బొడిపొడి నేయంగ నే వత్తు నంచున్. 105
- మ. అనికేం బూని కరింద్రు నెక్కి చనుజంభా రాతికి ముందటం
జని తద్బాహుపరాక్రమంబున మహాత్సాహంబుతో సింహికా
తనయుం డాకపిబాలువై నడరి యుద్యద్విక్రముం డైనయా
తనియాటోపము నోర్వఁజాలక విభీతస్వాంతుఁ డై పాతీనన్. 106
- తే. ఎగచికొనిపోయి కపి దివిజేంద్రుదంతి, వెనుకసొర నంటఁ దఱిమినఁ మనములోన
మెచ్చియును దనచేసినమేరతప్పు, నని తలంచుచు మృదురోషుఁడై యతండు.
- క. భాసుర మగువజ్రంబున, వ్రేసిన హనుదేశ మర్ధవిదళిత మైనం
గేసరితనూభవుఁడు మూ, ర్ఘసంగతుఁ డై ధరిత్రిఁ • జాఁగం బడియెన్. 108
- క. తనవచ్చినపని దీతిన, ననిమిషపతి నాకమునకు • నరిగెఁ దనయునిం
గనుఁగొని వేదనఁ బొంది ప, వనుఁ డప్పుడ యుడిపెఁ దనదుఃవర్తన మెందున్.
- ఆ. జగములందు వాయుసంచార ముడిగిన, సకలజీవలోకసంకటంబు
పుట్టుటయు విరించి • పురుహితాతపరుణాది, సురులు బలసి కొలువనరుగుదెంచి,

- క. మాత్సర్యము ప్రాణంబు చి, కిత్సిత మగునొక్కొ వీనికిఁ వ్రణ మనుచున్
వాత్సల్యంబునఁ బుత్రకు, నుత్సంగమునఁదుఁ దాల్చియున్న సమీరున్. 111
- క. కనుఁగొని కరుణాపూరిత, మనస్కుండై యక్కటకటఁమారుతుఁడు సుతా
ననసక్తలోచనుం డై, మనవచ్చుటఁ గానఁ డనుచు • మక్కువతోడన్. 112
- శా. చేరంబోవుటయున్ సమీరుఁడు సురఃజ్యేష్ఠున్ నిరీక్షించి దు
ర్వారాంతగపరితాప మేది తనయున్ • పక్షిగతుంగాసమా
చారప్రాధత నెత్తికొం చెదురుగా • సద్భక్తిమై నేగి లో
కారాధ్యం బగుతత్పదాంబుజయుగం • బర్పించె నానమ్రతన్. 113
- క. వనజాసనుండు ఫాలంబునఁ గే లిరవొంద నెత్తి • పొదివి భుజము నా
తనిమస్తకంబు వక్షంబునఁ జేర్చి కృపాతిరేకఁమున గాఢముగన్. 114
- క. పశ్చిమదిశచందంబున, నిశ్చేష్ఠుం డయినబాలునిం జూచుడు వాఁ
డాశ్చర్యంబుగ నపుడ పు, నశ్చైతన్యాగమంబునం దెప్పిటిలెన్. 115
- క. దర్శనమాత్రన శోకవి, మర్మక్షమచిత్తుఁ డయ్యె • మారుతి బాహు
స్పర్శమునఁ బ్రబలదురితని, కర్కుడు వ్రణనిర్వికారుఁ • గా నొనరించెన్. 116
- చ. తనయుఁడు సేదదేతిన ముదంబునఁ గొంగిటఁ జేర్చి యంబుజా
సనునకు మ్రొక్కఁ బంచి వికసద్వదనుం డయి వాయుదేవుఁ డెం
దు నిఖిలదేవకోటి పరితోషవిధాయక మైనయాత్మవ
ర్తన మొనరంగఁ జేసె నమరప్రభుచిత్తము పల్లవింపఁగన్. 117
- చ. కమలభవుండు దేవతలఁ • గన్గొని మారుతిఁ జూపి దేవకా
ర్యమునకుఁ గా జనించె నితఁ • డద్భుతవిక్రమశాలి రామనా
మమున వెలింగి లాఘవసమాజవిభూషణ మైనకేలిజ
న్తమున దశాస్యుదుర్త్తదము • మాన్చునెడం బనిసేయు శార్ఙ్గికిన్. 118
- క. కావున మీరిందలు సం, భావించి వరంబు లొసఁగి • పవనునకుఁ బ్రమో
దావేశము లోకహితముఁ,గా వీనిఁ గృతార్థుఁ జేయఁగాఁ దగు ననినన్. 119
- ఆ. వాసవుండు తనదుఃవత్స్థలంబునఁ, గ్రాలు సురభికుసుమమాలమ్ము
గపికుమారుఁచారుఁకంఠభాగంబున, నాదరార్ద్రహృదయుఁ • డగుచుఁ బెట్టె 120
- క. హనువున మత్కులిశము దాఁ, కినచో పెలుకవడి వీనికిం దొడ వగుచి
ట్టునికికిఁ దగ హనుమంతుం, డనుపే రిచ్చితిఁ బ్రసిద్ధ • మై పెం పొనరన్. 121
- క. కులిశము మొద లగునాయుధ, ముల నేమిట వీనియంగములు నిర్దళితం
బులు గాకయుండ నొసఁగితి, నలఘువరం బనియె దృక్పహస్రం బలరన్. 122
- నీ. వారి నెయ్యెడల నీ • వానరోత్తమున కాపద పుట్ట నీనని • యుదధిపతియు
నగ్ని నెన్నఁడును నీ • యగచరాగ్రణికిఁ గిడొందంగనీనని • హుతపహుండు

- భూతగణంబులఁజేత నీహరిసత్తమునకు నెగ్గానర నీ • నని శివుండుఁ
గాలదండమున నీ • కపిముఖ్యునకుఁ జింత వంత కా నీనని • యంతకుండు
తే. వరము లిచ్చిరి తక్కఁటిఁసురలు నిజమహానుభావానురూపంబు • లైనపదవు
లొసఁగి రిమ్మాడ్కి మారుతి • నసదృశప్రభావుఁ గావించి పద్మసంభవుఁడుప్రీతి.
చ. అనిలుని వీడుకొల్పి దివిజావలితోడ వియత్పథంబునం
జనియె నతండుఁ బుత్రుఁ గొని • సంతస మందుచు నేగుదెంచి యం
జనకుఁ దదీయబాహుబలఁశౌర్యములున్ వరలాభముం గ్రమం
బున నెఱిగించి పోయెఁ గపిఁపుంగవుఁడున్ శిశుకేలిలోలుఁ డై. 124
- క. మునిజనులయాశ్రమములకుఁ, జని చని యాగోపకరణఁచయ మెల్లను దు
ర్వినయమున గాసి చేయుచు, నునికి కలిగి వా రమాదహంకారములన్. 125
- క. తనశక్తియు వరలాభం, బున వచ్చినవెంపు నుల్లఁమునఁ దలఁపక యి
వ్వనచరుఁడు నిజబలం బెఱుఁ, గనిగజజాతియునుబోలెఁ • గావుత మనినన్. 126
- తే. బుద్ధిమంతుఁడు గావునఁవృద్ధతాప,సోక్తులకు స్రుక్కి దౌర్జన్య • ముడిగి మెలఁగె
నితఁడు తనలా వెఱుంగనికతన మఱియు,వీరులనఁ గొంద టిమ్మహిఁవినఁగఁబడిరి.
- క. ఇనునరదముముందట వెను, వెనుకకు వెసఁ జనుచు శబ్దవిద్యాధ్యయనం
బొనరించె నాతఁ డొజ్జగ,హనుమంతుం బోల నలవి • యగునె యొరులకున్.
- తే. జనకుఁ డగుఋక్షరజసుండు • సచ్చుటయును, వాలిఁ బట్టంబుగట్టినఁవానితమ్ముఁ
డైనసుగ్రీవుఁడ త్తఱియకావరాజ్య,భరముఁదగఁదాల్చియుండియిప్పవనతనయు.
- క. చెలిఁ జేసి కొని ముదంబునఁ, గలసి మెలఁగుచుండి పిదపఁ • గౌశికసుతుతోఁ
గలుపించి ఋశ్యమూక,స్థలి కాతఁడు వోవఁ దోన • చనియె నితండున్. 130
- క. తనలా వెఱుంగనికతమున, నినసుతునకు వశ్యుఁ డయ్యు • నేడైఱ సంక్రం
దననందనుభుజబలమ, ర్దనమునకుఁ గడంగఁ డయ్యె • రఘువంశనిధి. 131
- చ. అనవుడు సమృదంబు దొలఁకాడఁగ నిక్కము నట్ల కాక య
వ్వననిధి దాఁటి లంకయును • వానివనంబును గాసి చేసి నం
దనుఁ డెగఁ జూచి వచ్చినవిధం బది యల్పులచేతఁ దీరునే
జనఁచికో గాంతుమే యసమసాహసుఁ డీతఁడు లేక తక్కినన్. 132
- అన్నియొలజ్జావనతుం డగు, హనుమంతుఁ గటాక్షవీక్షణాదరముదితా
క్షత్తునిఁ జేసి దాశరథి యమ్మునిజనముం జూచి కేలు • మొగుచుచు భక్తిన్. 133

— అగస్త్యాదిఋషులు రామని వీడ్కొని చనుట. —

- క. మసలితిరి విచిత్రకథా, రసవృత్తిం దడ వెఱుంగ • రాక యనుష్ఠా
నసమయ మయ్యె నభోమ, ధ్యసమీపంబునకుఁ దరణియరదము వచ్చెన్. 134
- మ. విజయంచేయుండు నావుడున్ మునులు పృథ్వీనాథ యూహింప వి
శ్వజనీనుం డగునిన్నుఁ జూపు సదనుష్ఠానంబు గాదే భవ

ద్విజయశ్రీ దమకోర్కి గా సుకృతముల్ • వే భంగులం జేయునీ
ద్విజకోటిం బరికించికొ మ్మని కృతార్థభూతచేతస్కు లై. 135

క. క్రందుకొనంగ నొక్కుమ్మడి, నందలు దశవదనదమను • నాశీర్వాదా
నందితుఁ జేసి యమందా, నందముఁ బొందుచుఁ దపోఁపములకుఁ జనినన్. 136

క. తగ నెల్లవారిఁ బొమ్మని, జగతీపతి యచటు వాసి • సమయసముచితం
బుగ నయ్యెయెడలకుఁ జని, పగలిటివ ర్తనము ప్రాజ్యోపదవిన్ సలిపెన్. 137

తే. రాత్రియగుటయుఁ గార్యతూర్వత్రయాది, వివిధగోష్ఠీవినోదముల్ • వేడ్కనడపి
యతిమనోహరవాసగేహమున కేగి, నిరతిశయమోదమున సుఖనిద్రఁ జేసి. 138

చ. రవియుదయంబుకంటె మును • రాజశిఖామణి మేలు కాంచె దా
నవకులమర్దనాంక సునినాదము లైనసురంగగీతముల్
వివిధగతిప్రవర్తన నవీనము లై సొగయింప మాగధ
ప్రవరులు పాడుమంజుమృదుభంగికివీనులు దొల్ల మేల్కనన్. 139

ఆ. అపుడు సముచితంబు • లగుకరణీయంబు, లాచరించి రఘుకులాధినాథుఁ
డభిమతప్రసాదానాభిరామాకృతి, యై మహావిభూతి • నతిశయిల్లి. 140

చ. కొలువున కేగుదెంచి నృపకోటియు మంత్రి కదంబకంబు దై
త్యులుఁ గపులుం గవీంద్రులు నియోగులు వందిజనంబు లిష్టభృ
త్యులు మొదలైనవారలు నిజోచితభంగి సుఖోపవిష్టు లై
బలసి ముదంబునం గొలువఁ • బ్రస్తవనీయసముజ్జ్వలస్థితిన్. 141

తే. చామర గ్రాహిణీకరచారుకటక, రశ్మిరాజినీరాజనరంజితుండు
భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నపరివృతుండు, నగుచు సామ్రాజ్యలక్ష్మీసాం • పగ్గలింప. 142

నీ. పౌరజానపదాభిభాషణంబులు దగ నయ్యె తెఱంగుల • నాదరించు
నుత్తమహాయదంతి • సత్తమరథరత్నములు సూచి సవరణ • లలవరించు
యోధవీరప్రకారోక్తినిరూఢన ముద్ధతి కెడఁదలో • నుల్లసిల్లు
నిఖిలవిద్యాగమనిపుణవిద్యజ్ఞన సంభావనంబుల • సంతసిల్లు

క. ననుదినంబు నిట్టు • లభిమతబహువిధ, సముచితప్రవర్తనము లొనర్చు
చతివిభూతినుండి • కతిపయదినములు, వోవుటయును రామభూవిభు. 143

— పట్టాభిషేకమునకు వచ్చినజనకరాజు మొదలగువారిని రాముఁడు వీడుకొలుపుట. ౭

మ. జనకాదిక్షీతిసాలలోకములకున్ • సంభావనాపూర్వకా
ర్చన లర్థిం దగ నిచ్చి వీడ్కొలిపి మార్గక్షేమసంవాహనం
బొనరింపం దనతమ్ములం బనిచినం • బ్రోద్దామసేనాసహ
స్రనమద్యామిభరస్ఫుటానమితశేషస్కంధు లై పోయినన్. 144

క. వనచరనిశాచరులమ, న్నన నిచ్చలుఁ గ్రొత్త గాఁగ • నరపతి పారిం
గొనియాడు చుండఁ గతిపయ, దినములకుం దమ్ము లరుగు • దెంచిరి మగుడన్,

- ఉ. అచ్చట రాజు లిచ్చినయఃనర్హమణిప్రకరం బుపాయనం
బిచ్చిన వేలువేట ధరఃణీశుఁడు వారల నాదరించి మీ
తెచ్చినవస్తుతోటి గణుఁతింపఁ గృతార్థతఁ బొందె డెంద మే
నిచ్చెద వీరి కంచు నసుఁరేంద్రహరీంద్రులఁ జూచి వేడుకన్. 146
- ఆ. పురుషరత్నములనఁ జూచుట యుచిత మీ, రత్నములకు నని ధరావిభుండు
వారి కప్పు డొసఁగెఁ గారవ మేర్పడ, జాత్యరుచిరరత్నఁ జాలకంబు. 147
- క. వనచరులకు నసురులకుం, గనకాంబరభూషణములుఁ గణనకు మిగులం
దనుఁ జేరఁ బిలిచి యిచ్చుచు, జననాథుఁడు వేలువేటఁ సంభావించెన్. 148
- ఆ. ఇవిధమున వారిఁ కెల్ల సంప్రీతి యొ, నర్చి రామధరణీనాథుఁ డర్క
తనయుతోడి నిట్టుఁ లనియొ బ్రసాదవి, కాసలలితవదనఁకమలుఁ డగుచు. 149
- క. నీపురి కేగుము హరిసే, నాపరిపాలనము సేయుఁ నయదక్షుఁడ వై
నాపిలిచినయప్పుడ సే, వాపరతంత్రత వహింపఁవలయుం జొమ్మి. 150
- క. అంగదుఁ బాటింపుము త, క్కుంగలయీసుభటతోటిఁ గొనియాడుము వీ
రిం గైకొంటిమిగాదె య, భంగుల యెప్పాట నరిదిఁ పనులకు నైనన్. 151
- మ. అని సుగ్రీవునిఁ బ్రీతి వీడ్కొలిపి దైత్యాధీశ్వరుం జూచి యి
ట్లను లంకాపురి కేగు ధర్మమహితఁ న్యాయంబు లోకంబు కీ
ర్తనసేయఁ భవదీయరాజ్యము చిరఁస్థాయిత్యముం బొందఁగా
మను నీబంధుల నీగి తేజమున సమ్మానింపు మెక్కాలమున్. 152
- క. అని కారుణ్యజ్యోత్స్నా, జనకం బగుతనదువదనశశిమండల మా
తనినెమ్మనమ్మ సమ్మద, వనధిం బొంగింప నసురవరు వీడ్కొలిపెన్. 153
- క. హనుమంతుఁ జూచి మత్కి, ర్తనములు భువనముల నెంతఁ దాఁక నడచు నీ
పును నంతకాలమును ని, త్తనువు విడువకుండు మనుచుఁ దయ చిగురొత్తన్. 154
- క. హిమధరణీధరతటసం, గమచారుమరున్నదీప్రకారసుభగతం
గమనీయంబుగఁ దద్వక్షుమునం దొకహార మిడి యసదృశప్రీతిన్. 155
- ఆ. తిగిచి కౌగిలించిఁ జూచుచు, యగచరసత్తము, సద్గుణములఁ దగిలిఁ సంస్తుతించి
రఘువంశుఁ డాదరం బెలరారంగ, వికచవదనుఁ డగుచుఁ వీడుకొలిపి. 156
- మొ. బాయఁ జాల కందలు, వెనుబడుట యెఱింగి ధరణీవిభుఁ డొందొరునె
చ్చనము మలుగు చుండఁగ ని, వ్వనటకుఁ బనియేమి యనినఁ వా రతిభక్తిన్. 157
- క. ధరఁ జూచి మ్రొక్కి తమతమ, పురములకుం జనిరి రామభూపాలుండు
భరతాద్యనుజసమేతము, పరిపాలనచేసె రాజ్యభారంబుఁ దగన్. 158

— ఆ శ్వా సాం త ము. —

చ. శరదభిరామచంద్రరుచిఁజాలసఖత్వసముల్లసత్వయ
శ్వరనిధిగర్వచర్వణవిశారదమేదురకీర్తిపూరభా

సురలహరీకదంబపరిః చుంబితపూర్వమహీభృదస్తభూ
ధరమలయాభిధానగిరిః దైవతపర్వతమేఖలుం డిలన్.

159

క. ఫలితామరతరుశాఖా, తులితభుజం డఖిలదిగ్విధూమస్తసము
జ్వలదీధితిశాసనమణి, కులదీపకరాయగండః గోపాలుః డిలన్.

160

మాలిని. చిరవితరణలీలాశీలుః డుత్సాహవిద్యా
పరిణతదృఢసంగాభంగుః డక్షిణపుణ్యో
త్కరపరిచయశిల్పాకల్పుః డాభోగశుంభ
ద్ధరణివలయరక్షోదతుః డబ్జాతుః డుర్విన్.

161

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

అష్టమాశ్వాసము.

పతిగౌరీపతివా

జీపతిలీలాచతుర్థానిజవర్తనుఁ డి

ష్టాపూర్తనిరతమతి కరు

ణాపూర్ణుఁడు మనుమసిద్ధినిరవరుఁ డెలమిన్.

1

క. అంత నొకనాఁడు నృపుఁ డ, త్యంతమహిమఁ బెద్దకొలుపునం దున్నయెడన్
విం తయినకొన్నివచనము, లెంతయు మధురములు గాఁగ నిట్లనెఁ జదలన్. 2

— ఓ కుబేరపుష్పకము రామునియొద్దకు వచ్చుట. —

ఆ. ఏను బుష్పకంబు • మానవాధీశ్వర, నీవు పరమధర్మ • నిపుణబుద్ధి
నపుడు నన్నుఁ గిన్న • రాధిపుపాలికిఁ, బోయి యతనిపంపు • నేయు మనుడు. 3

మ. భవదాజ్ఞం జని యాధనేశుఁ గని నీపం వెప్పుడుం దొంటియ
ట్ల విధేయాత్మతఁ జేయ నన్నుఁ బనిచెన్ • లావణ్యవారాశి దా
నవవిధ్యంసనుఁ డాశ్రితాపదుదయోన్మాదక్రియాశాలి రా
ఘవచూడామణి రామదేవుఁడు గృహకల్పాత్మఁ డై నావుడున్. 4

శా. ఆతం డచ్చెరువాటు సంతసము వక్త్రాబ్జంబునం దోపఁగా
నాతో నిట్లని పల్కె రామధరణీనాథుండు లోకత్రయం
బాతంకం బెద నుజ్జగింప సుర లత్యానందముం బొంద దు
ర్జాతుం బంక్తిముఖున్ వధించి కొనియెన్ • సర్వంబు లంకాపురిన్. 5

క. నీవును నం దొకసరకా, భూవల్లభునకు వినోదమునకును బాత్రం
బై వలసినచోటులకుం, బోవలఁతివి నిన్ను నిందుఁ • బుత్తేఁ దగునే. 6

చ. అదియునుగాక లోకముల • నన్నిటిఁ గావఁ దలంచి దుష్టదు
ర్మదఖరదండమండనపరాయణు లై చనునట్టివారి కి
ట్టిది దగుఁ గాక పూని యొకటిం గడతేర్పఁ గడంగలేక యె
ల్లిదు లగువారి కేటికి సలీలవిహారము వేడ్కనేయఁగన్. 7

ఉ. కావున నెల్లభంగులను • గ్రమ్మఱఁ జయ్యనఁ బోయి రామధా
త్మీవిభునొద్ద నిల్వము మఱియహితం బిది యేను బంపఁగాఁ

- బోవుట నెగ్గు లే దతఁడు • పొచ్చెము సేయక సమ్మతించి సం
భావన సేయు నన్న జనఃపాలక సమ్మద మంది వచ్చితిన్. 8
- క. పనిగొనుము నన్నుఁ గైకొని, యసునప్పలుకులకు మానఃవాధీశుఁడు సం
జనితబహుమానుఁ డై యి, ట్లనియెం బుష్పకవిమానఃమానందింపన్. 9
- క. ఏవలన నుండి యైనను, నావలసినయపుడ గ్రక్కుఁనం జనుదేరం
గావలయుఁ దలఁచునంతకు, నీవల నెట్లట్ల తిరుగు • నిఖిలజగములన్. 10
- క. సిద్ధులగమనంబులకు వి,రుద్ధముగాఁ జనకు మానఃరోషంబులు స
ద్బుద్ధులకుఁ దగమి యెఱిఁగి జ,గద్ధిత మతి సంచరింపు • గౌరవ మొప్పన్. 11
- తే. అని మహీపతి ముక్తాయఃతాక్షతములు, గంధపుష్పంబులును గొనిఁగౌరవమున
మన్ననకుఁ దగుదివ్యవిఃమానమునకు, నర్చనము లిచ్చి వీడ్కొల్పఁనదియుఁ బ్రీతి.
- క. తన కిష్ట మైనయెడకుం, జనినయనంతరమ రాజఃసత్తముతో ని
ట్లనియె భరతుండు పరిజను, లనుమోదరసానుభావిఃతాంబుధిఁ దేలన్. 13

భరతుఁడు రామునిఁ బొగడుట. ౧౨

- ఉ. చోద్యముగా నమానుషవఃచోరచనల్ విలసిల్లె నెంతయున్
హృద్యము గాఁగ నామయవిఃహీనత నొప్పెఁ దపగిప్రకర్షముల్
మాద్యదరాతిసంచరణఃమార్గము లెల్లను మానె నెందు సా
వద్యులు లేరు బాలమృతిఃవాదము లేదు ధరిత్రి నెయ్యెడన్. 14
- చ. కొడుకులఁ గాంచి రంగన లఁకుంతితసిద్ధులఁ బొందెఁ గర్తముల్
గుడువఁగఁ గట్ట నెల్లజనఃకోటికి నేమిఁ గొఱంత లేద యి
ప్పుడు భవదీయరాజ్యమున • భూవరకుంజర సౌఖ్య మంది యి
ప్పుడమికి నిన్ను శాశ్వతవిఃభుండుగఁ గోరెద రెల్లవారలున్. 15
- క. అనవుడుఁ దమ్మునిపలుకులు, విని మది ముదమంది మోము • వికసిల్లఁగ నా
తనిఁ బ్రీతి వొందువీక్షణ, మున సీతావల్లభుఁడు ప్రఃమోదితుఁ జేసెన్. 16
- ఆ. పుష్పకప్రసంగఃమునఁ దనుఁ గొనియాడు, భరతు నివ్వధమున • భరితపరమ
హర్షుఁ జేసి సమయ • మగుడు నాస్థానమం, డపము వాసి చనియెఁనృపవరుండు.

శ్రీ రామునివిరోధవిహారము. ౧౩

- ఉ. నిచ్చులు నిత్తెఱంగున నఁనింద్యచరిత్రుఁ డనేకభంగులన్
వచ్చినవిన్నపంబు లనిఁవారణమై విని నిశ్చయంబుగా
నిచ్చుసదుత్తరంబులకు • నెల్లజనంబులు సంతసిల్ల రా
లచ్చి నహీనసద్గుణకఃలాపములం దగిలించె దక్షుఁ డై. 18
- చ. ప్రజ ననురాగ మండఁ బరిఃపాలనసేయు నరేశ్వరుండు చో
ర్విజితవిరోధి యై తుదిని • వేడ్కమెయిన్ విహరించు నెందు నా

- ర్యజనులు మెచ్చుగా నరసి యాదిమునీంద్రనిబద్ధనీతివా
 క్యజనితకౌతుకుం డగుచు నమ్మనుజేంద్రుడు సమ్మదంబునన్. 19
- క. రమణీయస్థలముల హృదయము లైనపదార్థములఁ బ్రయాసహితవిహారము సలుపు నుచితపరివా, రము నాగరికంబునను సరసమధురముగాన్. 20
- ఉ. వేడుక నెత్త మాడుచుఁ బ్రవీణతమై గరువంపుఁ బన్నిదం
 బాడుచుఁ జూచి యొండొరులయంగకముల్ మది మెచ్చి యుల్లసం
 బాడునెపంబు వెట్టి కొనియాడుచుఁ బువ్వులవ్రేటు లాడుచుం
 జేడియయున్ విభుండు విలసిల్లిరి పొచ్చెము లేనిమచ్చికన్. 21
- సీ. కలఁపంబు లభినవఁగంధంబులుగఁ గూర్చి తనువల్లిఁ గలయంగఁదాన యలఁదుఁ
 బువ్వులు బహువిధంబుగఁ గట్టి ముడి కొకభంగిగా నెత్తులు వట్టియిచ్చు
 హారముల్ వెఱయ నొయ్యారంబుగా గ్రుచ్చి యందంబు వింతగానలవరించు
 మృగమదపంకంబు మృదువుగా సారించి తిలకంబు వెట్టి నెచ్చెలికిఁ జూపు
 ఆ. జనకరాజతనయఁవనము దలిర్పంగ, వివిధనిపుణలీలవెలయ నిట్లు
 చతురముగ నొనర్చు సౌభాగ్యసా రాభి, రామమూర్తియగుచు రామవిభుండు.
 మ. ప్రణయక్రోధముఁ దాన యొక్కమెయి సంపాదించుఁ బాదాంబుజ
 ప్రణతిం గ్రమ్మఱ దీర్చు నేర్చి ధరణీపాలుండు సాకూతభో
 వణముల్ వీనుల నించు మన్తధకళాస్వాతంత్ర్య మానంకపూ
 రణనూర్గంబునఁ జెల్ల నిచ్చు రమణీరాగాభిపూర్ణేందుఁ డై. 23

— సీతారాము లుద్యానవనమున విహరించుట. —

- చ. ఉపవనదేశ కేలిజనితోత్సుకతాభరితాంతరంగుఁ డై
 నృపుండు సఖిసమేతధరణీతనయాసహితంబు గాయకా
 దిపరిజనంబుతోఁ జని తదీయసమీరుండు దన్నుఁ గానరా
 కఁగిది వీచినం గొలుపు గైకొని యిం పెద నాదరించుచున్. 24
- క. చొత్తెంచిన వనపాలిక, మత్తమధుఃములకుఁ దప్పిమధుభరితం బై
 క్రొత్తావి గ్రమ్మనరవిరి, గుత్తి విభున కిచ్చె వినయకుంచితతను వై. 25
- చ. జనపతి యందఁగా వెఱచుచాడ్పున జానకిఁ జూపి కానుకల్
 గొనఁ దగువార లుండ మనకుం జనునే యని చేయి వాయఁ బె
 ట్టిన వనపాలికాకరపుటికలితస్తబకంబు వుచ్చె మె
 ల్పున సతి లేతనవ్వునఁ గపాలతలంబులఁ గాంతి వింతగాన్. 26
- క. తరుపోతలతాకృత్రిమ, సరిదంబుజషండకేలిశైలముల మనో
 హరము లగునెడలఁ గ్రీడా, పరతంత్రాత్మ లయి లలితభంగి జతురతన్, 27
- చ. అరవిరు లెవ్వ రెక్కుడుగ నారసి మేలుగ నేటి కొయఁగా
 వెరవరు లెవ్వ రొక్కొక్కడువేగమ నెజ్జకుఁ జాలఁ గందున

భారయనియట్ల కెంజిగురుఁ • బ్రో వొడఁ గూర్తురు మాత మంచు న
న్నరపతియుం దలోదరియు • సర్వవచోరచనార్ద్రచిత్తు లై. 28

చ. అలరులఁ గోయుచున్ మధుకఁరావళిఁ బోపుచుఁ గీరపోతకం
బులపలువాటుమాటలకుఁ • బొంచుచు నంచలఁ బట్టఁ దారుచున్
లలితమయూరన ర్తనవిఁలాసముఁ జూచుచు బోటిపిండుతోఁ
గలయుచుఁ బాయుచున్ బహులఁకౌతుకవృత్తి రమించి రెల్లెడన్. 29

సీ. తీఁగెయుయ్యెల లెక్కి • తూఁగియాడుచుఁగూడి పాడెడుమత్తాళి • బాలికలను
బలుకులతోడన • యలవడఁ దొడఁగియు నేరనికీరకుఁమారికలను
నింపారులేదూఁడుఁలేటి పిల్లలకుఁ బెట్టుచు నున్నహంసకుఁటుంబినులను
ఫలరస మొండొంటి • కెలమిఁ జంచుల నించు తఱిఁ జొక్కుకోకిలఁదంపతులను
తే. జూచిచూచియొండొరులకుఁజూపిచూపి, చెలులకెఱిగించికొనియాడిఁచెప్పి చెప్పి
చిత్తహారివిహారసంసేవఁ దగిలి, యుల్లసిల్లిరి వనితయు • వల్లభుండు. 30

ఉ. అల్లవె లెస్సపువ్వు లని • యందనిగుత్తులదిక్కు సూపి తా
నల్లన చేరి నేను నెగఁయ న్నిను నెత్తెదఁ గోయు మంచు భూ
వల్లభుఁ డాదటం బొదివి • హామవిలోచన నెత్తెఁ దత్తనూ
వల్లికతోన మైఁ బులకఁవర్గము కాముఁడు నారు వోయఁగన్. 31

చ. నవకపుమావిమోకలఁ బెఁసంగినతీవలు వేడ్కఁ బెంపఁ బ
ల్లవములసెజ్జ లుల్లముల • లజ్జ లడంపఁగఁ దేఱితండముల్
దివుటల ముంపఁగా సమదఁలీల మనోజవి నోదసక్తు లై
యవసరసేవ మెచ్చి మలఁయానిలు సౌరభధన్యుఁ జేయుచున్. 32

ఆ. ఇవ్విధమునఁ బతియు • నెలనాఁగయును వివి, ధప్రకారలీలఁ • దగిలియుండఁ
జెలులుఁ గేలివనము • గలయంగఁజొచ్చినె, మ్మనములందుఁగోర్కిఁకొనలునిగుడ.

చ. అలరులు గోయుచోట మధుఁపావళిమ్రోతకు ముగ్ధ లుల్కినం
గలకల నవ్వుచుం దొలుతఁ • కైకొని మవ్వపుఁదీఁగె లాగి పు
వ్వు లొరులు గోయ నింకఁ దలఁపుం డని యొప్పుగ జంకె సేయుచున్
లలిఁ దమలోన మత్సరముఁలం దుడికొమ్మలగుత్తు లందుచున్. 34

సీ. మావిలేమోకలఁమవ్వంపుఁదీవలఁ జెన్నొండఁ బెండ్లిండ్లు • సేసి చేసి
పలుదెఱంగుల క్రొవ్విఁకుల నేర్పువాఱించి తొడవులు గావించి • తొడివితొడివి
పతులను బ్రియలఁ గా • భావించి పొదరిండ్ల నిక్కలుగాఁ జేసి • యేగి యేగి
చెట్టుపల్ నెఱయని • చిలుకబోదలఁ బట్టి తెచ్చి బిడ్డలుగఁ జఁన్నిచ్చి యిచ్చి
తే. బొదివి పుప్పొళ్లు సల్లియుఁ • బువ్వుఁ దేని, యలఁ బదంపడి తడిపియనలి వసంత
మాడి యాడి యుద్యానవిహారలీల, సలిపి రంభోరుహాననఁ • లెలమి మిగుల,

- చ. నినుపు లొకర్తు చేతఁ గమఃసీయలతాంతము లున్న నొక్కెడం
గనుఁగొని ముగ్ధ యొక్కతె విఃకాసిని యై నవకంఠుఁడఁగె బా
సినయెలగొమ్మగుత్తి సఃచేరి నయంబునఁ బట్టి కోయఁ జూ
చిన నగి యల్ల నవ్వ నది • సిగ్గువడం గని యార్చి రందఱున్. 36
- మ. కుచముల్ వాఁడెడినీటిమీఁదివిలసత్కోకంబులం గ్రేణి నే
యుచు నుండఁ మెడ యెత్తి పాదయుగళం • బూఁదంగ బాహులతల్
పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడఁ • భావంబు రంజిల్లఁ బా
డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వుఁబోడులు లతాఁదోలాకళాప్రాధులన్. 37
- సీ. చిగురాకు గెంగేలి • చెలిమి యొనర్పంగ మవ్వంపులేబొదల్ • మలఁచిపట్టి
పెఱచేతినఖపంక్తి • గిఱికొని చెన్నొండ నెగయుదీప్తుల విరు • లినుమడింప.
గురులుగన్గవమీఁద • నెరసిన నెమ్మెగ మడ్డ మంకించి చూ • పలవరించి
తనుగెంపు గడ చని • దళములు సడలఁ బువ్వులు గోయ నొల్లకఁతొలఁగ నెత్తి
తే. యడరునెత్తావిపాలివోని • యలరులేతీ, మెలపునలవాటునెడఁదలఁమేకొనంగఁ
బ్రణయసఖులకుఁగన్నులఁపండువగుచుఁజతురముగనోర్తుపుష్పావఁచయముచేసె.
క. చెలిచెక్కుచెమట యొక్కతె, యలరులఁ గొనితుడువరెంటియందలిమెఱుఁగుల్
పాలివోవుట సరి యై యిట్టలముగ నొండొండ రాయుటయు జిగి దఱిఁగెన్.
ఆ. వనజవదన లిట్లు • వనకేలి సలిపి చా, లించి జలవిహారలీలఁ గోరి
జనక రాజతనయ • సముచితముగఁ జేరి, యిష్ట మెఱుకపడఁగ • నిట్టు లనిరి. 40
- ఉ. నీదుకృపాకటాక్ష మనునీరజషండమునందు నిర్భరా
హ్లాదముఁ బొందఁగా వనవిహారపరిభ్రమవృత్తి యెమ్మెయిన్
భేదము సేయ లేకునిఁకిం గమలాకరకేలిమీఁద లే
దాదర మించుకేని నలినాయతలోచన మాకు నిత్తఱిన్. 41
- చ. అనుడు విదేహరాజసుత • యల్లన నవ్వ దొలంకుదృష్టులం
గనుఁగొనియెన్ సముల్లసితఃపుర్తజలాంకురజాలకంబుచె
న్నున విలసత్సుధాకణమఁనోహర మైనశళాంకబింబమో
యనఁ జెలువొందు రామవిభుఁనానన ముల్లము పల్లవింపఁగన్. 42
- క. చెలులచతురోక్తిరచనకు, నలినాయతనేత్ర నెవ్వఁనము విలసిల్లం
గొలన విహారము సలుపం, దలఁచినఁ బతి కౌతుకంబు • దనమది గదురన్. 43

— ౨౨ సీతారాములజలవిహారపర్వనము. —

- క. అనుచరుల నడిగి యడిగియుఁ, బనిగొండ్రే వలయునెడలఁ • బ్రభువులుపొద లెం
డని కమలవనము తెరువునఁ, గొనిపోవఁగ జానకియు సఖులుఁ జని రెలమిన్.
చ. చెలు వగునాననాబ్జముల • చేరువఁ గుంతలభృంగమాలికల్
మేలఁగ వలీతరంగములఁమీఁద ఘనస్తనచక్రయుగ్మకం

బులు విలసిల్లఁ గూడుకొని • పొల్తులు పద్మినిపొంత వింతసొం
పొలయఁగ వేడ్కమై నరిగి • రొండాకపద్మిని బోలి లీలతోన్.

45

తే. అందఱకుమున్న సలిలవిహారమునకుఁ, గడఁగియొక్కర్తుగ్గ క్కునఁ దొడవులూడ్చి
నెలఁతుకల మొత్తమనుపచ్చ విలుతుననుఁగు, టంపపొదిలోని బరిగోల యట్టులుండె.

౪. పొలయుసమీరణంబు నినుఁపుందనువుం దగ నింపు నెమ్మనం

బుల నొకయింపుఁ బెంప రతిబోటులు విభ్రమ మొప్ప వీఁగుఁజ

న్నులపయిఁ గే లమర్చుచుఁ దనూలత లించుక గొంకఁ గుంతలం

బులు మెల పొందఁగాఁ జెవులఁపొందునఁ జేర్చుచుఁ గూడి వేడుకల్.

47

౧. మగుడఁబడి కరళు లక్కడ, నిగుడఁగఁ దనుపారుకొలని • నీరు పులకముల్
నెగయించుచుఁ దొలుసోకున, సొగయింపఁగూడి యాడఁజొచ్చిరి సుదతుల్.

౨. నునుఁగాంతి దొలఁకెడుఁఘనకుచయుగళంబు లదరంగఁ జిలుకుల • నాడి యాడి
మెఱుఁగులు దూఁగెడు • మృదుకరవల్లిక లల్లాడఁ జల్లుపోరాడి యాడి
జిగితొలం కెసఁగెడు • మొగములునిక్కుచు నడఁగుచుండఁగ నీఁదులాడియాడి
మిం చెల్లదిక్కులు • ముంచి చెల్లెడుమేను లలసి క్రాలఁగ నోలలాడియాడి

తే. యోలి నిలుచుచుఁగరళులఁ దేలి చనుచు, మునిగిపోవుచు నోర్తోర్తుఁముంచిపట్టి
లోఁతునకునొయ్యఁ దిగుచుచునీతలేని, యచట మిన్నక యీదుచునాడిరర్థి.

౩. ప్రియమునఁ దూఁగి యాడు భ్రమరీతతిసోకునఁ జక్రవాకికా
చయమున మందహాసికలఁసందడి ముం జెలువొందుకంటె న
న్నియు నెడగాఁ దొలంగినను • నీరజషండము పొల్పె విన్నగా
క యువతు లాటమై జెలఁగుక్రందున నొందినక్రొత్తసొంపునన్.

50

౪. తరఁగలతూలుచందమునఁ • దమ్ములకమ్మనితావి హాంసికా
విరుతములకొ సమీరణము • వీచునయంబున నీరియింపునం
జిరతరసౌఖ్యసంపదలు • నేకుఱఁ గైకొని తారతార య
త్తరుణులయింద్రియంబులు ముదంబునఁ జొక్కుచు నుండె నత్తఱిన్.

51

౫. తుమ్మెదపిండు మెండుకొని • త్రొక్కిన తేకులసందుసందులం
గ్రమ్మి చల త్తరంగశిఖరంబులఁ దూలెడుతమ్మిపుప్పొడు
ల్లోమ్ముడు లూడి క్రమ్మపొదిలోపల నొక్కొకచోటఁ గెంపుచం
దమ్మునఁ జెన్ను చేసె వనితల్ గమలాకర కేళి సల్పఁగన్.

52

౬. కలయ నెల్లెడ నాడుక్రందునఁ బడి నీరి మీఁదదాఁపెడుగండుమీలతోడ
మక్కువఁ దేకువ • దక్కిలోఁ దవిలి యాడెడుచక్రవాకుల • గెడలతోడఁ
దిరుగుడుపడి తూఁగుతరఁగలు దాకి యల్లాడెడునంభోరుహములతోడఁ
వనజంబు లొల్లక • వచ్చి యూర్పులతావి యన్నునఁ జొక్కెడు • నఖులతోడఁ

తే. గ్రాలుకన్నులు వలచన్నుఁ ♦ గవలుఁ దెలివి
మొగములుఁ గురులు బంధురముగను బెరసి
చూడఁ దడఁబాటుగా జలఁక్రీడ సలిపె
నెలఱి మనముల నెలకొనఁ ♦ జెలువపిండు. 53

క. చేయిచ్చి యబల నధిపతి, తోయజషండంబు సొరగఁ ♦ దోకొని చనఁ జే
దోయి పులకించెఁ గనుఁగవ, దో యలరుచు బెరసెఁ గోర్కితో నెదగూడెన్. 54

క. పొలఁతుక లోతని చొరఁగా, నలుకుచుఁ బిఱిది కడుగు లిడ ♦ నప్పటిదృగ్గీ
పులక్రందు సెందుసందడి, పొలపంబును నధిపునుల్లమున కిం పొసఁగెన్. 55

క. కొలను సనఁ జొచ్చి యిది లోతల యిది యని క్షుప్తఁగ ♦ నరిగి విభుండు
త్పలదళలోచనఁ దోకొని, మెలపున మగుడఁ జని లీలఁమెయి నాడునెడన్. 56

సీ. కరయంత్ర ధారలఁ ♦ గప్పక పొరిఁ బాటి విభుమీఁదఁజూడ్కులుఁవెల్లిగొలుపు
లీల నంబుజముఁ గెంఁగేలఁ దెమల్పక ధరణీరమణుపాణితలము వట్టుఁ
దను పారునీటిపైఁ ♦ దను విడి నలిఁ గ్రీడ సలుపక రాగరసమునఁ దేలు
గొలఁకున నాడునాఁరులపజ్జఁ బోవక శృంగారచేష్టలఁ ♦ జెంది క్రాలు

తే సలిల కేలికి నొలసియు ♦ నొలయ కీట్లు, ప్రాణవల్లభుమీఁదికిఁ ♦ బ్రాకి వేడ్క
నలమియలమిమైఁ బెనఁగొనఁతనియండ, నిలిచివిహరించుచుండెన్ న్నలినవదన. 57

చ. కలయఁ జరించుతేఱిపొదిఁ ♦ గైకొనఁ డాధవళాయతాక్షి వే
నలిపయిఁ జూడ్కినిల్పు నలిసంబులఁ జేకొనఁ డాలతాంగిచూ
డ్కులు మదిమెచ్చు హంసీకలఁకోమలనాదము లాలకింపఁ డా
వెలఁదిమృదూక్తినిస్వనము ♦ వీనుల నించు విభుండు వేడుకన్. 58

తే. చెలువచివురుఁ గెంఁగేలఁగాఁశ్చీరజలము, నతివసగుమోముననుజందఁనాంబువులును
నెలఁతవేసలిఁ గస్తూరినీరు నయ్యె, నయ్యెడలకాంతిఁ బతికరయంత్రవారి. 59

క. తడిసి మెఱుఁగుఁబొగ రెక్కిన, పడఁతుకలలితాంగయప్తి ♦ పదనికి రాఁ బుల్
గడిగినమరుభద్రలతిక, వడుపున మోహనవిలాసఁవైభవ మొందెన్. 60

చ. వెఱఁదికి మోవికెంపు నెఱివేసలికప్పును దంతపంక్తినుం
దెలుపును బేర్చి యొప్పెసఁగె ♦ నీళులపొందున నట్ల యెవ్వరిం
గలసిన వారివారిదెసఁ ♦ గల్గుగుణం బనుకూలవృత్తి ని
ర్మలమధురస్వభావులు సమగ్రవిలాసము వొందఁ జేయరే. 61

సీ. నెత్తిపుప్పొడి ♦ నెఱిసీర నిడుపుగాఁ బాపట సిందూరభంగిఁ బోయుఁ
జెందొవతేకు మాఁయ్యందంబుగాఁ దీర్చి కమనీయముగఁ దిలకంబు వెట్టు
నిందీవరములఁబహిర్దళములు డుల్చి కర్ణావతంసముల్ ♦ గా నొనర్చు
గుముదనాశము వుచ్చి ♦ కొని పేరుగా గిల్లి హారంబువడుపున ♦ నలవరించు

- తే. గమలదళము మృణాళకాండమునఁ జేర్చి, యాలవట్టంబు గావించి, లీల మెఱయ
విసరు నల్లన రామభూవిభుఁడు జనక, రాజనందనమన మనురాగ మొంద. 62
- చ తమతమయంత నెచ్చలులుఁ ♦ దారును నెప్పటియట్ల యాటఁ జి
త్తము దనివోక వారిగెడఁ ♦ దామరసాక్షియు రామదేవుఁడు
సముచితలీల మై వివిధఁ చారువిహారము లర్థి సల్పి రం
గము లభి గామరేఖ నవఁ కాంతివిలాసముఁ బొంది క్రాలఁగన్. 63
- ఆ. ఇట్లు కమలషండ ♦ మిక్కడక్కడ వడ, నభిమతప్రకారఁ హరిలీలఁ
గేలిసలిపి వేడ్కఁ ♦ జాలించి వెడలిరి, విభుఁడు జానకియును ♦ వెలఁదిపిండు. 64
- క. జలసిక్తము లగునంగక, ములచెలు వొండొరులభావముల నత్యార్ద్రం
బులు నేయఁ బతియు నాతియు, నిలిచి పాలించి రపుడు కమలి నీతటభూమిన్.
- క. కలిరుగతిఁ గాంతి మేనుల, జలకణములు గోరకముల ♦ చందంబునఁ జె
న్నలవలుపఁ గొలనివెలి నిం, తులు నిలిచిరి తీరలతలతోఁ దడఁబడుచున్. 66

— సీతారాముల లీలావిహారవర్ణనము. —

౪. వలయు తెఱంగునక విభుఁడు ♦ వస్త్రవిలేపనమాల్యభూషణం
బులు దగఁ దాల్చి వందిజనముల్ చతురంబుగ సంస్తుతింప వా
రల నభివాంఛితార్థముల ♦ రంజితచిత్తులఁ జేసె నెమ్మనం
బలర నలంకరించిరి వయస్యులు సీతయు రేఖవంతగాన్. 67
౫. లలితకమనీయమహిమల, నెలనాఁగయు సఖులుఁ గలసి ♦ యేతేరఁగ ముం
గల నడచి కంచుకులునుం, దలతల మనఁ బతియుఁ జతురతరముగ నడచెన్.
౬. ఇమ్మెయి నిష్టవినోదము, లమ్ముదితయుఁ దాను రఘుకులాధీశుఁడు చి
త్తములఁ జిగురొత్తఁగ నిత్యమ్మును సలిపె ననురాగతత్పరవృత్తిన్. 69
౭. కర్పూరధూపాదిగంధసంవాసితాభ్యంతరరమణీయహర్త్యములను
వర్ణచిత్రితపటవర్ణనిర్మితతిరస్కరిణీమనోహరాగారములను
గోకిలకలహంసకులమృదుమంజులారవరమృదనవలతాభవనములను
గృతకమయూరలాజితనిజాంగణచిత్తరంజితలీలాద్రికుంజములను
౮. బహువిధాభిరామవిహారణస్థలములఁ, దత్తదంతరంగవృత్తితోడ
మనుజవిభుఁడు ప్రియకుమది ముద మెలరార, లోలుఁ డైమనోజకేళి నొలయు.
౯. ప్రమదము మూర్త మైనటులు ♦ రాగము రూపు వహించినట్లు వి
భ్రమ మొడ లేత్తినట్లు రతిరాజవిహారకుతూహలంబు దే
హముఁ దగఁ దాల్చినట్లు హృదయంగమ యై విలసిల్లు చున్నయా
రమణిఁ బ్రమోదరూఢమదరంజితఁ జేయు విభుండు ధీరుఁ డై. 71
౧౦. చూడ్కికి సందడి ♦ సారసీక యెందేనిఁ జూచు చాడ్పున నొప్పు ♦ చూటవిడిచి
తగవుమెసోపాన ♦ మగునునుఁబల్కుల నెక్కినరసముల ♦ నెలమి వడసి

తనదుమైదీవకుఁ ♦ దావలంబుగఁ జేసి పులకలచిత్తంబు ♦ నెల వెటింగి
బెరసినమేవడి ♦ సరులఁగాయువు గని కన్నులచెన్నుననన్నుఁ గాంచి
తే. సొగిసి కౌఁగిట సోలెడు ♦ మగువయంత, రంగ మావిష్ట మైనటు ♦ లంద కలసి
తగులుదగిలించుటయును నిద్దఱకు సరియ, కాఁగ నధిపతి లలితాంగిఁగవనె నర్థి.

చ. ఎడఁ బొలివోనివేడుకల ♦ యే ద్దైటసొంపున నంతకంత కె
క్కు డగుమదంబుపేర్చి రతిఁకోర్కులు గొమ్ములు వోవ నప్పుడ
ప్పుడ నలిఁ జేరినట్టులు విభుండును వారిజపత్ర నేత్రయుం
గడపల లేనికేలితమఁకంబున నుల్లము లుల్లసిల్లఁగాన్.

73

సీ. ఎలమి నొండొరులకుఁ ♦ దలయంపులుగఁజేయు బాహులతలు జన్తఁఫలము లొండ
నలి నొండొరులమీఁదఁబొలుపారుకనుదోయిసుఖములఁ జొబ్బినఁచూఱ లాడఁ
గాయ్యున నొండొంటిఁ ♦ గదిసినతనువులు పులకాంకురంబులఁ ♦ బ్రోది గాఁగ
నిచ్చమై నొండొంటిఁ ♦ జొచ్చినచునములు నినుపారునింపుల ♦ నెలకొనంగఁ
ఆ. గడఁక లొండొరువులఁగడవఁ గేలీచతు, రతలు వెలయఁ జూడ్కుఁలతిశయిల్ల
సుఖముసొంపు నొక్కఁసూటిన నడవంగ, సతియుఁ బతియుఁ గ్రీడఁసల్పి రర్థి. 74

ఉ. లేనినెపంబు వెట్టి మదఁలీలకు నాఁక యొనర్చి మానముం
బూనినయట్లు సౌ రెదకుఁ ♦ బుక్కిటిబంటిగఁ జేసి యల్కవే
పో నొకకారణంబుపయిఁ ♦ బూని వెసం బయిపాటు మున్నుగాఁ
దేనియ లుట్టఁ దేలు జగఁతీపతి కుగ్గలి రాముఁ డింతికిన్.

75

సీ. అదరులు గదిరిన ♦ నటిముఱి వర్తిల్లు చెయువులక్రందునఁ ♦ జిక్కువడుచు
నేర్పులు గడఁగిన ♦ నిరతంబు లై చెల్లు కామతంత్రంబులఁ ♦ గళుకు లగుచుఁ
గోర్కు లేచినఁ ద్రిప్పిఁకొనునింద్రియంబుల యక్కఱ దీర్పంగ ♦ నడరఁ బడుచు
మెచ్చులు వచ్చిన ♦ మిగుల నానందించు మనములతలపోత ♦ కనువుగొనుచుఁ
తే. దనివి వొందిన నల్లన ♦ తలఁపు మగుడ, వేడుకలయెడఁ గొసరుల ♦ వింతతమక
ములకు మొదలైనఁబొదలుచుఁ నెలఁతుకయును, మనుజపతియునొనర్చిరిమదనకేలి.

క. ఒండొరువులమదనకళా, పాండిత్యము మెచ్చమియు నెఱపం బిడ నెపమై
యొండొరులకు నానంద మ, ఖండము గావించురతము ♦ గైకొండ్రు తగన్. 77

సీ. తూలెడునునుగురుల్ ♦ దోతెంచుఘర్తాంబువులఁ దోఁగి నుదుటివైఁమలఁగుచుండ
లలిసొంపుపెంపునఁ ♦ బొలయక కనుదోయి నానుచు నెడనెడఁమ్రానుపడఁగఁ
గుచములనడుమఁ దూఁగుచు నున్న హారము లల్లన చనుమొనఁలందుఁ గ్రాల
బెడఁ గొంద నల్లాడు ♦ తొడవులమెఱుఁగులువెడలకయచ్చోటఁగడలుకొనఁగఁ
తే. గేలికడఁక దోడ్తోనడఁగించి యవయ, వములుసడలంగఁజేయుచుఁవచ్చుచొక్కు
లేతదమిఁ గ్రొత్తచెన్నొందుఁలేమచంద, మధిపుడెందమానందఁమయంబుసేసె,

- క. మఱిపు ముసుఁగువడ వేడ్కలు, దెఱపులుగొని నిగుడ రెండుఁ దెఱఁగులచేతం
బొటివోవునెమ్మనంబుల, నెఱి నిరువురు నలవరింప • నేరరు రతులన్. 79
- సీ. మానవనాథుఁ డుఁగ్గలిఁ గొగిలించుచో సడలుకేల్చిగియించు • కడఁక లేమి
యతివ భూధవునధఁరామృతం బానుచో దొప్పవాఁతెఱ యంటుఁతొట్టుపాటు
నృపతి లేమను గేలి • నిపుణత నొరయుచో వెడఁగులై చెయ్యులుఁవీడుపాటు
వామాక్షి మేదిసీవల్లభుఁ గొసరుచోఁ గొదలు పల్కుల క్రియఁఁకూడ కునికి
తే.యొండొరులచిత్తములనాఁటిఁయొలయుచున్న, జొక్కులెక్కుడు సేయంగఁసోలమడరి
యిరువురును సౌఖ్యరసములఁ • గరువు గట్టి, పోసిచేసినరూపుల • పోల్కు లైరి.
- క. భూపాలుఁ డిట్లు మోదం, బే పారఁగ మోహములకు • నెల్ల నివాసం
బై పాలించెను రాజ్య, శ్రీవెం పభిరామముగ నశేషధరిత్రిన్. 81

— సీతాదేవి గర్భము దాల్చుట. —

- ఉ. అత్తల కెల్ల భూరివినఁయంబునఁ బంపు దగంగఁ జేయుచుం
జిత్త మెలర్ప నాథుపనిసేయుచు బాంధవతుష్టి సేయుచున్
విత్తములన్ మహీసురుల • వేమఱుఁ దృపులఁ జేయుచున్ మహా
దాత్తగుణాలి నొప్పె వసుఁధాసుత నిత్యశుభంబు పెంపునన్. 82
- క. సమ్మదమున భూచక్రము, తొమ్మిదివే లేడు లేలి • తుది రాముఁడు దా
నెమ్మనమున నినకులము ధ్రు, వమ్ముగ సత్సుతులఁ బడయఁవలె నని తలఁచెన్.
- క. తొమ్మనూటిమీఁదఁ • తొంబదితొమ్మిది; వర్షములకు నంత • వసుధపట్టి
యతిధివిప్రదేవఁపితృతర్పణంబుల, గర్భమహిమఁ దాల్చెఁ • గౌతుకమున 84
- క. అంత నొకనాఁడు లీలం, గాంతారత్నంబు నాథు • కడ మెలఁగఁగ నే
కాంతంబునఁ గనుఁగొని య, త్యంతమనోమోద మడర • నతఁ డిట్లనియెన్.
- సీ. చంద్రికపైఁ బర్వఁచారువల్లికవోలె వెలఁది నీయంగంబు • వెలుకఁ బాతె
హేమకుంభములపై • నింద్రనీలములట్లు కాంత నీచను మొనల్ • గప్పు మిగిలె
వెడవాడులీలారఁవిందయుగ్మముమాడ్కి సుదతి నీకనుఁగవఁసోల మందెఁ
బెన్నిధిఁ గాంచినఁవేదచందంబునఁ జొలఁతుక నీకౌను • పొదలుకొనియె
- క. లలన నీదుచెయ్యులలసంబు లయ్యె ల,తాంగి నీదుమందఁయానలీల
జడను దాల్చె గర్భ • సంపదకలిమి నీ, యందుఁ దేటపడియె • నిందువదన. 86
- ఉ. మొగ్గల మైనకోర్కి దుదిఁముట్టఁగ నుత్సవలీలఁ జూడ నా
కగ్గము గాఁగ వంశము సుఁథాంశుఁడు గల్గినరాత్రివోలె నీ
విగ్గురుగర్భసంపద వఁహించియుఁ జెప్ప వదేమి నావుడున్
సిగ్గును లేతనవ్వుఁ గడిసెం గమలాననముద్దుమోమునన్. 87

— రాముఁడు కోరిక యడుగఁగా సీత గంగాతీరజనములకుఁ బోఁగోరుట. —

- ప. తనమదిలజ్జ వాపి వసుఁధాపతి మేవడి యైనమాటపొ

దునఁ దగఁ జేరి కోరికలు • దోఁచుతెఱుంగం దలంచి య
ల్లన యడుగంగ సమ్మదవిలాసమునేఁజ్జెఱ నెమ్మొగంబు నూ
తనరుచి నొప్పఁగా వికచఃతామరసానన వేడ్క ని ట్లనున్.

88

శా.సింగంబుల్ మునిబాలకుల్ దిరుగుచోఁ • జెయ్యేది మో మియ్య సా
రంగంబుల్ దిరుగం దపోధనసతుల్ • రాజీవముల్ గోయుటల్
రంగద్వీచులఁ బద్మముల్ మెఱయ ధర్మప్రీతి మో జూచుచున్
గంగాతీరముకానలోనఁ దిరుగంఁగాఁ గౌతుకం బయ్యెడిన్.

89

ఆ. అనిన రఘువరేణ్యుఁ • డమ్మాటలకు నియ్యకొని లతాంగి నీవు • గోరినట్ల
చేయు తెంతపెద్దశ్రీఘ్రుంబ యచటికిఁ, బుచ్చువాడ ననుచు • నిచ్చమెఱసి. 90
క. ఆసతికడ సరసంబుగఁ, బాసి నడిమికొలువునకు నృపాలుఁడు సనినన్
దాసి నిరంతరమును నే,వాసౌఖ్యముఁ బొందఁ బడయుఁవారలు ప్రీతిన్. 91

— ౨౨ రాముఁడు నర్తనచివులవలన లోకాపవాదము నెఱుంగుట. —

క. పొడసూపి యుచితముగ నలు, గడ నల్లన చేరి కొలువఁగాఁ దగుమాటల్
వొడమినసమయంబునఁ బతి, పడుచుంటెదలను బోవఁ • బనిచి నయమునన్.

తే. పుల్ల రాజీవదళములఁ • బొల్లనేయు, వెడఁదకన్నుల నునుఁగాంతి • వెల్లిగొనఁగ
నర్తనచివుల మొగములుఁనగుచుఁ జూచి,వారిలో భద్రుఁ డనియెడుఁవానితోడ.

శా.పౌరశ్రేణియు భూజనంబు నను సంభావించి కీర్తించునో
నేరం దున్నదుఁ డంచు లాఘవముగా • నిందించునో దీని నీ
వేరూపంబున వింటి విన్న తెఱు గొక్కిం తేనిఁ బోనీక వి
స్తారం బొప్పఁగఁ జెప్పు మన్న నతఁ డుద్యత్ప్రీతిమై ని ట్లనున్.

94

మ. జనకుం డానతియీఁ దపంబునకు నిష్ఠం గానకుం జన్న పెం
పును దుగ్గిఖం బొకయింత లేక లవణాంభోధిం గళామాత్రఁ గ
ట్టినసామర్థ్యము దేవబృందమునకున్ • డెందంబువై రా యనం
జనునాపంక్తిముఖున్ వధించినమహోత్సాహంబుఁ గీర్తింపఁగన్.

95

క. కలయంగ నెల్ల యెడలం, బలుమాటును విందు ననినఁ • బ్రమదం బెసఁగం
గల దున్నరూప యిది నీ,పలుకులు మాకెక్కె నని నృపాలుఁడు మఱియున్.

తే. తొలుత రాజ్యంబు సేయంగఁ • దొడఁగి మనము
వివిధవర్ణాశ్రమంబుల • వృత్త మరసి
యలవరించుచోఁ గొందఱ • కపిత మగుటఁ
గొన్ని మాటలు వుట్టక • యున్నె యనిన.

97

ఉ. ఈయనుమాన మేటికి నశ్వర మీపరిపాలనక్రియో
పాయము ధర్మనిష్ఠయుఁ గృపాగుణమున్ వినయంబు పెంపునున్

స్వాయవిశోధనంబును నియంత్రితసత్యవచోవిలాసముం
బాయక విందు నెందు నరిభంజన సూరిజనానురంజనా.

98

చ. అనవుడు భద్రుఁ జూచి ముదఁమందుచు రామధరాధినాథుఁ డి
ట్లనియె మదీయసంస్తుతులు • నన్నియుఁ జెప్పితి కీడుమాట నె
ప్ప నగునొ కాదొ నాక ననుఁ • బాపము సుట్టక యుండ నేమి గ
ల్గినఁ గలయంతవట్టును నొకిల్బిషమానస చెప్పు మేర్పడన్.

99

క. అనుటయు నతండు వెలవె, ల్ల నగుచు డెందంబు గొందఁలం బందఁగఁ జె
ప్పను జెప్పకుండ నేరక, యనుమానముతోడ నిక్క • డక్కడవడినన్.

100

ఆ. అధిపుఁ డింగితజ్ఞుఁ • డై యితఁ డొప్పని, పలుకు వినఁగఁ జెప్ప • నలికియున్న
వాఁడు గొంకుఁ బాపవలయుఁబొమ్మని తన, యెదఁ దలంచి యతనికిట్టులనియె.

క. లోకులమాటలు నెప్పిన, నా కెగ్గునే ప్రియం బొనర్పు హితుఁడ వై
నీకింత వెఱవ నేటికి, నేకాంతం బయినచోట • నే నడుగంగన్.

102

ఆ. కీడు గాంచి మనల • నాడెడువారల, నోళ్లు లుడుపఁగా మనోముదంబు
నొందుఁ గాన దీనఁనొండెగ్గు లే దని, తటిమి యడుగుటయును • వెఱపుఁ బాసి.

క. ఇతఁ డెటు నెప్పు నొకో నా, మతి గలఁగెడు జనులపనులు • మఱవక యుచిత
స్థితి నడపుదు నని తలఁకెడు, పతి కాతం డెలుఁగు రాలుపడ ని ట్లనియెన్.

104

సీ. ఎల్లలోకంబులు • నెటుఁగ నత్యంతదురాచారుఁ డైనదఁశాననుండు
చెఱఁ బట్టికొనిపోయి • యటిముఱిఁ బెద్దకాలంబేనిఁ గేలివనంబులోన
నునిచిన నున్నయాజనకరాజాత్మజ నెడ నించు కేనియు • నెగ్గు గొనక
దైర్యంబు వాటించుతలఁపు వోవిడిచి మన్తభగోచరుం డయి • మగుడఁ దెచ్చి
ఆ. యనుగలంబు నేసికొని యున్నవాఁ డని, యజ్ఞు లయినజనము • లాడుచుండ
నెల్ల చోట విందు • నింతనిక్కుట మని, పల్కుటయును రఘునృపాలకుండు.

శ. సుఱసుఱ డెందము సూఁడిన, తెలుఁగున నొక్కింత సుక్కి • ధీరుం డగుటం
గొఱతవడ కుండ వినుటకుఁ, బెఱవారల కిట్టు లనియెఁ • బ్రియవదనుం డై.

క. మీరలు నాసత్కిర్తియ, కోరుదు రేప్రాద్దుఁ • గాన గురుదురితపరీ
హారము నేయం దగు నే, నీదూపమ యగుట నిశ్చయింపఁగ వలయున్.

107

చ. అనుడు విషాద మంది విజయాదులు దేవ భవచ్ఛరిత్ర మ
త్యనఘము దీనిఁ జూచి చెడఁనాడఁగ నాలుకయెట్టు లాడు దు
ర్జను లగువారు కొందఱు విచారవిహీనత నిట్లు పల్కఁగా
విని విని వారిమాటలకు • వేసరి యుండుదు మెప్పు నెల్లెడన్.

108

—ॐ లోకాపవాదభీతుఁ డై రాముఁడు తమ్మునితో నాలొచించుట. ॐ—

డి. నావుడు మూర్ఖవచ్చినమనంబునకుఁ ధృతి యూత యిచ్చి సం
భావన వారిఁ బోఁ బనిచి • పార్థివముఖ్యుఁడు దల్లడంబునం

- దావుకొనంగ లేక తనతమ్ముల నప్పుడ పిల్వఁ బంచి నా
నావిధచింత ముట్టికొనినన్ వెగ డందుచు నా ర్థమూర్తి యై. 109
- ఆ. అధికవినయ మెసఁగ • నాభరతాదులు, నగరి కేగుదెంచి • నరవరేణ్యఁ
డేకతంబ వీకు • వీకాడువగలచే, వందుచుండఁ జేర • వచ్చి వచ్చి. 110
- సీ. తారలు లేనిసుధారోచియునుబోలె నొంటి యేలొకొ నృపుఁ • డున్నవాఁడు
చిత్రరూపంబున • చెలువున నేలొకొ పతిమూర్తి నివ్వెఱ • పాటు నొందె
సాపరాధులఁ జూచు • న క్లేలకో రాజు మనమిఁదిచూడ్కులు • మగుడఁ బెట్టె
గౌముది పైఁ బర్వు • కమలంబుచాడ్పున విభుముఖం బేలొకొ • విన్న నయ్యె
తే. ననుచునల్లనిమాటల • నక్కుమారు, లు త్రరములేనియడుగుట • లొండొరువుల
నడుగు చంతంత నిలుచుచు • నగ్రజన్తు, పాలి కేతెంచి భ క్తిమై • బ్రణతు లైరి.
చ. తగఁ బ్రణమిల్లినం దనదుతమ్ముల నందఱఁ జూచి వేడి పై
నెగయుకరంబులం గొని మహిపతి యల్లన యెత్తి బాష్పవా
రి గడలుకొన్న నాఁగుచు శరీరము నేలకు వ్రాల వచ్చినన్
మగుడఁగ నిల్పుచున్ వెగడుమాటలు గుత్తుకలోనఁ బట్టుచున్. 112
- క. ఈరాజ్యసంపదున్నతి, మీ రిచ్చినయదియ నాకుమీర విపత్సం
తారకులును జొట్టంబులు, మీర చెలులు మీర ధనము • మీర తలంపన్.
క. కావున నెయ్యది వుట్టిన, మీవలనన తెగున యగుట • మీ కెఱిగింపం
గావలయు లోకజననిం, దావాదము తెఱఁగు వినుఁడు • తాత్పర్యమునన్. 114
- క. అనుతనమాటకు మున్నీ, మనుజపతికి నింత యేమి • మాడ్కినొకొ నేఁ
డనువగ డొలాందొలిత, మనుస్కు లై యున్నయక్కు • మార్గులు వినఁగాన్.
ఉ. రావణునింట నుండఁగ ధరాసుత నే మరలంగఁ దెచ్చిసం
భావన సేత కష్ట మనిపల్కిరి చూచితె లక్షణా మహా
దేవుఁడు బ్రహ్మయున్ మునులు • దేవగణంబులు మెచ్చ నయ్యెడం
బావకుఁ డిచ్చె నాకు సతిఁ • బాపపుమాటలు వ్రట్టె నియ్యెడన్. 116
- ఉ. వేవురు నేల నేను బృథివీసుతచిత్తము పెం పెఱుంగనే
భూవలయంబు సంచలతఁ • బొందిన వారిధి మేర దప్పినన్
దేవనగంబుపాఁ తగలి • త్రెల్లిన నం దొకకీడు గల్గునే
యావనజాతీ నిట్లు నెడ • నాడిన నక్కట నోరు ప్రవ్వదే. 117

— అది లోకాపవాదమునకై రాముఁడు సీతను విడనాడ నిశ్చయించుట. —

- ఉ. వినను మీకు నొక్కతెఱఁ • గస్థలితంబుగ నేను జెప్పెదన్
దానికే గాదు నాక భువనంబులకున్ నను శుద్ధుఁ జేయుఁ డ
జ్ఞానకి నెల్లభంగుల నిజంబుగ నిప్పు పరిత్యజించినం
గాని యక్తిరి వాయ దటుఁగాదని నోళ్లులు మూయవచ్చునే. 118

- క. జడమతు లయినజనంబుల, వెడమాటలు మాన్ప నిదియ • వేర వెబ్బంగిన్
సడికంటెఁ జావు మే లని, యెడిపలుకు దలంప వలదె • యిలఁ బురుషులకున్.
- ఆ. పూని జీవితంబు • లైన మి మ్మైనను, వలయుచోట విడువ • వచ్చుఁ గాని ✕
వర్తనంబు గౌరవం బొకయించుక, యైన విడువ దుస్సహంబు నాకు. 120
- క. ఒకభంగిఁ బాపికొన రా, దొకొ మిథ్యానింద యనుచు • నొండుదెఱుగు మీ
రకుటిలచిత్తుల రై చూ, డకుడి నామదికి సంకటం బిది యెల్లన్. 121
- క. ఏ నెఱిఁగి యయిన నెఱుఁగక, యైనను నితైఱుఁగ నిశ్చయము సేసితి నా
యాన సుఁడి నాకడ్డము, గా నొకపలు కైనఁ జెప్పఁ • గడఁగితి రేనిన్. 122
- చ. అనవుడు వార లొండొరులయాననముల్ గలయంగఁ జూచి య
జ్ఞనపతి తెంపు వాపెడువిచారము చిత్తములం దొకింత యై
నను మొలతేర కవిధమునం దమనిశ్చయ మైన లేకయే
మనియును బల్కరాక వెఱుఁగందఁగ వెండియు నాతఁ డిట్లనున్. 123
- ఉ. సూక్ష్మముగాఁ దలంచినవిశుద్ధచరిత్రము దుగ్ధహేతువే
లక్ష్మీయుఁ బ్రాణముల్ సరియె • లజ్జకు రిత్తవిచార మేటికిన్
లక్ష్మణ యెల్లి నీవు చటులస్థిరవాజులఁ దేరఁ బూన్చి యా
పక్షులనేత్రఁ గోరికనెంపంబునఁ దోకొని పొమ్ము కానకున్. 124
- క. ఇమ్ములఁ జని గంగాతీ, రమ్ముతపోవనములందు • రమియింపఁగ నా
సమ్ముఖమునఁ గోరినయది, యమ్ముద్దియ నచటి కనుప • నగు సుకరముగాన్. 125
- క. కొని చని వాల్మీకితపో, వనపరిసరభూమిఁ ద్రోచి • వచ్చెడి దయ్యం
గనకును నాకును నిదె విధి, యనుమానింపకుఁడు నిశ్చయం బైనయెడన్. 126
- క. అని పలికి తనదుతెగువకు, ననుజన్తులు తెలలు వాంచు • టనుమతిగాఁ గై
కొని వారి నిండ్లకును బో, బనిచి యచటు వాసి ధరణిపాలుం డరిగెన్. 127
- క. ధాత్రీపతి కనుజులకును, నేత్రంబులబాష్పవారినిద్ర నుడువ నా
రాత్రి యొకభంగిఁ జనిన సుమిత్రానందనుఁడు వంత • మిగిలినమదితోన్. 128

—॥ రాముఁడు లక్ష్మణునివెంట సీత నడవులకు బంపుట. ॥—

- చ. దివసముభోచితక్రియలు • దిగ్గన సల్పి సుమంత్రుఁ జూచి దా
నవకులమర్దనుండు రఘునాయకుఁ డెక్కురథంబుఁ బూన్పు గా
రవమున దేవి నిర్జరతరంగిణిపొంతఁ దపోవనంబులన్
వివిధవినోదముల్ సలుపు • వేడుక నాధుననుజ్ఞ నేగెడున్. 129
- ఆ. అనుడు నతఁడు గడఁక • నరదంబు సక్కగాఁ, బెట్టి ఘోటకములఁగట్టి తెచ్చి
సవినయంబు గాఁగ • సౌమిత్రిముందట, నిలిపె నంత మేదిసీవిభుండు. 130
- క. అడ లడఁచి నెమ్మనంబున, వెడతెలి వొడఁగూర్చి మాట • వేర్పడ కుండం
జిడిముడిపడక నయంబున, నెడమడు వొక్కింత లేక • యిట్లను సతితోన్. 131

- చ. పొలఁతుక గంగఁచేరువతఁపోవనభూములు సూడ నీమదిన్
మొలచినకౌతుకంబు దుదిఁముట్టఁగ లక్ష్మణదేవు నిన్ను నం
దులకు మనోముదం బెసఁగఁ • దోకొని పో నియమించితిన్ సము
జ్వలమణికాంత మైనరథఁస త్తమ మెక్కుదు రమ్మ నావుడున్. 132
- ఉ. అక్కట నాదువేడ్కకుచితానుచితంబులు సూడకే విభుం
డొక్కతలంపువాఁ డయి సముత్సుకతన్ నను దవ్వు పుచ్చఁగా
నిక్కమ యియ్యకో లరయ • నెయ్యము తియ్యము గాదె యంచు నిం
పెక్కఁగ రాముడెంద ముడు • కెక్క రథంబు లతాంగి యెక్కినన్. 133
- ఉ. అత్తటి నున్నదైర్యమున • కచ్చెరువందుచు జీవితేశుహృ
ద్వృత్త మెఱుంగమిన్ మదిని • దీనికి నమ్ముట కుమ్మలించుచుం
జిత్తముభేద మాననముఁ • జెందిన మాన్పఁగ లేక లక్ష్మణుం
డుత్తల మందు చున్న విభుఁ • డుగ్ధలి కాతనిఁ జూపి యిట్లనున్. 134
- ఉ. దూరము నాక ఘోరవనదుర్గతలంబులఁ గేలి సల్పఁగాఁ
గోరెడుభామలం బ్రియలఁ • గోరినయట్టుల పుచ్చురాజులన్
ధారుణి నెందుఁ గాన మని • తా మును దీనికి నడ్డపెట్ట నేఁ
బోరితమాడి యిట్లు నినుఁ • బుచ్చుట కల్గినవాఁడు సూచితే. 135
- క. అని తనమొగ మొప్పమి క,మ్మనుజేంద్రుఁడు నెపము దప్పి • మా టాడినఁ దా
నును దదనురూపవచనము, లను సంభాషణ మొనర్చె • లక్ష్మణుఁడు దగన్.

— ఆ క్వా సాం త ము. —

- ఉ. పుణ్యుఁడు భారతీవిభవఁపూతవికాసముఖారవిందలా
వణ్యుఁడు దీప్తకోపదవఁవహ్నినిరర్గళదగ్ధశాత్రవా
రణ్యుఁడు మానినీహృదయఁరంజననై పుణరూఢరూపతా
రుణ్యుఁడు భీతివిహ్వలవిఁరోధిశరణ్యవరేణ్యుఁ డున్నతిన్. 137
- క. దుర్జయవైరిధ రాధిప, తర్జననిస్సాణగర్జితస్ఫురణుం డ
త్యూర్జితబాహుసంహదు, పార్జితవిఖ్యాతకలియు • గార్జునుఁ డెలమిన్. 138
- మాలిని. వితరణఖని యుద్య • ద్వీరశృంగారలక్ష్మీ
పతి రతివరలీలా • పంగకృత్సంగతాంగుం
డతులితమతివిస్తా • రాప్త దేవేజ్యుఁడిజ్యా
ప్రతిదినపరితృప్తి • ప్రాప్తసప్తార్చి ధాత్రిన్. 139
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబునం
దప్తమాఖ్యాసము.

శ్రీ రస్తు

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

నవమా శ్వాసము.

వాణీకీర్తివ్రత

తీవేష్టితమూర్తి వసుమతీదైవతమో

దావహుఁడు కల్పకస్ప

ర్ధావిజితుఁడు మనుమసిద్ధిధరణీశుఁ డొగిన్.

1

క. జననాథుఁ డుడుగరలు భూతనయమనం బలరఁ గట్టి తగ నొప్పించెన్

మునివరులపత్నులకు ని,మ్మని మణిషయభూషణాంబరాదులు ప్రీతిన్.

2

తే. ఇవ్విధంబునఁ దనతలం పించుకంత, యైన జానకియెటుఁగనియట్లు గాఁగ

బాలతోడ విషం బిడుపగిది ననిచి, పుచ్చి రాఘవుఁడుల్లంబు నొచ్చి మరలె.

3

—● లక్ష్మణుఁడు గంగాతీరవనములకు సీతను దోడ్కొని పోవుట. —●

చ. లలితగతిన్ సత్యోయకమలస్ఫుటమార్దమునన్ శరీరర

క్షులు వినయంబుతో నడపి గౌరవ మొప్పఁగ భక్తిపెంపుమై

నలయక పంపు నేయుచు మహాశ్రమభూములు వీడుపట్టుగా

లలనఁ దగన్ సుమంత్రుఁడును లక్ష్మణుఁడుం గొని పోయి రిమ్ములన్.

4

క. చని చని జనకతనూభవ,తనతనువున దుర్నిమిత్తతతి గలయఁగఁ దోఁ

చిన నిట్లనియె సుమిత్రా,తనయునితో నెమ్మనంబు దలఁకుచు నుండన్.

5

ఉ. తప్పక మున్ను గన్గొనువిధంబ యమంగళసూచకంబు లే

నిప్పుడు నాశరీరమున నెన్నియొ కాంచితి నంతరంగముం

ద్రిప్పికొనం దొడంగెఁ బతిదిక్కున బంధులవెంట భృత్యులం

దొప్పమి యేమి వాటిలుట కో వెఱి పయ్యెడు నాకు లక్ష్మణా.

6

క. అనవుడు నమ్మాటలు గీ,టునఁ బుచ్చుచు నతఁడు లలితఁడోలాయతవీ

చినిచయసుభగాకృతి యగు, ననిమిషనది జేర నరిగె నత్యంతధృతిన్.

7

ఉ. అయ్యెడఁ రేవుబోయలఁ బ్రియంబుమెయిం బిలిపించి దేవికిం

జయ్యన నోడ వెట్టు మనిశాంతతఁ బిల్చి సుమంత్రుఁ జూచి నీ

వియ్యెడ నున్ను తేరనుచు నింతిని డించినఁ బోతపాత్ర వై

కొయ్యన పోవఁ దాను కని యుత్తరణక్రియ నిర్వహించినన్,

8

ఉ. సంతస మందు చున్న రఘుఃసత్తముదేవికి లోకవాదవృ
త్తాంతము నన్న దన్ బిలిచి యన్న తెఱంగును దత్తపోషనో
పాంతము గావునం దెలియఁబల్కు దలంచుచు నల్ల జేరి య
త్యంతవిషాది యై రఘువఃరానుజుఁ డాత్మ చలించు చుండఁగన్.

9

శా.నా కింకన్ మరణంబ కార్య మిటు లఁన్యాయప్రవృత్తాత్ముఁడై
కాకుత్స్థాన్వయదీపకుండు నను లోకత్యాజ్యుఁ గావించె నం
చాకాంతాతీలకంబుపాదముల పఃర్యంతంబుగాఁ బుణ్యగ
ణ్యాకారుం డిలఁ జాఁగి మ్రొక్కిన మనంబాకంపముం బొందఁగాన్.

10

ఉ. కారణ మేమి నన్ను దశఃకంతకులాంతకుఁ డెగ్గు వల్కెనో
నేరమి గల్గెనో యకటఁ నిక్కము నా కెఱిగింపు మిట్టిదు
ర్వారమనోవ్యథం బొరయుఁవాడవు గావు వివేకవిశ్రుతా
చారుడ వైననీ వని విశాలవిలోచన గారవించినన్.

11

ఉ. ఇత్తెఱఁ గాచరించుటకుఁ నే నిది యేటికి నియ్య కొంటి నీ
యుత్తమురాలి నోఁ బలుకఁ నోపఁగ వచ్చునె యంచు వెండియుం
జిత్తము గూడఁ దెచ్చుకొనిఁ చెప్పక పో దని నిర్ణయించి డ
గ్గుత్తిక వెట్టి లక్షణుండుఁ కోమలిఁ జూచుచు నశ్రు లొల్కుఁగాన్.

12

— రాముండు లోకాపవాదభీతుఁడై విడనాడినవృత్తాంతము సీతకు లక్షణుఁ డెఱిగించుట. —

శా.ఏ నిం కేమని చెప్పుదున్ రఘుకులాధీశున్ జగం బెల్ల నీ
కై నిందింపఁగఁ జాల నొచ్చి యది మిథ్యావాద మైనన్ సమా
ధానం బేర్పడఁ జేయ కున్న నిజవృత్తం బెంతయున్ దూషితం
బై నీచత్వము రాక తక్కదని యూహఃపోహసంవేది యై.

13

క. పురజనులభూజనంబుల, పరివారం బొండుభంగిఁ బాయమి జీవ
స్మరణం బగుచున్న భవ,ద్విరహంబున కియ్య కొనియెఁ విభుఁ డధికధృతిన్.

14

ఉ. ఏకత ముండి నన్ బిలిచి యేర్పడ నింతయుఁ జెప్పి తేర్చివై
వే కొనిపోయి నీవు పృథివీసుత కోరినయట్ల కాఁగ వా
ల్చీకులయాశ్రమంబునసఃమీపమునన్ మనకృత్యనిశ్చయం
బాకమలాక్షికిం దెలుపుఁ మన్న నృసాలకు నాజ్ఞ సేసితిన్.

15

క. ఆశ్రమ మల్లదె మునిచర,ణాశ్రయవు నిరస్తశోకఁవై యుండు జగ
ద్విశ్రుతి యగు నీవతియును, నాశ్రమవిరహితుడ యింకఁ నని పల్కుటయున్.

— సీత తన్ను భర్తవిడనాడినందులకై చింతించి లక్షణునితో నయనిష్ఠురంబు లాడుట. —

క. తాలిమికొలఁదులఁ బోవని, వాలాయపుదిగులు గుండెఁ ప్రయ్యఁ గదిరినం
గి లేడపినజంత్రముక్రియ, నేలపయిం బడియె మేదిఁసీతనయ వైసన్.

17

- క. పడి మూర్ఛిల్లి మగుడ నొక, వడికిం దెలి వొంది బాష్పవారి గనుఁగవం
గడలుకొను చుండ వాతెఱఁ, దడుపుచు వెలవెల్ల నగుచుఁ ♦ దల్లడపడుచున్.
- క. పలు కుడిగి పెద్దప్రాద్దా, కులదృష్టి మఱుదిఁ జూచుఁ ♦ గొండొక నవ్వుం
దలయాఁచు ముక్కుపై నం, గుళమిడు వెఱఁగందు వగలకుం గొలువిచ్చున్.
- ఆ. సందియంబువడ విఁచారంబునకుఁ జొర, మాటు వలుక నొండు ♦ మాడ్కి నేయ
వెరవు గాక పిడుగు ♦ వ్రేసినయ త్తైన, మాట కియ్యకొనుచు ♦ బోటిపలుకు. 20
- క. అగుఁ గాక యట్లుచేసెద, జగతీపతిపనువు నేసి ♦ చను నీవును నీ
తెగువ రఘుపతికి నీకుం, దగ వఁట యే ననెడి దేమి ♦ తమ్ముడ చెపుమా. 21
- సీ. అఖిలధర్మస్థితి ♦ నపచారి యందునే యశావనంబునఁ దప ♦ మాచరించె
గరుణాసముద్రుడఁ ♦ గాఁడందునే యట్టి యపరాధిఁ గృతకవాఁ యసముఁగాచె
నాశ్రితరక్షమై ♦ నర్థి లేఁ డందునే పగతుతమ్ముని రాజ్యపదవి నిల్పెఁ
బాటించి నన్ను సంభావింపఁ. డందునే నాకుఁ గా నెన్నియత్నుములొ చేసెఁ
తే. బతి జనించినకోలెను ♦ బరహితై క, లోలమతి యొడల్ సిదిమినఁ ♦ బాలు వచ్చు
నాతఁ డిది కార్య మని నిశ్చయంబుచేత, నాయభాగ్యంబ యొండొక ♦ వేయునేల.
- క. ఇడుమలు గుడువఁగ బుట్టిన, యొడ లిది యిటు లోపుఁ గాక ♦ యొడ్డులు నాచేఁ
బడిరి తొలుభవమునం ది, ప్పడు తత్ఫల మంద కున్నఁ ♦ బోవునె నాకున్. 23
- ఉ. ఉల్లము పొక్కునెవ్వగలఁకోటటి యే మరణంబు గోరినం
జెల్లదె జాహ్నువీసలిలఁసేచన మూర్ధ్వగతిప్రదంబు సం
పుల్లయశోభిరామ మగుఁభూపతివంశము నిల్చునంతలో
నొల్ల దురంతదుగ్ధముల ♦ కోర్చుట మేలు దలంచి చూడఁగన్. 24
- న. అతులితపుణ్యమూర్తు లగుఁవత్తల కెల్లను నేను భక్తి మ్రొ
క్కితి నెఱిఁగింపు సూర్యకులఁకేతువు నా విలసిల్లురాముసం
తతి భరియించి యున్న యది ♦ దానికి శోభన మందఁ గచ్ఛప
స్థితి నయినం దలంపుదయఁసేయుఁడు మీ రని యప్పగింపుమి. 25
- క. జనపతికి నింక నే నే, మని చెప్పిన నేమి యగును ♦ నది గడచనె నై
నను నూసువోక వెండియు, ననియెద నొకమాట రఘువరానుజ నీతోన్. 26
- న. తనమది నొక్కయుమ్మలిక ♦ దక్కిన మంచిది దానిఁ బాపఁగా
నని తలపోసి చేయుపని ♦ కక్కట యేనును లోను గానె నా
కు నెఱుఁగఁ జెప్పి పొమ్మనుటకుం దగనే మొగమాట లేక మ
న్ననయెడ నైన రాజుల మనంబులు ద్రిప్పఁగ బల్కి గల్గునే. 27
- క. కానిమ్ము నాకుఁ జెప్పినఁ, గానియ కా దధిపుపనువు ♦ గడతేర్పఁగ నేఁ
బూనినపని యిది నీవును, బూని యొనర్చు టది యెల్లఁ ♦ బొచ్చెమె చెపుమా.

- తే. పతియ చుట్టంబుఁ బక్కంబుఁ ♦ బతియ చెలియుఁ
బతియ తల్లియుఁ దండ్రీయుఁ ♦ బతియ గురుఁడు
పతియ దైవంబుఁ గావున ♦ నతనిపం పొ
నర్చుటయ కాదె ధర్మంబు ♦ నాతి కరయ. 29
- ఉ. మేనికి నంతవంతఁ బడ ♦ మిక్కిలి కాటియఁ బెట్టి నొంపఁగాఁ
బూనితి నోర్వ కున్న నది ♦ వోవునె యట్లు జగంబువారలున్
మానము లేక యీ తులువఁమాటల నాదెస నాడ దుస్సహం
బైనది దీని మానుపునుఁపాయము చొప్పుడ దేమి సేయుదున్. 30
- మ. అను చుండన్ మఱుమాట వల్కక సముద్యద్బాష్పంబుఁ దై లక్ష్మణుం
డినవంశాగ్రణిదేవిపాదయుగళం ♦ బీక్షించి ధాత్రీతలం
బును ఫాలంబునఁ బొంద మ్రొక్కి వినయంబుం దీవ్రశోకంబు నె
మ్మనముం జుట్టుకొనం బ్రదక్షిణముగా ♦ మందప్రచారంబునన్. 31
- క. వడి నంటఁ దాఁకుబలితపు,టడలున రూఁపతీనమనముఁనం దోరిమి పాఁ
తెడలి వెసఁ బురికిఁ బోఁ దెగు, వడరిన వావిడిచి దిక్కు ♦ లద్రువ నఱచుచున్

❧ లక్ష్మణుఁడు సీతను గంగ దాటించి పురమునకు మరలుట. ❧

- చ. అరిగి మరు త్తరంగిణియు ♦ పాంతము డాయుచు రోదనంబుతో
బెరయఁ గిరాతు దీనమతిఁ ♦ బిల్చి తదాహితయాన పాత్ర మా
తురగతి నెక్కి యద్దరికి ♦ ధూతకళంకుఁడు వోయె మేదినిం
బొరలుచు నోడది క్కరయు ♦ భూతనయం బలుమాటుఁ జూచుచున్. 32
- క. చని యరద మెక్కి యల్లల్లన పోవుచు నిలిచి నిలిచి ♦ లక్ష్మణుఁ డయ్యం
గనఁ బొరిఁ బొరి మరలి కనుం,గొనుచుండఁగఁ గోమలియునుఁగొందలపడుచున్.
- సీ. ము న్నా తెఱంగున ♦ నున్నట్టియే నిప్పు డిచ్చెయి వనమున ♦ కెట్లు వోదు
నిది యేమి యొంటిమై ♦ నేతెంచి తనిన నెప్పాట నే మఱుమాట ♦ వలుక నేర్తు
నెవ్వరితోడ నే ♦ నేమని యీదురవస్థ మాటికిఁ జెప్పి ♦ వనరుదానఁ
బతి యిల్లు వాపిన ♦ కతము న న్నడిగిన నేను ద ప్పేదిగా ♦ నేర్పరింతు
- ఆ. మునిసతీజనంబు ♦ ముందటఁ గొంకక, యెవ్విధమున మెలఁగి ♦ యిచట నిలిచి
కాల మెట్టిభంగిఁ ♦ గడపుదు నే నని, యడలి యేడ్చుచున్న ♦ యవసరమున. 33
- వాల్మీకి సీతవృత్తాంతము మునిపుత్రులవలన విని వచ్చి కనయాశ్రమమునకుఁ దోడ్కొనిపోవుట.
- క. మునిపుత్రకు లేటికిఁ జని,చని యయ్యెలుఁగునకుఁ జేరి ♦ చంద్రాస్యఁ గనుం
గొని యటఁ బోవక యరిగిరి,మనములఁ గృప గదుర నాశ్రమమునకు మరలన్.
- ఆ. సరభసముగ నేగి ♦ సంయమిచరణార,విందములకు నధికఁవినయ మెసఁగ
మ్రొక్కి మోడ్చుగేలుఁముందట నిగిడించి, యిట్లు మెఱుంగ నతనిఁకిట్లు లనిరి,

మ ఒకనారీతిలకంబు గాననములో • నుద్దామశోకార్తయై
వికలాలోకన మశ్రుదారలును బృథీరేణులిప్తాంగముం
బ్రకటాక్రందనమున్ వికీర్ణకబరీభారంబు వక్త్రబజ్జశో
షకనిశ్వాసగమోష్ణముం గలయవస్థం బొందఁగా నయ్యెడన్. 38

తే. అరిగి యరిగి కనుంగొనియటఁ జనంగఁ, గాల్లు లాడక మీ కెటుఁగంగఁ జెప్పఁ
బాటు తెంచితిమేమహాభాగుసతియొ, నిరుపమోదాత్తమూర్తి యన్నీరజాక్షి.

చ. అనవుడు నమ్మునిప్రవరుఁ • డారఘవంశవరేణ్యదేవిఁ గాఁ
దనమహాసీయబుద్ధిఁ గని • ధర్మవిధిన్ మహితార్ఘ్యపాత్ర చే
కొని రభసంబునం జనియె • ఘోరదశాపరిపాకతప్తచే
తన యగుచున్ మహిం బొరలు • తామరసానన యున్న చోటికిన్. 40

మ. చని సంతర్పణవాక్యపూర్వముగ నాశ్వాసంబు గావించినన్
వనితారత్నము భక్తి నమ్మునిపదద్వంద్వంబునం దశ్రులం
గొని పాద్యం బొనరించె నాతఁడు మనగఁజ్ఞోభంబు సంధిల్ల ని
ట్లనియెన్ గద్గదికానిరుద్ధవచనుం • డై యాసరోజాక్షికిన్. 41

క. జనకుఁడు తండ్రియు దశరథ, జననాథుఁడు మామ యట విశాలయశశ్రీ
ధనుఁ డగురాముఁడు పతి యట, వనితలతో నిన్ను నెన్నవచ్చునె సాధ్వీ. 42

క. నీవచ్చినతెఱఁ గెడఁదను, భావించి యెఱింగి నీదుపావనచరితం
బీవెడఁగూటల నాటడి, పోవుట కత్యంతఁ చింతఁ • బొందితి నబలా. 43

తే. లోకముల నెద్ది యేనియు • నాకు నెటుఁగ, రానియట్టిదిలేదు నిర్మలత నొప్పు
నీదుచరితంబు తెల్లంబుఁగాదెరాము, నేరమియచూవెయింతయుఁ నిక్కమరయ.

చ. ఇదె మనయాశ్రమం బిచట • నీవు వసింపు తపస్వినుల్ ప్రియం
బొదవఁగ నీకు నెల్లపనియుం బరమాదరవృత్తి నాచరిం
చెద రిదె నీగృహంబునకుఁ • జేరితి గావున నీదుగర్భమ
భ్యుదయముఁ బొందు దుర్యశము • వోవుఁ బదంపడి నమ్ము మెచ్చెయిన్. 45

క. కైకొను మర్చన మనవుడు, నాకోవలి దెలిసి యర్ఘ్య • మందుకొనియె సు
శ్లోకుఁ డగునమ్మనీశ్వరు, సాకతమున శోకవహ్ని • శాంతతఁ బొందన్. 46

తే. ఇత్తెఱంగున నూరార్చి • యింతి దఱిమి, యల్లనల్లన తోకొనియాశ్రమమున
కరుగుదేరంగ నమ్మనీశ్వరున కర్చి, నెదురువోయి తపస్విను • లెరఁగుటయును.

చ. జనకునికూతు రార్యగుణశాలిని రామునిదేవి సీత యా
తనికొఱగామి నియ్యెడకుఁ • దాపసవృత్తిఁ జరింపవచ్చె ని
వ్వనితకు నెల్లకృత్యము దివానిశముం బరికించి బాంధవం
బు నెఱయఁ జేయుఁడి యని తపోధనసత్తముఁ డప్పగించినన్ 48

- ఆ. ఆతపస్వినులు ప్రియంబున జానకి, బొదివి యాత్మవాసఃఘామి కర్థి
తోడ గారవించి • తోకొని పోయిరి, మునియు నిజనివాసఃమునకుఁ జనియె.
క. మునినాథుఁ డింతిఁ దోకొని, తనయాశ్రమమునకు నేగు • తడ వంతయుఁ దా
నును నిలిచి యాసుమిత్రా, తనయుఁడు గనుఁగొనియె నశ్రుధారలు గవియన్.

☞ { పట్టణమునకుఁ బోవుచు సుమంత్రుఁడు లక్ష్మణునకు దుఃఖిభోషణమంబుగాఁ
దొల్లిటికథ యెఱింగించుట. } ☞

- ఆ. ఇవ్విధమున రాఘవేశ్వరుడేవి న, య్యడవిఁ ద్రోచి మరలి • యరిగి యరిగి
యడలు గదిరి యిట్టులనియె సుమంత్రుతో, నతఁడు మొగముదీనఃమగుచునుండ.
క. మనయింటిచేటు సూచితే, మనుకులసత్తముఁడు తొఱఁగె • మైథిలినిక భూ
జనవాదంబు మహాత్ముల, యనఘచరిత్రమునకంటె • నధికం బగుటన్. 52
సీ. అభిషేకదినమున • నడవికిఁ దపమున కగుగుము నీ వన్న • నట్ల చనియె
నందును నతిశాంతుఁ • డై యుండఁగాఁ దన కోమలి నఱిముఱిఁగోలుపోయె
నమ్ముగ్ధ మగుడఁ దే • నని చన్నచోట న నేకవిధం బగునిడుమఁ బడియెఁ
దెచ్చియుఁ బ్రీతి లో • నొచ్చి యొడంబడి మనపుణ్య మేది యిమ్మాడ్కిఁజేసె
తే. నకట పుట్టినకోలెను • నంతకంత, కగ్గలించినదుఃఖంబు • ననుభవించు
చున్న వాఁ డన్న యే మని • యుగ్గడింతు, నీమనోగ్లాని తెగుదలఁయెద్దిచెపుమ.
చ. అనిన సుమంత్రుఁ డిట్లనియె • నాతనిపుట్టినవాడ వచ్చి త
జ్జనకునితోడ భూమిసురఃసత్తము లెల్ల ననేకదుఃఖభా
జన మగు నల్పసౌఖ్యుఁ డగుఁశౌర్యము ధైర్యము దానశక్తియు
వినయముఁ గల్గువాఁ డగుననిద్యుఁడు వీఁ డన వింటి నేర్పడన్. 54
ఆ. పితృవియోగజనితఃపీడయు ననుజవి, యోగజనితపీడఁయును సతీవి
యోగజనితపీడఁయును బొందు వీని న, నంగ వింటి నేను • నరవరేణ్య. 55
క. కావున విధికృత్యము లగు, నీవృత్తాంతముల కింతయేటికి వగవం
జావును జేటును మనుజుల, కావిర్భావంబుతోన • యైనవి గావే. 56
క. మఱియు నొకమాట యెవ్వరు, నెఱుఁగనియది దశరథునకు • నేకాంతమునం
దఱమఱ లేక దృఢంబుగ, నెఱుకపడం జెప్ప వింటి • నే నొకరుండన్. 57
క. అది రాముఁడు భరతుండును, మొదలుగ నెవ్వరును వినరు • మున్నైనను నీ
హృదయంబుకలఁక యుడువఁగ, మదిఁ గోరుటఁ జెప్ప వలసె • మనువంశనిధి. 58
సీ. సర్వజ్ఞుఁ డనఁదగు • దుర్వాసుఁ డనుమునీశ్వరుఁడు వసిష్ఠునాశ్రమమునందు
సాంవత్సరిక మైనసత్రంబు నడపంగ ధర్మప్రియుం డగుదశరథుండు
వేడుక జన్నంబుఁ • జూడఁ బోయి మునిప్రవరు లిద్దఱకు నభివందనంబు
సేసి రహస్యగోప్తీవినోదంబునఁ దత్పరు లగువారుఁ • దాను నచట

తే. నున్నయెడభూవరుడు దనకన్న ప్రజల, యాయురై శ్వర్యములు దదనంతరంబ
వారిసంతతి తెఱఁగు దుర్వాసు నడుగ, నమ్మహిపతితోడ నిట్లనియె నతఁడు.

క. నీకొడుకు లధికబలభ, ద్రాకృతులఁ బ్రవృద్ధిఁ బొంది యాయుశ్శీఘ్ర ల
స్తోకంబులు గాఁ బుణ్యశ్లోకత నేలుదురు మధ్యలోకం బెల్లన్. 60

ఆ. వెలయఁ బదునొకండు వేలవత్సరములు, రాజ్యమహిమఁ బొంది రామభద్రుఁ
డనుపమానకీర్తి యార్జించి పదపడి, బ్రహ్మలోకసుఖము బడయువాడు. 61

తే. అన్న రాజ్యంబు సేయంగ ననుజు లెల్ల, పనులు నడపుచు నీతియఁ బాహుబలము
మెఱయ వర్తిల్లి యతఁ డేగుతఱియ తమకు, నవసరంబుగ సద్గతికరుగువారు.

క. చతురమతి రామునకు భూ, సుతయం దుదయంబు నొంది సుతు లిరువురు వి
శ్రుతు లగుదు రందుఁ బూర్వజుఁ, డతులితసామ్రాజ్యమునకు నభిషిక్తుఁ డగున్.

క. భరతాదు లయినమువ్వురు, నిరువుర నిరువురఁ ద్రిలోకహితపూజ్యులఁ ద
త్పరులం బడయుదు రయ్యా,ర్థురు నొక్కొకభూమిపతు లగుదు రుజ్జ్వలు లై

క. అనియెం గావున రాముఁడు, జనకతనూజయు న సౌఖ్యచరితులు మనకు
వనటకు నించుక యేనియు, బని గా దనవుడును హృదయపద్దం బలరన్. 65

క. అలఘురఘువంశమునకుం, దల మాటించుకయు లేమి తథ్యముగా నీ
వలన సమస్తంబును నేఁ, దెలిసితి నామనము కలఁక దీతె మహత్తా. 66

క. అని సౌమిత్రి సుమంత్రుని, ఘనపరిరంభణము సేసి గౌరవమున నా
తనితో సంభాషించుచు, జన నొకపుణ్యాశ్రమంబు చక్కటి యైనన్. 67

ఆ. అచటి కరిగి మునికృతాధికపూజనం, బులఁ బథిశ్రమంబు వుచ్చి నాటి
రాత్రియచటఁ గడపి రామానుజుఁడు జన, శ్లాఘ్యమూర్తియగుచుఁ జనియెఁ బురికి.

— లక్ష్మణుఁడు పట్టణమునకుఁ బోయి యన్నతో సీత నడవిని విడిచి వచ్చితి నని చెప్పట. —

చ నగరి సమీప మైన నరనాథునిసన్నిధి కోహటించి నె
మ్మొగము వివర్ణతం బొరయ మోసల నల్లన తేరు డిగ్గి నె
వ్వగ దలకొన్న వ్రేఁ గడరి వ్రాలుగతిం దలవాంచి యేగె సౌ
మ్యగుణవిభాసి లక్ష్మణకుమారకుఁ డానృపుఁ డున్నచోటికిన్. 69

మ. చని దీనాననుఁ డైనయజ్ఞనపతిం జక్కంగఁ దాఁ జూడ నో
పనివాఁ డయ్యును ధైర్య మూఁది విగళదృష్టాంబు లంతంత లో
నన యింకించుచుఁ దొట్టుపాటు చరణన్యాసంబులం జేర నీ
నినడం జేరి వినముఁ డయ్యెఁ బతిక న్నీ రాకకు మీఱఁగాన్. 70

క. నేత్రములు దుడిచికొంచు సు, మిత్రాసుతుఁ బెఱకరమున మెల్లన యెత్తె
థాత్రీవిభుఁడు విషాదా, మాత్రహృదయుఁ డయ్యుఁడా సమాహితుఁ డగుచున్.

చ. అతఁ డుపవిష్టుఁ డైరఘుకులాగ్రణి కిట్లను దేవ దేవి నన్
చితిని భవన్నిరూపితః శిష్టతపోవనభూమికిం దగ
నృతి మునియాజ్ఞ నాశ్రమము • నన్ వసియించె జరత్తపస్విని
యుతనవపర్ణ శాల నఖిలోపనతార్ఘ్య సగౌరవంబుగన్.

72

క. అని తననిర్వర్తిరించిన, పని విజ్ఞాపనము సేసి • పతితో నతఁ డి
ట్లను మఱియుఁ దన్తనోవే, దన మాన్పుతలంపునను హితము సత్యము గాన్.

—ॐ లక్ష్మణుఁడు రామునకు దుఃఖభోపశమంబు సేయుట. —

ఉ. ఇట్టివి దైవచేష్టితము • లెవ్వరికిం గడవంగరాదు మీ
యట్టిమహాత్ము లుమ్మలిక • లందినచో ధృతి గట్టి చేసి లో
గిట్టక యుండ గీడ్పఱిచి • గెల్వక తక్కిన నిర్వహించు వెం
పెట్టొకొ బుద్ధిమంతులకు • నెక్కుడుభంగిఁ దలంచి చూడఁగన్.

74

క. పెరుఁగుట స్రగ్గఁగఁ జవులం, బొరయుట యవశంబు గాఁగఁ • బుట్టుట చావన్
బెరయుట పాయఁ బదార్థోత్కరముల నైజ మిది యెట్లు • దప్పింప నగున్.

75

ఉ. కావున దారపుత్రసఖి • కామదముం బితృమాతృసోదరా
శావలనంబు గాఢముగ • సల్పుదురే మిము బోటు లైనసం
భావితు లట్లు గాక నిరఃపాయము లై కడచన్న వానికిం
బోవునె పెద్దవారితలఁపుల్ మును వేడుక యెంత కల్గినన్.

76

మ. జనవాదంబునకుం బ్రియం దొఱఁగ నుత్సాహంబు సేయంగ వ
చ్చునె యి ట్లెవ్వరి కివ్వధంబు దలఁపం • బోద్యంబు గాదే క్రమం
బున నిష్కల్తషవృత్తముల్ దెలియ నోపున్ లోక మెబ్బంగి నీ
మనువంశంబు భవద్గుణంబుల జగన్తాన్యత్వముం బొందెడున్.

77

శా. తాపంబుం బెడఁ బాపి దుర్దమవిషాదంబుం దిగం ద్రావి ని
ర్వాపారత్వముఁ బోవఁ ద్రోచి వగ లుద్వాసించి వె ల్వెల్లఁ బా
తేపాంతన్ మెలఁగంగ నీక మదికం • దెల్లం దెగం బుచ్చఁగా
నీపెం పార్యజనంబు మెచ్చు ధృతి కున్దేషంబు గావింపవే.

78

క. అనవుడుఁ దమ్మునిమాటలు, విని సంభావించి యీవి • వేకవచనముల్
సను నీకు నిట్లు నెప్పఁగ, నని విభుఁ డుల్లంబు కలఁక • యంతయుఁ దీఱన్.

79

—ॐ రాముఁడు దుఃఖము నడఁచుకొని ప్రజలం బాలించుట. —

క. నీ పంచినట్ల చేసెద, భూపతులకు ననవధానమునఁ బుట్టు ననే
కాపదలు వినుము తొంటిమహాపురుషుల నని వినీతుఁ • డగునాతనితోన్.

80

క. నృగుఁ డనఁగ నిమి యనం జను, జగతీపతు లనవధానజాడ్యంబున నిం
దగతిం బొందినతెఱఁ గా, సగరకులోద్భవహుఁడు నెప్పె • జతురత మెఱయన్.

- తే. ఇట్లు సల్లాప మొనరించి యెల్ల పనులు, ననుదినంబును దలఁపింపు * మఖిలజనులు
సంతసం బందునట్లు గాఁజక్కఁ బెట్ట, నని నియోగించి యతనిఁబోఁ * బనిచివిభుఁడు.
- ఉ. అచ్చట వాసి యల్లఁ జని * యాహ్నికవర్తన మాచరించి గా
లచ్చి వికాస మందఁగ నలంకృతుఁ డై మునిమాపు దర్శనం
బిచ్చిన మంత్రిభృత్యసుకవీశ్వరు లాదిగ నెల్లవారలున్
వచ్చి మహీశుఁ గొల్చి రనివారణఁ జిత్తము లంకురింపఁగన్. 84
- ఆ. విభుఁడు నిఖిలజనుల * విన్నపంబులు విను, వివిధసైన్యములకు * సవరణముల
ననువు సేయు నభిమ * తార్థంబు లర్థుల, కిచ్చు వేట లాడు * నిచ్చవెలయు. 85
- క. ఇవ్విధమున నిత్యంబును, నవ్వసుధాధిపుఁడు ప్రజల * కనురాగలతల్
నివ్వటిలఁ జేయుఁ దనమది, నొ వ్వెలుఁగక యుండ బహువి * నోదపరుం డై. 86

— రాముఁ డే కాంతంబున సీతం దలంచి చింతిల్లుట. —

- క. మనమునఁ బాయని ధరణీ, తనయవలనివగల నేక * తంబ పొగిలి య
మ్మనువంశదీపకుం డి, ట్లను ధైర్యము పల్ల ట్టిల్లి * యలుగులపడుచున్. 87
- సీ. నీక కా యకట పి * నాకిబాణాసరం బద్భుతంబుగ సభ * నట్లు సేసి
జనకానుమతిఁ దపం * బునకు నక్కట నీవు ననుగమనంబు సే * యంగ నరిగి
పాసియు మగుడ నిన్ * బడయుదు ననునాస నక్కట ప్రాణంబు * చిక్కఁ బట్టి
యక్కడ సేతుబ * థాద్యుపాయముల నానందనం బయిన నీ * పొందు గాంచి
- తే. యిం పొసంగు నీయర్తి * యెల్ల వమ్ము, గాఁగఁ దుది పోయి నిన్నిట్లు * గానపాలు
సేసి యాటడిఁ బుచ్చితిఁ * జెప్పఁ జిట్ట, లయ్యె నామను వే మన * నంబుజాక్షి. 88
- ఉ. అచ్చట లోకమంతయును * నక్కటికంబున నుమ్మలింప నీ
చిచ్చు చొరంగఁ బోక పుడి * చిక్కఁదనంబున నియ్యకొన్న నా
కిచ్చటఁ దెచ్చి నిన్ విడుచు * టెంతటిపెద్ద జఘన్యవృత్తి కే
నచ్చట రచ్చ కెక్కుటకు * నాటడిపోకకు నోర్తు మైథిలీ. 89
- ఆ. అని దురంతశోక * మునఁ బొంది నెజ్జపై, మేను వైచి కన్ను * గోనలందు
నివుడు నశ్రువారి * చెవులకొలంకుల, నిండ నిట్లు లను వి * భుండు మఱియు. 90
- ఉ. వీట దురాత్ము లైనయవి * వేకులు గొండ అనింద్య మైనయ
జ్జోటిచరిత్ర మంగనల * చొప్పుగ సంశయ మంది యాడు పె
న్నాటల కేల యీదురభి * మానము పూనితి వాని నేల నే
గీటునఁ బుచ్చ నైతిఁ బరి * కింపక చేసితి నింతిఁ బాసితిన్. 91
- ఉ. లోకమువారి మెచ్చునకు * లోలవిలోచనఁ బాటవై చితిం
బో కొఱగామి యంతటన * పోయెనె దీనికి నింకఁ గొండ తో
హో కృప మాలి చేసె నిది * యొప్పుదు పొమ్మని దుర్వినీతి గా
గై కొని రేని వారిమది * కందున కెయ్యది గందు డైవమా. 92

క. అని వందుచు నంగనదేస, వనటకు సామ్రాజ్యవివిధఃపర్తనమునకుం
దనచిత్తము పొక్కఁగ న,మ్మనుజేంద్రుఁ డుదాత్తవృత్తిఃమహి యేలునెడన్. 93

— రాముఁడు మునుల మొఱి ని శత్రుఘ్నుని లవణుం జంపఁ బుట్ట. —

మ. వివిధాన్యాయపరాయణుండు రిపుదోర్విర్యానివార్యుండు నా
హవసంక్రీడనలోలబుద్ధియు మహాహంకారుఁడుం గావునన్
లవణుం డడ్డము లేక దానవకులశ్లాఘ్యస్థితిన్ మేదిసి
దివిజవ్రాతము నెల్ల నాతురతఁ బొందించున్ సమిద్ధాత్మఁ డై. 94

ఉ. దానికి రోసి సంయమికదంబక మారఘువంశసత్తముం
గానఁగ వచ్చి సంతతవఃఖప్రతిఘాతముఁ బ్రాణిహింసయున్
లో నగుచున్న వాని యతిలోకదురాచరణంబు లన్నియున్
దీనత దోషఁ జెప్పిన మదిం గృప కోపముతోఁ బెనంగఁగన్. 95

ఉ. తమ్ములదిక్కు గన్గొనుచు • దైత్యులపీఠ మడంగ దయ్యెడుం
గ్రమ్మఁ దోచె వీఁ డొకఁడు • గాసిగ విప్రుల నేప కుండ శీ
ఘ్రమ్ముగ నేగి యద్దనుజుఁ • గాలునిప్రోలికి నంపి రాకకుం
గ్రమ్మన నొక్కఁ డియ్యకొనఁ • గా వలయున్ మనలోన నావుడున్. 96

క. భరతుండు లక్ష్మణుండును, బరవసమునఁ బలుకు చుండఁ • బతికట్టె దురం
గరములు మోడ్చి వినయసుం,దరుఁ డగుశత్రుఘ్నుఁ డత్యుదాత్తవచనుఁ డై.

క. వీరల కెదురఁగఁ జాలెడి, వా రచ్చో నెవ్వ రాలవణు మాత్రకు దు
ర్వారభవదాజ్ఞ నే జని, వైరం బనుపేరు మాన్చి • వచ్చెద ననుడున్. 98

క. అగుఁ గాక యితఁడు వోవుట, తగు నని వెఱవారి నుడిపి • ధరణీవిభుఁ డొ
ప్పుగ లవణువీడు మధురకుఁ, దగఁ బట్టము గట్టెఁ బిన్నతమ్మునిఁ బ్రీతిన్. 99

ఉ. మంత్రసమేత మై భువనమాన్యత నొప్పునమోఘబాణ మా
మంత్రితుఁ జేసి యాతనికి • మన్నన రెట్టిగ నిచ్చి వేడ్కమై
మంత్రుల భృత్యులన్ బుధసమాజము వైశ్యుల వారిజాక్షులం
దంత్రము రాజ్యచిహ్నముల • ద్రవ్యసమూహము నిచ్చెఁ బెంపుతోన్. 100

— శత్రుఘ్నుఁడు లవణుపై నెత్తిపోవుట. —

ఆ. ఇట్లు లొసఁగి మునుల • నెల్లను జూపి వీ, రెట్లు చెప్పి రట్ల • యెల్లపనులుఁ
జేసి విజయలక్ష్మీఁ • జేకొని రమ్మని, యధిపుఁ డనిచి పుచ్చ • నతఁడు వోయి.

క. సురనదితీరంబునఁ గడుఁ, బర పగుతనదండు విడియఁ • బనుచుచు భరతా
వరజుఁడు వాల్మీకిమునీ,శ్వరునాశ్రమమునకు నరిగి • సద్భక్తిమెయిన్. 102

ఉ. అమ్మనిపాదపద్మముల • కానతుఁ డై యతఁ డిచ్చుపావనా
ర్ఘ్యమ్ము విసీతవృత్తిఁ దగఁ • గైకొని మూలఫలాదివన్యభ

- క్ష్యమ్ముల దుష్టి వొంది సరఃసప్రియభాషలఁ బ్రొద్దు వుచ్చి యం
దిమ్ముల నాఁటిరే నిలిచి • యిచ్చ నిజాగ్రజాలం దలంచుచున్. 103
- క. ఆరాత్రియు రఘుకులని,స్తారకు లగుసుతులఁ దమణఃతరణీప్రతిమా
కారులఁ గాంచె ధరాసుత,వారిజలోచనులఁ గవలఃవారలఁ బ్రీతిన్. 104
- క. మునిజనపత్నులు శీఘ్ర,మ్మన నపుడే యరిగి యత్తఃపోనిధి కెఱిగిం
చిన నతఁడు సత్వరుం డయి, చని బాలురఁ జూచి పరమఃసంతోషమునన్. 105
- క. విశదపరిమార్జనమునకుఁ, గుశయును లవనంబు నిచ్చి • కులపతి ప్రీతిం
గుశలవు లనునామము లస,దృశముగ నిడి వారలను బ్రదీప్తులఁ జేసెన్. 106
- క. అట్టియవసరమున • నమ్మునిపల్లెలోఁ, బరఁగు నుత్సవంబు • పలుకు లెల్ల
మనము పల్లవింప • వినుచుశత్రుఘ్నుఁ డం,గములఁ బులకసమితి • కరముదాల్చె.

— ఆశ్వాసాంతము. —

- మ. రమణీయాంగుఁ డభంగుఁ డుజ్జ్వలకృపాఃరాధ్యుం డసాధ్యుండు దు
ర్దమసంరంభుఁ డదంభుఁ డార్యవినుతఃదాద్యుం డవాద్యుండు ధ
ర్మమయస్వాంతుఁడు దాంతుఁ డూర్జితరమాఃమాన్యుం డదైన్యుండు హృ
ద్యమితాలాపుఁ డపాపుఁ డంచితకృపాఃయత్తుం డుదాత్తుం డిలన్. 108
- క. ఉభయబలవీరుఁ డభిమత, విభవసురప్రభుఁడు దర్పఃవిశ్రుతరిపుభూ
పభయంకరసౌమ్యాకృతి, శుభచరితుఁడు సుభగతాభిఃశోభితుఁ డెలమిన్. 109
- కూలిని. అనఘుఁ డమితసత్త్వం • డన్యభూభృత్కృతాంతుం
డనుపమధృతిసారుం • డర్క తేజుం డజేయుం
డనితరసమపుణ్యం • డర్థిమిత్రుం డమేయుం
డనుకృతఫణిహారుం • డన్వయోదారుఁ డుర్విన్. 110
- ద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు నవమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

దశమాశ్వాసము.

సంపాదికటాక్షవి

లాసుఁడు బాహువధానఁలంపటుఁడు గళా

వాసమతి దీనజనర

క్షౌసక్తుఁడు మనుమసిద్ధిఁజగతీశుఁ డొగిన్.

1

క. రేపకడ నక్కుమారుఁడు, దాపసవరు వీడుకొని ముదంబున విప్ర
జ్ఞాపితపథమునఁ దత్సల్లాపరసాయత్తుఁడై బలంబును దానున్.

2

— మునులు శత్రుఘ్నునకు లవణుని వధించునుపాయం బెఱింగించుట. —

చ. చని చని విప్రులకు లవణుఁజన్తము వానిభుజాబలంబు వాఁ
డనికిఁ గడంగుచందమును • నద్దనుజాధముమర్తముం గ్రమం
బున నడుగంగ వారు మధుఁపుత్రుఁడు వాఁడు మహాబలాధ్యుఁ డె
వ్వనికి రణంబునం జెనయ • వచ్చునె యాతని నంచు వెండియున్.

3

ఆ. అద్దురాత్తుజనకుఁ • డగుమధు వెంతయు, నరిదితపము సేయ • హరుఁడు మెచ్చి
యొక్కనిశితశూల • మొసఁగి యద్దానవు, హృదయకమల మలర • నిట్టు లనియె.

క. ఇది యొకవాటున నని నీ, కెదిరినవీరునిఁ గృతాంతుఁనేనియు నాఁ డా
మదనునిఁ గోపించిననా, నుదుటియనలశిఖగతిం దనువుపొడ వడఁచున్.

5

క. క్రవ్వుఁ నప్పుడ నీహ, స్తమ్మున కేతెంచు నల్పశత్రునిపైఁ గో
పమ్మున వైవకు మీ లో, కమ్ముల భస్మమ్ము సేయుఁ • గావున దీనిన్.

6

చ. అనుడుఁ బ్రమోద మంది యతఁ • డాగిరిజాహృదయేశుతోడ ని
ట్లనియె భవద్వరంబున గృతార్థుఁడ నైతి మదీయవంశసం
జనితుల కెల్ల నీపరమసాధన మట్టుల చెల్ల నిమ్ము భ
క్తనికరకైరవాకరసుధాకర భూరిదయా ప్రియాకరా.

7

క. అనవుడు నటులే లగు నీ, మనోరథం బగ్గలంబు • మానుము దానిం

దనయుఁడు గల్గినవానికి, బని సేయుం గాక యనియె • భవుఁ డాతనితోన్.

8

తే. అమృహాశూల మిప్పు డీ • యసురయొద్ద, నునికి నెవ్వరు నెదురంగ • నోప రతని
నయిన నీచేతఁ జచ్చు నన్యాయవర్తి, గాన దాని కుపాయంబు • గలదు వినుము.

- ఉ. ఎక్కడికేనియుం జని యనకవిధంబుల జీవరాసులం
బెక్కిటిఁ గానలోఁ గడుపు • పిక్కటిలం దిని మాపు వీటికిం
జక్కగ నేగుచోఁ దెరువు • సయ్యన నీ వరికట్టుకొన్న వాఁ
డుక్కలు శూల మింటికడ • నున్ని నిరాయుధవృత్తి నత్తఱిన్. 10
- ఉ. నావుడు నక్కుమారుఁడు మనంబున నెంతయు రోసి యిట్లసం
భావితుఁ డైనవానితలఁపా టరయన్ నగుఁబాటు గాదె రా
మావనినాథుతమ్ములకు • నట్టియపౌరుషవృత్తి మేలె మీ
రీవెర వాదరింపఁ దగునే యనినన్ మును లెల్ల నవ్వుచున్. 11
- చ. తగిన తెఱంగు సేసినను • దాని నెఱుంగరు చెట్ట గాంచినం
దెగడుదు రెల్లభంగి జగతీజనముల్ విను మట్లు గాకయుం
బగతు ననాయతంపుటగఁపాటునఁ బైపడి గెల్వ నోపినన్
మగఁటిమి దూలుటే చొసఁగు • మాలఁగ దానవుఁ జంపు మెఱ్ఱెయిన్. 12
- క. అనిన నతఁ డిదియె కర్జం, బని నిజసంరంభవృత్తియల్పంబు నెఱుం
గనియట్లుగ వీధికి ద,వ్వునఁ బ్రజ విడియించె దానఁపుఁడు వచ్చుతఱిన్. 13
- చ. తెరువున కడ్డ మేగి దృఢదీప్తశరాసనబాణపాణి యె
పురములు నీఱు సేయుటకుఁ • బూనినరుద్రుఁడుఁ బోలె లక్ష్మణా
వరజుఁడు నిల్చినన్ దనుజవర్గశిఖామణి గాంచి వీఁ డొకం
డెర యగుఁ బొమ్ము నా కనుచు • నేడైట నాతనితోడ నిట్లనున్. 14

— ౧౦ ల వ ణ శ త్రు ఘ్ను ల స ం వా ద ము. —

- క. నీ వెవ్వఁడ వేకార్యము, గావింపఁగఁ జూచె దేమిఁకారణ మిచ్చో
నావచ్చు టెఱిఁగి యెఱిఁగియుఁ, బోవక వేటొండు తెరువుఁబో నిల్చుటకున్. 15
- మ. అనినన్ భూపకుమారుఁ డల్లన సముద్యత్కిర్తి యారామచం
ద్రున కేఁ దమ్ముఁడ నాదునామమును శత్రుఘ్నుండు విప్రప్రియం
బొనరింపం జనుదెంచితిం దురభిమానోద్దామ ని న్నాజిమా
ర్కొని మర్దింపఁగ నున్న వాఁడ ననుడుం • గోపోత్కటాకారుఁ డై. 16
- శా. ఏమేమీ రఘురాముతమ్ముఁడవె మీ • రేపారి పై నెత్తి మా
మామం బం క్తిముఖున్ వధించినను మీ • మార్థ్యంబు సైరించి యే
నేమిం జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యిట నీ • వేతెంచితే మేలు మే
లీమై తోడన పోదు గాక యని దై • త్యేశుండు దర్పంబునన్. 17
- మ. నిలుమీ యాయుధపాణి నై రణములో • ని న్నిప్పు నిర్జింపఁగా
వలయున్ వచ్చెద నంచు వీటిదెసఁ బోవం జూచినన్ వీఁడు డో
ర్బల మొప్పం దనశూల మెత్తికొని నా • పైరాక కార్యంబె యా
కులతం బొందినచోన యాయసుర నాకుం జంపఁగాఁ జొప్పుడున్. 18

- క. కావున నీదనుజాధముఁ, బోవఁగ నీ కాఁగవలయుఁ ♦ బొమ్మని యడ్డం
బై వచ్చి మందహాసము, తో వానికి నిట్టు లనుఁ జతురవచనములన్. 19
- క. అగు నగుఁ బో నిత్తునె నా, పగ చేకుట నిపుడ యెన్నిభంగుల నయినం
దెగఁ జూతుఁ గాక విడుతునె, మగుడఁగదే పూట వెట్టి ♦ మా కిచ్చోటన్. 20
- ఉ. ఎక్కడఁ బోవవచ్చు నిదె ♦ యేచి మదీయశరాంధకార మే
దిక్కును గానకుండ దివిదీటుకొనన్ నినుఁ జొట్టుముట్టుచున్
మిక్కుట మయ్యెడున్ రణము ♦ మేకొని చేయఁగఁ బూని యయ్యెడం
జక్కనిబంట వై నిలుము ♦ చచ్చుట తప్పనె యెందుఁ బాటినన్. 21
- తే. తొల్లిరాము బాణాహతిఁ ద్రెల్లియున్న, దశముఖునిఁ జూచుసురలచం ♦ దముననాదు
నిశితశరములఁ గూలిననిన్ను భూమి, సురలు గన్నార నిప్పుడుచూచువారు.
- క. అప్పలుకులు విని కన్నుల, నిప్పులు రాలంగ నసుర ♦ నృపనందనుతోఁ
జెప్పఁ బలు కొండు గానక, యప్పటియని కియ్యకొని తదనురూపముగన్. 23

— శత్రుఘ్నుడు ద్వంద్వయుద్ధమున లవణాసుదం జంపుట. —

- శా. ఆటోపంబున నెక్క టెక్కటియ శౌర్యావేశి యై నిల్చి య
చ్చోటం గల్గు తరువ్రజంబును శిలాస్తోమంబునుం బూన్చి యా
స్ఫోట త్వేషనదృష్టమూర్తి యగుడున్ ♦ భూషాత్తజుండుం బటు
జాట్యంకార మొనర్చె భూమివలయం ♦ బాకంపముం బొందఁగన్. 24
- క. ఒకమ్రాను వెఱికికొని సుభ్రుకుటితముఖుఁ డగుచు దనుజపుంగవుఁడు గుమా
రకు వైవఁ బూచుటయు నది, శకలములుగ నేసె నిశితశరసంఘములన్. 25
- చ. నృపతనయుండు దైత్యవిభునిన్ రభసంబునఁ దీవ్రబాణజా
లపరివృతాంగుఁ జేయఁగ శిలాతతి నమ్ముల నిల్వరించి గ
ర్వపుఁబలుకుల్ వెసం బలికి ♦ వారనికోపరసంబుపేర్చి వాఁ
డుపలమహోగ్రవర్షము సముద్ధతి మైఁ గురిసెం గుమారుపై. 26
- చ. అతఁడు నిశాతసాయకము ♦ లద్దనుజుం గని తూట నేయఁ గో
పితుఁ డయి నింగితోఁ గదియఁ ♦ బేర్చినయొక్కమహామహీరుహం
బతులబలంబునం బెఱికి ♦ హస్తయుగంబున నొక్కలావ కా
నతిశయలీలఁ ద్రిప్పి కదియంబడి దైత్యుఁడు బిట్టు వ్రేసినన్. 27
- ఆ. అమృహీరుహంబు ♦ నదరంటఁ దాఁకిన, నొచ్చి పంక్తిరథతనూభవుండు
మూర్ఛ వచ్చి యంగములు శిథిలంబులై, మిడుకలేక పుడమిమీఁదఁ బడియె.
- క. పటతెంచి కరి మదమునే, డైటఁ దొండం బెత్తివ్రేయ ♦ దెప్పటికమునం
గొఱసంది దాకి నేలకు, నొఱగినసింగంపుఁగొదమయొ ప్పమరంగన్. 29
- క. ఉన్న నది చావుగాఁ గొని, యన్నరభోజనుఁడు దుర్తదాంధుం డయి శౌ
ర్యోన్నతి నార్చి బ్రమరి గాఁ, జన్నయెడం దెలిసి రోషసంరంభమునన్. 30

- మ. అవసీనాయకనందనో త్తముః డమోఃఘాస్త్రంబు సంధించి క
ర్ణవతంసప్రభ లంగుళీయకముపైఁ • బ్రాఁకంగ నాకర్షణం
బవగాఢంబుగఁ జేసి తై జసముతో • నాలతీతోరస్కుఁ డై
లవణుం గూలఁగ నేనె రౌద్రరసలీలాస్ఫూర్తి శోభిల్లఁగాన్. 31
- ఆ. అసురపాటు చూచి • వసుమతీసురులు దీ,వనలు మున్ను గాఁగఁవచ్చి యక్కు
మారుఁ బొదివి సంభ్రమంబును హర్షంబు, నెసక మెసఁగ నతని • కిట్టు లనిరి. 32
- శా. ఈతం డప్రతిమానబాహుబలుఁ డై • యేపారి మీతాత మాం
ధాతం దొల్లి వధించె నాపగ భవఁద్వంశంబునం దెవ్వరున్
వే తీర్పంగఁ దలంప రైరి త్రిజగఁద్విఖ్యాతిగా నిపు నీ
చేతం జచ్చెఁ గులంబుఁ దేజముఁ బ్రతిష్ఠింపగఁ దా నల్పమే. 33
- క. అను చుండ నాకసంబున, ననిమిషు లేతెంచి రఘువరానుజ నీ చే
సినలోకహితపరాక్రమ,మున కెడ మెచ్చితిమి వేడుఁము వరం బనినన్. 34
- తే. నన్ను మధురాపురం బేల • నన్నవనిచె, రాష్ట్రమునకు వృద్ధియుఁబ్రజాఁరంజనంబు
వినుతసద్వర్తనము మఱివిప్రభక్తి, నాకు దయసేయుఁ డనియె నన్నరవరుండు.
- క. వా రమ్మాటకు మెచ్చుచు, గారవ మెసఁగంగ నట్ల • కావుత మని మం
దారప్రసూనవర్షము, బోరనఁ గురియించి దివికిఁ • బోయిరి ప్రీతిన్. 36
- లవణు వధించి మధుర నేలుచున్న శత్రుఘ్నుఁడు పండ్రెండేండ్లకు నన్నం జూడవచ్చుట. —
- తే. ఇవిధంబున నద్దానఁవేంద్రుఁ జంపి, మునులచి త్తంబు దేవసఁమూహకృపయుఁ
బడసి మధురాపురం బేలెఁ • బరమధర్మ, నిరతుఁ డై ప్రజ రాగిల్లఁనృపవరుండు.
- క. ఆదిమహీపతులక్రియన్, వేదోచితనిఖిలమార్గఁవేదితముగ ని
త్యోదయమహాసీయుం డై, ద్వాదశవర్షముల కన్నవలనితలఁపునన్. 38
- క. కతిపయపరివారముతో, నతఁ డేగెడునెడఁ బ్రమోద • మడర నరిగె నం
చితధర్మకర్తనిత్యో, ద్యత మగువాత్మీకిమునివరాశ్రమమునకున్. 39
- క. అం దభ్యాగతపూజా,నందితుఁ డై యానరేంద్రఁనందనుఁ డమృత
స్యందముచందం బగుముని,బృందారకుచూడ్కి యెడఁదఁ • బ్రీతి యొనర్పన్. 40
- క. అతఁడు దను లవణయుద్ధ,స్థితి యడుగఁగ నల్ల నల్లఁ • జెప్పుచు సంభా
వితుఁ డగుచు గాఢలజ్జా,నతిఁ బొందుచు నుండె మునిజనంబులలోనన్. 41
- క. ఆశ్రమము నెల్లయెడలను, విశ్రుతమునిదారకులు ప్రవీణతమై మం
జుశ్రుతిమేళన మానం, దాశ్రులుఁ బులకలును దాల్చు • నట్లుగఁ బాడన్. 42
- తే. అభినవాకృతి యగుకృతియగుటఁజేసి, యాత్మఁ గౌతుక మంతంత • కగ్గలింప
నమ్మునీశ్వరు చెప్పిన • యాదికావ్య,మయినరామాయణము చెవులార వినుచు.
- క. సరసం బగురఘుకులపతి, చరితం బొక్కొక్కచో నిజస్వాంతంబుం
గరఁగింపఁ దన్తయత్వముఁ, బొరయుచు నద్దినము నృపతిపుత్రుఁడు గడపెన్. 44

- మ. మఱునాఁ డమ్మనినాథు వీడ్కొని జగన్తాన్యత్వవిఖ్యాతికిన్
గుఱి యై యుండెడిగంగ దాఁటి మదిఁ గోర్కుల్ ప్రోవుగా వీడు డ
గ్గఱఁ బోఁబోవఁగఁ జూడ్కి యారఘువరాఁగారంబువై వేడుకం
బఱచెం గ్రమ్మెడుసమ్మదాశ్రువులతోఁబల్తాఱుఁ ద్రో పాడుచున్. 45
- ఆ. ఇట్లు లరిగి మేదిఁ సీశ్వరుఁ గని తత్ప్రదాంబుజంబు లు త్తమాంగమునకు
భూషణముగ మేనుఁపులకలప్రోవుగాఁ, బ్రణతుఁ డయ్యె నాన్మఁ పాలసుతుఁడు.
- చ. తిగిచి కవుంగిలించి నరఁదేవకులొత్తముఁ డక్కుమారు నె
మ్మొగము మొగంబునం గదియఁ మోపుఁ గరాంగుళులం గపోల మిం
పుగఁ బుడుకుం బొరిం బొరి నఁపూర్వవిలోకన మాచరించుఁ గ
ప్పగుమ్మదుమకాలి నుజ్జ్వలనఁఖాంకురచేష్ట యొనర్చు నర్తిలిన్. 47
- చ. తనుఁ గొనియాడునాతనికిఁ • దమ్ముఁడు గేలు మొగిడ్చి యల్ల ని
ట్లను భవదాజ్ఞ మోచి చని • యద్దనుజాధము సంగరాంగణం
బున వధియించి విప్రుల కఁపూర్వమహోత్సవ మాచరించి వా
రనికృప వారు పంప మధుఁరాపురి రాజ్యము సేయు చుండితిన్. 48
- క. మిముఁ గొలుచు సుఖమునకు రాజ్యము సౌఖ్యం బీడు గామి • నం దునికికిఁ జి
త్తము గొలుపక నావచ్చుట, సముచిత మనుచితము నాకఁచన నిండు దయన్.
- ఉ. నావుడు నల్ల నన్వి నరఁనాథుల కిట్లనఁ జెల్లు నయ్య య
చ్చో వసియించినన్ సరిగఁ • జొట్టముఁ బాసియు నిల్వఁ జాలి నా
నావిధదేహదుగ్ధము మఁనంబున నోర్చినఁ గాక రాజ్యల
క్ష్మీవిభవంబు సొప్పడునె • కేవలమే నృపతిత్వ మారయన్. 50
- క. అని బోధించి మగుడ నే, డెనిమిదిదివసములలో నఁరేశ్వరుఁ డటఁ బోఁ
బనిచిన నాతఁడుఁ బ్రీతిం, జని మధురాపురమురాజ్యఁసంపదఁ బొందెన్. 51
- క. భూనాథుఁ డిట్లు దమ్ములుఁ, దానును వివిధప్రకారఁధర్మనిరతు లై
నానావిధసజ్జనస,మ్మానసదాదాననిపుణఁమతి నున్నయెడన్. 52

❖ ఒకానొకబ్రాహ్మణుఁడు చచ్చినకొడుకుం దెచ్చి రామనినగరివాకిటఁ బెట్టి దుఃఖించుట. ❖

- ఉ. చచ్చినపుత్రు నెత్తుకొని • జానపదం దొకవిప్రుఁ డార్తుఁ డై
వచ్చి నరేంద్రమందిరము • వాకిట నాలును దాను నిల్చి వా
పుచ్చి మహోష్ణబాష్పములు • బోరనఁ గ్రమ్మఁగ నేడ్చి యేడ్చి క
న్విచ్చుచు మోడ్చుచుం గొడుకు • వేడుచు నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్. 53
- మ. తనయుం దొక్కఁడ కాని నాకు మఱి సంఠానంబు లే దేను భా
మినియుం బిమ్మటిసత్క్రియల్ పడయ లేమిం జూడఁ డయ్యెం గటా
చనునే వీనికి నిట్లు సేయ మరణోత్సాహంబు శోకాపనో
ధన మంచుం బలుమాట లాడుచుఁ బరీతాపంబు దీపింపఁగన్. 54

- క. కాలునకు నాతనూజు న, కాలంబునఁ దనవశంబు • గావింపంగాఁ
బోలునె దుష్పథవర్తులఁ, జాలఁడె శిక్షింప రామజనపతి యనుచున్. 55
- ఉ. ఇట్టివి గల్గునే జనుల • కెవ్వరికిన్ నరనాథునెల్ల నే
పట్టున నైన నేల ననుఁ • బాపము చుట్టెనొ కాక దీని నే
నెట్టని నిర్ణయింతు నిది • యింతయు భూపతిచెట్ట గా మది
బుట్టెడు నొక్కశంక యిది • పోలుట పోలమి దోచ దయ్యెడున్. 56
- ఉ. ఎయ్యది యెట్టు వోయినను • నీతనికిం బ్రియ మెచ్చునట్లుగా
నియ్యెడ నగ్ని వెట్టుకొని • యెల్లజనంబులు సూచుచుండఁ గాఁ
జయ్యన మ్రుంది పోయెద విచారము లిన్నియు నేల యంతతో
దయ్యమునెత్తికోలు తుదిఁ • దాఁకెడు నంచు బహుప్రలాపుఁ డై. 57
- క. పొరలుచు లేచుచు నలుదెసఁ, దిరుగుచు భూపాలవర్షుఁ • దిట్టుచుఁ దనయుం
బొరిఁబొరిఁ జూచుచుఁ బిలుచుచుఁ,బరిరంభము సేయుచుండఁబలువేదనతోన్.
- క. ఉన్నంత నంతయును విని, యన్నరనాయకుఁడు హృదయ • మాకులముగ నా
పన్నశరణ్యుఁడు గావున, విన్న నగుచుఁ జక్కఁ బెట్టు • వెర వారయుచున్. 59

❧ వసిష్ఠాదియుషలు విప్రకుమారునిమృతికారణము రాముని కెఱింగించుట. ❧

- ఉ. భేదముఁ బొంది మంత్రుల నఃకిల్బిషవృత్తులఁ దమ్ములన్ వసి
ష్ఠాదిమునీంద్రముఖ్యుల రఃయంబునఁ బిల్వఁగఁ బుచ్చి వారితో
నాదురవస్థ యున్న తెఱఁ • గంతయుఁ జెప్పిన నమ్మునుల్ సుక
ర్తాదరవృత్తి నిట్లనిరి • యాదట నర్కకులాగ్రగణ్యతోన్. 60
- చ. కృతయుగవర్తనంబున నఃఖిన్నమతిం బృథివీసురుల్ దపం
బతులముగా నొనర్తురు నిఃయంత్రితవృత్తిఁ దగంగఁ ద్రేతఁ బూ
జితగుణు లైనరాజులును • జేయుదు రాపరిపాటితో నన
ర్హత గను నాయుగద్వయమునందును దక్కటిరెండుజాతులన్. 61
- ఉ. ఇష్టెయి దప్పి శూద్రుఁ డొకఁ • డిప్పుడు నీ దగుభూమిలోనఁ దీ
వ్రమ్ముగ నిష్ఠమై దపము • వారక సేయుచు నున్న వాఁడుగాఁ
గొమ్మిది తప్పనేర దనఃఘం డగు నీతఁడు బాలుఁ డేల తు
ర్యమ్మునఁ బొందు నీదురిత • మయ్యపచారము లేక పుట్టునే. 62
- ఉ. కావున నెందు నారసి యఃకార్యము తెల్లముగాఁగఁ జూచి సం
భావిత మైనచి త్తమునఁ • బాయఁగ జేయఁగఁ గర్తసిద్ధి నా
శావలయంబునన్ యశము • సాంద్రముగాఁ గృపఁ గొంకు లేక నీ
వే వధియింప కున్న శిశుఃపేదన క్రమ్ములు పేల చొప్పుడున్. 63
- క. అనవుడు మోమలరఁగ న, జ్ఞనపతి లక్ష్మణునిఁ జూచి • చయ్యన జని వి
ప్రుని నూటడింపు తత్పుతు, తనువు తగన్ సంగ్రహింపు • తెలద్రోణిన్. 64

క. అని చెప్పి భరతుఁ దగ నా, తనిఁ బురమున నిలువఁ బంచి • తనదుమనోవ
ర్తన ఘనపుష్పకమును నమ్మనుజేంద్రుఁడు దలఁచె నదియు • మసలక వచ్చెన్.

— రాముఁడు పుష్పకాహుఁడుఁ డై శూద్రతపస్విని వెదకి ఖండించుట. —

శా. చాపంబుం బటుబాణతూణయుగమున్ • శాతాసియున్ వర్తమున్
భూపాలుండు విమానరత్నముపయిం • బూజాసమేతంబు ని
క్షేపింపం దగువారిఁ బుచ్చి మును లాశీర్వాదముల్ సేయఁ ద
చ్చీరపాదంబులు శేఖరద్యుతుల నర్పించెన్ విసీతాత్ముఁ డై. 66

తే. వారి వీడ్కొనియిత్వాఁకఁవంశవరుఁడు, పుష్పకంబెక్కిఁ భేదరఁపూజ్యఁ డగుచు
మున్ను పశ్చిమదిగ్భాగఁమునకు నేగి, యందుఁ గలయఁ దపస్వలఁనరసి యరసి.

క. చూచుచుఁ బలుకుచు వినుచు య,థోచితసంభాషణంబు • లొనరించుచు ని
ష్ఠాచారుల నెల్లను ధ, ర్తాచార్యుం డతివిదగ్ధుఁ • డయి శోధించెన్. 68

క. ఉత్తరమునందుఁ దూర్పున, నిత్యైఱఁగున మునులలోన • నెల్లను గలయం
జితానురూప మగున, ద్వైతంబునఁ జొచ్చి వారి • వెదకుచు వచ్చెన్. 69

క. అక్షయపుణ్యం డిట్లు ప్ర, దక్షిణముగ భూమిలోనఁ • దడవుచు మునిసం
రక్షలు సేయుచు వచ్చెను, దక్షిణదిక్కునకు వగపు • దనమదిఁ గదురన్. 70

ఉ. అం దొకకొండచేరువ సిఁతాబ్జవనంబులతీరభూమి మా
కందముకొమ్మనన్ బిగియఁ • గాళులు రెండుఁ దగిల్చి వ్రేలుచుం
గ్రింద హుతాశనార్చుల నఁభేదమునం గబళించి మ్రింగుచు
న్దైదము కాంతి నొంద మహానీయతపం బొకఁ డాచరింపఁగన్. 71

క. కని యల్లలన యచటికిఁ, జనుచు నిరూపించి యతనిఁచందము దననె
మ్మనమున కెర వయి తోఁచిన, మనుజేంద్రుఁడు చేర నరిగిఁమధురోక్తిమెయిన్.

క. ఏమికులంబునఁ బుట్టితి, నామం బెయ్యది తపంబునకు ఫల మై నీ
కామించినతెఱఁ గెట్టిది, నీమది నున్నట్లు నాకు • నిక్కము నెపుమా. 73

చ. అనినఁ దపస్వి యిట్లను మహాత్మ జనించితి శూద్రయోనిఁ జే
రును విను శంబుకుండ గతఁరోషమదభ్రమచిత్తవృత్తి ని
ట్లనితరసాధ్య మైనతప • మర్థి నొనర్చెద మేనితో దివం
బునకు జగత్ప్రశస్తముగఁ • బోవుట కోర్కి నిజంబు నెప్పిలిన్. 74

ఉ. నా విని భూవిభుండు మునిఁనాయక సత్యహితోపదేశవా
ణీవిభవంబు చిత్తమున • నెక్కిన నచ్చెరు వంది గాఢసం
భావన చేసి శూద్రముని • పై సదయం బగుచూడ్కి నిల్చి చిం
తావివశత్వ మొందె నృకఁధర్మము నీచము గాఁ దలంచుచున్. 75

చ. తనయశవంబు మోచికొని • తన్వియుఁ దానును వచ్చి యేడ్పుని
ప్రనియడఁ లంతరంగమునఁ • బోక పెనంగిన ఖడ్గముం గనుం

- గొనుచు మునీశ్వరానుమతిః • గ్రూరత కై నను నోర్చువాడఁ జొ
మ్మని తలపోయు చుండఁ గృప • యం దెడ సేయుచుఁ జిన్నవోవుచున్. 76
- క. కరుణాతిశయంబుఁ బ్రజా, పరిపాలనరతియుఁ బెనఁగు • వడి యుల్లములోఁ
బిరిగొన నిశ్చయమునకుం, జొరఁ జాలక తలఁకుపాలఁసుండునుబోలెన్. 77
- క. వెడఁగుపడి యచటఁ బెద్దయు, వడి నిలిచి తలంచుకొని యవశ్యంబును ని
ప్పు డితనిఁ దెగఁజూడక చొ, ప్పడునే యావిప్రశిశువుఁప్రాణం బనుచున్. 78
- క. తల కంటగించు చుండఁగ, బలిమిని నౌషధరసంబు • పానము సేయం
దలకొనురోగార్తునిక్రియ, నలమటతో బెరయుతెగువ • నలుగులపడుచున్. 79
- మ. నరనాథుం డిటు లెట్టకేలకు విలీనం బైనచి త్తంబు సు
స్థిరభావంబునఁ బట్టుకొల్పికొని నిశ్చింతాత్తు నత్తాపసున్
శరణార్థిస్ఫుటరక్ష గోరి తునిమెన్ • సంరంభశూన్యాంగుఁ డై
కరవాలంబు మృదుక్రియం బెఱికి రేఖాహీనదీనస్థితిన్. 80
- క. అప్పుడు కుసుమవర్ష • మాకసం బెల్లను, బొదివె దేవదుందుభులు నెలంగె
హరిహరాదిదివిజు • లంతరిక్షంబున, నిలిచి సంస్తుతించి • రెలమి మిగుల. 81

— శూద్రమునిని వధించినరాముని దేవతలు ప్రత్యక్షమై గారవించుట. —

- ఉ. వారలు రాముతోడ రఘువంశనృపోత్తమ యి త్తపోధనుం
డేరికిఁ బొందరానిగతి • కేగె సుకర్తము మెచ్చి యేము నీ
కోరినయట్ల యిచ్చెదము • కొమ్ము వరం బనినం బ్రమోద మే
పారఁగ విప్రబాలుబ్రదు • కాధరణీరమణుండు వేడినన్. 82
- క. ఏప్రాద్దు శూద్రముని విగ, తప్రాణునిఁ జేసి తీవు • ధర్మనిరతి నా
విప్రశిశువుచైతన్యము, నాప్రాద్ధ యనూనముగ సమాహిత మయ్యెన్. 83
- న. అని విభునెమ్మనంబు ప్రమదాతిశయంబును బొందఁ జేసి య
య్యనిమిషసంఘ మిట్లనియె • నాతనితో మఱియున్ మహీశ యే
మనఘుఁడు కుంభసంభవుని • యజ్ఞముతీలుదలం దదీయద
ర్శనమున కర్థి నేగెదము • ర మ్మట నీవుఁ దగం దదర్శమై. 84

— దేవతలు చెప్పినచొప్పున నగస్త్యునియజ్ఞము చూడ రాముఁ డరుగుట. —

- స. అనుచు విమానముల్ నడప • నన్నరనాథుఁడు పుష్పకంబుపై
ననుగమనంబు సేసె నమృతాశనులుం జని యమ్మనీంద్రుపూ
జనములఁ దృప్తిఁ బొంది రఘుసత్తము ధర్మవిధిప్రయత్న మా
తని కెఱిగించి యేగి రుచితంబుగ సంయమిఁ గాంచె రాముఁడున్. 85
- క. అతఁ డభ్యాగతపూజా, ప్రతిపాదనకౌశలమున • రాఘవు సంతో
షితహృదయుఁ జేసి యిట్లను, గతిపయసల్లాపజనితఁకౌతూహలుఁ డై. 86

- మ. అవసీదేవకుమారుచావునకు నీ * వత్సంతభేదంబుఁ బొం
 ది వివేకంబున ధర్మనిర్ణయము సంధిల్లం బ్రతీకారక
 ర్మవిధానంబున వానిమేన మగుడం * బ్రాణంబు గల్పించుటల్
 దివిజవ్రాతము నెప్పఁగా విని కృతార్థీభూతచిత్తుండ నై. 87
- క. నీ కెదురుసూచు చుండితిఁ, గాకుత్స్థాన్వయవరేణ్య * కడు నద్భుత మీ
 లోకమున నిట్టిచరితం, బేకందువ నైనఁ గలదె * యెవ్వరి కయినన్. 88
- క. అని యమ్మనిపతి లజ్జా, వనతుం డగురామధరణివల్లభునకు ని
 చ్చె నతిప్రియపూర్వకముగ, ననర్ఘ్యమణిరుచుల వెలుగుఁ * నాభరణంబుల్. 89
- ఆ. ఒసఁగి యిట్టు లనియెనుర్వీశ యొకదివ్యపురుషుఁ డొక్కకొలనిపొంత నన్నుఁ
 గాంచి వినయమొప్పఁ * గాఁ దనదురితంబు, నాకు నెఱుంగఁజెప్పి * నాకతమున.
- క. ఆదురితము వాసిన స, మ్రోదమునకా బ్రహ్మలోకమున కరుగునతం
 డాదరవృత్తి నొసంగం, గా దన కీభూషణములు * గైకొంటిఁ దగన్. 91
- తే. దేవభరణీయ మిది నరదేవసేవ్య, నీక భరియింపఁ దగు నని * నెయ్య మొంద
 దేవకార్యంబు మేదిసీదేవహితముఁ, గేలిమై జేయు మని విభుకేలఁ దొడిగె
- క. పలుకుల నాదశరథుగా, దిలిసుతుఁ దుష్టాత్తుఁ జేసి * దీవనలఁ బొగ
 డ్దల సముచితోపదేశం, బులఁ దాపసవరుండు ప్రొద్దు * పుచ్చుచు నుండెన్. 93

—ॐ రాముఁ డగస్త్యునిచే సమ్మానితుడై యయోధ్య కేతెంచుట. —

- తే. అధిపుఁడాదివసంబునఁ య్యామినియును, గడపిమఱునాఁడుమునిపదఁకమలములకు
 నెఱఁగివీడ్కొని పుష్పకంబెక్కి సిద్ధ, సాధ్యపూజితుఁ డగుచు నయోధ్యకరిగి.
- చ. తనుఁ గని భక్తి మ్రొక్కుటయాఁ * దమ్ములఁ గొంగిటఁ జేర్చి యాత్మవ
 ర్తన మెఱిఁగించి తల్లులకు * దండనమస్కృతు లాచరించి భృ
 త్యనికరపౌరభూజనముదావహుఁ డై కొలు విచ్చి కొంతసే
 పున కనుజాదిసేవకులఁ * బొమ్మని భూపతి సమ్మదమ్మునన్. 95
- క. సమయకరణీయకవిజన, సముదయగోష్ఠీవినోద * సారస్యాసం
 గమునఁ దగఁ బ్రొద్దు పుచ్చె, న్నముచితచతుర్వాపరిజనంబులతోడన్. 96
- క. మనుజుపతి తాను దమ్ములు, జనమానసరంజనార్య * సమ్మదచరితం
 బున నెల్లలోకములుఁ గీ, ర్తన నేయఁగ నిట్లు పూజ్యరాజ్యము నడపెన్. 97
- ఆ. అంత నొక్కనాట * ననుజుల రావించి, ధర్మసంగ్రహాకతత్పరాత్ముఁ
 డగుటఁ బూజ్యకర్త * యత్నాదరమున వారలకు నిట్లు లనియెరామనృపతి. 98
- చ. క్రతువులయందు మేటి యనఁ * గా నుతి కెక్కినరాజసూయ మ
 ప్రతిహతవృత్తిఁ జేయునృపభావము గౌరవ మొందఁ జేత యీ
 ప్సిత మిది మీకుఁ జూడ సవిశేషసముద్యమమేనిఁ దత్క్రియా
 రతమతి నుత్సహింపుఁ డభిరామముగా విభవాస్పదంబుగన్. 99

- చ. అనుడు వినీతిమై భరతుఁ ♦ డారఘునందనుతోడ నల్ల ని
ట్లనుఁ గరుణావిధేయమతి ♦ యై పొగడొందిననీకు విశ్వభూ
జనమనుజేశ్వరప్రకరఁసంతయమూలము నాఁ బ్రసిద్ధి కె
క్కినక్రతు వేల యొండొకటికిం దొడఁగన్ మముఁ బంపు పెంపునన్. 100
- ఆ. అనినపలుకు లియ్యఁకొనురాఘవునకు సౌ,మిత్రి యిట్టు లనియె ♦ సత్రసమితి
యందు ముఖ్య మగుటఁనశ్వమేధంబు పూ,జ్యంబు దానిఁ జేయు ♦ మధిప నీవు.

—● రాముఁ డశ్వమేధయాగము నేయుట. —

- మ. అనినం దమ్మునిమాటఁ గైకొని మహిఁశాగ్రేసరుం డాతనిం
బనిచెన్ రాజుల విప్రకోటి మునులన్ ♦ బంధువ్రజంబుం గరం
బనురాగంబునఁ బిల్వఁ బంప నతఁడున్ ♦ యజ్ఞోచితామంత్రణం
బొనరించెన్ సకలావనీశజనచిత్తోల్లాససంపాది యై. 102
- క. జనపతి వసిష్ఠముఖస,న్తునులయనుజ్ఞ గొని లక్ష్మణుని ఋత్విజులం
గన కాదివస్తుయుతముగ, వెనుకం బోఁ బనిచి హయము ♦ విడిచె నియతుఁ డై.
- తే. పుణ్యతర మగునైమిశాఁరణ్యభూమి, భాగమున యజ్ఞవాట మఁపారవిభవ
భాసితంబును శుచియుఁగాఁజేసియున్న, నందులకుఁజనిమంత్రతంత్రాన్వితముగ.
- క. క్రతు వొనరింపఁ దొడఁగి భూ,పతి పత్నీకృత్యములకుఁ ♦ బసిఁడిని సీతా
ప్రతిమ నొడఁ గూర్చుకొని హృ,ద్గతభేదము లోన నడఁచి ♦ ధైర్యముపేర్చిన్.
- క. నానాదేశసమాగతు, లైనవివిధజనములం బ్రయత్నంబున స
మ్మానించి తత్తదుచితా, నూననిఖిలసంవిధాప్రయోజకుఁ డగుచున్. 106
- క. అన్నంబు వస్త్రములు సం, పన్నహిరణ్యంబు రుచిరఁబహుమణులును శ
శ్వన్నిరతి నొసఁగుఁ బ్రియమున, నన్నరపతి విప్రకోటి ♦ కచ్చెరు వారన్. 107
- క. సరసఫలకందమూలో, త్కరములు వేర్వేరి బహుల ♦ కటములుఁ దెప్పిం
చి రఘువరేణ్యుఁడు సంయమి, వరులకు నొప్పించె శిష్యవర్గము లలరన్. 108

—● ఊశలపులు యాగశాలకు వచ్చి రామాయణగానము నేయుట. —

- ఉ. ప్రీతి జగంబుచిత్తములఁ ♦ బెంపు వహింపఁగ నిట్లు చెల్లఁ బ్రా
చేతసుఁ డమ్మఖంబునకు ♦ శిష్యయుతంబుగ వచ్చి దారచిం
తాతురుఁ డైనరాముని యథార్హవిధానము శాతకుంభసీ
తాతనుసంవిధానచరితం బగు పెల్ల నెఱింగి హృష్టుఁ డై. 109
- క. సీతాతనయులఁ బ్రీతిస, మేతుం డై పిలిచి వారి ♦ కిట్లనియె జఘ
నేతరుఁ డగురఘునందను, చేతోగతిఁ దెలియఁ గోరు ♦ చిత్తముతోడన్. 110
- ఉ. గేయరసంబు నింపున నఁకిల్బివవర్ణములందు మాగధ
శ్రీ యలవడ్డకోవిదుల ♦ చిత్తము లార్ద్రితః బొందునట్లుగా

- నీయెడ నధ్వరాగతమునీంద్రనరేంద్రులపాలి కేగి రా
 మాయణ మర్థి బాడుడు సమాహితమానసవృత్తి నిత్యమున్. 111
- తే. యాగశాలోపకంఠంబునందుఁబోయి, వెరవు మైమిరలొక్కొక్కఁచరిక్రమమున
 రాముచెవి సోకునట్లుగాఁ నేమిభంగి, నైన బాడుడు తగుసమయంబులెఱిగి.
 క. జను లెవ్వ రేని మిమ్మా, మనుజేంద్రుం డున్నయెడకు • మన్ననమై దో
 డొని చనినను నాకర్ణన, మునఁ బతి పిల్పించె నేని • ముదమునఁ జనుడీ.
 క. మనుజేశ్వరుసభ నే నున్నను లేకున్నను మనంబునం గొంకక పా
 వన మగునానృపుచరితము, వినిపింపుడు చొచ్చి యతని • వేడుకకుఁ దగన్.
 చ. అని ముని చెప్పి వేడ్క హృదయంబులఁ బట్టుకొనంగ మైధిలీ
 తనయులు దాని కియ్యకొని • దండనమస్కృతు లాచరించి వీ
 డొని పరిషత్ప్రదేశములకుం జని పాడుచు నల్లనల్ల నే
 ర్వున మఘశాలచేరువకుఁ • బోయి నృపశ్రుతిగోచరంబుగాన్. 115
- క. సరసధ్వనిఁ బాడఁగ న, న్నరపతి యాలించి నిజగుణ స్తవనకథా
 విరచన యగు లెఱిగి తదీ, యరసానుగుణప్రకర్ష • మభినందింపన్. 116
- చ. తలఁచి మహీశుల్క మునులఁ • దమ్ముల బంధుల సత్కవీంద్రులం
 గలల విదగ్ధు లైననటఁగాయకవైణికవాంశికాదులం
 బిలువఁగఁ బంచి వైభవముపెం పెసలారఁగ వార లెల్లఁ ద
 గొలువఁగ నాకుశీలపులకుం దగ దర్శన మిచ్చె నిచ్చినన్. 117
- క. చొత్తెంచి రామువడు వ, చొత్తినచందమునఁ దనువు • లొప్పఁగ రూపా
 యత్తంబు లైనజనముల, చిత్తములు వికాస మొంద • సీతాతనయుల్. 118
- తే. రాముచరితంబు గేయాభిరామమధుర, పదవిలాసమనోహర • భావభంగి
 జతురవాక్యార్థసువ్యక్త • సరసలీల, వివిధగతిఁ బాడుచున్నయ్యవసరమున.
 క. వీరలమునివేషంబుల, కారణమునఁ గాక యొడలి • కట్టడయు ముఖ
 శ్రీరామణీయకంబు మ, హీరమణునియట్ల కాదె • యిరువుర కరయన్. 120

— రాముడు కుశలపులగానము విని సమ్మానించుట. —

- క. అని యెల్లజనంబులు నె, మ్మనములఁ దలపోయు చుండ • మనుజేశ్వరుఁ డ
 మ్మునిబాలకులకు నొసఁగెను, గనకము నాభరణములును • గారవ మెసఁగన్.
 చ. ఒసఁగిన నిక్కుమారు లవి • యెల్లక పల్కిరి మాకుఁ గాయలుం
 గసురులు వేల్గు వెల్లఁకులుఁ • గాక సముజ్జ్వలభూషణంబులుం
 బసిడియు నేల యుక్తమె తఁపస్విజనంబులకుం బరిగ్రహం
 బసమభవద్గుణస్తుతికఁధైర్యపరత్వవిభూతి సాలదే. 122
- చ. అన విని గారవంబు హృదయంబునఁ బుట్టఁగ వారిఁ జూచి య
 య్యనకులముఖ్యుఁ డుత్సుకత • నెవ్వరివారల రీప్రబంధ మే

- మునికృత మన్న నాదికవి • మోము గనుంగొని యక్కుమారు లం
దనుమతి గాంచి యి ట్లనిరి • యానృపచంద్రునకుం బ్రియంబుగన్. 123
- క. ఈసందర్భము వీరలు, నేసినయది మేము వీరి • శిష్యులము రసో
ల్లాసమధుర మగుదీని ను, పాసింతుము ప్రీతి నేత • దనుమతి నెందున్. 124
- చ. అనుడు వికాస మంది విభుఁ • డమ్మునినాథుముఖారవిందముం
గనుంగొని మీకృపామహిమ • గావ్యమయోజ్జ్వలమూర్తి దాల్చి పా
వనముగఁ జేసె నాదులఘువర్తనము భువనంబు లాదరం
బునఁ గొనియాడు నింక ననుఁ • బుణ్యుడ నైతిఁ ద్రిలోకపూజితా. 125
- క. ఈవాత్సల్య మధికసం, భావనమై మీర లెటుక • పటుప కునికి యే
మో వీర లెవ్వరో వినఁ, గావలయు గూఢపథము • గాఁ దగునేనిన్. 126

❧ వాల్మీకి రామునికి సీతావృత్తాంతము చెప్పి కుశలపుల నతని కొప్పించుట. ❧

- క. అనురఘునాయకుపలుకులు, విని మునిపతి జనకతనయవృత్తాంతం బీ
తని కెఱిగింపఁగ నిది తఱి, యని యతనికి నిట్లు లనియె • నందలు వినఁగన్. 127
- చ. వినయముఁ బెంపు నేర్పును వివేకమునుం గలనీవు మేదినీ
తనయఁ దొఱంగు పెట్టు లుచితంబుగఁ జూచితి విట్లు వోలునే
యనలవిశుద్ధ యైనసతి • నక్కట యొక్కడనేనిఁ బొమ్ము నీ
వని వెడలంగఁ ద్రోచిన దయాగుణ కీర్తికి హాని వుట్టదే. 128
- క. నాఁ డగ్నిలోనఁ ద్రోచిన, వాఁడ వకట యంతఁ బోక • వల్లభ నిమ్మై
నేఁ డడవిఁ ద్రోచి తెడఁ గడు, వాఁడి గదేనీకు రాఘవకులప్రవరా. 129
- తే. అంతనుండియు నీతోడ • నలిగి యున్న, వార మే మది యట్లుండె • వారిజాతీ
తెఱఁగు వినుమనియిట్లనుఁచుఁజేయుముని వి, నీతజాతో త్సుకుండగునృపవరునకు.
- ఉ. ఓత్రియపుత్రి కాభరణగౌరవలీల వెలుంగు మేదినీ
పుత్రి మదాశ్రమస్థలము • పొంత వనంబునఁ ద్రోచి వచ్చె సౌ
మిత్రి తపస్విబాలకులు • మెల్తుకఁ గన్గొని వచ్చి నాకుఁ ద
న్దాత్ర నెఱుంగఁ జెప్పటయు • మానిని యున్నెడ కేను గ్రక్కునన్. 131
- క. చని యనునయించి యాశ్రమ, మునకుం గొని పోయి యచటి • మునివరపత్ని
జనములభంగి నుటజవ, ర్తినిఁ జేసినయంతఁ గొన్ని • దినములు సనినన్. 132
- క. చకితాత్తు లగుమహీసురు, లకుఁ బ్రీతి యొనర్ప నాఁడు • లవణునివధనేఁ
తకు నీ వనుపఁగ శత్రు, ఘ్నుకుమారుం డందుఁ బోవు • కందువఁ బ్రీతిన్. 133
- క. జనకసుత కవలవారిం, గనుడు ననుష్ఠితసమస్తకరణీయుడ నై
మనువంశముఖ్య కుశలపు, లనియెడునామంబు లిడితి • నయ్యిరువురకున్. 134
- శా. కాశోచిత్యము మీఱఁ బెక్కువలమైఁ • గల్యాణసౌమ్యాంగులై
కేలీలోలతపస్విదారకసహా • క్రిడం బ్రవర్తిల్లుచున్

- బా లేందుద్యయిలీల నుజ్జ్వలకళాః ప్రాధత్వముం బొందుచున్
 శీలం బాకృతు లొందిన ట్లగుచు సఃత్వేవం బ్రియం బందుచున్. 135
- తే. సకలవిద్యలయందుఁ బ్రశస్తి కెక్కి, యక్కుమారులు రామాయః శాఖ్యమైన
 మత్ప్రణీతప్రబంధంబు • మధురగేయ, సహితముగ నభ్యసించిరి • సచ్చరిత్ర.
- క. అని తెలియఁ బలుకుతనదువ, చనపద్ధతిమై నెఱిఁగియు • సంశయమతిఁ ద
 న్నును సుతులఁ జూడ నమ్ముని, మనుజేంద్రున కిట్టు లనియె • మఱియుంబ్రీతిన్.
- క. వారల నివ్వధమున సం, స్కారవిశేషాభిమతులఁ • గావించితి నా
 చారవిజితసంయము లగు, వీరలు వారప్రతర్క్యవిభవైకనిధి. 138
- తే. ఎంతకాలంబు వోయిన • నెరవ కాదె, యెరులసొమ్మనితలఁచియాః గోత్సవమున
 కిదియ కానుకగా వీరి • నిట్లు తెచ్చి, నిన్నుఁ జేర్చితి రఘుకులఃనృపవరేణ్య. 139
- క. అనవుడు జనపతి నెమ్మన, మున నచ్చెరువాటు ముదము • ముప్పిరిగొనఁ గాఁ
 గనుదోయి సమ్మదాశ్రుల, మునుఁగఁగఁ బులకములు మేనఃముసుఁగువడంగన్.
- క. ఆనందము గదిరిన నభి, మాని యగుట నయ్యవస్థ • మది నిడుకొని య
 ళ్లేనిం గర్తవ్యము దగ, నానతి యిం డనిన మునిజఃనాగ్రణి ప్రీతిన్. 141

— శీత నిజపాతిప్రత్యప్రభావంబున భూమిం గ్రుంగుట. —

- సీ. జనకతనూజఁ గైకొను మిది మామతం బనిన వినీతుఁ డై • యవ్విభుండు
 మునినాథ యవిచారఃముఖ్యంబు గాన లోకంబు మెచ్చించుట • కడిది గాదె
 ముద్దియ మీచి త్తఃమునకుఁ బోలినభంగి నీయెడ శపథంబు • సేయుఁ గాక
 యనవుడు నిది వోలు • నని ముని శాసింపఁ దాపసీజనసహితంబు గాఁగ
- తే. శీత యచ్చటి కేతెంచిఃమాతయయిన, భూమిదెసఁజూచియెమ్మెయిఃరామనృపతి
 కేను దప్పనిదాననఃయేని నన్నుఁ, జేర్చికొను మని తడవ నఃచ్చెరువు గాఁగ. 142
- మ. అవనీదేవత సింహపీఠగత యై • యచ్చోటఁ దోతెంచి రా
 ఘవుదేవిం దొడదోయిపై నునిచి లోకం బద్భుతం బంద నే
 ల వెసం జొచ్చిన థాత్రి కల్లనృపులొల్యంబు న్తునీంద్రుండు యో
 గ్యవచోయుక్తులఁ బాపి పుత్రయుగయోఃగానంద మగ్గించుచున్. 143
- క. ఇహపరసౌఖ్యనిదానము, మహితాపత్యంబ యనుచు • మనుజేంద్రమనో
 విహరణముఁ బుత్రలాభ, ప్రహర్షవిషయంబుఁ జేసెఁ • బరమప్రీతిన్. 144
- తే. అక్కుమారులు రాముపాదాంబుజముల, కెరఁగిభూదేవితప్పు సఃహింపవలయు
 దేవ యని ముద్దుపుట్టఁ బ్రార్థించునట్లు, గాఁగ నత్తటి వాల్చీకిఁగఱపుటయును.

— రామచంద్రుండు పుత్రసహితం డై నిజనగరంబుఁ జొచ్చుట. —

- క. వారలు నవ్విధమున నా, భూరమణునిమదికి నింపు • వృట్టింపఁగ మం
 దారకుసుమములు దొరఁగెను, బోరన దివి దేవదుందుఃభులు గర్జిలెన్. 146

5. జయజయశబ్దముల్ నెలగఁ ♦ సర్వజనంబు నెలర్ప నర్తిలిం
బ్రియసుతయుగ్మముం దిగిచి ♦ పెద్దయుఁబ్రొద్దొగిఁ గొఁగిలించి మో
దయుతమనస్కుఁ డై నృపతి ♦ దమ్ముల సమ్మద మొందఁ జేసి య
న్వయపరివృద్ధి తల్లులమఁనం బలరం బ్రకటించి వేడుకన్. 147
- క. నగరం బుత్సవరమ్యం, బుగ నప్పు డలంకరింపఁ ♦ బుచ్చి సముచితం
బుగ సకలజనముఁ బొమ్మని, తగువారును మునివరుండు ♦ దమ్ములుఁ దానున్.
- క. కొడుకులతపస్వివేషము, లుడిపి నరేశ్వరకుమారఁ యోగ్యపరికరం
బొడఁగూర్చి వార లుచితపు, నడవడి వర్తిల్లఁ గ్రతుదిఁనంబులు సనినన్. 149
- క. ధరణీసురగణము మునీ, శ్వరులను భూపతుల నర్థి ♦ వర్గము నయ్యై
వెరవున సంభావించుచుఁ, బరువడి వీడ్కొలిపె రఘునృపాలుం డెలమిన్. 105
- తే. వినయ మొప్పంగ వాల్చికిఁమునికి నర్చ, లిచ్చి మీకృపపెంపున ♦ నెల్లవగలుఁ
బాపె నాహ్లాదమొనఁగూడఁభవదనుగ్రహంబ మాకేడుగడయునుఁననుచునతని.
- క. అనుచుటకును బెద్దయుద, వ్వనుగమనము సేసి భక్తి ♦ నడుగులఁ బడి వీ
డ్కొని యమ్మునిసత్తముదీ, వనలం బ్రీతాత్మఁ డగుచు ♦ వచ్చెం బురికిన్. 152
- తే. ఇట్లు కృతకృత్యుఁ డగురాఘవేంద్ర నెల్ల, వారు నయ్యైవిధంబులఁవచ్చి కాంచి
మన్ననలుమున్ను గాఁదమఁవిన్నపములు, సఫలములు సేయఁదోషితఁస్వాంతులైరి.
- క. తనకన్న ప్రజయ కాఁ గై, కొని భూప్రజ నెల్ల నొక్క ♦ కొఱఁతయు లే కుం
డ నడపి పాలించుచు న, మ్మునుజేంద్రుఁడు పూజ్యరాజ్య ♦ మహిమాన్వితుఁ డై.

— ౧౩ కుశలవులకు రాముఁడు రాజవిద్యల నేర్పించుట. —

- క. మునులకడఁ దప్పికారం, బున నునికింజేసి మున్నఁపూర్వం బని నం
దనులకు నుచితపరిశ్రమ, మొనరించువిధంబునకు సఁముత్సుకుఁ డగుచున్. 155
- సీ. భరతవాత్సర్యయన ♦ ప్రభృతినాగరికశాస్త్రంబులదెస నైపుఁణంబు వడయ
హయగజస్యందనాఁద్యారోహణక్రియాదక్షతవలన వైదగ్ధ్య మొందఁ
గోదండకరవాలఁకుంతముఖ్యాయుధశ్రమములయందుఁ బ్రశస్తి నొంద
వేణువీణాప్రాధ ♦ వివిధకళాభ్యాసములయొడఁ బ్రాశస్త్యములు వహింపఁ
తే. జేసి తజ్జ్వలమనము లఁచ్చెరువడంగ, నక్కుమారుల నొక్కొక్క ♦ యవసరమున
నేర్పుమొఱయించిముదముదఁబిర్పశిక్ష, కులకుఁబసదన మొసఁగునిట్టలముగాఁగ.
- క. ఇత్తెఱఁగునఁ గుశలవుల ను, దాత్తపరిశ్రమలఁ జేసి ♦ తద్విమలగుణా
యత్తమతిఁ జేసి శస్త్రా, ద్యుత్తమబాణములవిధము ♦ లుపదేశించెన్. 157
- ఆ. సర్వకార్యములను ♦ శత్రుఘ్నులక్షణ, భరతులరసి తీర్ప ♦ ధరణీయెల్లఁ
భోగదుతోడియాజ్ఞ ♦ నెగడి ప్రవర్తిల్ల, నతఁడు సద్విరోధఁరతిఁ జరించు. 158

క. సుతులఁ గొనియాడు విద్య, తృప్తి నుపాసించు భూమి • ప్రజ నరయు మహా
 క్రతువు లొనరించు గురుడై, వతపూజలు నేయు సాధువర్గముఁ బ్రోచున్. 159
 తరలము. ధరణి నెందును గాలవర్షము • దైవయోగసమగ్ర మై
 కురియ మోదముఁ బొంద సస్యము • కోటికొండలు పండ ధ
 ర్మరతి సర్వజనంబు నుత్తమ • మార్గవ ర్తనశీలతం
 బొరయ ధారుణి యేలె రాఘవపుంగవుండు మహాన్నతిన్. 160

—ॐ ఆ శ్వా సాం త ము. ॐ—

మ. మురజిత్కల్పఁడు కల్పవృక్షకుసుమామోదప్రతీకాశకీ
 ర్తిరమాధాముఁడు ధామమాలితులనాశ్రీపాత్ర తేజోనిరం
 తరదిక్పక్రుఁడు చక్రభృత్పదయుగధ్యానక్రియాభ్యాసత
 త్పరతానిత్యుఁడు భవ్యకృత్యుఁడసమాదారు్యండు సౌమ్యుం డిలన్. 161
 క. మనుజాజ్ఞాకరసవితృఁడు, వినయ స్తవనీయవిభవ • విశ్రుతనిజవ
 ర్తనుఁడు పరివాహసన్నా, హనబిరుదాంకుండు శస్వదభివిజయుఁ డిలన్. 162

మాలిని. ధరణిభరణదృప్యతృప్తివార్ధప్రకాండా
 హరణపరిణతుం డుద్యద్ధనాధ్యక్షితింద్రా
 భరణకరణగాధా • పండితోద్యత్సదావి
 స్ఫురణవరణనిత్యస్తుత్యలక్ష్మీశుఁ డుర్విన్. 163

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
 తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
 నందు సర్వంబును దశమాశ్వాసము.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము

సంపూర్ణము.

Acc No.	29
Class No.	294.592
Book No.	